

BURMESE
CLASSIC

မယ်မင်းဘုံ

နောက်ကျောက ချစ်သူ

မယ်မင်းဘုံ

နောက်ကျောကချစ်သူ

၂၀၁၄ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး

၁၀၀ ကျပ်

အုပ်ရေ

၅၀၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်လှိုင် (၀၃၈၈၇) စေတနာစာပေ
အမှတ်(၅၉)၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်လှိုင် (၁၀၂၈၅)၊ စေတနာ Offset

အမှတ်(၉၆)၊ ပဒုမ္မာလမ်း၊ ရဲရိပ်သာဝင်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်။

၈၉၅-၈၃

မယ်မင်းဘုံ

နောက်ကျောကချစ်သူ၊ မယ်မင်းဘုံ (ရန်ကုန်)

စေတနာစာပေ၊ ၂၀၁၄

၁၀၀-တ၊ ၅x၇

နောက်ကျောကချစ်သူ

စေတနာစာပေ၏

သို့

ဆရာမ မယ်မင်းတုံ

ခင်မင်ရင်းနှီးစွာဖြင့် မမယ်လို့ ခေါ်ခွင့်ပြုပါနော်။
မမမယ်က ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်တွေကို မတကောင်ရေးသားနိုင်တယ်
နော်။ စာမြဲတမ်း၊ တောင်မြင်မှု သရဖူကို ဆောင်းနိုင်ပါစေ။ မမယ်မေရ
စာချစ်စာကြောင်း၊ မဟုတ်တဲ့ ဘဝစာကြောင်းလေးတွေလည်း ရေးပေး
ပါဦး။

ထားဝရ

NNK

စည်ပင်လမ်း

၂၇/ရပ်ကွက်၊ ဝှံ့တောင်၊

ရန်ကင်း။

စေတနာစာပေ၏

သို့

မမဘုံ

နေမထိ အလွမ်း ဇာတ်အိမ်က သိပ်ကောင်းတာပဲ။
အုပ် (၃၀) ပြောက်ကိုလည်း ဖတ်ချင်လှပါပြီ။
မမဘုံရဲ့ဇာတ်ကောင်တွေက အလန်းလွန် အလွန်
လန်းလို့ သိပ်ကြိုက်ပါတယ်။

မမဘုံကို အမြဲတမ်းအားပေးနေမှာပါ။
မမဘုံရဲ့ Ph: လေးပေးပါနော်။ ပြန်စာဖျော်နေပါမယ်။

သူဇာမ
မကိုးကုန်း
မြို့သစ်မြို့နယ်
မကွေးတိုင်း။

စေတနာစာပေ၏

ဘုံလေးရေ

နေကောင်းပါရဲ့လား။

ဘုံလေးရဲ့ မိုးလုံ လေလုံ အိမ်ထောင်ပြုသည်ဆိုတဲ့ ဇာတ်လေး
ကတော့ ရှယ်ပဲနော်။ အိုးကျူးပါတယ် ဘုံလေးရယ်။ အောင်မြင်သထက်
အောင်မြင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။
ဘုံလေးရဲ့ စာအုပ်ထဲက ဓာတ်ပုံလေးက ချစ်ဖို့ကောင်းပါတယ်။

ဘုံလေးကို ချစ်သော

ပရိသတ်
နွယ်နွယ်
(၅)ရပ်ကွက်၊ သရေခတ္တရာလမ်း၊
တ/ဥက္ကလာ

စေတနာစာပေ၏

ဘုံဘုံရေ

“သံသယမိုးယိုနေသည်”

ရင်ဘတ်ခေါင်မိုး မလုံ၍ဖြစ်၏။

နားလည်မှုတိမ်ဖြင့် ဖာထေးလိုက်ပါ

မိုးလုံ လေလုံ တိမ်ထောင်ပြု၍ ရပါသည်။

ဆိုတဲ့ စာသားလေးတွေကို အရမ်း အရမ်း နှစ်သက်မိပါတယ်။

ဇာတ်လမ်းလေးကလေး မမတို့ မောင်နှံကို စောင်းပြီး ချေးထားသလားလို့ တောင် အောက်မေ့မိပါတယ် ဘုံဘုံရယ်။

တကယ်ပါ။ ချစ်သော ဆရာမလေးဘုံဘုံ ကျန်းမာချမ်းသာစွာ ဖြင့် စာတွေကို ဖီထက်မက ဝိုဠ်၊ ချေးနိုင်ပါစေ။

မမမူ(တီဇီ)

ဝဂုံ(တောင်)

၇၈ ရပ်ကွက်၊ လှော်ကားလမ်း၊

စေတနာစာပေ၏

သို့

ဆရာမ မယ်မင်းဘုံ

ဆရာမရေ မင်္ဂလာပါရှင်။

ဆရာမရဲ့ မိုးလုံ လေလုံ တိမ်ထောင်ပြုသည်ဆိုတဲ့ စာအုပ် လေးကို ဖတ်ပြီးပါပြီ။ ဆရာမရယ် အရမ်းကောင်းပါတယ်။

စာသားလေးတွေကိုလည်း သိပ်ကြိုက်ပါတယ်။ ကဗျာလေး တွေ အားလုံးကိုလည်း အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။

မီးမီး

သရက်ခရိုင်

ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့နယ်

မကျွေးတိုင်းဒေသကြီး

စေတနာစာပေ၏

သို့

မရေ

ကိုယ်နှလုံးသားတွင် သတို့သမီးပန်းနေသည့် စာအုပ်
 လေးက ရင်ခုန်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ။
 သိပ်ကောင်းတဲ့ဇာတ်လမ်းလေးမို့ ကြိုက်မိပါတယ်။ တစ်အုပ်
 နဲ့ တစ်အုပ် မထပ်အောင်ရေးနိုင်တဲ့ မကို လေးစားမိပါတယ်။
 အရမ်းလည်း good ပါတယ်။
 မရေ ဒီထက်မက အောင်မြင်မှုသရဖူကို ဆောင်းနိုင်ပါစေ။

မကိုလေးစားချစ်ခင်လျက်
MMO
 1st year (Phy)
 University of Dagon

စေတနာစာပေ၏

သို့

မမယ်မင်းဘုံ

လေးစားပါတယ်။ မမယ်မင်းဘုံ
 စာအုပ်တိုင်းကို ကျေနပ်အားရပါတယ်။ အခုထွက်တဲ့ မိုးလုံ
 လေလုံ အိမ်ထောင်ပြုသည်ကိုတော့ အားအရဆုံးပါ။
 အောင်မြင်မှုတွေကို ဒီထက်မက ပို၍ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါစေ။

မောင်ထက်နိုင်
 1st Year (Phy)
 ကျောက်ဆည်တက္ကသိုလ်
 မကွေးတိုင်း
 သရက်ခရိုင်
 ဆင်ပေါင်ဝဲ

ဝေတနာစာပေ၏

သို့

မမမယ်ကို ညီမလေး တတိယအကြိမ် စာရေးလိုက်ပါတယ်။
 မမမယ်ရေ ဒီတစ်ခါလည်း 4 in 1 ကို ဖတ်ပြီးသွားပါပြီ။ အရမ်း
 ကောင်းပါတယ်။ မမမယ် ဒီတစ်ခါလည်း ဇာတ်အိမ်လေးက ပျော်ဖို့
 ကောင်းပါတယ်။ ရသကောင်းများကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်ပါတယ်။
 မမမယ် ညီမလေးရဲ့စာတွေကို မမမယ်ရဲ့ စာအုပ်မှာထည့်ပေး
 မယ်ဆိုရင် ကျေနပ်ပါတယ်။
 မမမယ် ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်နော်။ မမမယ်ဒီထက်မက
 အောင်မြင်ပါစေလို့ ညီမလေး ဆုတောင်းပေးပါတယ်။
 မမမယ်ရေ ဝတ္ထုကို ကောင်းမလေးက ဆင်းရဲပြီး ကောင်လေး
 က ချမ်းသာ၊ ကောင်းလေးကို အရမ်းချစ်ရတဲ့ ဝတ္ထုမျိုးကိုလည်း ရေးပေး
 ပါဦးနော်။ ညီမလေးချစ်တဲ့ မမမယ် ညီမလေးကို ဓာတ်ပုံနဲ့ပြန်စာလည်း
 စောင့်မျှော်နေမယ်နော်။ မမမယ် ဒီထက်မက အောင်မြင်ပါစေ။

အေးအေးမြ(ခ)မီးတုံ(ခ)တုံတုံ
 ရန်ကုန်တိုင်း၊ တွံတေးမြို့နယ်၊
 ရွှေလှေချောင် (တွံ) ငွေပန်းစု (ခ) ချောင်းဟောင်းကျေးရွာ

ဝေတနာစာပေ၏

သို့

မမယ်မင်းဘုံ
 မမမေ့တဲ့ ဗိုးလုံ လေလုံ အိမ်ထောင်ပြုသည် ကို
 လပြည့် အရမ်းသဘောကျ ကြိုက်မိပါသည်။
 မမရေ ကဗျာလေးတွေက လပြည့်တို့ကို ကြွေကျစေပါတယ်။
 မမရေ နောက်လ ဘာစာအုပ်ထွက်မှာလဲ မျှော်နေမယ်။
 မမ အောင်မြင်မှု သရဖူကြီးကြီး ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါစေ။

ညီမလေး
 လပြည့်
 မကွေးတိုင်း
 တောင်တွင်းကြီးမြို့

စေတနာစာပေ၏

သို့

၁၁မယ်မင်း

ညီမလေးက မမရဲ့ ဝတ္ထုတွေကို ကြိုက်လို့ စားပေး
နေတဲ့ ပရိသတ်တစ်ဦးပါ။

မမရဲ့ ဝတ္ထုတွေက ခံစားချက်တွေနဲ့ပဲပိုလား မသိဘူး။ အရမ်း
အရမ်းကို ကောင်းပါတယ်။

မမရဲ့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ပျော်ရွှင်အောင်မြင်ပါစေ။

သိရီ

2nd Year (Law)

စစ်တွေမြို့
ရခိုင်ပြည်နယ်

စေတနာစာပေ၏

သို့

မင်္ဂလာပါ မမ

ဖွေး လေးစားစွာဖြင့် စာရေးလိုက်ပါတယ်။

စာအုပ်ထဲ မမခတ်ပုံတွေက အရမ်းလှတာပဲ။ စာရေးလန်း
သလို ခတ်ပုံတွေကလည်း အရမ်းလန်းတာပဲ။ မမရဲ့ 4 in 1 စာအုပ်ကို
အကြိုက်ဆုံးပဲ။ တစ်ခါဖတ်မိရုံနဲ့ အမြဲဖတ်ချင်လာအောင် စွဲဆောင်နိုင်
တယ်။ idea တွေလည်း အရမ်းကြိုက်တယ်။

မမ ဒီထက်မက အောင်မြင်ကျော်ကြားပါစေ။

မမရဲ့ပရိသတ်

ညီမလေး

မိဖွေးဥဥ

သံဖြူလှိုင်မြို့

မွန်ပြည်နယ်

စေတနာစာပေ၏

သို့

မမယ်

မမကို ကျွန်တော် မမယ်လို့ ခေါ်မယ်နော်။ ဒီစာ
 ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဦးဆုံး မိတ်ဆက်စာပို့ အမှားပါရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။
 မမရဲ့ မိုးလုံလေလုံ အိမ်ထောင်ပြုသည်ဆိုတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး
 ဇာတ်လမ်းကို အကြိုက်ဆုံးပဲ။ နောက်ပြီး ကိုယ့်နှလုံးသားတွင် သတို့သမီး
 ပုန်းနေသည်ကိုလည်း ကြိုက်တယ်။
 မမ အောင်မြင်ဆုံးဖြစ်ရန် ဘုရားသခင်မှာ ဆုထောင်းရင်းဖြင့်

စိုးယံ
 1st Year (B.C)
 ချောက်ဖြူ

စေတနာစာပေ၏

သို့

မင်္ဂလာပါ

ညီမတို့ကလေး မမရေးတဲ့ စာတုတ်တိုင်း ကြိုက်တယ်။
 ဘာလို့လဲဆိုတော့ လူငယ်ဆန်ပြီ၊ Fancy ကျတဲ့ပုံစံလေးတွေနဲ့ ပိုကြိုက်
 တယ်။ အဓဇတွေလည်း ကြည့်ဖြစ်ပါတယ်။ ဇာတ်ကောင်နာမည်ပေး
 ထားတာလည်း အရမ်းဂါပါတယ်။ စာတုတ်တိုင်းမှာလည်း စိတ်ကူးသစ်တွေ
 နဲ့ ရေးနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။

မူ + တိုး
 သိပ်ချောင်လမ်း
 နာရီဝင်
 သန်လျင်

စေတနာစာပေ၏

သို့

မယ်မင်း မင်္ဂလာပါ။

ညီမက အစ်မရဲ့ ပရိသတ်ပါ။

အစ်မ စာပြန်ပေးတဲ့အတွက်လည်း အရမ်းဂမ်းသာပါတယ်။

ညီမက အလုပ်လုပ်နေတော့ စာအုပ် သိပ်မဖတ်ဖြစ်ဘူးလေ။

ဟိုတစ်လောကမှ အနမ်း Equation ကို ဖတ်ရတာ။

အရမ်းကြိုက်တယ်။ ညီမ အကြိုက်ဆုံးဝတ္ထုပဲ။

နောက်လတွေမှာလည်း ဒီထက်ကောင်းအောင် ရေးနိုင်ပါစေ

လို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။

အစ်မရဲ့ အမြဲတမ်း ပရိသတ်တစ်ယောက်

သင်းသင်းမော်

No. 160, ဇီဝော်(၂)လမ်း။

၂ ရပ်ကွက်၊

မ/ဥက္ကလာ

စေတနာစာပေ၏

သို့

မယ်မင်းဘုံ

နေမထိ အလွမ်း စာအုပ်လေးက အရမ်းကောင်းပါတယ်။ နောက်လတွေကျရင်လည်း မိသားစုဇာတ်လမ်းလေး ရေးပါနော်။

ချမ်းသာတဲ့ဇာတ်တွေပဲ ဖတ်နေရတာများတော့ ဆင်းရဲတဲ့ဇာတ်၊ လူတန်းစားဘဝလေးလည်း ရေးပေးပါလို့ တောင်းဆိုချင်ပါတယ်။ ညီမလေး ဒီထက်မက အောင်မြင်မှုတွေ ရပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်။

မိုးစန္ဒာမြင့်

၁/၄၅၄၊ မြရတနာ (၂) လမ်း။

မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်တိုင်း။

စေတနာစာပေ၏

သို့

ညီမလေးမယ်မင်းဘုံ

နေမထီ ဒာလွမ်း စာအုပ်လေးကို မတ်နေရတာ
စာရမ်းကောင်းပါတယ်။ မမက လွမ်းရတာ ဆွေးရတာ ဝါသနာပါတယ်။

တစ်ယောက်တည်းနေရတဲ့စာအုပ်မှာတောင် စာရင်ကလေးတဝ
ကို သတိရမနပ်ပါတယ်။ ညီမလေး ဆင်းရဲတဲ့လူတန်းစားစာကြောင်းလေး
ရေးပေးပါနော်။

ညီမလေး နောက်ထပ် စိတ်ကူးလှလှလေးတွေနဲ့ စာအုပ်ကောင်း
များကို ဖတ်ချင်နေမိပါတယ်။

စာမြဲတမ်း စားပေးနေမယ်နော်။

မိမိ
ရန်ကင်း၊
တောင်သူဓရပ်
ဘုရင့်နောင်လမ်း၊
ပုံရွာမြို့။

စေတနာစာပေ၏

သို့

ဆရာမ မယ်မင်းဘုံ

ကျွန်တော် မယ်မင်းကို ဒုတိယအကြိမ် စာရေးလိုက်
ပါတယ်။ မယ်မင်းရဲ့ (၂၉) အုပ်မြောက် ဝတ္ထုကို ဖတ်ပြီးပါပြီ။

ကြိုက်ပါတယ်။ နောက်လည်း ဝီထက်ကောင်းတဲ့စာအုပ်တွေ
ရေးနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်။ မယ်မင်းထံက ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံနဲ့
Ph နံပါတ်တောင်းထားတယ်နော်။

ဝီတစ်ခါ စာပြန်ရင် မြစ်အောင်ပို့ပေးပါလို့ တောင်းဆိုပါရစေ
မယ်မင်း ကျန်းမာပြီး စာအုပ်ကောင်းတွေ များများရေးနိုင်ပါစေလို့
ဆုတောင်းလျက် . . .

မယ်မင်းရဲ့ ထာဝရ ပရိသတ်
နိုင်ငံနိုင်ငံ၊
ရွှေကြက်မောက်(တစ်)၊
ကန်ဖူး၊ မြေနှိလမ်း၊
ကန်ဖူး၊ ရပ်ကွက်
ပြိတ်မြို့။

စေတနာစာပေ၏

သို့

မမယ်မင်းတို့

မမေရ ဝိုးလုံလေလုံ တိမ်ထောင်ပြုသည်ကတော့

တကယ်ကို star ပါနော်၊

ခေါင်းစဉ်နှင့် အပိုက်ကို ထိအောင်မိအောင် ဖျေနိုင်တဲ့ မမေရဲ့

ထက်မြက်တဲ့ စိတ်ကူးလေးတွေကို သိပ်သဘောကျမိပါတယ်။

မမေရဲ့ အုပ် (၃၀) ပုလဲရတုမှသည် ရတုပေါင်းများစွာကို မြတ်

သန်းနိုင်ပြီး ပရိသတ်ချစ်တဲ့ "မယ်မင်းတို့" ဖြစ်ပါစေလို့။

ခင်မင်မှုအပေါင်းဖြင့်

သရစီ

2nd Year (Eng)

ရတနာပုံတက္ကသိုလ်။

စေတနာစာပေ၏

သို့

အစ်မ မယ်မင်းတို့

ညီမလေးကလေး သူ့ စိတ်နာတဲ့ ကြားဖြတ်အစီ

အစဉ် ဆိုတဲ့ ဓာတုပညာကို အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။

စိတ်ကူးကောင်းပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိအောင် ဖျေနိုင်တဲ့ အစ်မကို

အားကျလေးစားမိပါတယ်။

အစ်မရဲ့ ပရိသတ်

ဧကသီမ

ရေခဲစက်ရုပ်ကွက်

ရေခဲချောင်း

မကွေးတိုင်း

၆၄

သို့

ဝေးဝေးလှပေ မမိလေ

ဘုံရေး ဝေးဝေးလှပေ ဟောလားဟောမင်း
ဖိုးလုံ ခေါလုံ အိမ်ထောင်ပြုလုပ်သည့်အတွက် ဝတ္တလေး
ကိ တအားကြိုက်တာပဲ။ အပြင် ပြန်ပြန်နေတဲ့အတွင်း ဘုံလေးက ရေးထား
တယ်နော်။

ဘုံလေးရေ တကယ်တော်ပါတယ်။ ယောင်ပေးလားဟောလေး
မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အတိုင်းပဲ။ ကဗျာလေးတွေကလည်း ထိကယ်။
တမရေးဘဲ မပေးနိုင်တော့လို့ ရေးလိုက်တာပါ။

ဝေးဝေးလှပေ
အားပေးနေတဲ့
ဒီလူနာနဲ့ပဲ
BB
ဒီပုံကလေး
ရှေ့ - ကြို့ကုန်း
အင်းစိန်
ရန်ကုန်။

၆၄

သို့

ဆရာမ

ဆရာမရေးတဲ့ ဝေးဝေးလှပေ ဆန်းဆွေကတော့
လိုက်မမိအောင်ပဲလို့ ထင်ပါတယ်။
ညွှတ်နှစ်များပဲ။ စာပေအိမ်အတွက် ဝေးဝေးလှပေ ပို့ပါတယ်။

လေးလေးမိမိပဲ။ ဒီဒီလူနာနဲ့ပဲ ရေးပေး။ ပါပိုင်လေးခေတ်လက်ထပ်ပဲ ပဲပဲ
ငြိမ့်ဖွယ် ဂိုဏ်းခလုနီလေးပဲပဲ နေလို့လေးပါပဲ။ ဥကလေးပဲပဲ ယေဘုယျ
မိဒ်ဖြို ဂိုဏ်းခလုနီ နှစ်များပဲ ငွေလေး ပြန်လေးပဲပဲပဲ ပေးလေးလေးပေး
ပေးငြိမ့်ဖွယ် နေထိုင်စေဖိစေခလုနီလေး ပိုကလေးလေး မနိဉ္ဇာ မရာပေး ယေလ
မရာပေး လေးဂိုဏ်းလေးမိမိလေး ကလေးခလုနီလေး နှစ်များပဲ ဝေးဝေးလှပေ
ပုံမှန်ပဲ ငွေခမိုက်ကလေးပဲ ပုံမှန်ပေးပို့ကြိုက် လေးဂိုဏ်းပဲ ပိုကလေးလေး
လေးယေခန့် ပေးဟောသောယေဂိုဏ်းလေး ကမရာပေး ယေလကလေးပဲပဲပဲ
ပုံမှန်လေးလေးပဲပဲ ပိုကလေးပဲပဲပဲပဲ နှစ်များပဲပဲပဲပဲ ပိုပဲ ဝေးဝေးလှပေ
လေးဂိုဏ်းပဲပဲပဲပဲ ပေးလေးဝေးဝေးလေးလေး လေးခ

ပုံမှန်ပဲပဲ ပေးလေး ဝေးဝေးလှပေ . . . နှစ်များပဲ
ပါပိုင်လေးလေးပဲ ပေးလေးပဲပဲပဲပဲ ပိုကလေးပဲပဲပဲပဲ ယေလ
နှစ်များလေးလေး လေးခနည်းနည်း ဒီပုံကလေးလေးလေးလေး ပရာပေး ဝေးဝေးလှပေ

စေတနာစာပေ၏

သို့

ဆရာမ မယ်မင်းဘုံ

နေကောင်းလား။ ကျွန်မကတော့ ဆရာမရဲ့ဝတ္ထုဖတ် ပရိသတ်တစ်ယောက်ပါ။ ဆရာမ စာအုပ်တွေကို အရမ်းသဘောကျတယ်။ အမှတ်တရ အစီအစဉ်မှာ ပရိသတ်တွေရဲ့စာတွေကို ထည့်ပေးထားတာဟာ ပရိသတ်အပေါ်ထားတဲ့ ဆရာမရဲ့ ဓမ္မစာအုပ်လို့ မြင်မိတယ်။ ဆရာမ ကျွန်မ စာလေးကို အမှတ်တရအစီအစဉ်ထဲမှာ ထည့်ပေးပါဦးနော်။ ဆရာမရဲ့ စာအုပ်တွေက အရမ်းအငှားသွက်တာ။ ဆရာမ စာအုပ်တွေကို ကြိုက်တာ ကြာပြီပေမယ့် မိတ်ဆက်ဖို့တော့ အခုမှပဲ စာရေးဖြစ်တော့တယ်။ ဆရာမက အသက်ငယ်ငယ်လေးပဲ ချီသေးတာနော်။ ဝီလီ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အောင်မြင်မှုတစ်ခုကို တည်ဆောက်ခွင့်ရတာ အရမ်းကံကောင်းတာပဲ။ အားကျလိုက်တာ။

ဆရာမရေ . . . ပြစ်နိုင်ရင် ဆရာမ ဖုန်းနံပါတ်လေး လိုချင်မိတယ်။ နောင်ယှက်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိတ်ဆက်ချင်လို့ပါ။ တော့ဇူတင်ပါတယ်ရှင်။ ဆရာမ ဝတ္ထုရေးတဲ့အခါတိုင်း လန်းဆန်းသော မိတ်အစဉ်နဲ့

အတွဲ ပျော်ရွှင်စရာကောင်းသော ရသအနုစုံကို ဖန်တီးနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ဆုမ်းခင်ရွာသော

ရွှေရည်မိုး

Physics ဌာန၊ ရတနာပုံတက္ကသိုလ်

မန္တလေးမြို့

၂၀ ဧပြီ ၂၀၁၅

စေတနာစာပေ၏ လေးဒီလကလေးစဉ်တွင်ပင် ငါ့အဖေ
ပေးပို့ပေးခဲ့တဲ့ စာပေအားလုံး

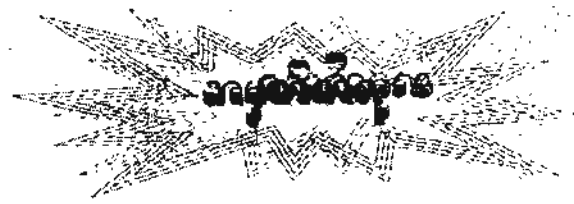
သို့
အရာမ

မိုးလုံ လေလုံ အိမ်ထောင်ပြုသည် စာအုပ်လေးကို
ကြိုက်လွန်းလို့ အပိုင်တောင် ဝယ်သိမ်းထားလိုက်ပြီ။ ဒီစာအုပ်ထဲက ခိုင်
တွေကို သိပ်ခိုက်တာပဲ။ အိမ်ထောင်သည်တွေရဲ့ သဘောတရားတွေကို
စာအုပ်ထဲမှာတင် အပြည့် ထည့်ထားတဲ့ idဇာကို လေးစားမိတယ်။ အရမ်း
ကြိုက်နှစ်သက်ပါတယ် အရာမ။

ဒီထက်မက အောင်မြင်မှု သရဖူ ဆောင်းနိုင်ပါစေ။

ယွန်းမိမိ
တိုက် (၃)/(၉)
လှိုင်သိရီအိမ်ရာ၊ လှိုင်မြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့။

စေတနာစာပေ၏ လေးဒီလကလေးစဉ်တွင်ပင် ငါ့အဖေ

သို့
မယ်မင်းရေ . . .

"ဣဒြေပြုဒီလကလေးစဉ်တွင်ပင် ငါ့အဖေ
ပေးပို့ပေးခဲ့တဲ့ စာပေအားလုံး
စာအုပ်တွေကို ပြော
စရာမလိုအောင် ကောင်းပြီးသားပဲ။ လတိုင်း မှန်မှန်ထွက်ပေးပါလို့
လေးစားမိတယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေရဲ့ သဘောတရားတွေကို
စာအုပ်ထဲမှာတင် အပြည့် ထည့်ထားတဲ့ idဇာကို လေးစားမိတယ်။ အရမ်း
ကြိုက်နှစ်သက်ပါတယ် အရာမ။

ဟောမိကုန်း၊ နောက်မြို့ပတ်လမ်း။

လေးဒီလကလေးစဉ်တွင်ပင် ငါ့အဖေ

အမွှေးအနံ့
အိမ်ရာ (၃) (၉) လှိုင်မြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့။

စေတနာစာပေ၏

သို့

မယ်မင်းရေ

ပီလထုတ် "မိုးလုံ လေလုံ စိပ်ထောင်ပြုသည်" စာအုပ်လေးက အရမ်းကောင်းတယ်။ အစ်မတို့ လင်မယားကို ရေအား သလားပဲ။

မယ်မင်း ဝတ္ထုဖတ်ရတာ အရမ်းပညာရတယ်။ သိပ်ကြိုက်တာပဲ။ မယ်မင်းရေ နောက်လ ဘာစာအုပ်ထွက်မှာလဲဆိုတာ မပြောထားဘူးနော်။ လတိုင်း မှန်မှန်လေးထွက်လေးပါ။ မယ်မင်းစာအုပ် ထွက်လာပြီဆို ပြီးသွားမှာစိုးလွန်းလို့ တစ်ခွက်ချင်းကို စိပ်ပြန်ပြန်ပတ်နေမိတယ်။

အရမ်းကြိုက်တာပဲ။ မယ်မင်း ပီထက်မက ပိုကောင်းတဲ့စာပေလေးတွေ ရေးသားဖန်တီးနိုင်ပါစေ။

ဓမ္မာဓွေး
အမှတ် (၅၀) ဒီဇင်ဘာလ
ရေတော်၊ ရန်ကင်းမြို့။

စေတနာစာပေ၏

သို့

ဆရာမလေး မယ်မင်းတို့

ဆရာမရဲ့ ဝတ္ထုတွေကို သတောက်၊ နှစ်သက်အားပေးတဲ့ ပရိသတ်ပါ။ ဆရာမကို Facebook ကနေတော့ အမြဲအားပေးနေတာပါပဲ။ ဆရာမ စာအုပ်တွေ အပိုက်စားပဲနော်။ ထာဝရအားပေးနေပါတယ်။

Kyaw Zayar
မတ္တီလာမြို့။

သို့

ဘုံလေးရေ . . .

မင်္ဂလာပါ။ နေမထိ အလွမ်း မတ်ပြီး စိတ်ထဲမှာ ကျန်ခဲ့တယ်။ တကယ်ကို အနှစ်သာရ အပြည့်ပေးတဲ့စာအုပ်တစ်အုပ်ပါ။ သားသမီးတွေအပေါ် မျှော်လင့်တဲ့ မျှော်လင့်ခြင်းတွေကို မိဘနေရာကနေ ချက်ကျကျ ရေးသားထားတာလေးကို သိပ်လေးစားမိတယ်။ အစ်မတို့က တစ်နေ့တာတဝမှာ လှုပ်ရှားရမ်းကန်ရင်း ပင်ပန်းနေရတာဆိုတော့ ဘုံလေး စာအုပ်ကို မတ်လိုက်ရင် စိတ်ပင်ပန်းမှုတွေထဲက ခဏ ပြေပျောက်သွား ပြီး ကိုယ်ဟာ ဘုံလေးရဲ့ ဇာတ်ကောင်ဖြစ်သွားရော၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုံလေးရေ။ ဒီထက်မက အောင်မြင်မှုတွေနဲ့အတူ မြန်မာပြည်ရဲ့ No. 1 စာရေးဆရာမတစ်ယောက် မကြာခင် ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာ ယုံကြည်နေ ပါတယ်။

အမြဲလေးစားစားပေးလျက်
မမီ
လမ်း ၆၀၊ ၂၅၊ ၂၆လမ်း
မဟာဇေယျဘုံရပ်၊ မန္တလေးမြို့။

မယ်မင်းဘုံ

နေ့ကံကျေမ
ချစ်သူ

စိဉ်သူ
မောင်ကျော်လှိုင်
စေတနာစာပေ

မယ်မင်းဘုံ၏ ထွက်ပြေးစာအုပ်များ

- ၀၁။ အချစ်စရိယာပြင်ပသို့ရောက်ရှိနေပါသဖြင့်
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂။ ချစ်ရင်... နှစ်ခိနှစ်စောင့် (ရွှေစင်ဦးဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၃။ ငွေဝတ်တင်ပြည်က ပြုသူ (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၄။ ချစ်သူလိမ်းနို့ အေးကရင်မ် (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၅။ အမှန်းကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်၌ ရင်ခုန်သံလှိုင်းကြီးနေသည်
(ရွှေစင်ဦးဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၆။ အချစ်ကိုဖြိုဖျက်ရမယ်ဆိုရင် မနက်ဖြန် ငါ့သေပါရစေ
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၇။ ဆယ်ကျော်သက်ဂိုဏ်း
- ၈။ သက်ဆိုင်သူအတွက် ငါ့မျက်ရည်တွေ ဝပွန်ဆာပေးခဲ့သည်
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၉။ ကျွန်မသာ စိတ်ပကောက်ခဲ့ဘူးဆိုရင်
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၀။ နဖူးမှာရေးဖို့မေ့တဲ့စာ (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၁။ အနန်းမြို့ကတော့သား
(မြင့်မာလာရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၂။ အလွမ်းမြစ်ပင်လယ်ထဲမှာ လက်ပစ်ကျားရင်း ငါ့အချစ်တွေ
မိုးလင်းခဲ့တယ် (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၃။ အချစ်အတွက် မနက်ဖြန်မရှိတာ သင့်အတွက်မှတ်ရန် အသိပါ
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၄။ နတ်သာအိပ်ခဆေးခတ်ထူးတဲ့ ညနေခင်း
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)

- ၁၅။ ပင်လယ်အေးပတ်အောင် ချစ်သူက လေစိမ်းတိုက်လေသည်
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၆။ ဘာညာသာရက
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၇။ ဖျားရည်ဆမ်းဖွဲ့ဟ (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၈။ အနမ်း Equation (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၁၉။ တဆိတ်လောက်ခင်ရာ - ချစ်သူကို...ရင်ခွင်၌ နေထိုင်ခွင့်ပြုပါ
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၀။ အပြီးကွန်ယက်နတ်သမီး (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၁။ ပျိုလေးရည်းစား ငြိကြီးသား (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၂။ အမှန်းပြယ်ပိုင် (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၃။ နလုံးသား Hacker (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၄။ ကွန်းပုံခြစ်သောမျက်ဝန်းလေးဆီ (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၅။ သူစိတ်နာတဲ့ကြားခြင်အစီအစဉ် (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၆။ 4 in 1 (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၇။ လရောင်စစ်စစ်သမီးရည်းစား (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၈။ ကိုယ့်နှလုံးသားတွင် သတို့သမီးပုန်းနေသည်
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၂၉။ နေမထိအလွမ်း (အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၃၀။ မိုးလုံလေလုံ အိမ်ထောင်ပြုသည်
(အောင်သီရိဗိဇိယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)

ယခုလ

၃၁။ နောက်ကျောကချစ်သူ

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ခြေခံကာလ မပြုကုန်ရ
တိုင်းလုံးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြုကုန်ရ
အမျှန်အခြားအာဏာ တည်တံ့နိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး
ဒို့အရေး
ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို မှောင့်ယှက်ပျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ပက် မှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

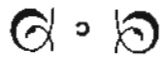
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး။
- အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု နိုင်ငံရေး။
- စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်နိုင်စေအောင် တည်ဆောက်ရေး။
- စွန့်စားပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို ဖိနှိပ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး။

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တပြင်ပေးရေး။
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

သမုခင်က ကိုယ့်ဘေးဝိုင်းမှာ ထိုင်နေသော မိန်းကလေးတစ်စုကိုကြည့်ကာ စိတ်တော့ညစ်သွားရလေသည်။ ခင်ချင်စရာလည်း မကောင်းဘူး။ ဒီနေ့က ကျောင့်စဖွင့်တဲ့ရက်မို့ သမုမှာ တစ်ယောက်တည်း ငေါင်စင်းစင်း ဖြစ်ရတာပဲဖြစ်သည်။ သမုက ထုံးစံအတိုင်း ဂရုမစိုက်စွာ တစ်ယောက်တည်း အေးရာအေးကြောင်း ထိုင်ဖြစ်တာဖြစ်သည်။

“ဒီမှာဗျာ ... ကျွန်တော် ခင်ဗျားဝိုင်းမှာများ ထိုင်ခွင့်ရှိမလား”

စကားသံကြောင့် သမုက မော့ကြည့်လိုက်လျှင် သမုနဲ့ မတိမ်းမယိမ်း ကောင်လေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သမုရဲ့ ဝိုင်းမှာ ထိုင်ခွင့်တောင်းတယ်ဆိုတော့ ဘာသဘောပါလိမ့်ဆိုတဲ့ ပုံစံဖြင့် သူ့ကို အကဲခတ်ကြည့်ကာ ...

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ခင်ဗျာ”

သမုမေးတာကို သူမပဲ နားမလည်ဟန်ဖြင့် အူပိန်းပိန်း ဒီဇိုင်းဖမ်းကာ ‘ခင်ဗျာ’ဆိုပြီးလုပ်တာကြောင့် သမုက သူ့ကိုပြန်ကြည့်ကာ ...

“ရှင်က ဘာကြောင့် ဒီဇိုင်းမှာ ထိုင်ခွင့်တောင်းရတာလဲလို့ မေးနေတာလေ”

“ဒုက္ခပါပဲဗျာ၊ ဒီမှာ ... ခင်ဗျား ဘေးဘီကိုလည်း သတိထားအကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပါဦး၊ ကန်တင်းတစ်ခုလုံး ဝိုင်းအပြည့် လူအပြည့်ချည်းပဲ လွတ်နေတဲ့ဝိုင်း ဆိုလို့ ခင်ဗျား ဝိုင်းပဲ ရှိတာ၊ ကျွန်တော်လည်း ထမင်းစားရဦးမှာမို့လို့ ကိုယ်ချင်းစာတဲ့အနေနဲ့ ထိုင်ခွင့်ပေးပါလားလို့ ခွင့်တောင်းတာပါ”

သမုက ဒီတော့မှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်မိသွားသည်။ ဟုတ်သားပဲ။ ကန်တင်းမှာ လူကအပြည့်။ ပြီးတော့ ဒီဝိုင်းကလည်း သမုတစ်ယောက်တည်းပဲ ထိုင်နေတာဆိုတော့ လွတ်နေတာကြောင့် သမုက ဒါတော့ ပေးထိုင်သင့်တယ်လို့ ယူဆကာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း ...

“ထိုင်ပါ”

သမုက ထိုင်ခွင့်ပြုလိုက်တာနဲ့ သူက သမုနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ကာ စားပွဲထိုးချာတိတ်တစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ကာ အစားအသောက်မှာလေ၏။

သူက လှမ်းပြီး သမုကို အကြည့်မှာ သမုကလည်း ပြန်အကြည့်ဖြင့် သွားဆုံတာမို့ သမုက ဘာမှ မတုံ့ပြန်ပေမယ့် သူက အပြုံးတစ်ချက်ဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ သမုက မှာထားတဲ့ အစားအသောက်တွေက မလာသေးတာမို့ ကိုယ့်ရဲ့အနီးဆုံးသူလေး Note III လေးကိုဖွင့်ကာ Candy crush ထိုင်ဆော့နေလိုက်၏။ သမုအာရုံက ဖုန်းဆီရောက်နေပေမယ့် ဟိုဘက်က ဖုန်းလာလို့ ဖုန်းပြောတဲ့အခါ ပြောနေတဲ့စကားကတော့ ကြားနေရတာမို့ သမုမှာ နားမထောင်လည်း ကြားနေရတာဖြစ်သည်။

“.....”

“မင်းကို ပြောပြီးပြီလေ၊ ဟုတ်တယ် အဲဒါ ကိုယ့်ဆော်ပဲ မင်း ယုံ”

“.....”

“ဟား ဟား ... ကျွိုင်ပဲကွာ၊ ကိုယ်တို့ကိစ္စက ဘာမှမှဖြစ်ခဲ့တာ မဟုတ်တာ၊ ဒါပဲလေ ဧပရယ်ရာ၊ ဪ ... ခဏ ...

ဒီဖုန်းကို ကိုယ် ရောင်းတော့မှာ၊ မင်း ထပ်ဆက်မိမှာစိုးလို့ ဒါပဲနော်”

သမုက ကြားနေရတဲ့ ရင်ကြောကြောစကားလုံးတွေ ကြောင့် အံ့အားတသင့် ရှိရလေသည်။ ဘုရားရေ ... ဘယ်လိုလူ ပါလိမ့်။ စကားပြောတာဟာ အရမ်းကို ရင်ကြောနေတာပဲ။ သမုက သူ့ကို အသာကြည့်လိုက်စဉ်မှာ ဒုတိယမိ မျက်လုံးချင်း ထပ်မံဆုံတွေ့လျှင် သူက အေးရာသေးကြောင်းပြုံးပြကာ ခေါင်း အသာဆတ်ပြ၏။ သမုက အကြည့်လွှဲပစ်လိုက်ရင်း လာချပေးသွား တဲ့ အစားအသောက်ကို ခပ်သွက်သွက်လေး စားလိုက်သည်။ သူ့ကို တစ်ချက်မှကို ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ မြန်မြန်စားကာ ပိုက်ဆံ ရှင်းပြီးထွက်လာလိုက်သည်။ သမု ထွက်လာကာ ကျောင်းကော် ရစ်တာဘက်အရောက်မှာ အနောက်မှ အမောတကော လှမ်းခေါ်သံ တစ်ခုကြောင့် သမုက ကိုယ့်ကိုခေါ်တယ်လို့ ထင်မိတာကြောင့် လည်ပြန်လှည့်ကြည့်မိလျှင် ခုနကလူ ဖြစ်လို့နေသည်။ သူက သမု လှည့်ကြည့်တာမို့ မမုဆီ အမြန်ပြေးလာကာ အနားရောက် တော့ ဘာလဲ ဆိုသည့်သဘောဖြင့် မေးဆတ်ပြလျှင် သူက သူ့ လက်ထဲက အထုပ်လေးတစ်ထုပ်ကို လှုပ်ယမ်းဖြုတ်ရင်း ...

“ဒီမှာ ... ဒီတစ်ရှူးထုပ် မင်းကျန်နေခဲ့လို့ လာပေးတာ”

သမုက သူ့ဆီပြီးတော့တောင် အာမေခိုက်ပြုရတဲ့ အဆင့်ကို ရောက်သွားသည်။ ဟား ... ရောချက်တွေက နိုင် လောက်ရှိတယ်။ တစ်ရှူးကျန်ခဲ့လို့ လာပြန်ပေးတာတဲ့။ လုံးဝကို ဂေါက်ချက်ဖြစ်၏။ သူ့ အမောတကောပြောတာကို ကော်ရစ်တာ တောင့်မှာ ထိုင်နေကြတဲ့ ကျောင်းသားတချို့က ကြားတာမို့ ပြုံးစိစိဖြစ်ကုန်ကြ၏။ သမုက (၁၉)ရာစုလောက်တည်းက ကျန်နေ ခဲ့ပြီဖြစ်သည့် ပစ္စည်းလေးကျခဲ့လို့ လာပြန်ပေးရင်း ရင်းနှီးရတယ်။ ထို့နောက်မှ စ၍ ဤသို့ ဤပုံ ဤကဲ့သို့ ဇာတ်ထုပ်ကြီးက ရိုးနေ ပြီဖြစ်တာကြောင့် အဲဒီခေါက်ကြောင်ဘဲကို ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ် လိုက်ကာ ...

“ဒီ တစ်ရှူးထုပ်ကျန်ခဲ့လို့ လိုက်ပေးတာ ဟုတ်လား”

သမုရဲ့ လှောင်သလိုအပြောကြောင့် အဲဒီတစ်ယောက် က ခေသူမဟုတ်စွာ သမုရဲ့ အချိုးအချိတ်အတိုင်း ဟက်ခနဲ ရယ် လိုက်ရင်းက ...

“ဘာလဲ ... မင်းက တစ်ရှူးလာပေးပြီး ဇာတ်လမ်းလာလုပ် တယ်များထင်နေတာလား၊ ဝေးသေးတယ်၊ ငါက မင်းလို သာမန်လှတာမျိုးလောက်ကို စိတ်မဝင်စားဘူးကွ၊ ဒီတစ်ရှူး က မင်းအိတ်ထဲက ထွက်ကျခဲ့တာ၊ တစ်ရှူး ဆိုတာ

တကယ်လိုအပ်လာတဲ့အချိန်ဆို တန်ဖိုးရှိတာပဲ။ ငါက မင်းလိုနေ ဒုက္ခဆိုပြီး စေတနာနဲ့ လာပေးတာကို မင်းက လိုရာဆွဲတွေးတာပဲ ... ဟား ဟား”

“ဘာ ... နင် ဘာစကား ပြောတာလဲ”

သမုက ဘေးနားမှာရှိနေတဲ့ လူတွေကြောင့် ပိုအရှက် ရသွားကာ ဒေါသဖြစ်လွန်းလို့ အသားတွေတောင် ဆတ်ဆတ်တုန် လာသည်။ သမုရဲ့ဘဝတစ်သက်တာမှာ ဒီလောက်ထိ ရှက်ရွံ့ခံပြင်း စရာကောင်းတဲ့ စကားလုံးမျိုးလည်း မကြားခဲ့ဖူးပေ။ မင်းလို သာမန်လူတာမျိုးကို စိတ်မဝင်စားဘူး။ မင်းက လိုရာတွေ ဆွဲတွေး တာကိုး။ စသဖြင့် ယောက်ျားတန်မဲ့ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်း သော စကားလုံးတွေကိုပြောတဲ့ သူ့ကို အရမ်းကို ဒေါသဖြစ်မိ သွားစွာ သမု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် သတိမထားမိခင်မှာ သမု ရဲ့လက်က သူ့ပါးကို ပြင်းရှုစွာ ထိမိသွားလေသည်။

“ဟာ ... မင်း ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ ငါ ...”

သူကလည်း နာကျင်သွားသော ရှက်ဒေါသဖြင့် သမုကို ပြန်ရိုက်ဖို့ လက်ရွယ်လိုက်စဉ်မှာ ကျရောက်လာမယ့် သူ့ရဲ့လက်ကို လက်တစ်စုံက လှမ်းတားဆီးရင်း သမုရဲ့အရှေ့က ကာရပ်လိုက်ကာ ...

“ဒါတော့ မင်း အရမ်းတရားလွန်သွားပြီ၊ တော်လိုက်တော့”

ခပ်ထက်ထက်စကားသံတစ်ခုကြောင့် သမုက သမု ရှေ့ရောက်နေတဲ့ အဲဒီမိန်းကလေးကို ကြည့်မိခိုက်မှာပဲ သူကလည်း အဲဒီမိန်းကလေးကို ဒေါသတကြီး ပြန်ကြည့်ကာ ...

“ဒီမှာ မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ဝင်ပါနေရတာလဲ”

“ဆိုင်တယ်၊ မင်းတို့ဖြစ်နေတာကို တို့ ဟိုးမှာကတည်းက တွေ့တယ်၊ မင်း လွန်တာ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဘာစကားပြောရင် မင်းရဲ့အဆင့်အတန်း ဘယ်ရောက်သွား မလဲဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား”

“ဟာ ... မဟာအမျိုးသမီးရပ်တည်သူကြီးနဲ့ လာတွေ့နေတာ ကိုး၊ မင်း မြင်တယ်ဆို သူ ဘာလုပ်လိုက်တယ်ဆိုတာကော မြင်တယ်မှလား၊ ငါ့အသားကို နာကျင်အောင်လုပ်တဲ့မိန်းမ ကို ငါက ခွင့်လွှတ်စရာလား”

“ခွင့်မလွှတ်တော့ ရှင်က ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ လာလိုက်လေ”

သမုက သည်းခံနေရက်က စော်ကားလာတာမို့ အဲဒီ အကောင်ကို ချဲ့လင်းလုပ်လိုက်လျှင် အဲဒီကောင်က လက်ပြန်ရွယ် တော့မလို ဟန်ချီစဉ်မှာ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးရဲ့ အသံဝါဝါ ကြီးက တားဆီးပိတ်ပင်လိုက်လေသည်။

“ဟေ့ ... ရုပ်လိုက်ကြစမ်း၊ မင်းတို့သုံးယောက်စလုံး ရုံးခန်း လိုက်ခဲ့ကြ”

ဘေးက ဝိုင်းကြည့်နေသူတွေက ရှဲသွားသလို တစ် ကျောင်းလုံးမှာရှိတဲ့ ကျောင်းသူကျောင်းသား အားလုံးကလည်း သမုတို့သုံးယောက် ရုံးခန်းကို ရောက်သွားတာကို အရမ်းစိတ်ဝင် စားနေပုံရသည်။ မော်ကွန်းထိန်းကိုယ်တိုင်ပါ ပါလာတာမို့ သမု တို့မှာ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးရုံးရဲ့ထိုင်ခုံမှာ ခပ်ငုံ့ထိုင်နေရ၏။

“ကဲ ... ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဒီနေ့ပဲ ကျောင်းစဖွင့်တယ်၊ တစ် ကျောင်းလုံး အုတ်အော်သောင်းနင်းဖြစ်လောက်အောင် မင်း တို့ တော်တော်သောင်းကျန်းတာပဲ၊ ကဲ ... ပြောစမ်း ... မင်းတို့နာမည်တွေနဲ့ မေဂျာတွေ”

“မဟော်မင်းညိုပါ၊ Chemistry က”

သမုဘေးက အသံက အရင်ထွက်လာကာ လူတင် မဟုတ် နာမည်ကပါ အမြင်ကတ်စရာမို့ မျက်နှာတစ်ချက်မဲ့လိုက် ပြီးမှ သမု နာမည်ပြောရသည်။

“သမုခင်ပါ၊ Physics က”

သမု ပြောပြောပြီးချင်းမှာပင် သမုဘေးက မိန်းက လေးကလည်း ဝင်ပြော၏။

“နှိုင်းမမှီပါ၊ Physics ပါပဲ”

“အေး ... ဒီလို ထူးချွန်တဲ့ ကျောင်းသားမျိုး၊ ကျောင်းသူ မျိုးကို လေးစားတယ်၊ စ၊စချင်းနေမှပဲ ရန်ပွဲဖြစ်တယ်၊ အဲဒီတော့ မင်းတို့ ခံဝန်ထိုးရမယ်၊ နောက်တစ်ခါဆို ထုတ်မယ်”

သမုက ပြဿနာဖြစ်တဲ့သူမို့ ခံဝန်ထိုးရတာ ပြဿနာ မရှိပေမယ့် မဆီမဆိုင် သမုရှေ့က ဝင်ကာပြောပေးတဲ့ တစ်ယောက် ကိုတော့ ရောပြီးမညစ်စေချင်တာကြောင့် သမုက ဝင်ပြောရသည်။

“ခံဝန်ထိုးဆိုလည်း ထိုးပါ့မယ် ဆရာ၊ ဒါပေမဲ့ ပြဿနာဖြစ် တာက သမုနဲ့ ဟိုသူပါ၊ နှိုင်းမမှီက သမုဘက်ကရပ်တည်းပြီး ပြောပေးတာပဲ ရှိတာပါ၊ သူနဲ့ဘာမှ မဆိုင်ပါဘူး ဆရာ၊ သူ ခံဝန်ထိုးဖို့ မလိုပါဘူး”

“ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ ထိုးပါ့မယ် ဆရာ၊ အဲဒီကောင်ကို ကြည့်မရလို့ ကျွန်မပါ ဝင်ရန်ဖြစ်တာပါ”

“တော်ကြစမ်း၊ မင်းတို့တွေ ပြဿနာဖြစ်ကြတာ မျက်မြင်ပဲ၊ အားလုံး ခံဝန်ထိုးရမယ်၊ မင်းတို့ ဘာကပြဿနာဖြစ်တာ လဲ”

www.burmeseclassic.com

သမုက ပြောဖို့ဟန်အပြင်မှာပဲ ဟိုကောင်က အပြော
ဦးသွားကာ အရင်ပြောသွား၏။

“ထမင်းစားချိန်က ကန်တင်းမှာခုံပြည့်နေလို့ ကျွန်တော်က
သူ့ခုံမှာ ဝင်စားပါတယ် ဆရာ၊ ပြီးတော့ သူ ဘေလ်ရှင်းပြီး
ထသွားတော့ သူ့အိတ်ထဲက တစ်ရှူးထုပ်ကျန်ခဲ့လို့ လိုက်
ပေးတာကို ကျွန်တော့်ကို ဇာတ်လမ်းလာလုပ်တယ်ထင်ပြီး
ဟာသလုပ်တယ်၊ ကျွန်တော်ကပြန်ပြောတော့ သူ ကျွန်တော့
ပါးကိုရိုက်တယ်၊ ကျွန်တော့အမေတောင် ကျွန်တော့်ကိုမရိုက်
ဘူး၊ ကျွန်တော် သူ့ကို လုံးဝမကျေနပ်ဘူး ဆရာ”

“ဆရာ ... ခဏလေးပါ၊ သူက သူ့ဘက်ချည်းပဲပြောသွား
တာပါ၊ ပြဿနာအစအဆုံးကို ကျွန်မမြင်ပါတယ်၊ ကြား
လည်း ကြားပါတယ်၊ သူ တစ်ရှူးထုပ်လိုက်ပေးတာကို
ဒီဘက်က ဟာသလုပ်တာပဲထားပါတော့၊ သူ့အနေနဲ့မိန်း
ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့အရှက်သိက္ခာကို ထိပါးစေတဲ့စကား
လုံးမျိုးတော့ ပြောလို့မရပါဘူး... ဆရာ၊ သူက ဒီမိန်းကလေး
ရဲ့သိက္ခာကို ထိခိုက်စေတဲ့စကားကို ပြောလို့ ရိုက်လိုက်
တာပါ၊ ဒါကို အားလုံးလည်းမြင်ပါတယ်၊ အဲဒါကိုတောင်
သူက ထပ်ပြီးပြန်ရိုက်ဖို့ လက်ရွယ်ပါတယ် ဆရာ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ သူပြောတာ အမှန်တွေပါ”

သမုက သမုဘက်မှ ရှေ့နေလိုက်ပေးနေတဲ့ ကောင်
မလေးရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို အရမ်းသဘောကျမိသွားသည်။ သမု ဘက်က
မဲများနေတာမို့ ဟိုကောင်က ပေါက်ကွဲကာ ...

“မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ဝင်ပြောနေရတာလဲ”

“ကဲ ... တော်ကြစမ်း၊ မင်းတို့ပါးစပ်တွေ ပိတ်လိုက်ကြ
တော့၊ ဆက်မပြောကြနဲ့၊ မင်းတို့နှစ်ဖက်စလုံးမှားကြတာ
ပဲ၊ ဒီကိစ္စကို ငါက ဖြေရှင်းပေးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့
လူကြီးတွေဖြစ်နေပြီ၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေ ဖြစ်နေ
ပြီ၊ ငါတို့ ဒီလောက်တားနေရက်နဲ့ ရန်ထပ်ဖြစ်ရင်
အထွက်ပဲနော်၊ သိပ်ဖြစ်ချင်နေရင် အပြင်မှာဖြစ် ကျောင်းမှာ
လာမဖြစ်နဲ့၊ သုံးယောက်လုံး လက်မှတ်ထိုး”

ဆရာက ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေသံဖြင့်ပြောကာ ကြိမ်း
တာမို့ သုံးယောက်စလုံးက ခံဝန်မှာ လက်မှတ်ထိုးပြီးနောက်မှာ
ဆရာက မဟော်မင်းညို ဆိုတဲ့သူကို အရင်ပြန်လွှတ်၏။ ပြီးမှ
သမုနှင့် သမုကို ကူညီပေးတဲ့တစ်ယောက်ကို ပြန်ခိုင်းလေသည်။
ရုံးခန်းထဲကထွက်မှ သမုက ကျေးဇူးတင်စကားပြောရသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်နော် အခုလိုကူညီပေးတာ”

သမုရဲ့ ကျေးဇူးစကားကြောင့် သူမက ပြန်လည်ပြီး ပြကာ ခေါင်းဆတ်ပြရင်း ...

“ရပါတယ်၊ တို့က အဲဒီလိုပဲ၊ အမြင်မတော်ဘူးဆို ဆိုင် ဆိုင်မဆိုင်ဆိုင် ဝင်ခွဲတော့တာပဲ၊ အတန်းသွားတက်မှာ လား၊ ဘယ်အခန်းကလဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ Section C ကပါ၊ ဘယ်အခန်းကလဲ”

“me too ၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ တို့နာမည် နှိုင်းမမှီပါ၊ သမုခင်နော်၊ သူငယ်ချင်းတွေကော မတွေ့ပါ လား”

သမုက သွက်သွက်လက်လက် ထက်ထက်မြက်မြက် ဟန်ပန်လေးကိုကြည့်ကာ နှိုင်းမမှီကို ခင်မင်သွားသည်။ သမုလို ရွေးပေါင်းတတ်တဲ့သူအဖို့ နှိုင်းမမှီဟာ ဘုရားက လက်ဆောင်ပို့ ပေးလိုက်တဲ့ သူငယ်ချင်းပဲဖြစ်ပေမည်။

“သမုမှာ သူငယ်ချင်းမရသေးဘူး၊ နှိုင်းမမှီကို မြင်မြင်ချင်း ခင်မိသွားတယ်၊ သမုတို့ သူငယ်ချင်းဖြစ်လို့ ရမလားဟင်”

“အို ... အိုး ... သိပ်ရတာပေါ့ သမုရဲ့၊ ရှိတ်လိုက် ... တို့ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားပြီ”

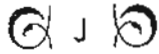
သမုက ကျေနပ်စွာ နှိုင်းမမှီကမ်းတဲလက်ကို ဆွဲ ကိုင်ကာ ရှိတ်ကမ်းလုပ်လိုက်လျှင် ပိုပြီး ရင်းနှီးနွေးထွေးသွားသလို ခံစားရသည်။

“အင်း ... တို့နဲ့ သမု အခုလို သိခွင့်ရတာ ဟိုဘဲကျေဇူး တွေပါတယ်နော်”

သမုက ဟိုဘဲဆိုမှ စိတ်ထဲမှာ ခုနက ပုန်းအောင်း ထားတဲ့ အမုန်းတွေက ဝုန်းခနဲပေါ်ချလာကာ ဒေါသတွေ တနဲ့နဲ့ ဖြစ်ရလေသည်။ မုန်းစရာကောင်းတဲ့လူ။ သမုကို အရှက်ကွဲအောင် လုပ်တဲ့ယောက်ျားကို သမု လုံးဝမကျေပြီ။

www.burmeseclassic.com

မဟော်က ဂျာနဝင်နေတုန်းအချိန်ဖြစ်တာမို့ ခလုတ်ကို non-stop ဆွဲကာ angle မျိုးစုံကနေ လှည့်ရိုက်နေတာဖြစ်သည်။ သူ့ရှေ့က မင်းသမီးကလည်း သူ့ရဲ့ရိုက်ချက်တွေထဲမှာ သူ ဘာမှပြောစရာမလိုလောက်အောင် perfect ဖြစ်ကာ ပရိုပီသစွာ ပိုစ်ပေးနိုင်၏။

“Ok ... nice shoot။ အရမ်းမိုက်တယ်၊ ဒီလောက်ဆိုရပြီ။

နောက်တစ်စုံ လဲလို့ရပြီ”

“ပုံတွေ ပြန်ကြည့်ဦးမယ်လေ မဟော်ရဲ့ မပြတော့ဘူးလား။”

“ဆောရီး ... လာ ... ဒီမှာကြည့်”

မသွန်းက သူ့ရဲ့ perfect ဖြစ်လှသော ဓာတ်ပုံတွေကို

ကြည့်ကာ သဘောကျ ကျေနပ်သော အပြုံးလေးပြုံး၍ ...

“မဟော်ကလေ တကယ်တော်တာပဲ၊ အန်ကယ်ညိုကတော့သူ့ Studio ကို အမွေလွှဲလို့တောင် ရနေပြီ”

“ဟား ဟား ... အဲလောက် မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်က အခုမှ လေ့လာသင်ယူနေတုန်းပါ။ မသွန်းလို လူမျိုးက ကျွန်တော့်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပေးတာကိုတောင် ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ”

“ဟား ဟား ... ကျေးဇူးတင်ရင် မုန့်လိုက်ကျွေးလေ”

“ကျွန်တော်က ကျွေးလို့ရပါတယ်၊ မသွန်းက ကျွန်တော်နဲ့ အတူ အပြင်ထွက်ရဲ့လို့လား၊ တော်ကြာ ဆိုင်ထိုင်နေတုန်း လူတွေဝိုင်းလာမှဖြင့် ကျွန်တော်ပါ နာမည်ကြီးနေဦးမယ်၊ ကျွန်တော်က မသွန်း အတွက် ပြောတာပါ။ မသွန်း ဘာစားချင်လဲ၊ သွားဝယ်ပြီး ဒီမှာစားမလား။”

“ကောင်းသားပဲ”

မဟော်က ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်ပြကာ Studio ထဲက ထွက်လာပြီး အောင်ကျော်ကို မုန့်သွားဝယ်ခိုင်းလိုက်၏။ ဒီနေ့ နေဖေက ရိုက်ကူးရေးရှိနေတာမို့ Out door ထွက်တာကြောင့် သူက ဖေဖေစတူဒီယိုကို ခဏဝင်ပေးနေရတာဖြစ်သည်။ မသွန်းက နာမည်ကြီးမော်ဒယ် ဖြစ်တာမို့ သူက Mood ပိုရကာ ရိုက်ရ

ပိုကောင်း၏။ မသွန်းက နောက်တစ်စုံလဲ ပြင်ဆင်နေတာမို့ သူက မသွန်းတို့စားဖို့ မုန့်သွားဝယ်ခိုင်းထားကာ သူကတော့ Net Guide ဂျာနယ် ထိုင်ဖတ်ရင်း ခဏအနားယူနေတာ ဖြစ်သည်။

“အစ်ကို ... Duty brake ထားတယ်မှလား၊ ဒီအစ်မက ပတ်စပို့ရိုက်မလို့ ရလား။”

“ဪ ... အေး ... ရတယ်၊ မင်း ရိုက်ပေး ...”

သူက ပြောတဲ့စကားစ ခဏရပ်သွားလေသည်။

မျက်လုံးပင့်အကြည့်မှာ ပတ်စပို့ဓာတ်ပုံလာရိုက်တဲ့ မိန်းကလေးဟာ မနေ့က သူ ဟိုဆော်နဲ့ပြဿနာတက်နေတုန်း ဝင်ချသွားတဲ့ ငကြိမလေးဖြစ်သည်။ ဒီငကြိမလေးကလည်း သူ့ကိုမြင်တော့ မှတ်မိသွားတဲ့ အရိပ်အယောင် ပေါ်လေသည်။ အဲဒါကြောင့်မို့ မဟော်က အခွင့်သင့်နေတာမို့ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကာ ...

“ဖိုးသစ် ... ရတယ်၊ ငါ ရိုက်ပေးလိုက်မယ်၊ ကြွပါခင်ဗျာ”

“မင်းက ဓာတ်ပုံဆရာလား။”

ငကြိမလေးရဲ့အမေးကြောင့် သူက ဟက်ခနဲတော့ ရယ်မိသွားသည်။

သူ့ကိုများ ‘မင်း’တဲ့။ စကားအခေါ်အဝေါ်ကိုက ဒေါက်မကျိုးတာမို့ သူက နည်းနည်းလေး ကြောပြောလိုက်သည်။

“ဒါ ကိုယ့်ဆိုင်လေ၊ ကဲ ... မင်းလာရင်းကိစ္စက ပတ်စပို့ ရိုက်မှာမှလား ... အထဲကြွပါ”

မဟော်က ပြောလိုက်လျှင် သူမက မချိုမချင်မျက်နှာပေးဖြင့် စတူဒီယိုထဲ ဝင်လာ၏။ လောလောဆယ်မှာ သူမက ကိုယ့်ကတ်စတန်မှာဖြစ်နေတာကြောင့် သူက ပတ်စပို့ပုံ အရင်ရိုက်ပေးလိုက်ရသည်။

“အိုခေ ... ရပြီ၊ အရှေ့မှာ မင်းလိုချင်တဲ့ အရေအတွက် ပြောပြီး ဘောက်ချာဖြတ်လိုက်”

“မဟော်ရေ ... ready နော်၊ ဟင် ... နှိုင်း ...”

မသွန်းက သူ့အနောက်အဝတ်လဲခန်းထဲက ထွက်လာကာ ရယ်ဒီပြောပြီး ဟိုကောင်မလေးကိုမြင်လျှင် မသွန်းကိုယ်တိုင် လှမ်းခေါ်တာမို့ သူ နည်းနည်းတော့ အံ့သြသွားရသည်။

“ဟင် ... မမသွန်းပါလား၊ ဓာတ်ပုံရိုက်လား။”

“အေး ... ဟုတ်တယ်၊ နင့်မတွေ့တာတောင်ကြာပြီ၊ ဘာလားလုပ်တာလဲ”

“သင်တန်းအတွက် Form မှာကပ်ဖို့ ဓာတ်ပုံလာရိုက်တာလေ၊ ကျွန်မက နေ့ခင်းဘက်တွေလောက်ပဲ မမသွန်းတို့ အိမ်ရောက်ဖြစ်တာဆိုတော့ မမသွန်း ရှုတင်သွားနေတာနဲ့ မတွေ့ဖြစ်တာ”

ဟင် ... ဘယ်လိုကြီးလဲ။ မဟော်က အခေါ်အဝေါ်ကို မတတ်တာမဟုတ် သူ့ကိုယ်သူသုံးတဲ့ နာမ်စားကြီးကပါ တုံးနေ တဲ့ ထူးဆန်းဖွယ် မိန်းကလေးကို သိချင်တာကြောင့် မသွန်းတို့ စကားပြောနေရာကို မယောင်မလည်သွားလိုက်လျှင် မသွန်းက အလိုက်တသိ မိတ်ဆက်ပေး၏။

“ဪ ... မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ မဟော် ... ဒါ မနဲ့ ညီအစ်မတွေလိုပဲ၊ မာမိုရဲ့ မှေးစားသမီးလေးလေ၊ နှိုင်းမမို့ တဲ့၊ နှိုင်း ... ဒါ မမသွန်းရဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာ မဟော်တဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ... တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်”

မဟော်က အေးဆေးနှုတ်ဆက်ပေမယ့် သူမကတော့ သူ့ကို ဘာတစ်ခုမှပြန်မပြောဘဲ ပေစောင်းစောင်း ပြန်ကြည့်ပြီးမှ မသွန်းမျက်နှာနဲ့မို့ သူ့ကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့ ခေါင်းညိတ်မှုနဲ့အတူ ဟုတ်ကဲ့တစ်ခွန်းလောက်တော့ မပွင့်တပွင့်ပြောလေသည်။ ပုံစံက တော့ အလန်းဖောား ဖြစ်ပေမယ့် အခေါ်အပြောကတော့ AD 3000 လောက်ကစတိုင်လ် ဖြစ်လေသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း Old version ကလည်း တစ်မျိုးဆန်းသစ်နေသလားတော့ ဆက်လက် ဆန်းစစ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

“အဲဒါဆို သွားတော့မယ်လေ မမသွန်းဆီ နောက်မှပဲ လာတော့မယ်”

“အေး ... အေး ... နှိုင်း တာ့တာ”

“ဟိတ် ... ဘောက်ချာဖြတ်သွားလိုက်ဦးနော်”

မဟော်က သူ့ကို နှုတ်ဆက်မသွားတာကြောင့် ဘမင်ကြီးကို လှမ်းခေါ်ကာ ကွန့်ပေးလိုက်လျှင် သူမက ရှုတည် တည်ကြည်ပြီး ထွက်သွားလေသည်။ မသွန်းက သဘောပေါက် ဆာဒီခိုင်းဖြင့် သူ့ကို ပြုံးစိစိကြည့်လျှင် မဟော်က အေးဆေး အထာဖြင့် ပခုံးတွန့်ပြလိုက်ကာ စကားလွဲလိုက်သည်။

“ရယ်ဒီပဲမှလား မသွန်း၊ ရိုက်မယ်လေ၊ မသွန်းအတွက် မုန့်သွားဝယ်ခိုင်းထားတယ်နော်”

“ဟယ် ... ဒီလောက်နဲ့တော့ မရတော့ဘူးထင်တယ်”

မသွန်းက ဘာဆိုလိုသလဲဆိုတာ သူ့သိတာကြောင့် သူက ပြုံးလိုက်ကာ စိတ်ဝင်စားမှု tempo က ပိုဘက်သွားတာ ကြောင့် အပြင်မှာ အဲဒီ ငြိလေးများ ရှိဦးမလားဆိုပြီး အပြင် ဇောထွက်ကြည့်မိလျှင် သူမကတော့မရှိတော့ပါ။ ဒါပေမဲ့ ဖိုးသစ် ဆီက ထူးဆန်းသော စကားတစ်ခွန်းကို ကြားရလေသည်။

“အစ်ကိုရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကို စောနက အစ်မက တောင်းသွား လို့ ပေးလိုက်တယ် အစ်ကို”

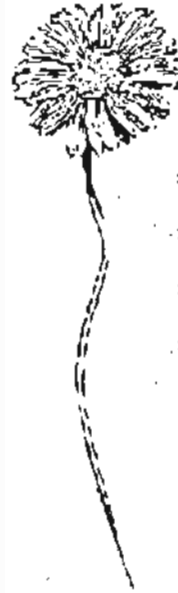
... တဲ့။

အဟား ... ဟား ... အရမ်းဆန်းသစ်ပါလား။

ဖုန်းနံပါတ်တောင်းတာဟာ ဖုန်းဆက်ဖို့ဆိုပြီး နား

လည်ထားတဲ့သူဖို့ ကြားနိုင်ခွင့်ရှိမည့် Ringtoneကို စိတ်ဝင်စား
မိသွားသည်။

သူစိမ်းချင်း သိတော့ မိတ်ဆွေ

သူစိမ်းချင်း ခင်တော့ သူငယ်ချင်း

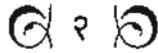
သူစိမ်းချင်း ချစ်တော့ ချစ်သူ

သူစိမ်းချင်း မုန်းတော့ မုန်းသူ

သူစိမ်းရေ ...

ဘဝရဲ့ အရေးပါတဲ့ ဇာတ်ကောင်တဲ့လား။

ဒီတစ်ပတ်ရဲ့ စနေနေ့က ပိုပြီး ဆန်းသစ်တဲ့ စနေ မျိုး ဖြစ်လေသည်။ သမုက အရင်အပတ်တွေထက် ပိုလှ ပိုခိုက် အောင် ပြင်ဆင်လာတာဖြစ်၏။ အဝေးသင်ကျောင်းသူဖြစ်တာမို့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေဟာ သိပ္ပံတွဲယူထားတဲ့ အဝေးသင်ကျောင်းသူ တွေအဖို့ ရှိထုတ်ရတဲ့နေ့ပဲဖြစ်လေသည်။ သမုက ပန်းဆီရောင် ချည်ပေါင်းသားဝမ်းဆက်ကို စပါယ်ရှယ်ဒီဇိုင်းနာရဲ့ ဖန်တီးမှုဖြင့် အပြတ် ရှိုင်းလာခဲ့ပြီးနောက် ကားပေါ်ကနေ ဆင်းလာကာ ကားကို မှီရပ်၍ နှိုင်းမမို အလာကို စောင့်နေတာဖြစ်သည်။ ခဏအကြာမှာ နှိုင်းမမိုရဲ့ Vitz ကားလေးက ရောက်လာတာမို့ သမုက လက် အသာလှမ်းပြလိုက်သည်။

နှိုင်းမမိုက ပါကင်ထိုးပြီးနောက် သမုဆီလျှောက်လာ ကာ အပြုံးတစ်ခုနဲ့အတူ နှုတ်ဆက်လေသည်။

“သမု ... ရောက်နေတာကြာပြီလား၊ ဆောရီး ... လမ်းမှာ က Traffic တွေတအားဖြစ်နေတာလေ၊ အဲဒါကြောင့် ...”

“ရပါတယ် နှိုင်း ... အဲ ... နှိုင်းလို့ ခေါ်မယ် ရလား”

“အမ်း ... ရတာက ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တို့က နှိုင်းလို့ ခေါ်တာထက် နှိုင်းမမိုလို့ခေါ်တာကို ပိုကြိုက်တယ်၊ အဲဒါက အဓိပ္ပာယ် ပိုရှိတယ်လေ၊ ဟုတ်ဖူးလား”

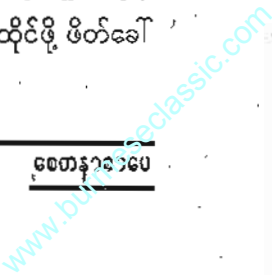
သမုက အဲဒီပုံစံလေးတွေကြောင့် သူမကို ခင်မိသွား တာဖြစ်လေသည်။ နှိုင်းမမိုရဲ့ မာကြောကြောထိမထင်ပုံစံတွေဟာ သမုနဲ့ ဆင်သလို ခံစားမိတာကြောင့် အသွင်တူသူ ပေါင်းမိသွား တာမျိုး ဖြစ်နိုင်သည်။

“Ok ... နှိုင်းမမို၊ နှိုင်းမမိုကို သမု အဲဒါကြောင့်ခင်တာ၊ သမုလည်း အဲဒီလိုပဲ စိတ်ထဲ မျှီသိပ်မထားတတ်ဘူး”

“ဟား ဟား ... တို့ကလည်း အဲဒါမျိုးမှ ခင်တာ၊ သမုကို လည်း အဲဒါကြောင့် တို့ မြင်မြင်ချင်း ခင်မိသွားတာဖြစ်မယ်၊

By the way ... ဒီနေ့ အရမ်းကို လှနေပါလား”

သမုက ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် အပြုံးတစ်ခုပြုံးလိုက် ကာ သမု ယုံရသူ ဟုတ်မဟုတ် အကဲခတ်နိုင်ဖို့ နှိုင်းမမိုနဲ့ ဒီထက်ပိုရင်းနှီးချင်တာမို့ သမုက ကန်တင်းအတူထိုင်ဖို့ ဖိတ်ခေါ် လိုက်သည်။

“ဟဲ ဟဲ ... thank you ! အကြောင်းရှိလို့ အသေအချာ ထုတ်ထားတာ နှိုင်းမမို့ရဲ့၊ အချိန်လည်းရသေးတာပဲဟာ၊ ကန်တင်းသွားထိုင်ရအောင်လေ”

“အိုခေလေ ... သွားတာပေါ့လာ”

သမုနဲ့ နှိုင်းမမို့က အတူတွဲပြီး ကန်တင်းထဲဝင်လာ လေလျှင် ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့်ဖြင့် တိုးတိုးပြောနေကြတာတွေ ကို သတိထားမိလေသည်။ ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်ကတင် တစ်ကျောင်းလုံး ကို လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ဖြစ်သွားအောင် ပွဲဆူထားသူတွေမို့ သမုနဲ့ နှိုင်းမမို့ကို သိထားမိနေကြတာဖြစ်သည်။

“သမုမှာ ပြောစရာရှိတယ် ထင်တယ်၊ တို့ကို ပြောချင်တဲ့ ပုံပဲ”

“အင်း ... ဟုတ်တာပေါ့၊ သမု နှိုင်းမမို့ကို အကူအညီတောင်း ချင်တာပါ၊ သမု မမှားဘူးဆိုတာ နှိုင်းမမို့ သိတယ်မှလား”

သမုက အဆက်အစပ်မရှိတာ ပြောတာဖြစ်ပေမယ့် နှိုင်းမမို့က သမု ပြောတာကို ဒက်ခနဲ တန်းသိကာ ခေါင်းညိတ်ပြ သည်။

“မှန်လို့ပဲ သမုဘက်က တို့ရပ်တည်ခဲ့တာပေါ့၊ အခု ဘာ ဖြစ်လို့လဲ သမု”

“သမုလား... ဟူး ... ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စ ဖြစ် ခဲ့ပေမယ့် သမု လုံးဝ မေ့မရဘူး၊ ရင်ထဲမှာလည်း တန့်န့် နဲ့ အဲဒီကောင်ကိုသမု တစ်ခုခုပြန်လုပ်ပစ်ချင်တယ်၊ လုံးဝ ကို မေ့မရတဲ့ မှတ်လောက်သားလောက် ရှိသွားအောင် ဆုံးမပစ်ဖို့အထိ ရည်ရွယ်တာ၊ သမုရဲ့သိက္ခာကို ထိခိုက်စေ တဲ့ အဲဒီလိုကောင်မျိုးကို သမု တစ်ခုခုတော့ ပြန်လုပ်ချင် တယ်”

သမုက စိတ်ထဲမှာဖြစ်နေတဲ့အတိုင်း ဟန်မဆောင်ဘဲ ရင်ဖွင့်မိလျှင် နှိုင်းမမို့က သမု့ကို ဘာမှ ပြန်မပြောသေးဘဲ စိုက် ကြည့်နေကာ ...

“သမုက ဘယ်လိုလုပ်ချင်တာများပါလိမ့်”

နှိုင်းမမို့ရဲ့စကားသံက တကယ့်ကို စိတ်နှစ်ပြီးမေး တယ်မှန်း သိသာလေသည်။ သမုက တွေးထားတဲ့ အစီအစဉ်ကို ပြောပြလိုက်၏။

“သမု ... သူနဲ့တွေ့မယ်၊ ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးဖို့ နောက်တစ် လှမ်းဆုတ်မယ့်သဘောပေါ့၊ ဒီလောက်ဆို သမု ဘာလုပ် မလဲ သိလောက်ပါတယ်၊ နှိုင်းမမို့ ဘယ်လိုသဘောရ လဲဟင်”

“အင်း ... သမုကို ဘယ်လိုပြောရမလဲတောင် မသိဘူး။ အဲဒီအစီအစဉ်က ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမု နောက်တစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်တာဟာ အဲဒီလူ ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးဖို့ မဟုတ်လာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ယောက်ျားဆိုတဲ့လူတွေရဲ့ စိတ်က ခန့်မှန်းရခက်တယ် သူ့က သမု နာကျင်အောင် လုပ်ထားတဲ့ယောက်ျားမျိုးနော်။ သမု နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်မှုကို လက်ခံရင်ကောင်းတယ်။ လက်မခံရင် သမု နောက်တစ်ခါရှုံးတာပဲ။ သူ့စိတ်ကို မခန့်မှန်းနိုင်တဲ့အတွက် အဲဒီလိုလုပ်တာ သမု အလျော်အစားတော့ ကြီးလိမ့်မယ်”

နှိုင်းမမိက သမုအတွက် အကောင်းဆုံးဝေဖန်ပေးနိုင်သူဖြစ်မယ်လို့ ထင်ထားတဲ့အတိုင်း သမု စိတ်ကူးမလွဲခဲ့ချေ။ သမုက နှိုင်းမမိကို သဘောကျခင်မင်စွာဖြင့် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ကာ ...

“Thank you နှိုင်းမမိရယ်။ ဒါပေမဲ့ သမု လုပ်ချင်တယ်။ သမုက အဲဒီကောင် နစ်နာသွားဖို့ပဲ ရည်ရွယ်တာ။ သူ့ကို နည်းစုံသုံးပြီး ဒုက္ခပေးမှာ”

နှိုင်းမမိက သမုကို အဓိပ္ပာယ်ပါဝင်သော မျက်လုံးများဖြင့် ခပ်ကြာကြာစိုက်ကြည့်သည်။ သူမ ဘာသဘောနဲ့ကြည့်

သလဲဆိုတာတော့ သမုလည်း မသိပေ။ ခဏနေတော့ နှိုင်းမမိက အေးဆေးနူးညံ့သော အပြုံးတစ်ခုနဲ့အတူ အားတက်ဖွယ်ဖြစ်စေသော စကားကိုဆို၏။

“အိုခေလေ ... ကျွန်မရဲ့သူငယ်ချင်းက ဒီလောက်လက်စားချေချင်နေတယ် ဆိုမှတော့ ကျွန်မကလည်း သူငယ်ချင်းကောင်းပီသစွာ ဝင်နွဲ့ပေးရတာပေါ့။ တို့ သမုကို ကူညီပေးမယ်”

နှိုင်းမမိ စကားက အရမ်းကို အားတက်သွားစေပါသည်။ သမုခင်က သာမန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အဲဒီဘဲကြီး သိစေဖို့ သမုက ပညာပြရပါလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့မှ နောက်ကျနေတဲ့ သူ့ဘော်ဒါနှစ်ကောင်ကို သူက ကန်တင်းမှာ ထိုင်စောင့်နေရင်း ပျင်းလာတာမို့ သူ့ iPad ထဲက Candy Crush ထိုင်ဆော့နေလိုက်သည်။ တစ်ပတ်မှာမှ နှစ်ရက်ပဲ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားအရသာကို ခံစားရတာမို့ သူက ဒီလို စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့မျိုးမှာ လိုအပ်တာထက် ပိုလန်းထားတာ မို့ လူစိတ်ဝင်စားခြင်း ပိုခံရလေသည်။ အဲဒီအပေါ်မှာလည်း သူက လူငယ်ပီပီ ကျေနပ်သာယာလေသည်။

“မဟော်မင်းညို”

သူ့ရဲ့နာမည်ကို ဘေးနားမှာ အပြည့်အစုံကြီး ခေါ်လိုက်တာမို့ သူက မော့ကြည့်လိုက်လျှင် မမေ့နိုင်တဲ့မျက်နှာကို တွေ့ရလေသည်။ မဟော်က ထူးခြားစွာပင် သွေးဆူလွယ်တတ်တဲ့ သူ့ရဲ့ဒေါသက ပေါ်မလာတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် အံ့ဩရလေသည်။ သူ့ကို ပါးရိုက်ခဲ့တဲ့ မိန်းမကို သူက ကျောချင်

ဆားတာမို့ ဘာလဲဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် မေးအသာဆတ်ပြုလျှင် သူမက ရဲရဲတင်းတင်းပင် သူ့နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီးမှ ...

“လာရင်းကိစ္စကတော့ ရှင်နဲ့ ကျွန်မကြားမှာ ရန်ငြိုးရှိလား မရှိဘူးလား လာမေးတာပဲ”

ဟား ... အဆန်းပါလား။ မဟော်က သူမပြောတဲ့ ကောင်းလုံးတွေက ထူးဆန်းနေတာမို့ နည်းနည်းတော့ Surprise ဖြစ်ရလေသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း မေးတဲ့မေးခွန်းအပေါ်ကို သူက စိတ်ဝင်တစားဘဲ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“မင်းက ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ။ ရန်ငြိုးဆိုတာမျိုးကရှိ သလား မရှိဘူးလား ဆိုတာ ပါးစပ်နဲ့ဖြေရုံနဲ့ ယုံလို့ရတာ မှ မဟုတ်တာ။ စိတ်ထဲလည်း ဝင်ကြည့်လို့ရတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ အဲဒါကို ဘယ်လိုဖြေရမှာလဲ”

“မေးတယ်ဆိုကတည်းက သိချင်စိတ်ရှိလို့ပါ။ ကျွန်မတို့ ရန်ပွဲက တစ်ကျောင်းလုံးထိ hit ဖြစ်ခဲ့တာလည်း ရှင်အသိပဲဟာ။ သူတို့တွေက ကမ္ဘာ့ရန်တွေလို့ သူများမေးငေါ့ အတင်းပြောမှာမျိုးကို သမု မဖြစ်ချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ရှင်နဲ့ သမု လာဆွေးနွေးတာပဲ။ ကျောင်းခဏလေး တက်နေ

ရတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ ရန်သူဆိုတာမျိုး မရှိချင်ဘူး။ အဲဒီနေ့ကလည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စိတ်အခန့်မသင့်လို့ ဖြစ်သွားတာလို့ပဲ သမု ယူဆချင်တယ်”

သမုခင်ဘက်က ပြောရာပြောကြောင်း အငွေ့အသက်လေးတွေကို သူ ခံစားရသလို ရှိလာသည်။ တကယ်တော့ အဲဒီနေ့က အဖြစ်အပျက်တွေဟာလည်း သူ့ဘဝအတွက် သမိုင်းဝင်လို့ တောင် ပြောလို့ရပေမည်။ ဘဝမှာ အမြဲတမ်း တောက်ကြွားပြီး မိန်းကလေးတွေရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကို ခံရတဲ့ King ကစ်ယောက်အနေနဲ့ ပါးရိုက်ခံရတယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်ဟာ အသည်းနာစရာတော့ ကောင်းလှပါသည်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘက်ကလည်း ဖောင်းလိမ့်တာတွေ ရှိခဲ့ပါသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အထင်သေးတဲ့ လေသံမျိုးနဲ့ ပြောမိတာကိုက သူ့ဖောင်းလိမ့်၏။ အဲဒီနေ့က ပြောမိတယ် ဆိုတာကလည်း သူ့မျက်လုံးထဲမှာ အဲဒီနေ့က သမုခင်က ဒီနေ့ သူ့ရှေ့မှာ ထိုင်နေတဲ့ သမုခင်လောက် ဆွဲဆောင်မှုမရှိတာ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။

“Ok ... ရပါတယ်။ ကိုယ်လည်း အေးဆေးပါပဲ”
“ဒါဆို ရှင်နဲ့ သမု ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စအားလုံး ပြီးပြီနော်။ ဒီလို သတ်မှတ်လိုက်တော့မယ်”

သူက သမုခင်ကို ငေးစိုက်သလို တစ်ချက်ကြည့် ထိုက်ရင်း ပြုံးမိသွားသည်။

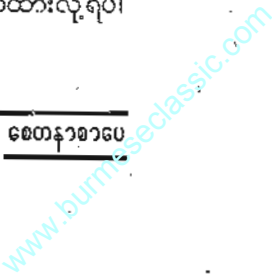
“ဖြစ်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီနေ့က ပြောခဲ့တဲ့ စကားတစ်ခွန်းကိုလည်း ပြန်ရုပ်သိမ်းချင်တယ်”

သူ့စကားကြောင့် သမုခင်ရဲ့ မျက်ဝန်းအရောင်လဲ့သွားသလို ခံစားရသည်။ အဲဒါကိုပဲ သူက ကျေနပ်စွာပြုံးမိသည်။

“ဘာကိုလဲ”
“မင်းလို သာမန်လှတာမျိုးလောက်ကို စိတ်မဝင်စားဘူး ဆိုတာလေ။ ဆောရီး။ အဲဒါမှားတယ်။ မင်းက အရမ်းကို လှတဲ့မိန်းကလေး။ အဲဒီနေ့က ကိုယ့် မျက်လုံးတွေ ပါဝါ သိပ်မပြည့်ခဲ့လို့”

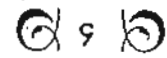
သူ့ရဲ့ရိုးရာမပျက် အိစီကလီစကားလုံးမှာ သမုခင်က ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်သည်။ ပြီးတော့ ဆရာမကြီးပီသစွာ နေတတ်ပါသည်။ ဟုတ်လားဟု ခပ်တိုးတိုးဆိုကာ ပြုံးရုံမဲပြုံးလေ၏။

“အဲဒါဆို ကိုယ်တို့က Peace ပေါ့။ အဆင်ပြေသွားပြီ နော်”
“ဟုတ်ကဲ့၊ သူငယ်ချင်းတွေအဖြစ် သဘောထားလို့ရပါတယ်”

မဟော်က သူ့ကို ပါးရိုက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ ပညာတတ်ဆန်မှုကို သဘောကျသွားသည်။ မိန်းမတွေရဲ့စိတ်ကို Thesis လုပ်ကြည့်ချင်သည်။ အချိန်ဘယ်လောက်ထိ လေ့လာရ ပါလိမ့်မလဲ။ အဲဒီလိုအတွေးမျိုး တွေးဖူးခဲ့တဲ့သူက သူ Thesis လုပ်ချင်တဲ့ မိန်းမတွေရဲ့စိတ်ကို စိတ်ဝင်စားရာကနေ မိန်းမတော် တော်များများကို စိတ်ဝင်စားလာတတ်သည်။ ထိုအထဲမှာမှ လက် ရှိ သူ့အာရုံကို စိတ်ဝင်စားမှုတွေပေးစေတဲ့ မိန်းမဟာ သူမဖြစ် လို့ နေပြန်သေးသည်။

မြည်လာတဲ့ Ring tone သံလေးနဲ့အတူ သမုစိတ် ထဲမှာလည်း ဒိန်းတပ်တပ် ဖြစ်နေတာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရိပ်မိ လေသည်။ ဘယ်လိုဖီလင်ပါလိမ့်။ မဟော်မင်းညိုနဲ့ ပြေလည်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ သူမ သမု အတန်းပေါက်ဝမှာ လာရပ်စောင့် တာ သွယ်ဝိုက်သောနည်းသုံး၍ viber သုံးလားဟင်ဆိုပြီး လာ ဆေးလေ၏။ အဲဒါဟာ ဖုန်းနံပါတ်ပေးပါလို့ ပြောတာနဲ့ အတူတူ မိမိလား။ ခေတ်က တိုးတက်လာပြီမို့ ဖုန်းတိုင်းမှာ အင်တာနက် နဲ့နေပြီမို့ ဖုန်းနံပါတ်ပေးပါလားဆိုတဲ့ စကားလုံးထက် သိမ်မွေ့ ဘယ်လို့ ထင်ရသော မေးခွန်းမျိုးဖြင့် သမုရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကို သာတောင်းသွားတာဖြစ်သည်။ ဖုန်းနံပါတ်ရတဲ့နေ့ကစပြီး ဒီနေ့ အထိ သူ့ဟာ သမုရဲ့နှောင့်ယှက်သူ ဖြစ်လာသည်။

Online သုံးရင်လည်း viber message တွေက တက်လာသလို online မသုံးတော့လည်း ဖုန်းဆက်ပြန်သေးသည်။ သမုရဲ့ရည်ရွယ်ချက်တောင် မေ့တော့မလို ဖြစ်ရသည်ထိ သူက ခင်မင်ဖွယ် စကားလုံးတွေကိုသာ ရွေးချယ်ပြောတတ်၏။ အဲဒါလည်း ဖုန်းလာနေတာကြောင့် သမုက ဖုန်းကိုင်လိုက်လေသည်။

“ဟယ်လို”

“သမု ... ကိုယ်ပါ။ သမု ဘာလုပ်နေတာလဲ”

သမုက လိုအပ်တာထက် ပို soft ဖြစ်နေသေးတော့ ကာလာကြောင့် စိတ်ထဲမှာ အမြင်ကတ်သလို ရှိလာပေသည်။ အဲဒါကြောင့် တမင်ကို ရွဲ့ပြောပုံလိုက်တာဖြစ်၏။

“ဘာလုပ်နေလဲဆိုတော့ သမုက အခု ဖုန်းနဲ့ သီချင်း download ဆွဲနေတာလေ။ အဲဒါ မဟော်ဆီက ဖုန်းလာတော့ ပျက်သွားပြီ။ ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ မဟော်”

“ဟား ... အား ... Sorry ။ ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်။ တကယ်ဆို မင်း online သုံးသလား၊ မသုံးဘူးလား၊ ကိုယ် online မှာ အရင်ရှာသင့်တယ်။ ဆော့ရိုး။ ကိုယ်လည်း အခု လိုပဲ download ဆွဲနေတုန်း ဖုန်းလာရင် အသေမုန်းထား ဒါပေမဲ့လည်း ဘယ်တတ်နိုင်မလဲနော်။ ဖုန်းပဲဟာ လာတော့ အချိန် လာမှာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် ကိုယ်ဆို download

လုပ်တိုင်း connection လည်း ကောင်းမယ့် ညနှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက်မှ ထဆွဲတယ်”

“အင်း ... ကဲ ... ပြောစရာရှိတာကိုသာပြောပါ။ ဘာကိစ္စလဲ”

သမုက နည်းနည်းလေး လေသံမာမာ ပြောလိုက်တာဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း သတိပေးလိုက်တာ ဖြစ်သည်။ သမုက သူ့ကို ပြန်ချေမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုတော့ အပျောက်ခံလို့ မဖြစ်ပေ။

“ဪ ... ဒီလိုလေ။ သမုနဲ့ကိုယ် သူငယ်ချင်းဖြစ်တယ် ဆိုပေမယ့် ဖုန်းထဲမှာသာ သေချာ အကြာကြီးပြောကြပေမယ့် အပြင်မှာ အဲဒီလို မပြောဖူးဘူးလေ”

“မဟော်ရယ်။ သမုတို့ peace ဖြစ်တာမှ ပြီးခဲ့တဲ့ စနေက လေရှင်”

သမုက ခပ်ရွဲ့ရွဲ့လေး ပြန်ဖြေလိုက်လေလျှင် သူက ရယ်သံစွက်နေတဲ့ လေသံဖြင့် ပြန်ဖြေလေသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့်လည်း ကိုယ်က ပိုပြီးရင်းနှီးမှု ရှိအောင် အပြင်မှာ တွေ့မလို့ပါ။ သမု မနက်ဖြန် အချိန်ရလားဟင်။ ဘယ်အချိန်ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

www.burmeseclassic.com

“ဪ ... မုန့်သေး ဘာလေးစား စကားလေး ဘာလေး ပြောပေါ့ သမုရယ်။ ကိုယ်က သမုနဲ့ ဒီထက်ပိုခင်ချင်နေ တာလေ။ သမု ... မနက်ဖြန် ကိုယ်တို့ အပြင်မှာတွေ့ရ အောင်ကွာ”

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒါဟာ ဝှင်ပဲလို့ သမု မှတ်ယူသည်။ သူ မနက်ဖြန်ချိန်းတဲ့ ကိစ္စကို သမုက လက်ခံလိုက်မယ်။ ပြီးရင် သူပြောမယ့်စကားရဲ့ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါပေါ် မူတည်ပြီး သမုဘက်က လုပ်ထိုက်တာကို လုပ်လိုက်ရမှာပဲဖြစ်သည်။

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ မဟော်ရဲ့။ ရှင်ပြောစရာက ဘာမို့လို့လဲ။ သမုက အဲဒီလို အပြင်ထွက်လေ့ထွက်ထ မရှိဘူး။”

“အင်း ... သမုကလည်း သူငယ်ချင်းတွေပဲဟာ။ သမု တစ်ယောက်တည်း မလာချင်ဘူးဆိုလည်း သမု သူငယ် ချင်း ဘာညာခေါ်ခဲ့ပေါ့”

သမု သူငယ်ချင်းပါ ခေါ်ခဲ့ဆိုတော့ သမုက သမုရဲ့ အသစ်စက်စက် ရင်ဘတ်နီးသူ သူငယ်ချင်းလေး နှိုင်းမမို့ကို မျက်လုံးထဲ ပြေးမြင်သည်။ ဟုတ်တယ်။ နှိုင်းမမို့ ဆိုရင်တော့ သမုလည်း သူနဲ့ သွားတွေ့ရဲသည်။

“အိုခေလေ။ တွေ့တာပေါ့”

“ဟား ... ဟုတ်ပြီ။ ဒါဆို ဘယ်မှာဆုံကြမလဲ”

“အဲဒါကိုတော့ မနက်ဖြန် ဖုန်းပြန်ဆက်ပြီး confirm လုပ်လိုက်မယ်လေ။ နေ့ခင်းလောက် တွေ့တာပေါ့။ ဒါပဲ နော်”

သမုဘက်က စကားကြောင့် သူက ကျေနပ်မြူးတူး စွာဖြင့် ပြန်ပြော၏။

“အိုခေပါ ... ဒါဆို မနက်ဖြန်အတွက် ကိုယ်အမျှော်လင့် ဆုံးက ဖုန်းမြည်သံပဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

သမုက ပြုံးရုံပြုံးကာ တိတ်ဆိတ်စွာ ဖုန်းချလိုက် သည်။ ပြီးတော့ မယ်မယ်ရရ တွေးတောခြင်း မရှိပါဘဲ ခဏလေး ငြိမ်နေပြီးမှ နှိုင်းမမို့ဆီ ဖုန်းလှမ်းဆက်သည်။

“ဟယ်လို ... ဝေး ... သမု ... ဆို”

“နှိုင်းမမို့ မနက်ဖြန် အားလား”

“အင်း ... ရပါတယ်။ တို့က မနက်ဖြန် အပြင်လျှောက် သွားမယ်လို့တော့ စိတ်ကူးထားတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ သမု”

“ဟား ... ပိုအဆင်ပြေသွားပြီ။ ဒီလို နှိုင်းမမို့ရဲ့ ... သမုကို မဟော် ဖုန်းဆက်တယ်။ မနက်ဖြန် တွေ့ချင်လို့တဲ့။”

www.burmeseclassic.com

အဲဒါ သမုက နှိုင်းမမိုကို အကူအညီ တောင်းမလို့။ သမု
နဲ့လိုက်ခဲ့ပေးပါလားလို့။ ပြီးရင် သမုနဲ့ နှိုင်းမမို လျှောက်
သွားမယ်လေ။ သမုကို အဲဒါလေး တစ်ခု ကူညီပေးဖို့
နော်”

သမုက အကူအညီ တောင်းတာကို နှိုင်းမမိုက
သိပ်ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေဘဲ ခေါင်းညိတ် လက်ခံလေ
သည်။

“အိုခေ ... ကိုယ့်သူငယ်ချင်းရဲ့ အစီအစဉ် အောင်မြင်ဖို့
ကူညီရမှာပေါ့။ သွားလေ ... တို့ ဘယ်ကိုလာပေးရမလဲ”

သမုက ဟိုတစ်ယောက်ကို နေရာအနှံ့နှံ့ နှုတ်မမို
ဘယ်နေရာ ချိန်းရကောင်းမလဲ စဉ်းစားစဉ်းစား
နဲ့ပဲ နှိုင်းမမိုရဲ့ idea ယူရသည်။

“သမုက မနက်ဖြန်တွေ့ဖို့ အချိန်နဲ့နေရာကို ပြန်ဖုန်းဆက်
မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ သမု ဘယ်မှာတွေ့ရမလဲ
စဉ်းစားပေးပါဦး နှိုင်းမမိုရယ်”

“အင်း ... ဟို့ပြောတဲ့ နေရာအတိုင်း သမုက လက်ခံမှာ
လို့လား”

“ဒါပေါ့ နှိုင်းမမိုရဲ့”

“အဲဒါဆို Junction Square က ရွှေပေါ်မြတင် မုန့်ဟင်း
ခါးဆိုင်ကို ချိန်းလိုက်။ ကြားဖူးတဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိတယ်။
မုန့်ဟင်းခါးကြိုက်တဲ့ ယောက်ျားလေးတွေဟာ သာမန်
ယောက်ျားလေးတွေထက် သည်းညည်းခံစိတ် ပိုရှိတတ်
တယ်တဲ့”

သမုက ကြားရတဲ့စကားအဆန်းကြောင့် ပိုအံ့ဩ
မိသွားသည်။ နှိုင်းမမိုက စကားပြောရင်လည်း ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်
သွေး ထက်မြက်သူလေး ဖြစ်တာမို့ သမုက ပိုအထင်ကြီးလေးစား
တာပဲဖြစ်သည်။

“မိန်းကတော့လေ စကားလုံးတွေက အဆန်းတွေချည်း
ပဲ ဝိုင်းတစ်ခါမှတောင် မကြားဖူးဘူး။ ဟုတ်လို့လား”

ဟုတ်တယ် သမုရဲ့။ မိန်းကလေးအများစုက မုန့်ဟင်းခါး
ကြိုက်တယ်နော်။ ဟော ... အဲဒီတော့ မိန်းကလေးအများစု
က စိတ်ရှည်ကြတယ်။ သည်းခံကြတယ်။ ဟုတ်တယ်ဟုတ်”

“အင်း ... ဟုတ်တယ်လေ”

“အဲဒါပဲပေါ့။ ယောက်ျားလေး ဆိုတာမျိုးက ငါးတို့၊ ဘာ
တို့ ကြိုက်တဲ့သူ နည်းတယ်လေ။ အဲလိုပဲ မုန့်ဟင်းခါးကို
ဟက်ဟက်ပက်ပက် ကြိုက်တာလည်း နည်းပါတယ်။”

အဲဒီတော့ ဆွဲစိကြည့်လိုက်လေ။ မိန်းကလေးအများစု မွင်းခါး ကြိုက်တယ်။ အများစု စိတ်ရှည်သည်းခံတယ်။ အဲဒီတော့ မွင်းခါးကြိုက်လို့ စိတ်ရှည်သည်းခံတယ်လို့ ဆွဲစိကြည့်လိုက်ရင် မွင်းခါးကြိုက်တဲ့ ယောက်ျားလေးဟာ စိတ်ရှည်သည်းခံတတ်တယ်ဆိုတဲ့ equation ထွက်သွားတာ ပေါ့ကွ။ မဟုတ်ဘူးလား”

နှိုင်းမမို့ရဲ့ ချက်ကျလက်ကျ ရှင်းပြမှုကြောင့် သမု မှာ အခုမှ သဘောပေါက်ရပြီး တဟားဟား အော်ရယ်မိသွားသည်။

“ဟား ဟား ... နှိုင်းမမို့က တကယ်ပြောတတ်တာပဲ။ ဟီ ဟီ ... ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဖြစ်နိုင်တယ်။ အဲဒါဆိုရင် နှိုင်းမမို့ ပြောသလိုပဲ သူ့ကို အဲမှာ ချိန်းလိုက်မယ်နော်”

“အင်း ချိန်းလိုက်လေ”

“အဟား ... thank you နှိုင်းမမို့။ သမု အရမ်းကျေးဇူး တင်တယ်။ အဲဒါဆို မနက်ဖြန် နှိုင်းမမို့ အိမ်ကို သမုပဲ လာခေါ်လိုက်မယ်”

“အင်း ... ရတယ်လေ။ သမုကို စောင့်နေလိုက်မယ်”

နှိုင်းမမို့က သမုကို မနက်ဖြန် အဖော်လိုက်ပေးမယ် စကားနဲ့တင် သမုက တွေ့ဖို့အားရှိသွားလေသည်။ မနက်ဖြန်ကို

သမု အရမ်းပဲ စိတ်ဝင်စားလေသည်။ တစ်ကျောင်းလုံး အုတ်အော် သောင်းနင်း ဖြစ်သွားသည်အထိ ပြဿနာတက်ခဲ့အောင် သမုကို ရိုက်မယ်လို့တောင် လက်ရွယ်ခဲ့တဲ့ အဲဒီ မဟော်မင်းညိုကို သမု လက်ဆင်ပြန်ပေးဖို့ ပတ်သက်နေတာမို့ မနက်ဖြန်ကို သမု အရမ်းပဲ စိတ်ဝင်စားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူ အဲဒီမုန့်ဟင်းခါးဆိုင်ကို ရောက်တဲ့အခါမှာ လှမ်းတွေ့လိုက်ရတဲ့ နှစ်ယောက်ကြောင့် နည်းနည်းတော့ ဆပ်ပ ရိုက်စံ ဖြစ်သွားသည်။ အဲဒါ အရမ်းထူးဆန်းတာပဲလို့ သူကတော့ မှတ်ချက်ပေးချင်ပါသည်။ တကယ်ကို ပွဲဆူခဲ့တဲ့ ဒီသုံးယောက်ဟာ ဒီလိုမျိုးပြန်တွေ့ မျက်နှာချင်းဆုံတာဟာ စိတ်ဝင်စားစရာပဲဖြစ် သည်။ သမုခင်နဲ့ နှိုင်းမမို ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိနေလိမ့်မယ်လို့လည်း သူ ထင်မထားမိခဲ့တာဖြစ်သည်။ မဟော်က ဖုန်းနံပါတ်တောင် တကူးတကတောင်းသွားပြီး ဘာလို့ ဖုန်းမဆက်ပါလိမ့်လို့ တွေး မိနေချိန်မှာ သမုခင်နှင့် ပတ်သက်မိသွားတာကြောင့် နှိုင်းမမိုအာရုံ ထဲက ခဏပျောက်သွားချိန်မှာ သူမက ပြန်ပေါ်လာကာ သမုခင် ဘေးမှာ ရှိနေတာမျိုးကြီး ဖြစ်လေသည်။ ဒါပေမဲ့ ရောက် နေပြီ ဖြစ်တာကြောင့် သူက အေးရာအေးကြောင်းပင် ဆိုင်ထဲဝင်သည်။

“ဟိုင်း”

မဟော်က နှစ်ယောက်စလုံးကို နှုတ်ဆက်တဲ့သဘော ဖြင့် ဟိုင်းလိုက်လျှင် သမုက သူ့ကို အပြုံးတစ်ခုဖြင့် နှုတ်ဆက် တာ ...

“ဪ ... မဟော် တိုင်လေ။ ဒီမှာ ဘယ်သူလဲ သိတယ် မလား”

သမု မေးခွန်းကြောင့် သူ့က နှိုင်းမမိုကို တရားဝင် ကြည့်ပိုင်ခွင့် ရသွားတာမို့ မဟော်က ပိုပိုသာသာလေး စူးစိုက် ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ဟိုင်း ... နှိုင်းမမို။ မတွေ့တာ ကြာပြီနော်။ နေကောင်း လား”

သူက တမင်တကာလေး အသံထွက်ကာ ပီယဝါစာ ပြောလိုက်လျှင် နှိုင်းမမိုက သူ့ကို အေးဆေးအထာဖြင့် မျက်လုံး ပြန်လှန်ကြည့်ကာ မေးတာကို ပြန်ဖြေလေသည်။

“ကောင်းပါတယ်”

အေးတိအေးစက် ခပ်ပြတ်ပြတ် ဖြေသံကြောင့် မဟော်က ပြုံးမိသွားသည်။ သမုကတော့ ပွဲထိန်းတဲ့အနေဖြင့် သူ့ကို စကားလှမ်းပြော၏။

www.burmeseclassic.com

“ဒီနေ့ နှိုင်းမမိနဲ့ သမုက Shopping ထွက်ဖို့ အစီအစဉ် ရှိပြီးသားလေ။ အဲဒါကြောင့် မဟော်ကိုပါ လှမ်းချိန်းလိုက် တာ။ မဟော် ဘာစားမလဲ။ တစ်ခုခု မှာလေ”

“နေပါစေ သမု။ ကိုယ် မုန့်ဟင်းခါး မကြိုက်တတ်လို့ပါ။ အိမ်ကလည်း စားလာသေးတော့ ဗိုက်ကပြည့်နေပြီ။ ကိုယ် က သမုနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖြစ်သွားအောင် စကားပြောချင်ရုံ သက်သက်ပါ။ ခု နှိုင်းမမိပါ ပါတယ်ဆိုတော့ ကိုယ်တို့ တွေ ပိုရင်းနှီးသွားကြတာပေါ့။ ကိုယ်တို့ကြားထဲမှာ ဖြစ်ခဲ့ တဲ့ ပြဿနာအဖုအထစ်လေးတွေကို သင်ပုန်းချေကြတာ ပေါ့နော်”

သူက ကြည်စေအေးစေဆိုတဲ့ အထာဖြင့် နှစ်ယောက် လုံးဆီက Peace တောင်းလိုက်လျှင် နှိုင်းမမိက သူ့ကိုဖျတ်ခနဲ တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

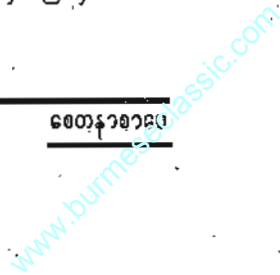
“မင်းနဲ့ တို့က ဘာပြဿနာမှ မရှိပါဘူး။ တို့ရှေ့မှာ မတရားဘူးဆို တို့က သိသိမသိသိ ဆိုင်ဆိုင်မဆိုင်ဆိုင် ဝင်ပါတတ်တာ ဝါသနာပါတယ်။ အခုတော့ သမုနဲ့မင်း ပြဿနာမရှိဘူးဆို ဘာမှ သင်ပုန်းချေစရာ မရှိပါဘူး”

မဟော်က သူ့ကို အဲဒီလို မင်းလို့ မိန်းကလေးတစ် ယောက် ခေါ်တာမျိုးဟာ နားထဲမှာ ထော်လော်ကန့်လန့် ဝင်နေ ဘာဖို့ အခေါ်အပြောလေးက စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေတာဖြစ်၏။

“ဪ ... ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါဆို အားလုံး peace ပေါ့။ ဒါနဲ့ နှိုင်းမမိကော သမုကော ကိုယ်နဲ့ အဆင်ပြေသွားပြီနော်။ အရမ်းရမ်းပဲ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ။ ဒီလို မိန်းမချောလေး နှစ်ယောက်နဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီး အခုလို တွေ့ဆုံခွင့်ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်”

သူ့စကားကြောင့် သမုနဲ့ နှိုင်းမမိ နှစ်ယောက်စလုံး ဟာ တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ အဓိပ္ပာယ်ပါသော အပြုံးတွေဖြင့် မသိမသာ ပြုံးသွားတယ်ဆိုတာ သူ သတိထားမိသည်။ နည်းနည်း တော့ ထူးဆန်းတယ်ဆိုကိုတာ သူ အစကတည်းက သိထားပြီး သား ဖြစ်သည်။ သမုကို ကြည့်ရတာဟာလည်း သူနဲ့ peace ရ တာဟာ အထာရှိနေသလို နှိုင်းမမိ peace ဖြစ်တာကလည်း အထာရှိတယ်ဆိုတာ သူကလည်း understood ပြီးသားဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ မဟော်က ဓာတ်ပုံဆရာဆို။ နှိုင်းမမိ ပြောမှသိတာ။ ဟုတ်လားဟင်”

“အင်း ... အခုမှ ဝါသနာရှင်အဆင့်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ကိုယ့်ဖားသားကြီးက Studio ရှိတယ်ဆိုတော့ အဖေအလုပ်ကို ဝင်ကူပေးတဲ့ သဘောလည်း ပါတာပေါ့လေ”

“မဟော်ဖေဖေက တကယ် နာမည်ကြီးပဲ။ သမု သိတာပေါ့”

“အဟား ... Thank you ။ သမုတို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ချင်ရင် ပြောလေ။ ကိုယ်လည်း ပရိုနီးနီးတော့ ကျွမ်းကျင်မှာပါ။ မယုံရင် နှိုင်းမမိုကို မေးကြည့်လေ။ သူ့ပတ်စပို့ဓာတ်ပုံကို ကိုယ်ရိုက်ပေးလိုက်တာလေ။ ဘယ်လိုလဲ ... ငှာတယ်မှလား”

သူက သမုကို ပြောနေရင်းက နှိုင်းမမိုဘက်ကို လှမ်းမေးလိုက်လျှင် နှိုင်းမမိုက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြကာ ...

“မဆိုးပါဘူး။ ဒီလိုပါပဲ”

“အဟား ဟား ... အေးလေ ... ဟုတ်သားပဲ။ ပတ်စပို့ပုံ လောက်နဲ့တော့ ဘယ်သိပါ့မလဲလို့။ မဟော်ကတော့ နောက်ဖြူ”

“အဲဒါဆို သမုတို့ကို ကိုယ် တစ်ရက်ချိန်းပြီး ရိုက်လိုက်မယ်လေ။ ဘယ်လိုလဲ”

မဟော်က ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ အကြောင်းပြပြီး ဒီထက် ခင်းနှီးချင်အောင် ချဉ်းကပ်တာကို နှစ်ယောက်စလုံးက ပညာသား ဝါမှာ ငြင်းဆန်တတ်ကြတာဖြစ်သည်။

“သမုက ဓာတ်ပုံက ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရိုက်တာပဲ ဝါသနာပါတယ်”

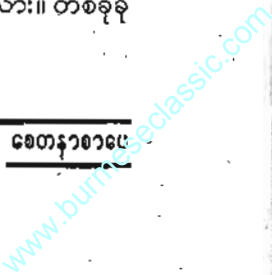
“တို့လည်း Facebook တင်တာလောက်အတွက်ပဲ ရိုက်ဖို့ စိတ်ဝင်စားတာ။ အဲဒီလောက်ကတော့ ပရိုမလိုပါဘူး။ Front camera ရှိရင်ပဲ ဖြစ်ပါပြီ”

မဟော်က စာတွေတတ်မြောက်နေပြီ ဖြစ်တာကြောင့် သူနဲ့ Peace ယူတယ် ဆိုတာဟာ သူ့ကို ပြန်ဖွဲ့ဖို့ဆိုတာ သူ သဘောပေါက်လေသည်။ အထူးသဖြင့် သူ့ကို နာကျင်စေခဲ့တဲ့ သမုက သူ့ကို ပိုပြီး sweet ဖြစ်စေတာကလည်း ထူးဆန်းလေသည်။

“ဟား ဟား ... ဟုတ်ပါပြီ။ လိုရင် ပြောပေါ့နော်”

မဟော်က အရွန်းဖောက်၍ စကားစပြတ်လိုက်လျှင် နှိုင်းမမိုက စကားပြန်စတာဖြစ်၏။

“မင်းက မုန့်ဟင်းခါး မကြိုက်လို့ မစားတာလား။ တစ်ခုခု စားလေ”

“နေပါ။ ရပါတယ် ... ကိုယ်က မုန့်ဟင်းခါး မကြိုက်ဘူး။ အဲဒါကြောင့်မို့ပါ”

“သမုတို့ ဘာပြောစရာ ရှိသေးလဲ။ တို့ ဈေးဝယ်စရာလေး ရှိသေးလို့”

ပြန်ချင်လို့ စကားစတယ်ဆိုတာ သိသာတာကြောင့် မဟော်က ပြုံးရုံပြုံးမိလေသည်။ အမှန်တကယ်ဆို ဒီနေ့ရည်ရွယ် လားတဲ့ သူ့ရည်ရွယ်ချက်က သမုနဲ့ နှစ်ယောက်ချိန်းကာ စကား တွေပြောမည်။ ပြီးတော့ သူ့ကို နှစ်နာအောင် ဖဲ့သွားတဲ့ ကောင် လေးနဲ့ ရည်းစားဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်။ စသဖြင့် စသဖြင့် နေ့ ရည်စီမံကိန်းဖွဲ့ချိန်းတာဖြစ်သည်။ အခုကျတော့ နှိုင်းမမှီက ဝင် ရှုပ်နေပြန်တာမို့ မဟော်က ဒီကနေ့အတွက်ကို လျှော်ပေးလိုက် သည်။

“ဪ ... ဈေးဝယ်ကြဦးမှာလား။ သွားပါ ... သွားပါ။ ကိုယ်တို့နောက်မှ ထပ်တွေ့တာပေါ့နော် သမု”

“အင်း ... မဟော် ... အဲဒါဆို သမုတို့ သွားလိုက်ဦးမယ်။ နောက်မှ ဆုံတာပေါ့”

သူစကားကြောင့် သမုက ပြန်ဖို့နှုတ်ဆက်လေလျှင် မဟော်က အေးအေးဆေးဆေး ကြည်ကြည်သာသာပင် “ဟုတ်ကဲ့”

ဆိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမတို့နှစ်ယောက် ထွက်သွားတာကို ငေး ခြောက် ရင်ထဲမှာတော့ ကဗျာတစ်ပုဒ်က ဝင်လာလေသည်။
သမု နောက်ပြီးတော့ နှိုင်းမမှီ နောက်ထပ် အကြိမ် အပ်ဆိုတွေ့ဖို့ မျှော်လင့်ထားလေသည်။

“မဟော်မင်းညိုလား”

မေးတဲ့လေသံက လုံးဝကို အဝီအပိုင်ကြီးမို့ မဟော်က ဘယ်သူပါလိမ့်ဆိုပြီး စိတ်ဝင်စားမိသွားသည်။

“ဘယ်သူလဲ မသိဘူး”

“တို့ နှိုင်းမမို့။ မင်းနဲ့ ဆွေးနွေးစရာကိစ္စလေးတွေ ရှိနေလို့ တွေ့လို့ရမလား”

ဟိုက်ရှားပါး။ မဟော်က ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖုန်းဆက်လာသူကို စိတ်ဝင်စားမိသလို တွေ့ဖို့ချိန်တဲ့ အကြောင်းအရာကိုလည်း စိတ်ဝင်စားမိလေသည်။

“အိုး ... သိပ်ရတာပေါ့။ အခုတွေ့မယ်ဆိုလည်း ဖြစ်တယ်”

“အိုခေတာပေါ့။ အဲဒါဆို မင်း တို့အခုရှိနေတဲ့ နေရာကို လာခဲ့ပါလား”

နှိုင်းမမို့ရဲ့စကားတွေက အရမ်းကို ထူးဆန်းနေတယ်လို့ သူ ခံစားမိလေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ တွေ့ချင်သည်။

“ကိုယ် လာနိုင်ပါတယ်၊ ဘယ်ကိုလာခဲ့ရမလဲ ပြော”

“တို့က ဆာကူရာတာဝါ အထပ်နှစ်ဆယ်က ကော်ဖီဆိုင်မှာ”

“အိုခေ ... traffic ဖြစ်တာ ဘာညာနဲ့ဆို အမ်း ... လေးဆယ်ငါးမိနစ်အတွင်း ရောက်မယ်”

“တစ်နာရီကြာလည်း တို့ စောင့်နေပါ့မယ်။ See you”

အရိုးရှင်းဆုံးနဲ့ ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောသွားကာ ဖုန်းချသွားလေသည်။ မဟော်က စိတ်ဝင်စားမှုအမြင့်ဆုံး tempo နဲ့ အတူ နဂိုကတည်းက ရှိုင်းထားပြီးသား ဘလင်း ဘလင်း ဒီဇိုင်းကို ဘာမှထူးထွေ ထပ်ပြင်မနေတော့ဘဲ ပိုက်ဆံနဲ့ကားသောဆွဲတာ သူမဆီကို အမြန်ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း နေကပူ ကားကကျပ်နဲ့ အဲဒီဒုက္ခတွေကို နာရီဝက်ကျော်လောက်ခံစားပြီးသွားမှ နှိုင်းမမို့ ရှိရာနေရာကို ရောက်လေသည်။

သူ အထပ်နှစ်ဆယ်ကိုရောက်တော့ နှိုင်းမမို့က ဆောင့်စွန်းဘက်က ထိုင်နံ့မှာထိုင်ကာ မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ကို အေးအေးဆေးဆေး ဖတ်နေ၏။ သူမပုံစံကို အဝေးက လှမ်းကြည့်ရသည်မှာ မော်ဒယ်လ်တစ်ယောက်ရဲ့ Smart ကျကျ ဟန်ပန်ဖြင့် ဆုံးဝက် အထက်ဆီးကဆိုတဲ့ ဒီဇိုင်းမျိုးဖြစ်၏။ မဟော်က သူမ

အနားသို့ လျှောက်သွားလျှင် သူမက မျက်လုံးတစ်ချက်လှန်ကြည့်ကာ ...

“ထိုင်လေ ... မဟော်မင်းညို”

မဟော်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ကာ လာမေးတဲ့ waitress လေးကို Espresso တစ်ခွက် အရင်မှာလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ နှိုင်းမမိုကို ကြည့်ဟာ ...

“နှိုင်းမမို ဆွေးနွေးချင်တာ ဘာများပါလိမ့်။ ပြောပါ”

နှိုင်းမမိုက သူ့မေးခွန်းကြောင့် သူ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုလားလေသည်။ ပြီးတော့ သူ ဘယ်လိုမှ မထင်ထားတဲ့ မေးခွန်းကို စမေးတာဖြစ်သည်။

“တို့ တစ်ခုလောက် မေးချင်တယ်။ မင်း သမုကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်မှလား”

ဗုဒ္ဓေါ ...။ မေးတဲ့မေးခွန်းက တကယ်ကို တုံ့ကြီးမေးတာဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ နှိုင်းမမို ဘာသဘောနဲ့ အဲဒီလိုမေးတယ်ဆိုတာ သူသိချင်တာကြောင့် သူက စိတ်ထဲရှိတာကို အမှန်ဖြေလိုက်သည်။

“ကိုယ် လောလောဆယ်မှာ စိတ်အဝင်စားဆုံးက မင်း ဖြစ်နေတယ် နှိုင်းမမို”

“ဘာ ... ဘာဖြစ်တယ်”

“ဆားရီး ... အရမ်းခေါသမကြီးလိုက်ပါနဲ့။ ကိုယ်ဆိုလိုတာ Current ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေကိုပါ။ မင်းရဲ့မေးခွန်းကို စိတ်ဝင်စားလို့ စိတ်ဝင်စားမိသွားတာပါ”

သူက ချက်ကျကျဖြေမှ နှိုင်းမမိုက နဂိုအတိုင်း တည်တည်လေး ပြန်ဖြစ်သွားကာ စကားပြန်ဆက်သည်။

“တို့ ပြောနေတာက သမုခင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာပါ။ မင်းကို တို့ အခုလို ဆွေးနွေးတာ တို့ဘက်က အကြောင်းရှိလို့ပါ”

“ကိုယ်လည်း အမှန်ပြောတာပါ။ လတ်တလောမှာ ကိုယ် စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ မိန်းမနှစ်ယောက်ကတော့ မင်းနဲ့သမုပဲ။ ဘာအတွက် စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မျိုးမရှိပေမယ့် ကိုယ် စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ နှိုင်းမမိုက ဘာအကြောင်းများရှိလို့ မေးတာလဲ”

နှိုင်းမမိုက သူ့မေးခွန်းကို တွေ့ဝေတုံ့ဆိုင်းနေခြင်းမရှိဘဲ ချက်ချင်းဆိုသလို ပြန်ဖြေလေသည်။

“ရှင်းပါတယ်။ တို့ သမုနဲ့ မင်းကို အောင်သွယ်ပေးချင်တာ။ အဲဒါကြောင့် မေးကြည့်တာ”

ဟား ... နှိုင်းမမိရဲ့အဖြေစကားကြောင့် သူဟာ အရမ်းကို အံ့အားသင့်သွားရတာဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိဟာ စိတ်ဝင်စားမှုများစွာဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ သူမနဲ့ သိပ်တောင် ရင်းနှီးမှုမရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မေးတဲ့မေးခွန်းက သူ့အတွက်တော့ တကယ့်အသစ်ဖြစ်လေသည်။

“ဟား ... အဆန်းပါလား နှိုင်းမမိ။ မင်းမှာ ဘာရည်ရွယ်များ ရှိနေလို့လဲ”

“တို့က သမုကို မင်းနဲ့ အောင်သွယ်ပေးချင်တယ် ဆိုကတည်းက သမုနဲ့ မင်းကို ရည်းစားတွေ ဖြစ်သွားစေချင်လို့ပေါ့။ ဘာကို အထူးတလည် ရှင်းပြနေရဦးမလဲ”

“ရင်းပြရမှာပေါ့။ မင်း ကိုယ့်ကို အခုလိုတွေ့ပြီး ဒီလိုမေးတာကိုက အရမ်းကို ထူးဆန်းနေပြီ”

“ဟုတ်တယ် မဟော်မင်းညို။ တို့က ထူးဆန်းတယ်။ မင်းကို သမုနဲ့ အောင်သွယ်ပေးတာကလည်း မင်းဘက်က သမုကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်ဆိုတာ တို့ သိနေတယ်လေ။ အဲဒါကြောင့် တို့က သူငယ်ချင်းကောင်း ပီသစွာ ကူညီချင်တာပါ”

“သူငယ်ချင်း ...။ နှိုင်းမမိက ကိုယ့်ကို သူငယ်ချင်းလို သဘောထားတယ်ပေါ့ ... ဟုတ်လား”

မဟော်က နှိုင်းမမိဆီက အနည်းငယ်ရင်းနှီးဟန်ပါတဲ့ လေသံမျိုး ကြားရတာကြောင့် ရင်တော့ နည်းနည်းခုန်သွားရသည်။ ခုန်ဆို သူ့ကို ဖြုန်းခနဲ ကြည့်လိုက်တဲ့ အကြည့်ရယ်၊ အပြောရယ်ကတင် တော်ရုံလူဆို ရူးသွားနိုင်ပါသည်။

“မင်းနဲ့တို့က အစကတော့ သူစိမ်းပဲလေ။ သူစိမ်းချင်းသိတော့ မိတ်ဆွေ။ ခု မင်းနဲ့ တို့က ခင်သွားပြီဆိုတော့ သူစိမ်းချင်းခင်တော့ သူငယ်ချင်းပေါ့။ ဟုတ်ဖူးလား။ တို့က သမုခင်နဲ့ အဆင်ပြေစေချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မျိုးပါ”

မဟော်က ဟန်ပါပါ ပြောနေပုံကို စိတ်ထဲချစ်စနိုး ဖြစ်သွားကာ ခဏလေး ငေးကြည့်နေပြီးမှ သူ့က သိပ်ပြီးပဲမများချင်သူပီပီ ရင်ထဲရှိတာ ဖွင့်ပြောလိုက်သည်။

“မင်းကသာ ကိုယ့်ကို သမုခင်နဲ့ ကြိုက်စေချင်နေတာ။ ကိုယ်ကတော့ မင်းကို ကြိုက်ချင်နေပြီ”

“ဘာရှင်။ မဟော်မင်းညို ... စကားပြော ဆင်ခြင်နော်။ တို့တွေ ရန်သူမဖြစ်ချင်ဘူး”

မဟော်က အဲဒီမိန်းကလေးကို ဘယ်လိုနားလည်ရ မှန်းတောင် မသိတော့ချေ။ ရုတ်တရက်ကြီး သူ့ကို ဖုန်းဆက် ချိန်းကာ သမုခင်ကို ကြိုက်လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကတော့ အရမ်း ကို စဉ်းစားစရာကောင်းတဲ့ ပဟေဠိတစ်ခုလိုပဲ ဖြစ်သည်။

“ဆောရီး။ ကဲပါ ... အခု မင်း ကိုယ့်ကိုချိန်းတာ ဘာကို ပြောချင်တာလဲ”

“ပြောပြီးပြီလေ။ သမုခင်နဲ့ မင်းကို အောင်သွယ်ပေးချင် တယ်။ အဲဒါကြောင့် မင်း သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေတာဟုတ် မဟုတ် အတည်ပြုဖို့ ချိန်းလိုက်တာလေ။ အဲဒါပဲ”

“ဟား ... Shock ပဲ။ မင်းက တကယ့်ကို လိုအပ်တာ ထက် ပိုထူးဆန်းနေတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်သွားပြီ။ နေပါဦး၊ မင်းက ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် ကိုယ်နဲ့ သမုကို ရည်း စားဖြစ်စေချင်တာလဲ”

“တို့ သတင်းတစ်ခု ကြားထားတယ်။ မင်းက cobra တဲ့။ မိန်းမတွေကိုကြွေအောင် ညှို့နိုင်တယ်တဲ့။ မင်းရဲ့အစွမ်း အစကို တို့ ကြည့်ချင်တာလည်း ပါတာပေါ့”

နှိုင်းမမို့ ပြောတဲ့စကားလုံး အကြောင်းအရာတွေမှာ ခိုင်တာတွေ ပါနေတယ်ဆိုတာ သူ ခံစားမိလေသည်။ ကြည့်ရပုံဆို

နှိုင်းမမို့မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိပုံပေါ်သည်။ ဘာနဲ့ပတ်သက်သလဲ သူ မသိပေမယ့် သူ့အကြောင်းကိုပါသိအောင် စုံစမ်းထားတယ် ဆိုကတည်းက တစ်ခုခုကတော့ ရှိနေသည်။ မဟော်က ထုံးစံအတိုင်း မတိတရိစတိုင်လ်ဖြင့် သူ့မစကားနဲ့ သူမကို ပြန်ချေလိုက်သည်။

“ကိုယ့်အစွမ်းအစကို ကြည့်ချင်ရင် သူများနဲ့ အောင်သွယ် ပေးပြီး ဟုတ်၊မဟုတ် စမ်းသပ်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ပြီးတော့ အဲဒါကလည်း တစ်လောက်ပဲမှန်တဲ့ ကောလာဟလတွေ။ အမှန်တကယ်တော့ ကိုယ် ညှို့တတ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ် ရင်ခုန်တဲ့ မိန်းကလေးကိုမှပါ။ မင်းကိုလည်း ကိုယ်မကြာ ခင် ညှို့မိမယ် ထင်တယ်”

သူ့ရဲ့ရဲ့သဲ့သဲ့စကားကြောင့် နှိုင်းမမို့က သူ့ဇာတ်ဆ ထားသလို ဒေါသတော့ တွက်မပြချေ။ လေသံထွက်အောင် တောင် ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ကာ မျက်ခုံးအသာပင့်တက်၍ သူ့ကိုပြန် ဖြေသည်။

“အိုကေ ...။ ဒါဆို မင်းနဲ့တို့ အပေးအယူ တစ်ခုလုပ်ရ အောင်”

မဟော်က အပေးအယူဆိုတဲ့ စကားကြောင့် စိတ် ဝင်စားမှုက ပိုတက်သွားသည်။ မေးတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ ဘာလဲ

ဆိုသော သဘောဖြင့် မေးလိုက်လျှင် နှိုင်းမမှီက သူမရဲ့အပေးအယူ plan ကို ရှင်းပြ၏။

“သမုခင်ဟာ မင်း စိတ်ဝင်စားတဲ့ မိန်းကလေးပါလို့ မင်း ဝန်ခံထားတဲ့အတွက် စိတ်ဝင်စားရင် ရင်ခုန်တယ်လို့ တို့ ကတော့ ယူဆတယ်။ အဲဒီအတွက် မင်း သမုခင်နဲ့ ရည်းစားဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်”

နှိုင်းမမှီက ဘာမှဆက်မပြောသေးလျှင် သူကခေါင်း ထဲမှာ အတွေးများစွာဖြင့် သူမ ဆက်မပြောခင် အရင်မေးမိသွား သည်။

“ထားပါတော့။ ဒါ ကိုယ်ပေးရမှာဆိုရင် ယူရမှာက ဘာ လဲ”

“မလောပါနဲ့ဦး။ တို့က မင်းနဲ့သမု အထူးသဖြင့် သမုက မင်းကို အရမ်းချစ်လာတာမျိုးကို လိုချင်တာနော်။ အဲဒီ လောက်ထိဖြစ်အောင် မင်က ညှို့နှိုင်းစွမ်း အစွမ်းအစရှိ လို့လား”

နှိုင်းမမှီရဲ့မေးခွန်းက သူ့ကို စိန်ခေါ်နေတဲ့အထာ မျိုးဖြစ်တာကြောင့် စိတ်ထဲ နည်းနည်းတော့ ဖုသွားရသည်။ သူ ဟာ စကားသာပြောနေရပေမယ့် အခုချိန်ထိ ဘာကိုရည်ရွယ်ချင်

တယ်ဆိုတာ သူ မသိသေးပေ။ ဒါပေမဲ့ နှိုင်းမမှီဟာ သူ့ဘက်က သမုကို လိုက်အောင်ဆွပေးလိုက်တဲ့ သဘောမျိုးဆိုတာ သူသိနေ တာမို့ သူက ဒေါသဖြစ်ဟန်မပြဘဲ ပြုံးလိုက်ရင်းက ...

“မင်းကို ကြည့်ရတာ ကိုယ်နဲ့ သမုခင်ကို ရည်းစားဖြစ် သွားစေချင်တဲ့ဆန္ဒ သိပ်ရှိနေပုံပဲ။ ဘာလို့လဲ နှိုင်းမမှီ။ ကိုယ်လက်ခံနိုင်လောက်မယ့် အဖြေကို ကိုယ်သိပ်သိချင်နေ တယ်”

သူ့အမေးစကားကို နှိုင်းမမှီက ပြုံးထေ့ထေ့ပုံစံဖြင့် သူ့ကို တန်ပြန် ပြန်ကြည့်ကာ ...

“တို့နဲ့ မင်းနဲ့ အခုဆွေးနွေးနေတာ အပေးအယူသဘောပဲ မဟော်မင်းညို။ တို့ရဲ့စကားတွေကြောင့် အခုချိန်မှာ မင်း အာရုံတွေ မင်းရဲ့စိတ်ဝင်စားခြင်းတွေ အားလုံးက သမုခင် ထက် တို့ဆီကို ပိုနေပြီဆိုတာ တို့သိနေတယ်။ တို့က သမုနဲ့ ရည်းစားဖြစ်ပါ ဆိုတာထက် မင်းက တို့ကိုပိုပြီး စိတ်ဝင်စားနေတယ် ဆိုတာလည်း တို့ သိတာပဲ ...

မဟော်မင်းညို ... သမုခင်ရဲ့ အချစ်ကိုသာ မင်း ပိုင်ဆိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် မင်း စိတ်ဝင်စားပါတယ်ဆိုတဲ့သူရဲ့ အချစ်ကို မင်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမယ်”

www.burmeseclassic.com

“ဘယ်လို”

မဟော်က နားမရှင်းဘူး ဖြစ်သွားရသည်။ နှိုင်းမမိုဟာ အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပြီး ပွင့်လင်းတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်အဖြစ် သူ မြင်ပါသည်။ သူမထက် သူမပြောတဲ့ စကားက လောလောဆယ် ပိုစိတ်ဝင်စားစရာ topic ဖြစ်လို့ နေလေတာကြောင့် သူက မေးခွန်းပြန်ထုတ်ရလေသည်။

“နှိုင်းမမို ... မင်းရဲ့အပေးအယူကို ကိုယ် သိပ်နားမရှင်းဘူး”

သူ့ရဲ့ လည်သလိုလို ဖြစ်နေတဲ့ သိချင်မှုအတွက် နှိုင်းမမိုက မနိုးမနန့်ပြုံးကာ ဟန်ပါပါ ကော်ဖီတစ်ခွက် သောက်လိုက်ပြီးမှ ...

“အင်း ... မဟော်မင်းညို နားမဝေးဘူး ထင်ပါတယ်။ မင်း စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာ တို့ စိတ်ဝင်စားလို့ ဒီစကား ပြောလိုက်တာပါ”

“ဒါဆိုရင် ... ကိုယ် နားလည်သလို ဘာသာပြန်ကြည့်ရမလား”

“give and take စနစ်အရ တစ်ခုခုကို လိုချင်ရင် တစ်ခုခုကို အရင်ပေးရတာ သဘာဝပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ တို့က သမုခင်နဲ့ မင်းကို ရည်းစားဖြစ်စေချင်တာ”

“ဒါက ကိုယ့်လက်က ပေးရမှာပေါ့။ ဟုတ်လား ... ဒီခေမင်းကို ကိုယ်တကယ်ပဲ စိတ်ဝင်စားမိသွားပြီ နှိုင်းမမို။ ကိုယ်တို့ရဲ့တွေ့ဆုံခြင်းကလည်း ထူးဆန်းတယ်။ အခုမင်းပြောနေတဲ့ စကားတွေကလည်း ထူးဆန်းတယ်။ မင်းနဲ့ သမုခင် ကြားထဲမှာ connection တစ်ခုရှိနေတယ်ဆိုတာ ကိုယ် နားလည်တယ် ...

မင်းရဲ့ရည်ရွယ်ချက်က ကိုယ်နဲ့ သမု ရည်းစားဖြစ်သွားရင် ကျေနပ်ပြီလား။ ကိုယ့်အထင် ပြောရရင်တော့ မင်းက အသည်းခွဲပေးစေချင်တာ ထင်တယ်”

မဟော်ရဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အမေးစကားကြောင့် နှိုင်းမမိုက ခေါင်းအသာဆတ်ပြကာ ...

“ဒါတွေက လောလောဆယ် မင်းသိဖို့ မလိုပါဘူး။ တို့နဲ့ အခု ဆွေးနွေးတာကို မင်း လက်ခံလား လက်မခံဘူးလားဆိုတာကိုပဲ ဆက်ပြောရအောင် မဟော်မင်းညို”

မဟော်က သူ နှိုင်းမမိုကို နားလည်ဖို့ အချိန်လို သေးတယ် ဆိုတာကို သဘောပေါက်တာမို့ ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ သူ့ဘက်က လက်ခံကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

“ကိုယ် ရည်းစားတွေ အများကြီး ထားဖူးပါတယ်။ ထားခဲ့တဲ့ ရည်းစားတိုင်းကိုလည်း ရင်ခုန်ခဲ့ဖူးတာပဲ။ သမုခင်ကို ကိုယ် ရင်ခုန်တဲ့အတွက် သူ့နဲ့ ရည်းစားဖြစ်သွားမယ်လို့ တော့ ထင်ရတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ သမုခင်နဲ့ ကိုယ့်ကြားမှာ စဆုံတွေ့ခြင်းက ရိုမန်တစ်တော့ မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ သူ ကိုယ့်ကို အငြိုးထားတယ်ဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

သူ့စကားကြောင့် နှိုင်းမမှီမျက်နှာက အရိပ်တစ်မျိုး

ဖြတ်ပြေးသွားတာ သူ သတိထားမိသွားသည်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါဟာ တကယ့်ကို အချိန်အားဖြင့် ခဏလေး ဖြစ်နေတာ ဖြစ်တာကြောင့် ဘာရယ်ဆိုတာ သတိမထားမိပေ။

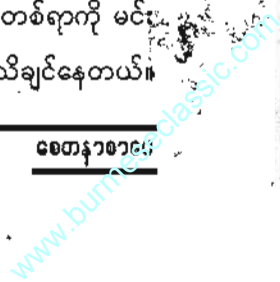
“ဒါကတော့ မင်း သက်သက်မဲ့ အတွေးလွန်တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အငြိုးထားတယ်ဆိုတာ သူ့ဘဝမှာ အနာကျင်ရဆုံး စိတ်ဒဏ်ရာကိုရတဲ့ အခါမျိုးမှပါ။ မိန်းကလေးတွေက စိတ်ဆိုး စိတ်ကောက်တာလောက်ကိုပဲ ကြီးမားတဲ့စိတ်ခံစားချက်လုပ်ပြီး ပြောတတ်ကြသေးတာလေ။ အဲဒီအတွက် မင်း စိတ်ပူမနေပါနဲ့ မဟော်မင်းညို”

သူက ရှေ့ဆက်ရမယ့် စကားထက် သူ့ကို ခေါ်ခေါ်နေတဲ့ အခေါ်အဝေါ်ကြီးကို နားထဲ ဘယ်လိုမှ ဝင်ရတာ ခဏထက်မနန်း ဖြစ်ရတာမို့ အဲဒီကိစ္စကို အရင်ရှင်းရသည်။

“Excuse ကွာ။ မင်း အခု ကိုယ့်ကို ခေါ်နေတာကြီးက နားထဲ တစ်မျိုးပဲ။ မင်းက မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ခေါ်နေတာကြီးက မင်းတွေ တို့တွေနဲ့ တစ်မျိုးပဲ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ကို မဟော်လို့ပဲ ခေါ်တာ။ နာမည်အပြည့်စုံ ခေါ်တာမျိုးကို ကိုယ်မကြိုက်ဘူး”

“မင်းနာမည်ကို မဟော်လို့ပဲ ခေါ်စေချင်ရင် စကတည်းက မဟော်လို့ပဲ ပေးထားပေါ့။ တို့ကတော့ မင်းလို့ခေါ်ရတာကိုက Style ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒါတွေ ထားပါ။ အခု တို့နဲ့ မင်းရဲ့ဆွေးနွေးတာက ပြီးပြီနော်။ မင်းဘက်လည်း တို့ရဲ့ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံတယ်ဆိုတော့ နောက်နေ့တွေက စပြီး မင်းနဲ့သမုကို တို့ဘက်က နီးစပ်အောင် ကူညီမယ်”

“သူ့နဲ့ကိုယ် ရည်းစားဖြစ်သွားတယ်ပဲ ဆိုပါစို့။ မင်းက ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ။ မင်း ဘာကြောင့် ကိုယ်နဲ့ဒီလိုဆွေးနွေးရတာလဲ။ မင်းနဲ့ သမုကြားက တစ်စုံတစ်ရာကို မင်းမပြောပြချင်ပေမယ့်လည်း ကိုယ်က သိပ်သိချင်နေတယ်။

ထားပါ။ မင်း စိတ်ချမ်းသာအောင် ကိုယ်ဖြည့်ဆည်းပေးပါ
မယ်”

သူ့ဘက်က လိုက်လျော့တယ်ဆိုတဲ့ စကားကြောင့်
နှိုင်းမမှီက အပြုံးတစ်ခုနဲ့အတူ ခေါင်းဆတ်ပြကာ ...

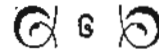
“ကောင်းပြီ။ အဲဒါဆို တို့ ပြန်မယ်။ ကော်ဖီဖိုးကို စရန်
အနေနဲ့ တို့ ရှင်းခဲ့မယ်”

နှိုင်းမမှီက သူ့ဘက်က ပြန်အပြောကိုတောင်မစောင့်
ဘဲ ထထွက်သွားလေသည်။ မဟော်က အရမ်းကိုမှ အရမ်းအရမ်း
ကို စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဇာတ်လမ်း
တစ်ပုဒ် ရေးချင်လာပါသည်။

ဝေဖန်စာ အကြံပြုစာ စိတ်ဆက်စာများ ဖေဖိုလိုပါလျှင်
မယ်မင်းဘုံ
အပတ်-၃၉(ပြည့်) ဓမ္မစိန္တာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာပွေမြို့နယ်။
သို့ လိပ်မူ၍ ငှေ့သားဖေဖိုနိုင်ပါသည်။

Facebook on "Mae Min Bon"

နှိုင်းမမှီက သမုရဲ့ဖုန်းကို ခေါ်မရတာကြောင့် အကြိမ်
ကြိမ်အခါခါ ခေါ်သည်။ ဖုန်းက ဧရိယာပြင်ပသာ အော်နေတာမို့
နှိုင်းမမှီက သမုရှိနိုင်လောက်မည့် နေရာတွေကို အမြန်လိုက်ရှာရ
လေသည်။

“ဟေး ... နှိုင်းမမှီ ... ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ပါလား။ ဘာ
ဖြစ်လာတာလဲ”

နှိုင်းမမှီက ခေါ်လိုက်သံကြောင့် လှည့်ကြည့်မိလျှင်
ဘားတံခါးကို မှီရပ်ကာ ဟန်ပါပါဖြင့် ဂိုက်ပေးကြမ်းနေသော
မဟော်ကို တွေ့ရလေသည်။

“သမုခင်ကို တွေ့မိလိုက်သေးလား။ တို့ သူ့ဖုန်းကိုခေါ်လို့
မရလို့”

www.burmeseclassic.com

“သမုလား ... မတွေ့မိသေးဘူး။ ကိုယ်လည်း အခုပဲ ကျောင်းရောက်တာ။ စကားမစပ် မင်း ဒီနေ့ အရမ်းလှနေ တယ်နော်”

မဟော်မင်းညို စကားကြောင့် နှိုင်းမမိုက ဆတ်ခနဲ မျက်လုံးလှန်ကြည့်လိုက်သည်။ အဲဒီဘဲဟာ တကယ့်ကို ဆရာကြီး ပဲ ဖြစ်လေသည်။

အပြောတွေ၊ အကြည့်တွေကတင် သေလောက် တဲ့အနေအထားမျိုး ဖြစ်လေ၏။

နှိုင်းမမိုကလည်း ဆရာမကြီး ပီသစွာ ပြုံးမြဲမြဲမျက်နှာ ပေးဖြင့် ပြန်တုံ့ပြန်နိုင်လေသည်။

“ဟုတ်လား ... မင်း ခုမှ သတိထားမိတာ ဖြစ်မှာပါ။ တို့ အတွက်ကတော့ နေ့တိုင်းက ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ဒါထက် မင်းနဲ့ဆွေးနွေးထားတဲ့ အပေးအယူကိစ္စက ဒီနေ့ကစပြီနော်။ ကန်တင်းမှာထိုင်ရင် တို့နဲ့သမု ရှိတဲ့ပိုင်းကို လာထိုင်ပဲ။ မင်းကို တို့ စပြီးအောင်သွယ်တော့မယ်”

နှိုင်းမမို စကားကြောင့် သူက ခပ်ပြုံးပြုံးပင် ခေါင်း ညိတ်၍ လေကလေးပင် ချွန်လိုက်သေးကာ ...

“အိုခီ ... ရည်းစားဖြစ်စေချင်ရင် ဖြစ်ရမှာပေါ့။ ကိုယ့် အတွက် နှိုင်းမမိုက အောင်သွယ်ပေးစရာ မလိုပါဘူး။ မှီ ဖြစ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒကို ကိုယ်က ဖြည့်ပေးတဲ့ သဘောပဲလေ”
“ဘာ”

နှိုင်းမမိုက ကိုယ့်ကို နာမ်စားခေါ်လိုက်တဲ့ အခေါ် ကြောင့် စိတ်ထဲ ထောင်းခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ နှိုင်းမမိုကို အဲဒီလို အများဆွတ်ခေါ်တာလောက် မုန်းတာမျိုး မရှိချေ။ နှိုင်းမမိုကို နှိုင်းမမို ခေါ်တာက လက်ချိုးရေလိုရသည်။ အဲဒါတောင် နှိုင်းမမို သက်က မခေါ်ပါနဲ့လို့ တားမရတဲ့သူတွေ ဖြစ်နေတာမို့ အဲဒီလို ခေါ်တာကို မကြိုက်ပေမယ့် သည်းညည်းခံနေတာ ဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုနဲ့သိတာ ဘာမှတောင် မရှိသေးတဲ့သူက ပိုင်စိုးပိုင်နင်း နဲ့ ဆိုပြီး ကောက်ခေါ်ပစ်တာကို နှိုင်းမမိုက အရမ်းကို အမြင် ကတ်လှစွာ တစ်ခါတည်း အပြတ်ပြောပစ်လိုက်သည်။

“ဒီမှာ ... တို့ကို မှီလို့ မခေါ်နဲ့။ လုံးဝမကြိုက်ဘူး။ တို့ နာမည် နှိုင်းမမို။ နှိုင်းမမိုလို့ပဲ ခေါ်ပါ”

“တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရင်းနှီးနေပြီဟာ။ နာမည် အပြည့်အစုံ ခေါ်စရာမလိုဘူး ထင်တယ်လေ။ ကိုယ်က

တော့ ခင်သွားပြီဆို အများဆွတ် ခေါ်တပ်တယ်ကွ။
ပြီးတော့ အပြည်ခေါ်ရင် မောတယ်ကွ”

“မလိုဘူး။ တို့နာမည်က မင်း မောရလောက်အောင်
အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ စကားလုံးတွေစပ်ပြီး တွဲထားတဲ့ ရှည်လျား
တဲ့နာမည်မျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်နေရာမှ ဖြတ်ခေါ်
ဖို့မလိုအောင် တစ်မျိုးတည်းသော အဓိပ္ပာယ်ထွက်တဲ့
နာမည်မျိုး ပေးထားတာ။ မင်း တို့ကို နှိုင်းမမိုလို့ပဲ ခေါ်
ပါ”

နှိုင်းမမိုက အပြတ်ကို ပြောလိုက်တာ ဖြစ်သဖြင့်
သူက ပခုံးအသာတွန့်ပြကာ ...

“အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်
ယောက်နဲ့ ခုလို စကားပြောရတာကိုက မိုက်တယ်။
အိုခေ ... နှိုင်းမမို တစ်နေ့မှာ မင်းရဲ့အရင်းနီးဆုံးသူတစ်
ယောက်က မင်းကို ဘယ်လိုအခေါ်အဝေါ်များ ခေါ်မလဲ
လို့ ကိုယ် သိချင်မိတယ်။ ဟင်း ဟင်း ... ထားပါတော့။
အခု မင်း သမုခင်ကို ရှာနေတာမှလား။ ကိုယ်ပါ လိုက်
ရှာပေးမယ်လေ”

မဟော်မင်းညိုက Topic ကို ချိန်းယူသွားတာမို့
နှိုင်းမမိုက ရှည်ရှည်ဝေးဝေးတွေ ပြောမနေတော့ဘဲ နှိုင်းမမိုက
အတူလိုက်ရှာခွင့် ပြုလိုက်သည်။ နှိုင်းမမိုနဲ့ သူ အတူလျှောက်
သွားကာ သမုကို လိုက်ရှာနေတုန်းမှာ သူ့ဘက်က နှိုင်းမမိုဘက်
တို့ ပီကေတစ်ခု ထိုးပေးကာ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ပီကေတစ်ခုကို
ဝါးစပ်ထဲ ထည့်ဝါးရင်းက ...

“စားပါဦး။ ပီကေ ...”

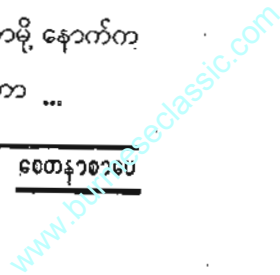
နှိုင်းမမိုက သူကမ်းပေးတဲ့ ပီကေကို ယူလိုက်ပြီး
ဒီကနေ့လုပ်ရမယ့် plan ကို သူ့ကို ပြန်ပြောလေသည်။

“မင်း ဒီနေ့ သမုနဲ့တွေ့ရင် အဆင်ပြေအောင် မင်းဘက်က
လိုအပ်တာထက် ပိုရောရလိမ့်မယ်။ မမေ့နဲ့ဦးနော်”

“အဟင်း ... ထူးဆန်းတယ်နော်။ မင်းကလည်း လိုအပ်
တာထက်ပိုပြီး ကိုယ်တို့ ရည်းစားဖြစ်ရေးကို စိတ်ဝင်ဘား
နေသလိုပဲ”

“ဟုတ်လား။ အဟင်း ... ထင်လို့ဖြစ်မှာပါ။ ဪ ...
ဟိုမှာမှလား သမု”

နှိုင်းမမိုက သမုကို လှမ်းမြင်လိုက်တာမို့ နောက်က
လိုက်ခေါ်လေလျှင် သမုက လှည့်ကြည့်လာကာ ...

“ဪ ... နှိုင်းမမို၊ ဟင် ... မဟော်လည်း ပါတာကိုး”
 “ဟုတ်တယ်။ သမုကို လိုက်ရှာနေတာလေ။ တို့ သမု
 ဖုန်းကို ဆက်ကြည့်သေးတယ်။ ဧရိယာပြင်ပရောက်နေလို့
 ဘယ်များရောက်နေမလဲဆိုပြီး ရှာကြည့်နေတာ။ မဟော်
 မင်းညိုနဲ့ လမ်းမှာဆုံတာလေ။ သူကလည်း မင်းကို ရှာ
 နေတယ်ဆိုတာနဲ့ အတူလာဖြစ်တာ”

နှိုင်းမမိုက အခွင့်ရပြီဆိုတာနဲ့ စတင်လမ်းကြောင်း
 ပေးလိုက်လျှင် သမုခင်က မဟော်ဘက်ကိုကြည့်ကာ မေးလေ၏။

“ဪ ... သမုကို ရှာတယ်ဆိုတော့ ကိစ္စရှိလို့လား
 မဟော်။ သမုက ကျောင်းသားရေးရာက စာရေးမနဲ့ချိန်
 တားလို့ ခဏလာလိုက်တာ။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ မဟော်”

သမု မေးခွန်းကြောင့် သူက သူ့ဆံပင်တွေကို
 လက်ဖြင့်အသာသပ်တင်ရင်းကမှ အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ပြန်ဖြေလေ
 သည်။

“ဪ ... ကျောင်းတက်ရက်မှာ ဒီအတိုင်း တွေ့ချင်မြင်
 ချင်ရုံလေးပါ သမုရဲ့။ အတန်းချိန် မတက်ရသေးမီ
 ကန်တင်းထိုင်ကြမလား။ သမု အလုပ်အားတယ်ဆိုရင်
 လေ”

သမုက နှိုင်းမမိုကို မသိမသာ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်
 လိုက်ကာ ပြီးတော့မှ မဟော်ဘက် ပြန်လှည့်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြ
 လေသည်။

“အိုခေလေ ... သွားတာပေါ့။ သမုလည်း အားတာပဲ။
 နှိုင်းမမိုလည်း အားတယ်မှလား။ သွားမယ်လေ ဒါဆို”

နှိုင်းမမိုက သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့အတူ ကန်တင်းလိုက်
 ဆိုင်ကာ ပို့ပေးသင့်တယ်လို့ ယူဆတာကြောင့်မို့ သုံးယောက်
 အတူတူပဲ ကန်တင်းဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ကြတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

သမုက ကိုယ့်ကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်ဆိုတာ 75% လောက်သေချာနေတဲ့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် 100% အပြည့် စိတ်ဝင်စားဖို့အတွက်က ကိုယ့်အပေါ်မှာပဲ အများကြီး မူတည် တယ်လို့ ယူဆလေသည်။ ကြားသိရသလောက် မဟော်မင်းညို ဟာ ကျောင်းမှာ လူသိများတဲ့ Super Star တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အပြင် သိပ်မကြာသေးခင်ကမှ ပူပူနွေးနွေး ဖြစ်ထားတဲ့ သမုတို့ နဲ့ အုတ်အော်သောင်းနင်း ကိစ္စတွေကြောင့် သူ့ အပါအဝင် သမု တို့သုံးယောက်စလုံးဟာ လူတွေ သတိထားမိနေကြတာဖြစ်သည်။

သမုဘက်ကလည်း သူ့ကို နာကျင်စေသောရည်ရွယ် ချက်ဖြင့် ရိုက်ခဲတဲ့အတွက် သူ့ဘက်က သမုအပေါ်ထားတဲ့ သဘောထားဟာ အမှန်အကန်သား၊ အင်လားဆိုတာ ဘာမှမကွဲ ပြားချေ။ သူ့ဘက်ကလည်း အကြံအစည်နဲ့လာတာ ဖြစ်နိုင်တာနဲ့ သမုကလည်း အင်မတန်မှ သတိရှိ လေ့လာတတ်ဖို့ လိုပါလိမ့် မည်။

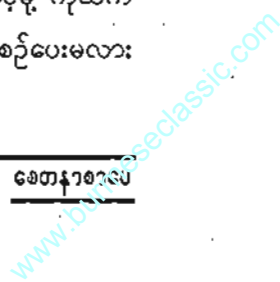

“ဪ ... သမုတို့ လာမယ့်အင်္ဂါလောက် အချိန်ရမယ်ဆို ရင် ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ပါလား။ ကိုယ် လက်မှတ်လုပ်ပေး ထားမယ်လေ။ Junciton Mawtin မှာ ခုရုံတင်နေတဲ့ သရဲကားက အရမ်းကောင်းတယ် ဆိုပဲ။ သွားကြည့်မယ်ဆို သမုနဲ့ နှိုင်းမမိုတို့ အဆင်ပြေအောင် ကိုယ် လက်မှတ်စီစဉ် ထားလိုက်မယ်လေ”

“ဟင် ... တကူးတကချည်း မလုပ်ပါနဲ့။ သမုက ရုပ်ရှင် ကြည့်တာ ဝါသနာအပါကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီကားက ကောင်းတာ ဟုတ်လို့လား။ တစ်ခါတလေ ကြော်ငြာသာ ကောင်းတာ။ တကယ်ကြည့်တော့ အာပလာတွေမှ အများ ကြီး။ မဟော် ကြည့်ပြီးပြီလား”

သမုက ရုပ်ရှင်ကြည့်မယ့် အစီအစဉ်မှာ သူ့ပါ ပါ၊ ဝါ သိချင်လို့ စကားအစ်တဲ့အနေနဲ့ မေးလိုက်တာဖြစ်သည်။ မဟော်မင်းညိုကလည်း အဲဒါကို သဘောပေါက်ဟန် ရှိတာမို့ အင်တကာကို အမှတ်ဝင်ယူလိုက်တာဖြစ်သည်။

“ကိုယ်ကတော့ မကြည့်ရသေးပါဘူး။ ကိုယ့်ဘော်ဒါတွေ ကြည့်ပြီးပြီလေ။ မိုက်တယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်က သမုနဲ့ နှိုင်းမမို ကြည့်ရအောင် လက်မှတ်စီစဉ်ပေးမလား လို့လေ”

သူ့စကားအဆုံးမှာ နှိုင်းမမိုဘက်က အလျင်အမြန် ပင် စကားထွက်လာလေ၏။

“ဟာ ... အဲဒါကောင်းတာပေါ့။ တို့လည်း အဲဒီကားကြည့်ချင်နေတာ။ လက်မှတ်မရလို့ မသွားဖြစ်သေးတာ။ သူတို့တွေ သွားကြည့်ရအောင်ဟား”

“အင်း ... ရတယ်လေ။ အဲဒါဆိုလည်း သွားကြည့်တာပေါ့။ နှိုင်းမမိုက ကြည့်ချင်တယ် ဆိုမှတော့ သမုက ဘာငြင်းစရာရှိရမှာလဲ။ သွားတာပေါ့”

“အိုခေ ... ဟုတ်ပြီ။ အဲဒါဆိုရင် ကိုယ် လက်မှတ်စီစဉ် လိုက်မယ်လေ”

သူ့ပြောပုံအရမှာတော့ သူက လက်မှတ်စီစဉ်ပေးရသောဖြစ်ကာ တခြားအကန့် မပါချေ။ သမုတို့နဲ့ သူ ရုပ်ရှင်လိုက်ကြည့်ဖို့ အခွင့်အရေးရတာတောင် လိုက်မကြည့်ဘူး ဆိုကတည်းက ဒီတစ်ယောက်ဟာလည်း တက်ကနစ်တွေ သုံးနေတယ်ဆိုတာ သမု သဘောပေါက်လေသည်။ အဲဒါကြောင့် သမုဘက်ကလည်း အလိမ္မာလေး သုံးလိုက်ကာ ဟုတ်ကဲ့ဟု ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်၍ သာ သူ့ကို မခေါ်ခဲ့ပေ။

“ဟုတ်ပြီ။ အဲဒါဆို အတန်းသွားရအောင်လေ။ ကိုယ် လက်မှတ်စီစဉ်ထားမှာမို့ သမုနဲ့ နှိုင်းမမို အေးဆေးကြည့်လို့ ရပါတယ်”

“ကျေးဇူး မဟော်။ အဲဒါဆို မဟော် အရင်သွားနှင့်လိုက်လေ။ သမုတို့က ဒီမှာ ခဏထိုင်နေလိုက်ဦးမယ်”

“အိုခေ။ ဒါဆို ကိုယ် သွားနှင့်လိုက်မယ်။ ဖုန်းဆက်မယ် နော် သမု။ သွားပြီနော် နှိုင်းမမို”

သူက နှစ်ယောက်စလုံးကို နှုတ်ဆက်ကာ ကန်တင်းထဲထွက်သွားလျှင် စကားစတာက နှိုင်းမမိုပင် ဖြစ်သည်။

“ဟား ... တယ်စွဲသပေး။ မဟော်မင်းညို ဒီခိုင်းကြည့်ရတာ သမုကို ရေလည်ကြွနေတဲ့ သဘောမှာရှိတယ်။ မိုက်တယ်ဟေ့”

နှိုင်းမမိုက သမုကို နောက်ရွတ်ရွတ်လေး ပြောလိုက်သည့် သမုက ကျေနပ်သဘောကျစွာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ရင်းကမှ...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ သမုကို ဒီလောက်ထိ စိတ်ဝင်စားလာတယ်ဆိုတာ နှိုင်းမမိုရဲ့ကျေးဇူးတွေ အများကြီးပါတာပဲဟာ။ နှိုင်းမမိုသာ မကူညီခဲ့ဘူးဆို သမု ဘယ်အဆင်ပြေပါ့မလဲ”

“တို့မှာ ဝတ္တရားရှိတယ်လေ။ သမုရဲ့သူငယ်ချင်းကော...
ပီသစွာ သမုလက်စားချေချင်တာကို တို့က တစ်ဖက်...
လမ်းက အဆင်ပြေအောင် ကူညီပေးရမှာပေါ့။ ဟုတ်...
လား။”

နှိုင်းမမိုက မျက်ခုံးလေးတစ်ချက်ပင့်ကာ မေး...
လျှင် သမုက အရင်ထက် မြောက်မြားစွာ ပိုမိုချစ်ခင်သော...
နှိုင်းမမု အပေါ်ကို ဖြစ်မိလေသည်။ နှိုင်းမမိုဟာ မာဆတ်ဆတ်...
မာကြောကြောပုံစံဖြင့် စကားကို သိပ်ပြောရာပြောကြောင်း မ...
တတ်ပေမယ့် သမုစိတ်နဲ့ ကီးကိုက်သလို သမုအပေါ်ကိုလည်း...
စိတ်နှစ်ပေါင်းလေသော သူငယ်ချင်းကောင်း ဖြစ်လေသည်။
အခုလည်း သမုရဲ့စိတ်က မဟော်မင်းညိုကို လက်ဆင်ပေးချင်တာ...
အတွက် နှိုင်းမမိုကပဲ လှလှပပ ဇာတ်လမ်းဆင်ကာ မဟော်...
အကွက်ကျကျ အပေးအယူ အထားတွေသုံးကာ သမုနဲ့သူ...
သက်လာအောင် twist ရိုက်သွားတာဖြစ်သည်။

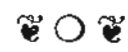
“ဒါပေမဲ့နော် ... သူကလည်း ခေသူတော့ မဟုတ်ဘူး...
နှိုင်းမမိုရဲ့။ ရုပ်ရှင်ကြည့်မယ့်ကိစ္စကိုပဲ ကြည့်လိုက်လေ။
ဒါ သူ့အတွက် လမ်းဖွင့်ထားတယ်ဆိုတာ သိသိချည်းနဲ့...
ဝင်မလာဘူး ဆိုကတည်းက ဒါ စဉ်းစားစရာပဲ။ သူလည်း

သမုကို ကျေမှာမဟုတ်လောက်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့...
သမုက သူ့ကို ရိုက်တောင် ရိုက်ပစ်ခဲ့မိတာမှလား။”

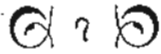
“May be ။ ဟုတ်တာပေါ့။ တို့ကတော့ ဒီပွဲကို သိပ်စိတ်...
ဝင်စားတယ်။ ဆရာကြီးနဲ့ ဆရာမကြီး တွေမယ့် ပွဲကြီး...
ပွဲကောင်း ဖြစ်နေတယ်လေ။ သမု ပြောသလိုပဲ။ သူက...
လည်း ခေသူတော့ မဟုတ်ဘူး။”

သမုက မျက်လုံးထဲမှာ သူ့ကို မြင်ယောင်သွားမိ...
သည်။ နှိုင်းမမို ပြောသလိုပဲ ဒီပွဲဟာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်း...
သည်။ သမု သူ့ကို လက်ဆင်ပေးချင်တာက သူ သမုကို စိတ်...
အားပြီ ဆိုတာနဲ့ သမုဘက်က အသာရတာပဲဖြစ်သည်။ အဲဒါ...
ကြောင့် သမုဟာ သူ့ရဲ့ Propose ကို စောင့်နေတာဖြစ်၏။ သမု...
လုပ်အလယ်မှာ အရှက်ခွဲခဲ့တဲ့ သူ့ကို ပြန်ချေနိုင်ဖို့က ဒီနည်း...
အထိရောက်ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။

အဲဒါကြောင့် သမုကလည်း ပရိုပိုသပြမှာဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

မဟော်က Sky Net က လွှင့်နေတဲ့ မြန်မာ့ကား
တစ်ကားကို ထိုင်ကြည့်နေတုန်း ဖုန်းဝင်လာလျှင် သူက ဘယ်သူ
လဲ ကြည့်လိုက်တော့ မသွန်းဆီက ဖြစ်နေတာကြောင့် သူက
ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဖုန်းအမြန်ကိုင်ရလေသည်။

“ဟယ်လို”

“အေး ... မဟော်။ Missed call တွေ့လို့၊ ဆို ... ဘာ
ကိတ်”

“မသွန်း Shooting မှာလား”

“အခု ပြန်ပြီ။ ကြော်ငြာရိုက်လေ။ ခု Shooting ပြီးသွား
လို့ on the way ။ ပြောလို့ရတယ် မဟော်။ ဘာကိတ်
လို့လဲ”

မဟော်က မသွန်းဆီက ပြောဆိုတဲ့ ပါမစ်ရလျှင်
ပြောဖို့ မပြောဖို့ရာ အရင်စဉ်းစားရသေးသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
အေးတော့ သိထားရတာပေါ့လေ။ မထူးဘူး ... မေးလိုက်မယ်။

“အဟဲ ... ကျွန်တော်က မသွန်းကို နည်းနည်းလေး အင်
တာဗျူးစရာရှိလို့”

“အထူးအဆန်းပါလား။ ဘာကို အင်တာဗျူးချင်တာလဲ”

မဟော်က ဆိုဖာမှာ လှဲလိုက်ပြီးမှ ရှက်ရယ်တစ်
ချက် ရယ်လိုက်ကာ ...

“အဟဲ ... ကျွန်တော် ဗျူးချင်တာက မသွန်း မဟုတ်ဘူး။
မသွန်း ဟိုတစ်ခါ မိတ်ဆက်ပေးတဲ့ နှိုင်းမမို့ အကြောင်း”

“အမယ် ... တယ်ထူးဆန်းနေတယ်ဟေ့။ နှိုင်းအကြောင်းကို
ရှင်က ဘာကြောင့် သိချင်နေရတာလဲ”

“အာ ... မသွန်းကလည်း။ မေးပါတယ်ဆိုမှ ဘာရယ်ကြောင့်
ရှိရဦးမလား။ သိချင်လို့ပေါ့”

“နေစမ်းပါဦး။ နင်က ဘာကိုသိချင်တာလဲ။ နှိုင်းမှာရည်း
စားရှိမရှိဆိုရင်တော့ လုံးဝပဲ။ နှိုင်းက ဘယ်ယောက်ျားလေး
နဲ့မှ အရှုပ်အရှင် မရှိဘူး”

“အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ နိုင်မမိ ပုံစံကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ကျွန်တော် အင်တာဗျူးချင်တယ် ဆိုတာက နိုင်မမိရဲ့ character ကို သူ့ကာရိုက်တာက အင်း ... နည်းနည်းဆန်းနေသလိုပဲ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဒီခိုင်းထဲကနေ ကွဲယွက်နေ သလားလို့။ မသွန်းနဲ့က သိတာကြာပြီလား။”

သူ့မေးခွန်းကြောင့် မသွန်းက ခဏငြိမ်နေပြီးမှ နိုင်မမိအကြောင်း ဆက်ပြောလေသည်။

“အင်း ... သိတာ ကြာပါပြီ။ နိုင်က မာမိရဲ့မွေးစားသမီး လေ။ နိုင်က အဲဒီလိုပဲ မဟော်ရဲ့။ နည်းနည်းတော့ အေးတိအေးစက် နိုင်သလို တစ်ခါတလေကျတော့ ဂျန် တစ်တစ်နဲ့။ နိုင်ရဲ့မာမိနဲ့ တို့မာမိက အရမ်းချစ်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေလေ။ နိုင်တို့က မောင်နှမနှစ်ယောက်ပဲရှိ တာ။ သူ့အစ်ကို ဆုံးသွားအထိ သိပ်မကြာသေးဘူး။ အဲဒီ နောက်ပိုင်းတော့ နိုင်တို့သားအမိလည်း စိတ်တော်တော် ထိခိုက်သွားတယ်။ အိမ်တွေ ဘာတွေတောင် ပြောင်းသွား တယ်လေ။ နိုင်ကတော့ အရင်ကထက် ပိုပြီးမာကြပ်ကြပ် ဆန်သွားတာပေါ့။”

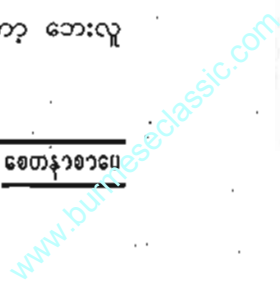
“အင်း ... နိုင်မမိရဲ့ ဇာတ်လမ်းက တအားတော့ စိတ် ဝင်စားစရာ မရှိပါဘူး။ ဒါနဲ့ သူ့အစ်ကိုက ဘာလို့ဆုံးသွား တာလဲ”

“နှလုံးရောဂါနဲ့လေ။ နိုင်အစ်ကို ကိုမှိုင်းက နှလုံးရောဂါ မွေးရာပါရှိတာ။ နေစမ်းပါဦး။ မင်းက ဘာကိစ္စ ဒီလောက် တောင် နိုင်မမိ အကြောင်းကို စစ်စစ်ပေါက်ပေါက်သိချင် နေရတာလဲ”

မသွန်းက စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် မေးလိုက်လျှင် မဟော်က ပြုံးရုံသာ ပြုံးလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ သူ့ရင်ထဲက အေးအေးကို ပြောလိုက်လေသည်။

“အမ်း ... ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မသွန်းရဲ့မွေးစားညီမကို ကျွန်တော်က အရမ်းစိတ်ဝင်စားနေမိလို့ဗျ”

“ဟား ဟား ... ကော့ငလေး။ မင်းလည်း စတားဆိုတာ တို့ သတင်းကြားပါတယ် မဟော်ရယ်။ နိုင်က သူ့ဘာသာ သူ အေးအေးနေတတ်တဲ့သူပါ။ မင်းက စိတ်ဝင်စားတယ်။ နိုင်ကလည်း ဘာမှစိတ်မဝင်စားတဲ့သူဆိုတော့ ဘေးလူ တွေအနေနဲ့ကတော့ စိတ်ဝင်စားစရာပဲ”

“အဟဲ ဟဲ ... ကျွန်တော် နှိုင်းမမိကို ကြိုးစားကြည့်မှာပေါ့ မသွန်းရဲ့။ မသွန်း အောင်သွယ်တော်လုပ်ပေးရမယ်နော်။ ကျွန်တော်ဆို မသွန်း ညီမနဲ့ သဘူတောတယ်မှလား”

“ဟား ဟား ... မင်းတို့ချင်း အဆင်ပြေတယ်ဆို တူပေးရမှာပေါ့ကွ”

“ကျေးဇူး မသွန်း။ အဲဒါဆို ကျွန်တော် try တော့မယ်ဗျာ နှိုင်းမမိအကြောင်းကို ခုလို ခြောပြပေးတာ ကျေးဇူးပါစေမင်းသမီးရယ်”

“အေးပါ မင်းသားရယ်။ ကဲ ... အဲဒါဆို ဒါပဲနော်နော့ကမှ ဆုံမယ်”

“Ok ... မသွန်း။ C U ”

မဟော်က ဖုန်းပြောပြီးသွားလျှင်တော့ နှိုင်းမမိ အကြောင်းကို ဟွေးနေမိသွားသည်။ ဒီတလောမှာ သူ့ရဲ့ ဓာတ်ကုရာ အာရုံကို ပြောပါဆို သမုခင်နဲ့ နှိုင်းမမိကို ပြောရမှာပဲဖြစ်သည်။ သမုခင်က တစ်နည်းတစ်ဖုံ သူ့စိတ်ကို ခံစားမှုပေးသလို နှိုင်းမမိ ကျပြန်တော့လည်း သူ့ကို အရမ်းရင်ခုန်သံတွေသစ်အောင် သင်ပေးနေလေတဲ့ ခံစားမှုမျိုး ပေးပြန်လေ၏။ သူဟာ နှစ်ယောက်

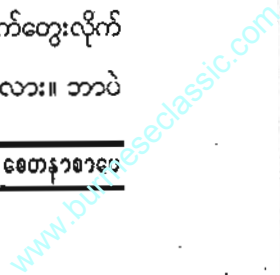
သူ့ကို တစ်မျိုးစီ စိတ်ဝင်စားမိနေဆဲမှာ သူ့ဖုန်းက ring ထပ်ကြည့်လာလို့ နံပါတ်ကြည့်လိုက်လျှင် နှိုင်းမမိဆီကဖုန်း ဖြစ်လို့ အာကြောင့် သူက ပြုံးမိသွားကာ ဖုန်းကို လိုက်လေသည်။

“ဟယ်လို ... နှိုင်းမမိ ... ပြော။ ရုပ်ရှင်ကြည့်ကောင်းရဲ့လား”

ဒီနေ့က သမုခင်နဲ့ နှိုင်းမမိတို့ Mawtin မှာ ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြတာမို့ သူက လက်မှတ်စီစဉ်ပေးထားတဲ့သူ ဖြစ်တာကြောင့် မေးလိုက်တာဖြစ်သည်။ အမှန်ဆို သူဟာ လိုက်သွားလည်း အားပေး ဖြစ်ရဲ့သားနဲ့ တမင်မလိုက်တာဖြစ်သည်။ သူ့ကို သမုနဲ့ နှိုင်းမမိကို အောင်သွယ်ပေးနေတဲ့ နှိုင်းမမိ ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း ချစ်လေသည်။

“ကောင်းတာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် စပွန်ဆာကြီးကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း လှမ်းပြောရင်းနဲ့ မုန့်စားလှမ်းဖိတ်တာ။ ဒီမှာ သမုနဲ့အတူ တို့က ရွှေကောင်းမှာ ဟော့ပေါ့သောက်နေတယ်။ မင်း အားရင်လာပါလို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်”

မဟော်က ချက်ချင်းပြန်မဖြေဘဲ တစ်ချက်တွေးလိုက်သည်။ နှိုင်းမမိ ခေါ်တာကို လိုက်သွားရင် ကောင်းမလား။ ဘာပဲ

ဖြစ်ဖြစ် ဟိုဘက်က တကူးတက ခေါ်တာကို သူက ပဲထပ်
လိုက်လျှင် ချဉ်သွားတော့မယ် ဆိုတာ သဘောပေါက်တာကြောင့်
လက်သင့်ခံလိုက်၏။

“အင်း ... လာခဲ့လိုက်မယ်လေ။ ဒါပေမဲ့ သိတဲ့အတိုင်း
traffic ကြောင့် နှိုင်းမမီတို့ စောင့်နေရတာ ကြာနေမလား”
“ရပါတယ်။ သမုကော တို့ကော အချိန်ရပါတယ်”

ဒီလောက်ဆိုရင် ဒါဟာ တွေ့မယ်ဆိုတာ ကျိန်း
နေပြီမို့ မဟော်က သူမ မမြင်နိုင်မှန်း သိပေမယ့် ခေါင်းညိတ်
လိုက်ရင်းက ...

“အိုခေ ... အမြန်ဆုံး ကိုယ်လာခဲ့မယ်”

မဟော်က ဖုန်းချပြီးတာနဲ့ အမြန်ဆုံး အခန်းထဲပြန်
ဝင်ကာ ရှုပါသွားဖွင့်ရသည်။ ထူးထူးခြားခြား မဟုတ်ပေမယ့်
အမြဲ စတိုင်လ်ရှိနေဘတ်တဲ့သူက စွယ်ကျယ်အနက်ကို လက်ပြင်
ကုတ်တစ်ထပ် ထပ်ဝတ်ကာ ဘောင်းဘီက လည်သာ skinny
အနက်ဖြင့် တွဲဝတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့အကြိုက် DKNY
ရှေ့မွှေးကိုဆွတ်ကာ ပိုက်ဆံတစ်အုပ်ကိုဆွဲ ကားသော့ယူကာ
သူမတို့ဆီ အမြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

ဟိုရောက်ရင် နှိုင်းမမီကို ဘာပြောရမလဲ၊ သမုခင်ကို
ဘာပြောရမလဲ စသဖြင့် စကားလုံးတွေ စိထားရင်း သူမတို့ရှိရာ
တို့ ခပ်သွက်သွက်လေး မောင်းလာခဲ့တာဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟော ... ဟိုမှာ လာပြီ။ အမယ်လေး ဒီခိုင်းကတော့ လုံးဝကို မိုက်ထွက်နေတာပဲဟေ့”

နှိုင်းမမိုက်က သမုကို တံတောင်ဖြင့် အသာတွက်ကာ လှမ်းပြောလျှင် သမုက ဆိုင်ထဲဝင်လာတဲ့သူ့ကို ကြည့်ကာ ငေးခနဲတော့ ဖြစ်သွားရသည်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ချောတာ မချောတာထက် manly ဖြစ်ဖို့က ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ သမုက နားလည်ထားပေသည်။ အဲဒီ မဟော်မင်းညို ဆိုတဲ့တစ်ယောက်ကတော့ ဓာတ်ပုံဆရာလုပ်ဖို့ထက် ကိုယ်တိုင် မော်လ်ဒယ် ဝင်လုပ်သင့်တယ် ဆိုသလို ဖြစ်ပေသည်။ သူ့အသားအရေက မဖြူမညိုဖြစ်ကာ ဝါဝင်းစိုပြည်လေသည်။ အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်းနှင့် သေသေချာချာကို အချိန်ယူ ကစားထားတဲ့ Body Beauty ကျေးဇူးတွေကြောင့် သူ့ရဲ့ Body ဟာ အရမ်းကိုကျစ်လျစ်ပြီး လှပလေသည်။ manly ဖြစ်တဲ့ အသွင်အပြင်တွေ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့သူက မျက်နှာကလည်း ကိုရီးယားမင်းသားအလား

ချောမောနေတာမို့ perfect ကို ဖြစ်နေ၏။ အဲဒါကြောင့်လည်း မဟော်မင်းညိုရယ်လို့ နာမည်ကြီးတာဖြစ်မည်။

“ဆောရီး ... တအားနောက်ကျသွားတယ်။ လမ်းမှာက သိတဲ့အတိုင်း traffic တွေလေ။ ဒါတောင် ဒီနေ့ ကားသိပ်အကျပ်ကြီး မဟုတ်ဘူး ပြောရမယ်”

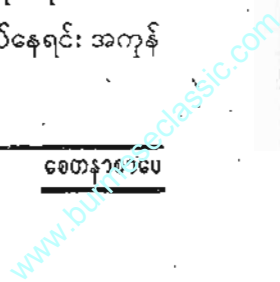
မဟော်က သမုတို့ကို ကားကျပ်တာအကြောင်းပြော၍ နှုတ်ဆက်ရင်းက ဝင်ထိုင်လေသည်။ သမုနဲ့ မဟော်ကို ရည်းစားဖြစ်ဖို့ Plan ချထားတဲ့ planner က နှိုင်းမမိုက် ဖြစ်နေတာမို့ နှိုင်းမမိုက်ကပဲ သွက်ပေးနေရတာဖြစ်သည်။

“ရပါတယ် မဟော်မင်းညိုရဲ့။ ခုလေးတင်မှ ဟင်းရည်ဆူတာပါ။ မင်းအတွက် ကျန်ပါသေးတယ်”

နှိုင်းမမိုက်က နောက်ရွတ်ရွတ် ပြောလိုက်ရင်းက ဟင်းရည်အိုးထဲက အသားဖတ်တွေကိုဆယ်ကာ သမု ပန်းကန်ထဲ အရင်ထည့်ပေးလေသည်။

“အခုမှ စားကြမှာလား။ ဪ ... အားနာလိုက်တာ။ ကိုယ့်ကို စောင့်နေရသလို ဖြစ်နေတယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး မဟော်ရဲ့။ သမု ကိုယ်တိုင်ကိုက သိပ်မဆာသေးလို့ပါ။ နှိုင်းမမိုက်နဲ့ Shopping လုပ်နေရင်း အကုန်ပတ်ပြီးတော့မှ ဒီပြန်ဝင်လာတာလေ”

သမုက သူ့ကိုလှမ်းပြောလိုက်လျှင် သူက ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ကာ သမုကို ပြုံးပြရင်းက ...

“ဘယ်လိုလဲ သမု။ ရပ်ရှင်ကောင်းရဲ့လား။”

“အင်း ... ကောင်းတယ်လေ။ လက်မှတ်ကို စီစဉ်ပေးတဲ့ အတွက်လည်း မဟော့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ရပါတယ်။ ကိုယ်က သမုတို့ စိတ်ချမ်းသာတယ်ဆို ပြီးတာပါပဲ”

သမုကို လာချုပ်နေတာမို့ သမုက ခပ်အေးအေးပင်ပြုံးလိုက်ရင်းက ဘာမှ ဆက်မပြောဘဲ အစားကိုသာ အာရုံထားလိုက်စဉ် အလိုက်အသိလွန်နေတဲ့ နှိုင်းမမိုက ရှောင်ပေးဖို့စကားတွေ စပြီဖြစ်၏။

“အယ် ... မေ့တာ။ ကြည့်စမ်း ... သမု ... အောက်က Charles & Keith မှာ ဒီဇိုင်းသစ် မှာထားတာ ပြန်လာခဲ့မယ်ဆိုပြီး ဒီမှာ စကားကောင်းနေတာနဲ့ မေ့နေတာ။ တို့ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်။ သမု ဒီမှာ မဟော်မင်းညိုနဲ့ခဏနေခဲ့လိုက်လေ”

မဟော်မင်းညို မလာခင်ကတည်းက နှိုင်းမမိုက ခဏရှောင်ပေးမယ်ဆိုတာ ကြိုညှိထားပြီးသား ဖြစ်ပေမယ့် တကယ်

ကြီး သမုတစ်ယောက်တည်း ကျန်နေတော့မယ်ဆိုတော့ သမုလည်း မနေရဲပေ။

“သမုပါ လိုက်ခဲ့မယ်လေ”

“အာ ... နေခဲ့ပါ။ ဟေ့ ... မဟော်မင်းညို ... သမုနဲ့ခဏ အဖော်လုပ်ပေးလိုက်နော်”

နှိုင်းမမိုက မဟော့ကိုပါ လှမ်းပြောလိုက်လျှင် မဟော်က ခေါင်းညိတ်ပြရင်းက ...

“အင်း ... ရတယ်လေ။ ကိုယ်က မိုက်စားမှာ ကျနေတာပဲ။ သမုကလည်း အေးဆေးပေါ့။ သွား ... နှိုင်းမမို အေးအေး သွား”

“အိုခေ ... သိပ်မကြာပါဘူး။ ခဏနေ ပြန်လာမယ်”

နှိုင်းမမိုက သမုကို ဆက်လုပ်ဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် သမုပန်းကို အသာဖိညှစ်သွားသလို မဟော့ကိုလည်း ဆက်လုပ်ဆိုတဲ့အထောက်အထားနဲ့ သမုဘက်ကို မျက်စိအသာပစ်ပြကာ ထွက်သွားလေသည်။ သူနဲ့သမု နှစ်ယောက်တည်း ကျန်သောအခါ ချက်ချင်း သူ့သလို စကားသံက တိတ်ဆိတ်သွားတာပဲ ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်းတော့ သမု ရည်ရွယ်နေတဲ့လမ်းက သူ သမုကို စိတ်ဝင်စားမယ် propose လုပ်မယ်။ သမုဘက်က သူ့ကို ပိုင်နိုင်စွာပင်

ငြင်းခြင်းဖြင့် ပြန်တုံ့ပြန်ရမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားတာဖြစ်သည်။ အခုတော့ သူ တစ်ခါတစ်ရံ ကြည့်မိဆုံမိတဲ့ အကြည့်တွေ၊ စကားလုံးတွေကြောင့် သမု ရည်ရွယ်ရာကို မေ့ချင်သလိုလိုတောင် ဖြစ်လာလေသည်။

“သမု ... စားလေ။ နှိုင်းမမို ခရီးတာနဲ့ သမုက ကိုယ့်ကို အစိမ်းတွေ ကျွေးနေတယ်ပေါ့လေ ... ဟုတ်လား။”

ပထမဆုံး သူ့ဘက်က စတင်ထွက်လာတဲ့စကားသံ ဖြစ်တာကြောင့် သမုက သူ့ကို ပြန်ကြည့်လိုက်ရင်း ရည်ရွယ်ချက် အောင်ရမယ်လို့ စိတ်ကိုသွင်းလိုက်ကာ အေးဆေးပြန်အိလိုက်၏။

“မဟုတ်ပါဘူး။ ထည့်စားလေ မဟော်”

“အင်း ...၊ ရတယ်၊ ဒါပြီးရင် သမုက ဘယ်သွားဦးမှာလဲ။ အိမ်ပဲ တန်းပြန်မှာလား။”

“အင်း ... အိမ်ပြန်မှာပေါ့။ ဘာလို့လဲ”

“ဪ ... သိချင်လို့ပါ။ ကိုယ်က အဲဒီလိုပဲ။ ကိုယ်စိတ် ဝင်စားရင် စပ်စုတတ်တယ် ... ဟဲ့၊ ဟဲ့”

သူ့စကားတွေက အထာတော့ အနည်းငယ်ပါတာနို့ သမုက ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်ပြီးတော့ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် သူ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ အခြေခံပတ်ပျိုးစခင်း

ဘယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်တာနို့ သမုက ဆရာမကြီးအထာဖြင့် ပြုံးရုံသာ ပြုံးလိုက်လေသည်။

“သမုဆီကိုလေ အမှန်တော့ ကိုယ်က ဖုန်းအမြဲဆက်ချင် တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ဆက်လိုက်တဲ့အချိန်က သမု အတွက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားမှာ စိုးလို့ပါ။”

သမုကိုလာပြီး အအိတွေ စကျွေးနေတာကြောင့် သမုက ပြုံးမြဲမြဲ မျက်နှာပေးဖြင့် သူ့မေးခွန်းတွေကို ချောင်ပိတ် ပြန်မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“သမုဆီ ဘာကိစ္စ ပြောစရာများရှိလို့ ဖုန်းဆက်တာလဲ။ ကိစ္စရှိလို့လား။”

သမု မေးခွန်းကြောင့် သူက အဲခနဲ ဖြစ်သွားကာ အဲဒီလိုတစ်ချက် ပင့်လိုက်ရင်းက ...

“ကိစ္စရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က သမု ဆီကို ဘာကိစ္စမှ မရှိဘဲနဲ့လည်း ဆက်ချင်နေတယ်လေ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ မသိဘူးနော်။ သမုနဲ့ ဖုန်းခဏခဏပြော ချင်နေတဲ့ရောဂါ ရနေတယ်ဗျာ”

အမယ် ...။ သူကလည်း ခေသူတော့ မဟုတ်ချေ။ ဘာအရာမှာ အင်မတန်မှ ပါးနပ်ကာ စကားပြောကောင်းသူ

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း မိန်းကလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေ တာဖြစ်နိုင်သည်။ သူနဲ့ စကားပြောရတာ အရှိန်ရလာသောအခါ သမုအတွက် Stress တစ်ခုလို ဖြစ်မနေတော့။ အေးဆေးပေါ့ပေါ့ ပါးပါး ဖြစ်လာသည်။

“ဟင်း ဟင်း ... မဟော်က လာနောက်နေတယ်”

“မနောက်ဘူး။ ကိုယ် တကယ်ပြောတာ။ သမုဆီ နောက် ဆို ခဏ ခဏ ဖုန်းဆက်တော့မှာ”

သမုက ဘာမှမပြောဘဲ ပြုံးသာပြုံးနေလျှင် သူက သမုကို ရွန်းရွန်းစားစား စိုက်ကြည့်လာလေသည်။ သမုက ရင် ထဲမှာ သရိုးသရီ ခံစားမှုကြီး ဖြစ်လာတာမို့ မျက်လွှာအသာစွာ လိုက်ရင်း အသားတစ်ဖတ်ကို တူဖြင့်ညှပ်စားကာ ကိုယ့်ဘာသာ ပြောသလိုဖြင့် စကားလမ်းလွဲလိုက်တာဖြစ်သည်။

“ဟော့ပေါ့ လာမစားဖြစ်တာ ကြာပြီမို့လား မသိဘူး။

ပိုစားလို့ ကောင်းသလိုပဲ”

“သမုက ဟော့ပေါ့ ကြိုက်လို့လား”

သူက သမုရဲ့စကားလွှဲရာအတိုင်း လိုက်လာကာ အဲဒီစကားရဲ့ ဆက်စပ်မေးခွန်းကို မေးနေတာဖြစ်တာကြောင့် သမုမှာ အင်းဟုသာ ခေါင်းညိတ်ပြရသည်။

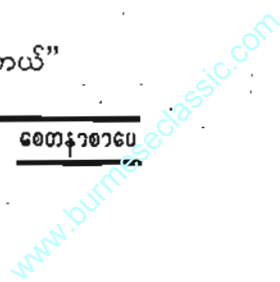
“ဒါဆို ကိုယ်နဲ့တူတယ်။ ကိုယ်လည်း အဲလိုပဲ။ ဟော့ပေါ့ ဆို ကြိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့တော့ ဟော့ပေါ့ထက် ကြိုက်စရာကောင်းတဲ့ ဟော့ပေါ့ထက် အဆသန်းပေါင်း များစွာသာတဲ့ ကြိုက်စရာလေးကို ကိုယ်တွေ့နေရတော့ ဟော့ပေါ့တောင် သိပ်မစားနိုင်တော့ဘူး”

မဟော်မင်းညိုဟာ အဲဒါတွေကြောင့်မို့ ဆရာကြီးဆို နာမည်ကြီးတာဟာ ဒီလိုစကားလုံးတွေနဲ့ ချုပ်တတ်တာတွေ မည်း ပါချေသည်။ သမုကတော့ အဲဒီစကားလုံးတွေပဲ သွားသာယာ အလို့ မဖြစ်ဘူး ဆိုတာ သိနေတာကြောင့် သမုက ဆရာမကြီး ထာဖြင့် ပြုံးလို့သာ နေလိုက်သည်။ အဲဒီအခိုက်မှာ နှိုင်းမမီ ဆရာမလာတာကြောင့် သမုက ပိုအဆင်ပြေသွားလေသည်။

“ရခဲလား ဖိနပ်။ နှိုင်းမမီကို စောင့်ရင်း အာလူးဖုတ်နေကြ တာလေ”

“ရတာပေါ့။ ဒီကနေ့တော့ တို့ အဆင်တွေချောနေတာပဲ။ ဘယ်လိုလဲ မဟော်မင်းညို အဆင်ပြေတယ်မှလား စားရ တာ”

“အင်း ... ပြေတာပေါ့။ လုံးဝအဆင်ပြေတယ်”

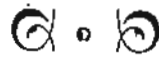

သူက သမုက်ကြည့်ရင်းကမှ ပြုံးစစ ပြန်ဖြေတာနဲ့ သမုက မျက်စောင်းအသာကျိတ်ထိုးမိသည်။ နှိုင်းမမို ဆိုင်ထဲ ရောက်လာကတည်းက နှိုင်းမမိုကလည်း စကားထွေထွေထူးထူး မပြောဖြစ်သလို သမုဘက်ကလည်း သိပ်ပြီးအထွေအထူးမပြော ဖြစ်ချေ။ ဒါပေမဲ့ သမုကို တကြည့်ကြည့်နဲ့ ကြည့်လေသော အကြည့်တွေကြောင့် သမုမှာ နေရခက်ရလေသည်။ ပြန်ကား တော့ မဟော်က သမုအနားကိုကပ်ကာ ခပ်တိုးတိုး ပြောသွား လေသည်။

“ကိုယ် ဖုန်းဆက်မယ်”

တဲ့ ...။

သမုက ဘေးက နှိုင်းမမိုကို မေ့သွားကာ ရင်တော့ တစ်ချက်ခုန်သွားရလေသည်။ ဒါပေမဲ့ ဒါဟာ သမု ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ဖို့အတွက် ခြေတစ်လှမ်းကို ပိုင်နိုင်စွာ ချခဲ့ပြီလို့လည်း သဘောထားလို့ ရပေသည်။

ဒီနေရာကို မဟော် ချိန်းထားတဲ့ အချိန်ထက် နာရီ ကော်စောပြီး ရောက်တာတောင် နှိုင်းမမိုထက် ပိုဝီရိယရှိတဲ့သူက နှိုင်းမမိုထက် တင်ကြိုရောက်နှင့်နေတာဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုက အဲဒီအတွက် စိတ်ထဲကသာ တစ်မှတ်ပေးထားလိုက်ပြီး မျက်နှာ အေးကတော့ နဂိုတည်မြဲအတိုင်းတည်ကာ သူ့ရှေ့မှာ တည့်တည့် စင်လိုက်ပြီးမှ မေးဆတ်ပြကာ ...

“တို့ကို ဘာကိစ္စ ချိန်းတာလဲ”

ထိုင်ပါဦး နှိုင်းမမိုရဲ့။ အေးဆေးဆေးဆေး။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

နှိုင်းမမိုက ခုံမှာ အရင်ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူက နှိုင်းမမိုကို ပြုံးစစမျက်နှာပေးဖြင့်ကြည့်ရင်းက ပြောလေ သည်။

www.burmeseclassic.com

“ချိန်းတယ်ဆိုတာကတော့ စကားပြောချင်လို့ပါ။ နောက် ပြီး မင်းနဲ့ကိုယ့်ကြားမှာ အပေးအယူကိစ္စလေးတွေ ရှိနေ တဲ့အခါကြတော့ ဒီထက်ရင်းနှီးဖို့လိုတယ်လေ။ ဟုတ်တယ် မှလား”

ပြောမယ့်လိုရင်း မရောက်ဘဲ ကွန့်နေသေးတာ ကြောင့် နှိုင်းမမိုက စိတ်မရှည်စွာ သူ့ကို ခပ်ပြတ်ပြတ် မေးပစ် လိုက်သည်။

“ဒီမှာ ဝေ့လည်ကြောင်ပတ်တွေ လာလုပ်မနေနဲ့၊ တို့က တဲ့ပြောတာပဲ ကြိုက်တယ်။ မင်း တို့ကို ခုချိန်းတာ ဘာ ပြောချင်တာလဲ ... ပြော”

“သိချင်တာပါ။ ဘာလို့ ဒီလောက် ရည်းစားဖြစ်စေချင် ရတာလဲ ဆိုတာကို သိချင်နေတာ။ ကိုယ် သိချင်လောက် အောင်ကိုလည်း မင်းက သိသိသာသာ ရှောင်ပေးနေတာ ကိုး”

နှိုင်းမမိုက ထပ်ဖန်တလဲလဲ မေးနေတဲ့ မေးခွန်း အတွက် ဖြေစရာမရှိသောအဖြေကို ဖြေဖို့စကားလုံး မရှိတာကြောင့် မဟော်မင်းညိုကို စူးစူးစိုက်စိုက် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ကာ ...

“မင်း သိစရာမလိုဘူးလေ။ မင်းဘက်က စိတ်ဝင်စားပါ တယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ကို ပိုင်ဆိုင် ခွင့်ရအောင် တို့ဘက်က ကူညီတာလို့ မင်းသိရင်ပြီ”

“ကိုယ် အမှန်တိုင်း ပြောရမလား နှိုင်းမမို”

အဆက်စပ်မရှိ ထွက်လာသော စကားကြောင့် နှိုင်းမမိုက နည်းနည်းကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကာ သူ့ကို မေး ဆတ်ပြသည်။ နှိုင်းမမိုဘက်က ပြောဆိုတဲ့ အမူအရာကို ရတာနဲ့ သူက ဆက်ပြောလေသည်။

“သမုခင်ကို ကိုယ် စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ် ဝင်စားတယ်ဆိုတဲ့ အဆင့်လောက်မှာတင်ပဲ။ ကိုယ် သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိချင်တာရယ်ဆိုပြီး ရှိမနေဘူး။ မင်းကျတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ဇာတ်ရှိန် အရမ်းမြင့်လာပြီဖြစ်တဲ့ ဇာတ်ကားတစ်ကားကို ကြည့်နေရသလို ဘာဖြစ်မလဲ ဆက်သိချင်တယ်။ သမုဟာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ဆိုရင် မင်းက စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ဉာဏ်စမ်းတစ်ပုဒ်ပဲ”

နှိုင်းမမိုနဲ့ သမုကို ယှဉ်ပြသွားတဲ့ သူ့ရဲ့ဒိုင်ယာ လော့ခ်အသစ်ကြောင့် နှိုင်းမမိုက နည်းနည်းတော့ စိတ်ဝင်စား

www.burmeseclassic.com

သွားရသည်။ နှိုင်းမမိုနဲ့ သမုရဲ့ ကွာခြားချက်ကို သူ့ဆီက comment ကြားချင်မိသည်။

“ဆက်ပါဦး။ မင်းက ဘာလို့အဲဒီလို သတ်မှတ်တာလဲ။ တို့ကကော ဘာလို့ ဉာဏ်စမ်း ဖြစ်နေရတာလဲ”

“ရှင်းပါတယ်။ စာအုပ်တစ်အုပ်ဟာ ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းကောင်း ဘာဖြစ်မလဲဆိုတဲ့ အဆုံးသတ်ကို တစ်ခါတည်း ထည့်ပြောပြထားပြီးသား။ မင်းကတော့ ဉာဏ်စမ်းတစ်ပုဒ်လို့ပဲ။ အဲဒီဉာဏ်စမ်းမှာ အဖြေရှိသည်တိုင် အဲဒီဉာဏ်စမ်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မတွက်ကြည့်မချင်း အဖြေထွက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ယေဘုယျအားဖြင့်တော့ လူတွေက စာအုပ်ကို စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ချင်ဖတ်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကတော့ ဉာဏ်စမ်းအဖြေထွက်ဖို့ပဲ အသည်းအသန်မရမက တွက်ကြည့်နေမယ့်သူမျိုးပဲ။ မင်းကို ကိုယ် အဲဒီလောက်အထိ စိတ်ဝင်စားနေတယ် နှိုင်းမမို”

နှိုင်းမမိုက ပွင့်လင်းမြောင်ကျသော သူ့စကားလုံးအတွက် ကျေနပ်သော သဘောပါတဲ့ အပြုံးတစ်ခု ပြုံးမိလေသည်။ ပြီးတော့ ရည်ရွယ်ချက် ပျောက်သွားမှာစိုး၍ ကောင်းလမ်းလွှဲပစ်လိုက်သည်။

“အဲဒါတွေ ထားပါ။ မင်း သမုကို ဘယ်တော့ ချစ်ရေး ဆိုမှာလဲ”

“ဒီကိစ္စက မင်းရဲ့အပေးအယူနဲ့ ဆိုင်နေတယ်နော်။ မင်းပြောဖူးတာ မင်း မှတ်မိသေးလား။ သမုခင်ရဲ့အချစ်ကို ကိုယ်ရခဲ့မယ်ဆိုရင် ကိုယ်စိတ်ဝင်စားတဲ့သူရဲ့ အချစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမယ်ဆိုတဲ့ စကားလေး။ မှတ်မိတယ်မှလား”

မဟော်မင်းညိုဘက်က ဒီစကားပြန်သုံးကာ ချည်ပြု ဖြစ်တာကြောင့် နှိုင်းမမိုက ပြောခဲ့သောစကားအတွက် တာဝန်ယူ မှိုင်းညိုတရလေသည်။

“မှတ်မိပါတယ်။ အဲဒီတော့ တို့က ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ”

“ရှင်းပါတယ်။ ကိုယ် မင်းကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဒီအတွက် ပုံမှန်ဆို ကိုယ်လိုက်မိမယ့် မိန်းကလေးဟာ မင်းပဲ နှိုင်းမမို။ ဒါပေမဲ့ မင်းက သမုခင်နဲ့ ရည်းစားဖြစ်ဖို့ကိုပဲ ဆန္ဒရှိနေတယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်က မင်းဆန္ဒကို ဖြည့်ပေးမယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဆန္ဒကိုလည်း မင်းလိုက်လျောပေးနိုင်ဖို့ မျှော်လင့်တယ်”

နှိုင်းမမိုက နားလည်သဘောပေါက်လေသော ဆိုလိုအတွက် သူ့ကို ဆက်ခံနဲ့ ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခုနီးပြန်ထုတ်လိုက်သည်။

“ဘာကိုလဲ”

“ကိုယ် မင်းနဲ့ ချစ်သူဖြစ်ချင်တယ် နှိုင်းမမို့။ အဲဒါ ကိုယ် ရင်ထဲက ဆန္ဒအမှန်ပဲ။ ကိုယ် သမုကို စိတ်ဝင်စားတယ် ဆိုပေမယ့် မပတ်သက်တော့ဘူးလေကွာ။ ကိုယ်က မင်းနဲ့ ချစ်သူဖြစ်ချင်တာ နှိုင်းမမို့။ ကျန်တာတွေအားလုံး ဝဲပစ် လိုက်လို့ရတယ်”

သူက တကယ်အတည်ကြီး ပြောလာတာကြောင့် နှိုင်းမမို့က ဘာကိုမှ တွေဝေမနေတော့ဘဲ အမြန်ဆုံး ဆုံးဖြတ် ချက်ချင်း ပြောလိုက်တော့သည်။

“အဲဒီလိုလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူးလေ။ မဟော်မင်းညို ... မင်း သေချာပေါက် သမုကို ရည်းစားစကား ပြောရမယ်။ အဲဒါမှ တို့ဘက်က မင်းကို လက်ခံနိုင်မယ်”

နှိုင်းမမို့ဘက်က အပြတ်ပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် သူ့ကိုကြည်ရသည်မှာ အတော်လေးအံ့ဩသွားပုံ ပေါ်လေသည်။ နှိုင်းမမို့ဆီက ထင်မထားတဲ့ စကားကို ကြားတာမို့ သူ့အမူအရာ က ရှောင်ရသွားဟန်ဖြင့် နှိုင်းမမို့က စူးစူးရှရှကြည့်ကာ ...

“နှိုင်းမမို့ ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ်”

“ရှင်းနေတဲ့စကားကို ထပ်မေးနေလည်း အပိုပဲ မဟော် မင်းညို။ မင်းကို တို့ အပေးအယူသဘော ပြောကတည်းက မင်း သမုခင်ရဲ့ရည်းစားဖြစ်မယ်ဆိုရင် မင်းစိတ်ဝင်စားတဲ့ သူနဲ့ ရည်းစားဖြစ်မယ်လို့ သဘောတူခဲ့ပြီးသား။ မင်းက တို့နဲ့ရည်းစားဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် တို့အပေးအယူကတည်း ကလို သမုရဲ့ရည်းစားဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်လေ”

နှိုင်းမမို့က လုံးဝကို စကားကုန်ပြောလိုက်တာဖြစ် ပြီး စိတ်ကလည်း ယတိပြတ်ကို ချလိုက်တာဖြစ်သည်။ လောက ကြီးဆီက အမြတ်စွန်းထွက်ဖို့ မပြောနဲ့ တန်ရာတန်ကြေးရဖို့ယူ တာတောင် ကိုယ့်ဘက်က အနည်းနဲ့အများတော့ ပေးရတာပဲဖြစ် သည်။ ကျောက်ဆောင်ဖြစ်နေမှတော့ ပင်လယ်လှိုင်းရဲ့ အရိုက် အပုတ်ကို ခံရလည်း ကြောက်ရွံ့စရာမရှိချေ။

“ဟူး ... မင်းက အရမ်းကို ထူးဆန်းနေတာတော့ အမှန် ပဲ နှိုင်းမမို့။ ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိအောင်။ ကိုယ်နဲ့ သမုခင် ရည်းစားဖြစ်ဖို့က မင်းအတွက် ဒီလောက်တောင် အရေးကြီးသလား။ မင်းရဲ့ဝှက်ဖဲကဘာလဲ။ ကိုယ် မင်းနဲ့ ရည်းစားဖြစ်ချင်တဲ့အတွက် သေချာပေါက်ကို သမုက ကိုယ့်ရဲ့ရည်းစားဖြစ်မှ ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးလား။ နားလည်ရခက်တာပဲကွာ”

နှိုင်းမမိကို ဝေဖန်ရေး လာလုပ်နေတဲ့ သူ့အတွက် နှိုင်းမမိက အပြုံးတစ်ခုကိုသာ ပြုံးထား၍ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ဖြေပေးလိုက်သည်။

“အဲဒါ မင်းဘက်က တွေးချင်သလို တွေးလို့ရတယ်။ တို့ ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ တို့ဘာသာတို့ သိရင်ပြီးတာပဲ။ မင်းပြောသလို တို့မှာဂုဏ်မဲ့ရှိခဲ့မယ်ဆိုလည်း အဲဒါ မင်းနဲ့ မဆိုင်ဘူး မဟော်မင်းညို။ မင်းနဲ့ဆိုင်တာ သမုခင်နဲ့ ရည်းစားဖြစ်ရေး မဖြစ်ရေးပါ”

မဟော်မင်းညိုက ထိုင်ခုံနောက်ကျောကိုခိုကာ ခပ် ရှောရှော အနေအထားဖြင့် ထိုင်လိုက်ပြီးမှ နှိုင်းမမိကို လေ့လာ စူးစမ်းတဲ့သူတစ်ဦးရဲ့ အကြည့်မျိုးဖြင့် စာဖတ်နေပြီးမှ ခေါင်း တဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြကာ ...

“မင်းက အရမ်းကို ထူးဆန်းတယ် နှိုင်းမမိ။ မင်းရဲ့အဲဒီ ပြောပုံဆိုပုံတွေကြောင့်ပဲ မင်းက အရမ်းကို ဆွဲဆောင်မှုရှိ စေခဲ့တာပဲ။ မင်းနဲ့ကိုယ် တကယ်ပဲ ရည်းစားတွေဖြစ်ချင် ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်က ညှို့တတ်တယ်နော်။ မင်း ကိုယ့်ကို ပြန်ချစ်လာပါစေလို့ ကိုယ်ညှို့မိမယ် ထင်တယ်”

နှိုင်းမမိက ဟာသတစ်ခုကို နားထောင်ရသူလို ဘက်ခနဲ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ကာ ...

“လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို ညှို့ယူဖို့ အလွယ်ဆုံးနေရာတွေ ကို သိလား”

“ဟား ... တယ်ဆန်းပါလား။ ကိုယ်ကတော့ မျက်လုံးတွေ ကိုပဲ ညှို့တာ”

“မသိရင် မှတ်ထား မဟော်မင်းညို။ လူတစ်ယောက်ကို ညှို့ဖို့အလွယ်ဆုံး နေရာတွေက သူ့ရဲ့နောက်ဖေ၊ သူ့ရဲ့ မျက်လုံးနှစ်လုံးကြား(နှာခေါင်းထိပ်)နားလောက်ပေါ့၊ အဲ... ပြီးတော့ သူ့ရဲ့နှလုံးသားနေရာပဲတဲ့။ ရှင်ညှို့တာ မှားနေ ဖြူ”

“ဟင်း ... မင်းက ဗဟုသုတလည်း စုံတယ်နော်။ ကိုယ် မင်းနဲ့သာ ရည်းစားဖြစ်ခွင့်ရရင် မင်းဆီက အများကြီး ဗဟုသုတတွေ ရလာတော့မယ် ထင်တယ်”

နှိုင်းမမိက သူ့ကို ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်ပြန်ကြည့်လေ သည်။ မဟော်မင်းညိုဟာ ရည်းစားများသူအဖြစ် နာမည်ကြီးသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဒီသူနဲ့ သမုကို ရည်းစားဖြစ်ဖို့ ဖန်တီးရ မခက်ခဲပေမယ့် နှိုင်းမမိတို့ရဲ့ အပေးအယူသဘောအရ နှိုင်း

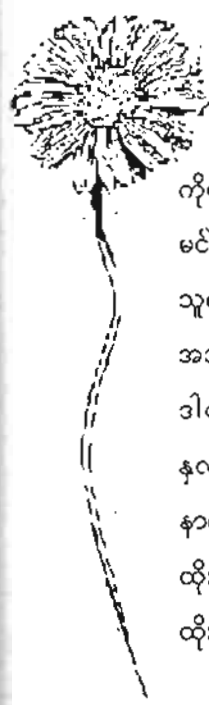
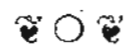
မမှီနဲ့ ရည်းစားဖြစ်ဖို့က ရှိသေးသည်။ အေးလေ... သူဟာ သမုခင်
ရဲ့ ရည်းစားဖြစ်မှလည်း နှိုင်းမမှီ ရည်းစားဖြစ်ခွင့်ရမှာကိုး။ နှိုင်း
မမှီက သူ့ရဲ့ညှို့နေပါတယ်ဆိုတဲ့ ဒိုင်တွေကို ရင်မခုန်သွေးမတိုး
ဘဲ အေးဆေးစကားဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

“ဟုတ်လား။ တို့လို ဗဟုသုတမျိုး ရချင်ရင် observation
ကောင်းဖို့လိုတယ်လေ။ အဲဒီတော့ သမုခင်ကိုပဲ ရအောင်
အရင်လိုက်၊ လိုက်ပါဦး။”

ပြောပြီးတာနဲ့ နှိုင်းမမှီက ဆိုင်ထဲက ထွက်လာခဲ့
တော့သည်။ နှိုင်းမမှီက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျေနပ်စွာ တစ်ချက်
ပြုံးလိုက်မိသည်။

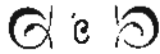
ဒီလိုပဲမှလား။

အပင်တစ်ပင်သန်ဖို့ မျိုးစေ့တစ်စေ့က အရင်ချရ
တာပဲမှလား။

ကိုယ်က ကျောပြင်တစ်ခု ဆိုပါတော့။
မင်းက နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးမယ့်သူ
သူက နောက်ကျောကို စိုက်မယ့်ဓား
အသံမထွက်ဘဲ အသေခံပါ့မယ် ...။
ဒါပေမဲ့
နလုံးသားထိ ထုတ်ချင်းပေါက်
နာကျင်စေတာဟာ
ထိုးတဲ့ဓားကြောင့်လား ... ?
ထိုးလိုက်တဲ့ လူကြောင့်လား ... ?

“ဟယ်လို ... နှိုင်းမမို၊ ကိုယ် အခု မင်းရဲ့အရှေ့မှာပဲ သူ့ကို ရည်းစားစကား ပြောတော့မယ်။ မင်းတို့ဆီ ကိုယ်လာနေပြီ။ မင်း ထိုင်နားထောင်ပေးပါ နှိုင်းမမို။ ကိုယ်နဲ့သူ ရည်းစားဖြစ်ပြီးရင် မင်းကို ကိုယ် ချစ်ခွင့်ရပြီနော်။ ကိုယ်လည်း ကိုယ့်ဘက်က တာဝန်ကျေသလို မင်းဘက်ကလည်း တာဝန်ကျေပေးပါ နှိုင်းမမို။ ဒါပါပဲ”

မဟော်က ပြောသင့်တဲ့စကားကို အပြီးအပြတ်ပြောလိုက်ပြီမို့ နှိုင်းမမိုဘက်က ပြန်အပြောကို စောင့်မနေတော့ဘဲ ဖုန်းချပစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လေလေးပါးပါးတစ်ချက်ချွန်ကာ သမုခင်နဲ့ နှိုင်းမမိုရှိရာကို လမ်းကြောင်းတည်လိုက်သည်။ သူ့အတွက်တော့ ကံကောင်းတယ်လို့ပဲ သတ်မှတ်ချက်ပေးရမှာဖြစ်သည်။ လူပုံအလယ်မှ သူ့ပါးကိုရိုက်ကာ နာကျင်စေခဲ့တဲ့ သမုခင်

တို့ ပါးပါးလေး ပညာပြနိုင်ဖို့အတွက် နည်းလည်းကိုလည်း သူ့ကို ဆရာမကြီး လုပ်သွားလေသော နှိုင်းမမိုက မညာပေးစရာ အကွက်ကို ချပြပေးလေသည်။ သူတို့သုံးယောက်ကြားက ပွဲဟာ ဆူပွက်နေတာမို့ သူကလည်း စိတ်ဝင်စားတာမို့ သူ့မျက်မှန်းကျိုးနေတာ မဟုတ်ဘဲ မဆိုသလောက် အမြင်ကတ်နေတဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုပေးသော မိန်းကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ စစ်တုရင်ထိုးနေရသလို ဉာဏ်ရည်ကစားရတာဟာ ရင်ခုန်ဖို့တော့ ကောင်းပါသည်။ ပိုပြီး ငိုနုနုဖို့ကောင်းတာကတော့ သူဟာ ရည်းစားနှစ်ယောက်ရမယ့် တိန်း ရှိနေတာကြောင့်ဖြစ်၏။

အဲဒါကြောင့် သူက လိုအပ်တာထက် ပိုရွိုင်းထားကာ ရည်းစားဖြစ်ဖို့ လိုအပ်တဲ့ ရိုမန်တစ်တွေကိုလည်း ပြင်ထားဆင်ထား စီစဉ်ထားပြီးသားဖြစ်သည်။ မဟော်က နှိုင်းမမိုဆီကို ဖုန်းကြိုဆက်ပြီးပြီ ဖြစ်တာကြောင့် သူမတို့ရှိရာ နေရာကို တန်းတော်စွာ သွားလိုက်တော့သည်။ သူမတို့နှစ်ယောက် အတူတူထိုင်နေတဲ့ ကန်တင်းထဲ ဝင်လာလိုက်ကာ မဟော်က နှစ်ယောက် ချက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေတဲ့ သမုနဲ့ နှိုင်းမမို နှစ်ယောက်အနက် မှာ သမုနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်အောင် နှိုင်းမမိုရဲ့ဘေးမှာ ခပ်တည်တည် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ နှိုင်းမမိုကို လုံးဝဂရုတောင် မပိုက်အားဘဲ သမုကို စကားပြောဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

“သမု ... မင်္ဂလာပါ။ အတန်းမတက်ဘူးလား။”

“ခဏနေမှ ပရယ်တီကယ် ဝင်ရမှာလေ။ အခုဟာက လက်ချာချိန်မို့ ကန်တင်းထိုင်နေတာလေ။ ဟဲ ဟဲ မဟော်ကော ဘယ်လာတာလဲ”

“အမ်း ... ဘယ်လာတာလဲ ဆိုတော့ သမုဆီကိုပဲ ရံညှိ ရွယ်လာတာပါ”

သူ့စကားကြောင့် နှိုင်းမမို့ ဘာများဖြစ်မလဲလို့ အသာအကဲခတ်ကြည့်တော့ နှိုင်းမမို့က သူ့နဲ့ဘာမှမဆိုင်သလိုပဲ သူမရဲ့ Note 3 ကြီးကိုသာဖွင့်၍ အင်တာနက်ဖွင့်ပြီး ဖေ့ဘုတ် လောကကြီးထဲမှာပဲ ဘဝကို နှစ်မြှုပ်ထားပုံရလေသည်။ ဒါပေမဲ့ သူ ဘာပြောမလဲဆိုတာ နားစွင့်နေတယ်ဆိုတာ သူ သိပါသည်။

“သမုဆီ လာတယ်ဆိုတော့ ကိစ္စရှိလို့လား။ ပြောလေ”

သမုဘက်က လမ်းဖွင့်ပေးတော့ သူက ခပ်ညှို့ညှို့ သမုကို ကြည့်လိုက်ကာ intro မျိုးရလေသည်။

“ပြောစရာရှိလို့ပါ။ အရမ်း အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စလို့ အဲဒီစကား ကို ပြောခါနီးတိုင်း လူတွေက အဲဒီလိုပဲ ပြောကြတာပဲ။ ကိုယ်လည်း အဲဒီလိုမျိုးပဲ သမုကို ပြောချင်လို့ပါ”

သူ့စကားကြောင့် သမုက စာစ်မျိုးသော မျက်ဝန်း ဖြင့် သူ့ကို အသာကြည့်သည်။ သမုခင်ဘက်က ဘာမှမပြော သေးခင်မှာ သူ့ဘေးက စကားသံ ထွက်လာလေသည်။

“Excuse ... သမုရော့ တို့ အေးငြိမ်ဆိကံ စာအုပ်လာယူ မယ် ပြောထားတာ ခုမှ သတိရတာ။ ခဏသွားယူလိုက် ဦးမယ်”

“ဟင် ... ဟုတ်လား။ အဲဒါဆို သမုပါ လိုက်ခဲ့မယ်လေ”

“ရတယ်လေ သမုရဲ့။ ဒီမှာ မဟော်မင်းညိုကလည်း ရောက်နေတဲ့ဟာ။ တို့ဘာသာတို့ သွားလိုက်မယ်။ ပြန်လာ ခဲ့မယ်လေ”

“ဪ ... အင်း”

သမုဘက်က နှိုင်းမမို့ကို သွားခွင့်ပြုလိုက်ပေမယ့် သူမတော့ နှိုင်းမမို့ရှေ့မှာ ရည်းစားစကား ပြောပါ့မယ်လို့ ခြိတ်ကြေညာထားတာမို့ သူက ရှောင်ထွက်သွားဟန်ပြင်နေတဲ့ သမုကို လှမ်းတော့ စကားပြောလိုက်သည်။

“ဘာစာအုပ်ငှားစရာရှိလို့လဲ နှိုင်းမမို့။ ကိုယ့်ဆီမှာလည်း Physics က သူငယ်ချင်းတွေ ရှိတယ်နော်”

သူ တမင်ကလိပြီး မေးတယ်ဆိုတာ သိလေသော သူမက သူ့ကို ထုံးစံအတိုင်း ပေစောင်းစောင်း တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

“ရပါတယ်။ တို့မှာလည်း အသိအကျွမ်း ရှိပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်တယ်။ အဲဒါဆို သမု ... တို့သွားလိုက်ဦးမယ်”

သူမက သမုခင်ကိုသာ နှုတ်ဆက်ပြီး ဝိုင်းကနေ ထွက်သွားလေသည်။ မဟော်က တမင်ကို ရှောင်ပေးလိုက်တဲ့ အကွက် ဖြစ်တာကို သိနေတာကြောင့် သမုခင်ကို ရည်းစားစကား ပြောဖို့ရာ အဲဒီအကွက်ကနေ ဆွဲဖိလို့ရတဲ့အတွက် ဘာကိုမှ တမ်းတနေခြင်း မရှိဘဲ ပြောလိုက်တော့သည်။

“သမု အဲဒါ ဘာကြောင့်လို့ ထင်လဲဟင်”

“ဟမ် ... ဘာကိုလဲဟင်”

တုံးချင်ဟန်ဆောင်ထားသူက မသိဘူးမေးရင် ပေးရမှာက သူ့တာဝန်ပဲဖြစ်သည်ဟု သူကတော့ ယူဆတာ သာသာယာယာပဲ ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

“ကိုယ် ဘာပြောမယ်ဆိုတာ နှိုင်းမမှီက ရိပ်မိသွားရောင်ထွက်သွားတာလို့ ကိုယ်က ယူဆတယ်”

“ဘယ်လိုကြီးတုံး”

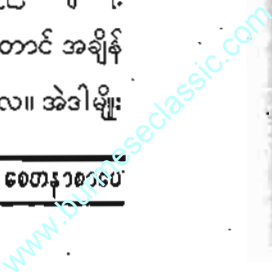
“နားမလည်ချင်ယောင် ဆောင်မနေပါနဲ့ သမုရယ်။ ဒီကနေ့ ကိုယ့်ရဲ့အမူအရာတွေဟာ သမုကို ဘာပြောချင်နေတယ်ဆိုတာ သမု ရိပ်မိမှာပါ”

“ဒုက္ခပါပဲ။ သမုကို ခေါင်းမစားပါနဲ့ မဟော်ရယ်။ ရှင်ဘာကို ဆိုလိုချင်တာလဲ”

မဟော်က twist တစ်ခုကို သတိထားမိသလိုရှိ သွားသည်။ သမုဟာ သူလိုချင်တဲ့ အနေအထားမျိုးရောက်အောင် ပြန်လည်ဆွဲခေါ်နေတာကို သူ သတိပြုမိသွားသည်။ မဟော်က ဘာကိုဆိုလိုချင်တယ်ဆိုတဲ့ question အပေါ် ဖြေပေးဖို့ အသင့်ဆုဆောင်လာတဲ့ နှင်းဆီပန်းပွင့်အတုလေးကို သမုကို ပေးလိုက်ချင် သမုက နားမလည်စွာဖြင့် နှင်းဆီပန်းကို လက်ခံရယူကာ...

“အဆန်းပါပဲလားဟင်။ နှင်းဆီကလည်းအတုကြီး။ ဘာလို့ အစစ်မပေးတာလဲ”

“နှင်းဆီပန်း အတုလို့တော့ မပြောပါနဲ့ သမုရယ်။ အဲဒီပန်းမှာ အဓိပ္ပာယ်တွေ အများကြီး ပါပါတယ်။ အဲဒါ အတုမဟုတ်ဘူး သမု။ အစစ်ကို ထာဝရတည်မြဲစေချင်လို့ ဖန်တီးယူထားတာ။ နှင်းဆီပန်းအစစ်ဆိုရင်တောင် အချိန်တစ်ခုရောက်ရင် ခြောက်နွမ်းပျက်စီးသွားမှာလေ။ အဲဒါမျိုး

တော့ ကိုယ် သမုကို မပေးချင်ပါဘူး။ ကိုယ်ပေးချင်တာက ဘယ်တော့မှလဲ မဟောင်းနွမ်းဘဲ ဘယ်အချိန်ဖြစ်ဖြစ် နံဂို ပုံမပျက်ဘဲ ရှိနေမယ့် နှင်းဆီပန်းမျိုးပဲ ကိုယ်ပေးချင်တာ။ အဲဒါ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ သမုအပေါ်ထားမယ့် သဘော ထားပဲ”

မဟော်က ချစ်တယ်လို့ တစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ နား ဝင်သွားစေမယ့် ရည်းစားစကားကို ရွေးချယ်ပြောဖြစ်သွားသည်။ သမုက သူ့ကို အဓိပ္ပာယ်များစွာဖြင့် ကြည့်ကာ ...

“မဟော်က သမုကို ရည်းစားစကား ပြောနေတာလား”
“အဲဒီထက် ပိုသာပါတယ် သမု”

သူက ပီရိုသေသပ်စွာ ပြောနိုင်ခဲ့တာမို့ ကျေနပ်စွာ ပြုံးမိသွားသည်။ သမုဘက်က ဘာပြန်ချေမယ်ဆိုတာ သူမသိနိုင် တာမို့ ရည်းစားစကား မမည်တဲ့ ရည်းစားစကားကို ပြောဖြစ်သွား တာ ဖြစ်သည်။ သမုက သူ့စကားကြောင့် စဉ်းစားနေဟန်ဖြင့် တစ်ခဏ ငြိမ်နေပြီးမှ ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ကာ ...

“Ok လေ။ သမု စဉ်းစားပါ့မယ်။ ရေလောင်းပေါင်းသင် စရာမလိုဘဲ ပစ်ထားရင်တောင် ဒီအတိုင်းရှိမယ့် နှင်းဆီ ပန်းမျိုးကို သမု လက်ခံနိုင်မနိုင် စဉ်းစားပေးပါ့မယ်”

အလားအလာက ကောင်းမွန်သောဘက်ကို ရောက်ရှိ သွားတာမို့ သူက အခြေအနေဆက်ကောင်းဖို့ တော်လက်နဲ့ထပ် ချုပ်ရသည်။

“ယူထားပါ သမုရယ်။ ဒီလို နှင်းဆီပန်းမျိုး သမု ဘယ် မှာသွားရှာနိုင်လိမ့်မလဲ။ သမု လက်ခံမယ်လို့လည်း ကိုယ် မျှော်လင့်တယ်”

“အင်းပါ။ သမု စဉ်းစားပေးပါ့မယ်။ ဒါပဲမှလား သွားတော့ လေ။ သမုလည်း အတန်းတက်ရဦးမယ်”

ဒီလောက်ဆို အခြေအနေက ကောင်းတဲ့ဘက်ကို ဦးတည်သွားပြီမို့ သူက 70% လောက် စိတ်ချသွားပြီပဲ ဖြစ်သည်။ အဲဒါကြောင့် ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ ထိုင်ရာမှ ထရပ်ရင်း...

“ကောင်းပါပြီ သမု။ အဲဒါဆို ကိုယ်သွားလိုက်ဦးမယ်။ ကိုယ့်အတွက် မျှော်လင့်ခြင်းတစ်စုံတစ်ရာရှိဖို့ ကိုယ်မျှော် လင့်ပါတယ် သမု”

သူက သမုကို လက်တစ်ဖက်က တာတာပြလိုက် ရင်း တစ်ဖက်က ဖုန်းဆက်မယ်နော်ဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် လက်ကို အားနားကပ်ကာပြု၍ သမုအနားက ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

အထာတွေ ရှိလေသည်။ ဒါဟာ ဂိမ်းတစ်ခုဆို လှည့်ကွက်တွေ ဉာဏ်ရည်တွေသုံးပြီး အနိုင်တိုက်ဖို့ ကြိုးစားတာ တောင် အဆုံးကို ကြိုတင်တွက်ဆ၍ မရသော ဂိမ်းတစ်ခုဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။ သူ့တာဝန်တစ်ခု ပြီးပြီမို့ နောက်ထပ်တာဝန်တစ်ခုကို ဆက်လုပ်ဖို့ နှိုင်းမမို့နဲ့ သူ တွေ့ဆုံရဦးမည်ဖြစ်သည်။

ညဘက်ရောက်သောအခါ သမုက ညစာစောစော အပြီး စာလုပ်ဖို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်ဖြင့် အခန်းထဲ စောစော ဆိုကာ မသိစိတ်လို့ ပြောရမယ့် စိတ်နဲ့ပဲ သမုဟာ တစ်စုံတစ် သောက်ဆီကဖုန်းကို စောင့်မျှော်နေမိသည်။ ဖုန်းလာသင့်ပြီလို့ ချစ်နေရတဲ့ ခံစားမှုဟာ ခံစားဖူးတယ်ဆို ကိုယ်ချင်းစာနိုင်ပေ သည်။ ကိုယ့်ဘက်က စဆက်ဖို့ ဆိုတာကလည်း မဖြစ်နိုင်ချိန်မှာ နီးအလာကိုပဲ စောင့်မျှော်ပိုင်ခွင့် ရသူအတွက် ကုန်ဆုံးတာမြန် သယ်လို့ ပြောတဲ့အချိန်တွေဟာလည်း ကြာမြင့်လေသည်။

ထိုင်မလို ထမလို့ဖြင့် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေသော သမု က ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်လည်း သတိထားမိကာ အံ့ဩရလေသည်။ ညဉ့်ငယ်ထားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ဘယ်လိုက ဘယ်လို လမ်း ဆက်သွားသလဲလည်း သတိမထားမိတော့ချေ။ အစက စီစဉ် ဘာဟာ မဟော် ရည်းစကား ပြောတာနဲ့ သမုဟာ သူ့မျက်နှာ

www.burmeseclassic.com

ကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ ဟားတိုက်ရယ်မော၍ လှောင်ပြောင်ခြင်းမပါ။ သူ အရှက်ရအောင် လှုပ်အလယ်မှာ ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် အပြတ်ပြောကာ ငြင်းပစ်မယ်လို့ တွေးထားခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ၊ ကြိုလာချိန်မှာ သမုရဲ့စိတ်တွေဟာ ထင်မထားလောက်အောင် ညွတ်ပေါ့သွားကာ မငြင်းပစ်ခဲ့ဘူး။ သမုကို တစ်နည်းအားဖြင့် ကူညီပေးနေသော နှိုင်းမခိုကိုလည်း သမုမှာ ပြောရအခက် ဖြစ်နေလေသည်။

သမု ငြင်းမယ်၊ သူ့ကို လက်စားချေမယ်လို့ ဆင်ခြင်ထားပြီး နှိုင်းမခိုက တတ်အားသမျှ ကူညီပေးပြီးမှ သမုက ငြင်းမထားခဲ့တဲ့အတွက် သမုဟာ သူ့ကိုပိုပြီး လက်ဆင်ပေးချင်လို့ဆိုတဲ့ reason ဖြင့် အကြောင်းပြခဲ့တာဖြစ်သည်။ အဲဒါတွေဟာ normal မဟုတ်သေးတဲ့ ခံစားမှုတွေလို့ သမုကတော့ သံသယဖြစ်မိသည်။

ဟိုတွေးဒီတွေး လျှောက်ပြီး အတွေးပွားနေတုန်း သမုရဲ့ဖုန်းလေးက vibrate ဖြစ်လာ၏။ မျှော်လင့်ထားသလို သမုဖုန်းဖြစ်တာမို့ စိတ်ထဲမှာ ပျော်ရွှင်သလို ဖြစ်သွားသည်။

“ဟယ်လို”

“သမု ... ကိုယ်ပါ”

“ခေါင်းမပါဘူးပေါ့”

သမုက စိတ်လက်ကြည်လင်နေတာမို့ သူ့ကိုခပ်ရွတ်ရွတ်လေး နောက်လိုက်မိသည်။ နားမဝေးသော သူ့က ရယ်ရယ်မောမော ပြန်ဖြေလေသည်။

“ကိုယ်က လူရိုးလေးပါကွာ။ မနောက်ပါနဲ့။ အတည်ခံစားပြီး ပြောနေတာနော်။ ကိုယ်က အသည်းနုတယ်ကွ”

“ဟင်း ဟင်း ... ဟုတ်လား”

“သမု ... စဉ်းစားနေတာလားဟင်”

Topic က ဘာကို ရည်ရွယ်တယ်ဆိုတာ သိနေတာမို့ သမုက နည်းနည်းတော့ အပြောရခက်နေတာ ဖြစ်သည်။ အပြောရခက်နေရင် မျက်နှာပူနေရင် လုပ်နေကျ အိုက်တင်အတိုင်း ပဲ ရူးချင်ယောင် ဆောင်လိုက်ရတာဖြစ်သည်။

“အမ်း ... Exam နီးနေပြီမှလား။ စာတွေ ဘယ်လိုလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ စဉ်းစားနေတာပေါ့”

“အာ ... မနောက်ပါနဲ့ သမုရာ။ သမု ကိုယ် ဘာပြောချင်တယ်ဆိုတာ သိရဲ့သားနဲ့ကွာ”

သမုက ခေါင်းတော့ နည်းနည်းကိုက်ရလေသည်။ ဒီအချင်းအရာအတွက် သမု ဘယ်လိုစီစဉ်ရပါမလိမ့်။ ဘာအကန့်

မှ မစဉ်းစားဘဲ တွေးလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ သမုလည်း ပုထုဇဉ် ပီသစွာ ရင်ခုန်တတ်ချင်နေပြီလား မသိပါ။ ထပ်ပြီး ပုထုဇဉ်ဆန် စွာ သမုကို လှပုံအလယ် အရှက်ရအောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုအတွက် လက်စားကလည်း ချေလိုသေးသည်။ အနည်းငယ် ရင်ခုန်သော စိတ်ဖြင့် သမု သူ့ကို မငြင်းဖြစ်ခဲ့ချေ။ အဲဒါဟာ ဘာကြောင့်ပါလဲ။

“ဟယ်လို ... သမု။ ကိုယ်ပြောတာ ကြားလား။”

“အင်း ... ပြောပါ။ ကြားတယ်”

“သမု ... ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုသဘောထားမလဲဟင်။ ကိုယ် မျှော်လင့်ထားလို့ပါ”

သမုက သူ့ရဲ့မေးခွန်းတွေနဲ့ တစ်ခါရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ ရတိုင်း တစ်ခါ အသက်ရှူကျပ်ရလေသည်။

“လာခေါင်းမစားပါနဲ့ မဟော်ရယ်။ သမုတို့ သူငယ်ချင်းဖြစ် နေတာပဲ။ မလုံလောက်သေးဘူးလား။”

“ကိုယ်က မင်းရဲ့ချစ်သူ ဖြစ်ချင်တာလေ”

“မဟော် ... သူ့စိမ်းကို ဝ ပေါင်းရင် သူငယ်ချင်းဖြစ်နိုင် ဘယ်၊ ရှင်ပြောသလိုမျိုး ချစ်သူဖြစ်ချင်ရင် သူငယ်ချင်းကို ဝ ထပ်ပေါင်းရုံပဲ။ ဒါပေမဲ့ ချစ်သူဖြစ်ကာမှ ဝ နတ်လိုက် ရရင် သူငယ်ချင်းအဆင့်ကို ပြန်ရောက်သွားတော့မှာ မဟုတ်

ဘူးနော်။ အဲဒီတော့ သမုတို့ သူငယ်ချင်းပဲ ဖြစ်ရတာ မကောင်းဘူးလား။”

သမုက အာဃာတတွေ လက်စားချေတာတွေ ခေတ္တ နေ ထုတ်ထား၍ သဘောရိုးမေးကြည့်တာဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ သည်း သူက ခိုင်စာစွာဖြင့် ပြန်ပြောလေသည်။

“ကိုယ် ပြောပြီးပြီပဲ သမုရယ်။ ကိုယ့်အချစ်က မနက်က ကိုယ်ပေးခဲ့တဲ့ နှစ်ဆီပန်းလိုပါပဲ။ သမု ပစ်ထားခဲ့လည်း ဂုဏ်သတ္တိကတော့ ဒီအတိုင်းပါပဲ။ သမုရဲ့ရွေးချယ်မှုပါ”

သူကပဲ စကားအပြောကောင်းတာလား။ သမုကပဲ ခဲစားလွယ်တာလား။ နားမလည်နိုင်စွာ သမုဟာ တစ်ခဏလေး ဘော့ မျောသွားလေသည်။ ဘယ်လိုမှ ကြည့်လို့ရလိမ့်မယ် ထင် ထားခဲ့သော မဟော်မင်းညိုကို ပြန်ချေချင်တဲ့ စိတ်တစ်ခုနဲ့ ချစ်သော်လည်း အောင်ကာနမ်းဆိုသလို သမုရဲ့ဂုဏ်သေ့ မာန တွေကို တစ်ထစ်လျှော့၍ သမုဘက်ကပဲ ရောခဲ့တာဖြစ်သည်။ ဒီအနေအထားမျိုး ဒီစကားမျိုးကြားရဖို့ သမုဘက်က သိပ်ကို ဖော်ရွေပေးခဲ့ရတာဖြစ်သည်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ သူ့ကို လက်စား ချေဖို့ ရည်ရွယ်မှုတစ်ခုသာ ရှိနေလို့ဖြစ်၏။ အခု ဒီနေရာရောက် ကာမှ ပိတ်က ခွီဟဖြစ်နေရတာဖြစ်သည်။

“ရှင် ဘာဖြစ်လို့ သမုနဲ့ ချစ်သူဖြစ်ချင်တာလဲ”

နှိုင်းမမိရဲ့အောင်သွယ်မှုကြောင့် သူ သမုအပေါ်တို့ စိတ်ယိုဝ်လာလေသလား ဆိုတာတော့ သမု သိချင်မိသည်။ နှိုင်းမမိက သမု ရည်ရွယ်ရာအတိုင်း သူ သမုကို စိတ်ဝင်စားလာအောင် ကြိုးစားခဲ့တာတွေမို့ သမုက မေးရတာဖြစ်သည်။ ဒါတွေကို သမု မသိဘူး အထင်ဖြင့် မဟော်က သမုနဲ့ ပြောဆိုရာမှာ နှိုင်းမမိရဲ့အခန်းကဏ္ဍကို ထည့်သွင်းပြောသွားခြင်း မရှိပေ။ ဒါပေမဲ့ ဖြေတဲ့အဖြေကတော့ ကျေနပ်စရာပင် ဖြစ်လေသည်။

“အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်တော့ သမုက ကိုယ့်စိတ်ကို emotional ဖြစ်စေတဲ့ မိန်းကလေးပါ။ ကိုယ်တို့ပြဿနာ စတင်တဲ့ အချိန်ကနေစလို့ ကိုယ် သမုကို စ,စိတ်ဝင်စားခဲ့တာပါ။ ကြိုက်တယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့ စိတ်ခံစားမှုဟာ ဘာကြောင့်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက် လိုလို့လား သမု”
“ကောင်းပြီလေ။ သမု သေချာလေးလေးလေးနက်နက် စဉ်းစားပါ့မယ် မဟော်။ ပြီးတော့ သမုလည်း ရှင့်ကို အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးနဲ့ စိတ်ဝင်စားပါတယ်”
“ဘယ်လို”

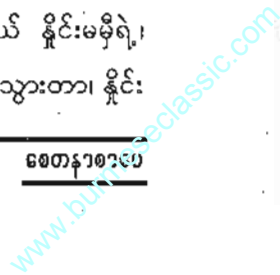
သမုရဲ့ခွဲဟာအဖြေကြောင့် သူက ဘယ်လိုဆိုပြီး ခြုံငုံနေဆဲမှာ သမုက ဒါပဲနော် ဆိုပြီးဖုန်းချပစ်လိုက်သည်။ မဟော် ပတ်သက်လာလို့ရှိရင် အနည်းငယ် ပျော့ပျောင်းလာတဲ့ စိတ်အဆာထားကိုလည်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အုံ့ပြန်မိလေသည်။ သမု ငြင်းမယ်လို့ရည်ရွယ်ခဲ့ပြီးကာမှ စိတ်ကူးပြောင်းကာ မငြင်းဖြစ်ခဲ့ချေ။ အဲဒီအတွက် သမုလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆန်းစစ်ရအားခက်နေခဲ့တာဖြစ်သည်။

သမုက ဖုန်းပြောလိုပြီးသွားပေမယ့် အခုထိ အတွေးအမြင်မပြောင်းနိုင်သေးဘဲ ဆင့်ပွားတွေးနေတုန်းမှာ ဖုန်းကထပ်ဝင်လာသောအခါ နံပါတ်ကြည့်လိုက်လျှင် နှိုင်းမမိဆီကဖုန်းဖြစ်လို့နေတာကို သမုက ရင်ဖွင့်ဖော်ရတဲ့အလား ပျော်ရွှင်စွာ ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။

“ဟယ်လို ... နှိုင်းမမိ ပြော”

“အမယ်လေး ... အခုမှပဲ ဖုန်းဝင်တော့တယ်၊ တို့ သမုဆီ ဖုန်းခေါ်နေတာ ကြာပြီ၊ busy ဖြစ်နေလို့ အခုမှ ဖုန်းဝင်တော့တယ်၊ ဘာလဲ ... ဟိုတစ်ယောက်နဲ့ ပြောနေတာမှလား”

“အယ် ... အရမ်းတော်တာပဲ၊ ဟုတ်တယ် နှိုင်းမမိရဲ့၊ သမု ခုနလေးကပဲ သူနဲ့ဖုန်းပြောနေတာပြီးသွားတာ၊ နှိုင်း

မမိနဲ့တောင် သမုက တိုင်ပင်ဖို့ ဖုန်းဆက်တော့မလို့၊ နှိုင်းမမိ ဖုန်းဆက်တာ ကိစ္စရှိလို့လား။”

“ဪ ... အထွေအထူးတော့ မရှိပါဘူး။ တို့ပျင်းတာနဲ့ သမုကိုလည်း သတိရနေတာ ဘာများလုပ်နေမလဲဆိုပြီး ဆက်လိုက်တာပါ။ အခုတော့ ဘို့တွေ စကားပြောစရာ topic ရတာပေါ့။ ကဲ ... ဆိုပါဦး၊ ဘာတိုင်ပင်မလို့လဲ”

သမုက ထူးထူးခြားခြားဖုန်းဆက်ကာ သမုအတွက် အခုတော့ အတိုင်ပင်ခံ သူငယ်ချင်းကောင်း ဖြစ်နေတာမို့ သမုက နှိုင်းမမိကိုဆို အရမ်းကိုပဲ အားကိုးချစ်ခင်ရလေသည်။

“သမု တိုင်ပင်မလို့ ဆိုတာ သမုရဲ့စိတ်ကိုပါ။ အစကတော့ သမုလေ သူ့ကို အပြတ်ငြင်းပြီး ဟာသလုပ်ပစ်မယ်ဆိုပြီး ရည်ရွယ်ထားတာ။ အခုတော့ သမု ငြင်းဖို့ကိုတောင် နောက်တွန့်နေသလိုပဲ”

“ဟင်း ဟင်း ... ဒါဆိုရင် သမု မင်း သူ့ကို ချစ်နေလို့ နေမှာပေါ့။ စိတ်ကို ချုပ်တည်းမထားပါနဲ့ သမုရဲ့။ တောင် မခတ်ထားဘဲ တွေးကြည့်လိုက်ပေါ့”

နှိုင်းမမိဆီက comment ကို ကြားရတဲ့အခါ သမုက အဲ့အားသင့်စွာ အချစ်ဆိုတာကို သွားတွေးမိသွားသည်။ ဘုရား ...

နှိုင်းမမိ ပြောသလို သမုက သူ့ကိုချစ်နေသတဲ့လား။ သမုက တို့ယုံကိုယ်ကိုယ် confirm မလုပ်ရသေးခင်မှာ သူပြောတဲ့ ရည်းစား စကားအပေါ် သံသယရှိချင်လာမိသည်။

“နှိုင်းမမိ ... သူပြောနေတဲ့ စကားတွေကကော အစစ်ဟုတ် ပါမလား။ နှိုင်းမမိနဲ့ သူပြောကြည့်တော့ကော သူက ဘာ ပြောလဲဟင်”

“ဟင် ... ဪ ... အဲဒီတုန်းက အလောင်းအစားပုံစံမျိုး ပြောခဲ့တာလေ။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း သမုကို စိတ်ဝင်စား ပါတယ်လို့ ဝန်ခံခဲ့တာပါ။ သူနဲ့သမု ရည်းစားဖြစ်မယ်ဆို ဟိုဘက်က one table ဆိုပြီး လောင်းကြေးထပ်ခဲ့တာပဲ။ အလောင်းအစားကြောင့် သမုကို သူ ဟန်ဆောင်နေဇာယ်ပဲ ဆိုဦး။ သမုဘက်ကသာ ချစ်တာမှန်တယ်ဆို control လုပ် နိုင်ပါတယ်”

သမုက နှိုင်းမမိရဲ့ စကားဆန်းဆန်းကြောင့် သမုက သံယောင်လိုက်ကာ 'control' လို့ ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်လိုက်လေ သည်။

“control ... ဟုတ်လား နှိုင်းမမိ”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ ဒါနဲ့ သမု ရည်းစားထားဖူးလား”

“ဟင့်အင်း ... မထားဖူးဘူး”

“ဪ... ဟုတ်လား၊ အမ်း ... ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါကြောင့်မို့ သမု မသိတာပါ။ တို့လေ့လာမိသလောက်တော့ မဟော် မင်းညိုက မင်းကို စိတ်ဝင်စားနေပုံပါ။ သမုမှာ အရင်ကကိစ္စ တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး စိတ်ထဲ ဘာမှမရှိတော့ဘူးဆို ချစ်မို့ အာရုံစိုက်ကြည့်လိုက်ပါလား၊ တို့အမြင်တော့ သူက မဆိုး ပါဘူး၊ တို့ သမုကို ကူညီတယ် ဆိုတာကလည်း သမုကို ခင်လို့ စိတ်ချမ်းသာပါစေဆိုပြီး ဟိုတစ်ယောက်နဲ့ သွား ပတ်သက်နေရတာလေ၊ တကယ်အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် တော့ တို့က တကယ်ကြီး အောင်သွယ်ပေးချင်တာလေ၊ ဘယ်လိုလဲ သမု၊ တို့က အောင်သွယ်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဧရိတ်တယ်နော်၊ တို့ ကူညီမယ်၊ သမုတို့ ချစ်သူအစစ်ဖြစ် သွားအောင်ပေါ့”

နှိုင်းမမိုက တကယ်ကြီး ပြောနေတာမို့ သမုက ရင်တော့နည်းနည်းခုန်ရကာ ရှက်ရယ်လစ်ချက် ရယ်လိုက်ပြီး ...

“အဲဒီ နှိုင်းမမိုကတော့လေ ... တကယ်ပဲ မသိတော့ဘူး ကွာ၊ ကျုပ် ရည်းစားရသွားရင်တော့ ရှင်ပဲနော် ... ဟင်း”

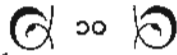
“ဟား ဟား ... I see! အိုခေ ... တို့ ဆက်ပြီး လှုပ်ရှား လိုက်တော့မယ်ဟေ့၊ Good night! သမုသာ အဖြေမြန်မြန် ပေးဖို့ စဉ်းစားတော့”

နှိုင်းမမိုက နောက်ရွတ်ရွတ်လေးပြောကာ ဖုန်းချသွား သည်။ သမုမှာ ဟေး ဆိုပြီး ဟန်သလိုလေး ပြောလိုက်ပေမယ့် မိတော့ချေ။ သမုက ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ ရှက်ရယ်တစ်မျက် ချယ်လိုက်မိကာ မဟော်ရဲ့ ရည်းစားစကားပြောတဲ့ ပုံရိပ်တွေကို မြန်မြန်မြင်ယောင်လာလေသည်။ အေးလေ ... သူ့ကိုယ်တိုင်က နှိုင်းမမိုရှေ့မှာ သမုကို စိတ်ဝင်စားပါတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း ဝန်ခံခဲ့တာပဲ။

အဲဒီအတွက် သမုဘက်ကလည်း သူကသာ သေချာ မယ်ဆို ခေါင်းညိတ်ပြချင်သည့်ဆန္ဒ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

နှိုင်းမမိုက် ဘရိတ်ဖတ်စ်အဖြစ် စက်ကနေကင်း
ပေါင်မုန့်မီးကင်နှစ်ချပ်ရယ်၊ ကော်ဖီတစ်ခွက်ရယ်ပျော်ကာ အိ
ရှေ့ထွက်လာ၍ ဂျာနယ်ဖတ်ရင်း ဘရိတ်ဖတ်စ် စားဖြစ်လေသည်။
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စားနေကြပေါင်မုန့်မီးကင်ဟာ ကြိုက်လွန်းလို့
ဖြစ်တာတော့မဟုတ်။ အလွယ်ဆုံး အမြန်ဆုံးရတာမို့ စားဖြစ်တာ
ပဲဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်းဆို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စုံစီနစာ
ဘရိတ်ဖတ်စ်မျိုးကို စားချင်တာဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီလောက်အထိ
ပြည့်စုံအောင် စီစဉ်ဖို့ အချိန်မပေးနိုင်ပေ။

နှိုင်းမမိုက် ပေါင်မုန့်တစ်ကိုက်ကိုက်စားကာ ကော်ဖီ
နဲ့ မျှောချလိုက်ဖြင့် ဂျာနယ်ဖတ်ရင်း အချိန်ကုန်နေတုန်း ဖုန်းပြည်
လာတာမို့ နှိုင်းမမိုက် ဖုန်းကိုင်လိုက်ရလေသည်။

“ဟယ်လို”

“ဟေး ... ဝှတ်တမောနင်း ... အိပ်ရာက နိုးပြီလား။”

နှိုင်းမမိုက် သွက်လက်တက်ကြွနေသော အသံကြား
ရတာကြောင့် ရုတ်တရက်တော့ နည်းနည်းကြောင်သွားကာ ဖုန်း
နံပါတ် ပြန်ကြည့်ရလေသည်။ ဟင် ... ဒါ မဟော်မင်းညိုဆီက
ဖုန်းပဲ။

“စောစောစီးစီး ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

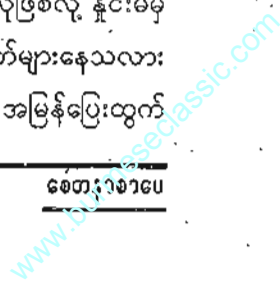
“ကိစ္စရှိတယ်။ ကိုယ် မင်းကို ဘရိတ်ဖတ်စ်စစ် လာပို့တာ
လေ”

“ဘာ”

နှိုင်းမမိုက် အရမ်းကို အံ့အားသင့်ကာ ဘာဆိုပြီး
ဘောတောင် ထအော်မိသွားသည်။

“အား ... ဖြည်းဖြည်း အံ့သြပါကွာ။ လိပ်ပြာလွင့်မတတ်
ဘာလို့ထအော်နေရတာလဲ။ ကိုယ် အခု မင်းတို့တိုက်
အောက်မှာ ရောက်နေတယ်။ မင်းစားဖို့ ဘရိတ်ဖတ်စ်
လာပို့တာ”

ဘုရားရေ ... သူ ... သူက ဘယ်လိုဖြစ်လို့ နှိုင်းမမို
နဲ့အိမ်ကို သိနေရတာလဲ။ နှိုင်းမမိုက် သူ နောက်များနေသလား
ဆိုပြီး မယုံတာကြောင့် အိမ်ရှေ့ဝရန်တာကို အမြန်ပြေးထွက်

ကြည့်လိုက်လျှင် သူ နောက်ဆုတ်တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို လုံးဝ သေချာ သက်သေပြနိုင်သွားလေသည်။ နှိုင်းမမိုတို့ တိုက်အောက်ကနေ ဟန်ပါပါသော အပြုံးဖြင့် နှိုင်းမမို ထွက်ကြည့်မယ်ဆိုတာ သိနေတဲ့အလား နှိုင်းမမိုကို လက်တောင်လှမ်းပြလိုက်သေးသည်။

“ကဲ ... ယုံပြီလား။ အဲဒါဆို အပေါ်တက်လာလို့ ရပြီနော်”

“ဟေ့ ... မရဘူး။ နေဦး ... မင်း တို့အိမ်ကို ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ”

“ဪ ... မင်းက ကိုယ့်ရဲ့ချစ်သူ ဖြစ်လာမယ့် သူပဲဟာ။ ဒီလောက်ကတော့ စုံစမ်းရမခက်ပါဘူး။ ကဲ ... ကိုယ်ဒီမှာ မင်းစားဖို့ နန်းကြီးသုပ်တွေ ပြင်လာတယ်။ ပွကုန်တော့မှာပဲ။ ကိုယ် အိမ်ပေါ်တက်လာခဲ့မယ်နော်”

နှိုင်းမမိုက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ကျစ်ခနဲ စုပ်သပ်လိုက်ကာ အခုမှတော့ မထူးတာမို့ လက်သင့်ခံရတော့မယ့် အခြေအနေမှာ ရောက်နေလေသည်။ အိမ်မှာ မေမေကလည်း ဈေးသွားနေတာမို့ နှိုင်းမမို တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတာဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုက တံခါးခေါက်သံ ကြားရတာမို့ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်လျှင် သူက အပြုံးတစ်ခုဖြင့် အဦးဆုံး နှုတ်ဆက်လေသည်။

“ဟိုင်း ... မောနင်း”

“ဘာကိစ္စ ဒီလိုအပြုအမူမျိုး လုပ်ရတာလဲ မဟော်မင်းညို”

နှိုင်းမမိုက ခပ်ပြတ်ပြတ် လေသံဖြင့် မေးလိုက်လျှင် သူက တစ်စက်ကလေးမှ အပြုံးမပျက်ဘဲ နောက်ရွတ်ရွတ်ပြောလေသည်။

“စည်သည်ကို အိမ်ထဲပေးမဝင်တော့ဘူးလား”

“ကဲ ... လာ ... ထိုင်”

နှိုင်းမမိုက ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်လျှင် သူက လက်ထဲက ချွန်ကို နှိုင်းမမိုကိုပေးကာ ...

“နန်းကြီးသုပ်။ ကိုယ့်မေမေ လက်ရာ။ မေမေက နန်းကြီးသုပ် စပါယ်ရယ်လစ်ပဲ။ အဲဒါ နှိုင်းမမိုတို့ မိသားစုကို စားစေချင်လို့။ ငါးဆင့်ချိုင့်နဲ့ ထည့်ထားပေးတာ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အများကြီးပဲ။ တို့က သားအမိနှစ်ယောက်ပဲနေတာ”

“ဪ ... အဲဒါဆို အန်တီနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါလား”

“မေမေက ဈေးသွားတယ်။ လောလောဆယ် အိမ်မှာ တို့တစ်ယောက်တည်း။ ခဏထိုင်ဦးနော်။ ကော်ဖီသွားဖျော်လိုက်ဦးမယ်”

ကိုယ့်အိမ်ရောက်လာတဲ့အညှိသည် ဖြစ်နေပြီမို့ အညှိ ဝတ်ကျောဖို့ ကော်ဖီဖျော်မယ် အထဲမှာ သူက လှမ်းတားလေသည်။

“နေပါစေ နှိုင်းမမို့။ မသောက်တော့ဘူး။ ချိုင့်ကိုလည်း နောက်မှပဲ ယူတော့မယ်”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘယ်သင့်တော်မလဲ။ ကိုယ် ဒီလောက်တော့ နားလည်ပါတယ်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတဲ့အိမ်မှာ အကြာကြီး မနေသင့်ဘူးလေ။ အေးဆေးပေါ့ ... ကိုယ်လာတဲ့ရည်ရွယ်ချက်က ကိုယ်လာပို့ပေးတဲ့ နန်းကြီးသုပ်ကို နှိုင်းမမို့ စားစေချင်တာလေး တစ်ခုပါပဲ။ ကိုယ် ပြန်ဦးမယ်နော်”

မဟော်က နှိုင်းမမို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ထွက်မယ် အလုပ်မှာ နှိုင်းမမို့က တစ်ခုကို သတိရသွားပြီး သူ့ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

“မဟော်မင်းညို”

သူက နောက်ကို လည်ပြန်ကြည့်ကာ ဘာလဲဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် မေးဆတ်ပြလေသည်။ နှိုင်းမမို့က သူ့ချိုင့်ကိုအသာ မပြကာ ...

“သမုဆီကိုကော မပို့ဘူးလား”

နှိုင်းမမို့ရဲ့ မေးခွန်းအတွက် သူက အပြုံးတစ်ခုနဲ့

ခေါင်းယမ်းပြကာ ရိုးရိုးလေးပဲ ဖြေသွားပေးပါသည်။

“လူတစ်ယောက်ဟာ သူချစ်တဲ့ သူစိမ်းတစ်ယောက်ကိုပဲ စေတနာ ပိုရှိတတ်တယ် နှိုင်းမမို့ရဲ့”

သူက ပြောပြီးထွက်သွားလေသည်။ နှိုင်းမမို့က ဘာဆက်ပြောရမယ်မှန်း မသိသော တစ်မျိုးမည်သော ခဲစားချက် ဖြစ်သော ပခုံးအသာတွန့်နိုင်ခဲ့သည်။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့ နှိုင်းမမို့က နေ့တိုင်း ပေါင်မုန့်မီးကင်ဖြင့် နှစ်ပါးသွားလေသော နောက်စာကို ချစ်သူမည်လား မမည်လား မသိသော မဟော်မင်းညို အပို့ပေးတဲ့ နန်းကြီးသုပ်ကို အားပါးတရ စတင်ဆွဲလေသည်။

“ဟုတ်တယ် မေမေ။ သမီး အခု အဲဒီက ပြန်ထွက်လာပြီ။ အဆင်ပြေပါတယ် မေမေရဲ့။ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့။”

“.....”

“စိတ်ချပါ။ သမီး ကားကိုလည်း ဖြည်းဖြည်းလေး ဝမ်းလှိုမ့်ရုံလောက်ပဲ မောင်းတာ ဟဲ ဟဲ။ သမီး ပြန်လာနေပြီနော်”

နှိုင်းမမိက မေမေနဲ့ ဖုန်းပြောပြီး နောက်မှာတော့ မေမေ့ကို ပြောခဲ့လလိုပဲ ကားကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန်သာမောင်းလာခဲ့သည်။ ဒီနေ့က ပဲခူးအလွန်က ရွာဘက်မှာ မေမေပိုက်ဆံကို သွားတောင်းပေးရတာဖြစ်သည်။ ခါတိုင်းဆို ဒီလို အကြွေးလိုက်သိမ်းတိုင်း သားအမိနှစ်ယောက် အတူသွားနေကြ ဖြစ်ပေမယ့် ဒီနေ့ကတော့ မေမေ့ဆိုင်မှာ အဝယ်တွေကျနေတာဖြစ်တာကြောင့် နှိုင်းမမိ တစ်ယောက်တည်းပဲ ဇွတ်ထွက်လာတာဖြစ်သည်။ ပဲခူး

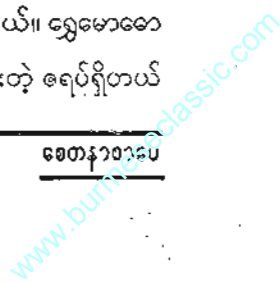

နဲ့ရန်ကုန်ဆိုတာ ဘာမှဝေးတဲ့ အတိုင်းအတာမျိုး မဟုတ်ကာ ခိုယ်တိုင်ကလည်း ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် နဲ့နဲ့စပ်စပ်ရှိသူမို့ ဒီခရီးလောက်ကတော့ အသာလေးပဲဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိက Katy Perry ရဲ့ အားမာန်ပြည့်လှသော အသံဖြင့် သီဆိုထားတဲ့ Roar သီချင်းကိုဖွင့်ကာ လိုက်ငြိုးဆိုရင်း ကားမောင်းလာတာဖြစ်သည်။ ညနေစောင်းနေပြီမို့ နှိုင်းမမိက ဝိုက်ဆာသလို ရှိလာတာမို့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ မုန့်ဝင်စားဖို့ စဉ်းစားလိုက်ရင်း ရွှေခရားကြီးဆိုင်မှာ စားရပ်ရင်း ခဏနားလိုက်သည်။ ဆိုင်ထဲဝင်တော့ တကယ်ကို ချွတ်လင့်မထားသူနဲ့ သွားဆုံတာပဲဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိကလည်း သူ့ကိုမြင်ရင် အံ့အားသင့်သွားသလို သူကလည်း နှိုင်းမမိကိုမြင်လျှင် အရမ်းကို အံ့အားသင့်လျက် နှိုင်းမမိ ရှိတဲ့ဝိုင်းကို ထလာတာ လာနှုတ်ဆက်လေသည်။

“နှိုင်းမမိ ... တစ်ယောက်တည်း လာတာလား။ ဘယ်က လာတာလဲ”

“အင်း ... ပဲခူးက ပြန်လာတာလေ။ ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့သွားတာ။ ဒါနဲ့ မင်းကကော ဘယ်ကလာတာလဲ”

“ဟိုမှာလေ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွေပါ ပါတယ်။ ရွှေမောဇောမှာ ကိုယ်တို့သူငယ်ချင်းတွေစုပြီး လှူထားတဲ့ ဧရပ်ရှိတယ်”

လေ။ အဲဒီမှာ ဒီနေ့ စတုဒီသာလာကျွေးကြတာ။ ခု ရန်ကုန် ပြန်တော့မှာလေ။ တကယ်တိုက်ဆိုင်တာပဲ။ နှိုင်း မမိနဲ့ ခုလိုနေရာမျိုးမှာ တွေ့ဖြစ်မယ်လို့တောင် ထင်မထားဘူး။ ပြီးတော့ နှိုင်းမမိ တစ်ယောက်တည်းကို တွေ့လိုက်ရတော့ ကိုယ် အရမ်းအံ့အားသင့်သွားတာ”

သက်သက်မဲ့ စကားမရှိ စကားရှာ လာဖောနေတယ်လို့ နှိုင်းမမိကတော့ ယူဆကာ ထုံးစံအတိုင်း အရေးမပါဘူးဆိုတဲ့ အထာဖြင့် ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ကာ ...

“ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ မဟော်မင်းညိုရယ်။ တို့က အဲဒီလောက်ထိ အာဂမိန်းမ ဖြစ်သွားရောလား။ ဒီနေ့ခေတ်၊ ဒီလိုအချိန်ကာလမျိုးမှာ ရန်ကုန်-မန္တလေးလမ်းကိုတောင် အမြန်လမ်းကနေ တစ်ယောက်တည်းမောင်းတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကို မင်း မမြင်ဖူးဘူးလား။ ပဲခူးလောက် မောင်းတာကို စာဖွဲ့ပြမနေပါနဲ့။”

“ဟင်း ဟင်း ... ဟုတ်ပါတယ်။ မိန်းကလေးတွေ သတ္တိရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်နဲ့သိကျွမ်းတဲ့ မိန်းကလေးတွေထဲမှာတော့ မင်းက brave အဖြစ်ဆုံးပဲ။ ဒါကြောင့်မို့လည်း ကိုယ်က ရည်းစားတော်ချင်တာလေ”

နှိုင်းမမိက စကားပြောနေရင်းကမှ သူ့ကို ကြည့်မနေဘော့စွာ တောက်တစ်ချက်ခေါက်၍ သူ့ကို နှင်လွှတ်ရသည်။

“တောက် ... မဟော်မင်းညို။ ကိုယ့်ဝိုင်းကိုယ် သွားထိုင်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်နော်။ တို့ သည်းမခံတတ်ဘူး။”

“ဆောရီး ...။ ကဲပါ။ စကားအကောင်းပြောမယ်။ အကူအညီတောင်းတာနော်။ တောင်းလို့ရမလား။”

တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု စကားကို ပတ်သက်နေတာမို့ နှိုင်းမမိက စိတ်ရှုပ်လာကာ မြန်မြန်သွား အေးရောဆိုတဲ့သဘောဖြင့် ပြောခွင့်ပေးလိုက်လျှင် သူက အင်မတန်မှ တက်ကြွသော သာသံဖြင့် ...

“အိုခေ ... ကိုယ် တအားဝမ်းသာသွားပြီ။ ခဏလေးနော် နှိုင်းမမိ”

သူက ပြောစရာရှိတာကို မပြောသေးဘဲ ခဏနော် ဟုဆိုကာ နှိုင်းမမိ ဝိုင်းကနေ ထသွားကာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ ဝိုင်းကို ပြန်သွားကာ စကားသွားပြောပြီးနောက် ပြန်လာ၏။

“အဟဲ ဟဲ ... ဆောရီးနော်။ နှိုင်းမမိကို စောင့်ခိုင်းသလို မျိုး ဖြစ်သွားတယ်”

“ဟေ့ကောင် ... ငါတို့ လစ်ပြီဟေ့”

အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ဘော်ဒါတစ်ယောက်က လှမ်းပြော လိုက်တာကို သူက လက်ပြန်ဆက်ကာ Ok ဟု ဆို၏။ နှိုင်းမမှီက ရုတ်တရက် အနေအထားကို နားမလည်သေးချေ။ သူ့ဘော်ဒါတွေက ကားပေါ်တက်ကာ စက်နှိုးပြီဆိုမှ နှိုင်းမမှီက နားလည်သွားကာ အသည်းအသန် နှင်လွှတ်ရလေသည်။

“ဟေ့ ... မင်း သူငယ်ချင်းတွေ သွားတော့မယ်။ နိုးတော့ လေ”

“နိုး ... ကိုယ် သူတို့နဲ့ ပြန်မလိုက်ဖြစ်တော့ဘူး”

ပြုံးစစ မျက်နှာပေးဖြင့် ပခုံးတစ်ချက် တွန့်ပြကာ မလိုက်တော့ဘူးဆိုတော့ နှိုင်းမမှီက ဒေါသထွက်၍ ကောမယ်လုပ် တော့ သူက ဆက်စကားဆိုသည်။

“ကိုယ် ခုနက ပြောတယ်လေ။ အကူအညီ တောင်းစရာနဲ့ တယ်ဆိုတာ။ မင်းကားနဲ့ ကားကြိုလိုက်ချင်လို့ပါ။ လိုက် ခဲ့မယ်နော်”

နှိုင်းမမှီက သူ့စကားကြောင့် ဒေါသက ငယ်ထိပ် တက်ဆောင့်လေသည်။ မရဘူး။ ဒါမျိုးလာလုပ်လို့တော့ ဘယ်လောက်လဲ။ နှိုင်းမမှီက ခပ်ဆောင့်ဆောင့်လေသံဖြင့် အပြတ်ပြော ပစ်လိုက်သည်။

“ဒါမျိုး အထာလာခင်းမနေနဲ့ မဟော်မင်းညို။ မင်းကို ခေါ်သွားမယ်များ ထင်နေသလား။ နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက် လာရိုက်မနေနဲ့။ မင်းသူငယ်ချင်းတွေ သွားပြီနော်။ အေး... မင်းမိရာကား လက်မှတ်ဖြတ်ပြီးသာ ရန်ကုန်ပြန်လိုက်... ပိုက်ဆံရှင်းမယ်”

နှိုင်းမမှီက အပြတ်ပြောကာ ပိုက်ဆံရှင်းဖို့ လှမ်း

ခေါ်၍ သွားဖို့ပြင်လျှင် သူက ...

“ဟာကွာ ... ကိုယ် နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက် ရိုက်တယ်လို့ တော့ မစွပ်စွဲပါနဲ့။ ဟိုကောင်တွေကို ပြန်လွှတ်လိုက်တာ ဟိုယုံစေတနာပါ”

“ဘာစေတနာလဲ။ မင်း ဒီအထာတွေ လာခင်းမနေနဲ့။ တို့ ကားကြိုမခေါ်ဘူး”

“မခေါ်လည်း ကိုယ်ကတော့ ဇွတ်လိုက်မှာပဲ နှိုင်းမမှီ။ မင်း ပြတ်သားသလို ကိုယ်ကလည်း ဇွတ်တရွတ်ဘဲ။ မင်းနဲ့အတူပြန်တာဟာ မင်းကို အခွင့်အရေးယူဖို့ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကို စိတ်ပူလို့။ ခဏနေ နေဝင်တော့မယ်။ မင်းတစ် ယောက်တည်း ကားမောင်းမှာကို ကိုယ် စိတ်မချဘူး။ လိုက်မှာပဲ”

“တောက် ... နေခဲ့တော့။ လိုက်မလာနဲ့။”

နှိုင်းမမိုက ပိုက်ဆံရှင်းပြီး ဆိုင်ထဲက ထွက်လွှဲသူကပါ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာတာမို့ နှိုင်းမမိုက ခြေလှမ်းတွေကို တုံ့ခနဲရပ်လိုက်ကာ ...

“မဟော်မင်းညို... မင်း ဘာဖြစ်ချင်နေတာလဲ။ ဒီလမ်းတို့ မောင်းနေကြ။ မင်း ဝင်ပါဖို့ မလိုဘူး။ ဆက်နှောင့်ယှက်နေရင် တို့ အဆိုးမဆိုနဲ့။”

“ကိုယ်ကတော့ မင်းကို လိုက်ပို့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်ကဲ ... သွားမယ်လေ။ နောက်ကျနေဦးမယ်။ တကယ်တော့ စိတ်ထားတတ်ရင် လွယ်လွယ်လေး။ ကိုယ် မင်းကားပေါ်မှာပါတာကို ခေါင်းထဲကထုတ်လိုက်။ တစ်လမ်းလုံးငြိမ်ငြိမ်လေး လိုက်လာမယ်လို့ ကတိပေးတယ်။ ကိုယ်တကယ် စိတ်ပူလို့ လိုက်ပို့ပေးချင်တာပါ။ တခြားအကန့်မပါပါဘူး။ ပြီးတော့ မင်းကိုလည်း ရည်းစားဖြစ်ခွင့် မတောင်းဘူးကွာ။ ဘော်ဒါစိတ်လေးနဲ့ပဲ ကားကြိုလိုက်ခွင့်ပေး ဟုတ်ပြီလား။ ဒီလောက်တော့ သဘောတူလိုက်တော့”

နှိုင်းမမိုက သူ ကားကြိုလိုက်ခွင့်ရဖို့ရာ ပေးတဲ့ ကတိစကားများအတွက် နည်းနည်းတော့ စဉ်းစားကြည့်လိုက်

သည်။ အင်းပေါ့လေ။ ဒီဘဲကို သမုခင်အတွက် ပတ်သက်ရဦးမယ်ဆိုတော့လည်း လမ်းကြိုခေါ်တင်ရမှာပေါ့။ နှိုင်းမမိုက စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ကာ ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ။ တို့ မင်းကို အားနာလို့ ခေါ်လိုက်တာ။ ကားပေါ်မှာ လုံးဝစကားမများပါနဲ့။”

“စိတ်ချ။ သွားမယ်လေ ... ဪ ... ကိုယ်မောင်းရမလား နှိုင်းမမို”

နှိုင်းမမိုက သူ့အမေးစကားအတွက် ခေါင်းအသာယမ်းပြကာ ...

“တို့ကားကို ဘယ်ယောက်ျားမှ မောင်းခွင့်မရှိဘူး။ တို့မောင်းတဲ့ကားကို စီးခွင့်ရတာပဲ မင်းကကောင်းလို့ မဟော်မင်းညို”

နှိုင်းမမို စကားကြောင့် သူက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောကာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်ပြီး ကားထဲဝင်ထိုင်လိုက်ရင်းက ...

“ရှေ့ခန်းမှာ ကားထိုင်စီးရတယ်ဆိုတာ နည်းတဲ့ကုသိုလ်လား။ ဖိမ်ပဲ။ မင်းမောင်းတဲ့ကားကို ဖိမ်ကျကျစီးကြည့်ချင်ပါတယ် နှိုင်းမမို မောင်းပါ”

www.burmeseclassic.com

နှိုင်းမမိုက အချိုးမပြေတဲ့ သူ့ပုံကို ကြည့်မရစွာ တောက်တစ်ချက်ခတ်၍ ကားပေါ်တက်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းမောင်းထွက်လာခဲ့တော့သည်။ သူကတော့ မျက်လုံးပင်မှိတ်၍ ဖွင့်ထားသော သီချင်းသံကို ခံစားကာ လိုက်တောင်ငြိုးနေသေးသည်။

နှိုင်းမမိုက တမင်တကာကို အကြမ်းပတမ်း မောင်းချလာခဲ့ရာ တစ်နေရာမှာတော့ ကားဘီးက ဖောင်းဆိုတဲ့အသံ ကြားတာမို့ သွားပြီဆိုတဲ့စိတ်နဲ့အတူ ချက်ချင်း ကားရပ်လိုက်ရသည်။

“ချိုင့်မရှောင် ဘာမရှောင် စွတ်မောင်းတာကိုး။ ကဲ အာဂ Super girl လေး။ ဆင်းကြည့်လိုက်ပါဦးခင်ဗျာ”

သက်သက်မဲ့ အငေါ့တူးပြီး ပြောတာမို့ နှိုင်းမမိုက တောက်တစ်ချက် ထပ်ခေါက်ကာ ကားပေါ်က ဆင်းကြည့်ရသည်။ နောက်ဘီးတစ်ဖက်က လုံးဝကို ပြားကပ်သွားတာပဲဖြစ်သည်။ သစ်သားပြားမှာ စိုက်ထားတဲ့ များစွာသော သံတွေက ဘီးမှာ သွားစိုက်တာမို့ လုံးဝကို ဘီးကအချုပ်ဖြစ်သွားလေသည်။ ကျစ်တိုင်တော့ ပတ်ပါပြီကွာ။

နှိုင်းမမိုက ဟူးခနဲ လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်ပစ်ကာ လုံးဝကြီးကို မဖြစ်မနေ ဘီးလဲရတော့မှာမို့ အကူအညီက လိုအပ်လာချေပြီဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုက ကားထဲမှာ အခန့်သားစိမ်

နဲ့ထိုင်နေသော မဟော်မင်းညိုကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သကောင့်သားက သူ့ခွင်ထဲရောက်ပြီမို့ လုံးဝကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ နှိုင်းမမို အခေါ်ကို စောင့်နေတာဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုက ကားတံခါးဖွင့်ကာ ကိုယ်ကို အနည်းငယ် ကိုင်းလိုက်ကာ စကားလှမ်းပြောလိုက်၏။

“ဒီမှာ ... မင်း ကားဘီးလဲတတ်သကား မဟော်မင်းညို”

“ဪ ... ကိုယ်လည်း အသိုင်းအဝိုင်းကြီးထဲပဲ။ ဒီကိစ္စလောက်ကတော့ ပျင်းတယ်။ child play”

နှိုင်းမမိုက သူ့ခွင်ရောက်ပြီမို့ အလုံးကြီးတွေပစ်နေသော သူ့ကို စိတ်မရှည်စွာဖြင့် ကျစ်ခနဲ စုပ်သတ်လိုက်ပြီးမှ ဝိတ်လျှောချဟန်ပြင် ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချကာ ...

“အချိန်မရှိဘူး မဟော်မင်းညို။ တို့ အိမ်ပြန်ရဦးမယ်။ ဘီးလဲတတ်တယ်ဆို လာလဲပါ”

မဟော်က ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ကာ ကားပေါ်က ဆင်း၍ နှိုင်းမမိုဘက် လျှောက်လာကာ တစ်ချက် ဟန်ပါပါပြုံးပြ၍ ကားထဲကနေ လိုအပ်တာတွေထုတ်၍ ဘီးကိုဖြုတ်လဲလေသည်။

“အဲဒါပဲကွ။ မင်းမှာ ကိုယ်လို အားကိုးရမယ့် ချစ်သူမျိုး အမှန်တကယ် လိုအပ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ ဘာမှ

www.burmeseclassic.com

စဉ်းစားမနေဘဲနဲ့ ကိုယ့်ကိုသာ ရည်းစားတော်လိုက်တာ
ကိုယ်လိုလူမျိုးကို မင်းချစ်ရတာ တန်ပါတယ်ကွာ”

နှိုင်းမမိုက လက်ကော ပါးစပ်ကော အငြိမ်မနေ
ပါးစပ်က နှိုင်းမမိုကို စကားပြောနေသလို လက်ကလည်း ဘီးထဲ
နေတာမို့ နှိုင်းမမိုက သူ့ကို အမြင်ပဲကတ်ရမလို့ ကျေးဇူးပဲဖြော
ရတော့မလို့ ဖြစ်နေသည်။

“ဒီမှာ ... စကားများမနေနဲ့။ လုပ်စရာရှိတာ မြန်မြန်လုပ်
ပြီးရင် သွားမယ်”

“ခဏလေးပါ။ မကြာပါဘူး။ အေးဆေးပေါ့ နှိုင်းမမိုရဲ့”
တမင်တကာကြီး အချိန်ဆွဲနေတာက အသိသာကြီး
မို့ နှိုင်းမမိုက ပြောနေရင် ပိုအကြောရှည်နေတော့မယ်ဆိုတာ သိ
တာကြောင့် ကားရှေ့နားမှာ သွားရပ်နေကာ သူ ဘီးလဲအပြီးကို
စောင့်နေလိုက်သည်။

“ဟာ ... ညီမလေး၊ ကားဘာဖြစ်တာလဲ”

ထန်းရေမူးလာဟန်ရှိတဲ့ လူသုံးယောက်က အာလေး
လျှာလေးဖြင့် လာမေးတာကြောင့် နှိုင်းမမိုက စိတ်တော့ အတော်
ညစ်သွားသည်။ ကံကောင်းစွာပင် မဟော်မင်းညိုက နှိုင်းမမိုအနား
ရောက်လာကာ ...

“ရတယ်။ ဘီးလဲပြီးသွားပြီ။ ကျေးဇူးပဲနော်”

“ဟုတ်လား။ အဲဒါဆိုလည်း ဒီနေရာမှာ ဘီးလဲတဲ့အတွက်
ဘီးလဲခွန်လေး မ,စလိုက်ပါဦး”

“ဘာဗျ”

“အဟော် ... မကြားလိုက်ဘူးလား။ ဘီးလဲခွန်တောင်းတာ
လေ”

“မပေးနိုင်ဘူးကွာ။ ကားပေါ်တက်တော့လေ နှိုင်းမမို။
ပြန်မယ်”

နှိုင်းမမိုက သူ့စကားအတိုင်း အင်းလိုက်ကာ ကား
ဆီထိုင်လိုက်စဉ်မှာဘဲ အပြင်မှာက ရုန်းရင်းဆန်ခတ်တွေ ဖြစ်
ကုန်၏။ မဟော်မင်းညိုကို အဲဒီ ထန်းရေမူးနေတဲ့ လူသုံးယောက်
က ဝိုင်းထိုးကြတာ ဖြစ်သည်။ တကယ်ကို ကိုယ့်မျက်စိရှေ့မတင်
လေး ဖြစ်သွားတာမို့ နှိုင်းမမိုက တဒဂံတော့ အံ့ဩမှင်သက်စွာ
ငိုငိုသွားပြီးမှ ကားထဲကတုတ်ကိုယူကာ ဆင်းလာပြီး ရိုက်မိရိုက်
ရာရိုက်၍ အသံကုန်အော်ဟစ် အကူအညီတောင်းတော့မှ အမူး
သမားသုံးယောက်က ထွက်ပြေးသွား၏။

ဘောနက်ကိုမှီကာ ရပ်နေသော သူ့ကို နှိုင်းမမိုက
ဒိန်းခနဲ ဆောင့်တက်လာသော စိုးရိမ်မှုဖြင့် သူ့ဆီအပြေးသွားကာ
သူ့ကို အသာဖေးမတွဲလိုက်ရင်း ...

“မဟော်မင်းညို ... မဟော်မင်းညို ... မင်း အဆင်ပြေရဲ့ လား။ ဘယ်နားထိသွားသေးလဲဟင်”

သူ့ကို တကယ် စိတ်ပူမိသောစိတ်ဖြင့် မေးမိလျှင် မဟော်မင်းညိုက နှိုင်းမမို့ကို ဖျတ်ခနဲ အားမာန်အပြည့်ပါတဲ့ မျက်ဝန်းတွေဖြင့်ကြည့်ကာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်၍ ...

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဒီဒဏ်ရာလောက်ကတော့ အေးဆေးပါ။ သုံးယောက် တစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ ကိုယ့်ဘက်က နည်းနည်း အထိနာသွားတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မင်းအတွက် ကိုယ်က ကာကွယ်ပေးမယ်လူဆိုတာ မင်း သိလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကိုယ် အမြတ်ထွက်သွားပါပြီ”

မျက်နှာမှာသာ အထိုးခံလိုက်ရလို့ ဒဏ်ရာရသွားပေမယ့် အပြောကတော့ ဖြူးနေတာပဲ ဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမို့က သူ့အပြောကြောင့် ရင်ထဲမှာတော့ တစ်မျိုးဖြစ်သွားလေသည်။ ဒါပေမဲ့ နှိုင်းမမို့က အညစ်အထေး ဖြစ်စေမည့် အတွေးတွေ ခံစားမှုတွေကို ဖျောက်ပစ်ကာ သူပြောတာကို မသိကျိုးကျွံပြု၍ သူ့ကို အသာတွဲကာ ကားထဲပို့လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ နှိုင်းမမို့က ကားစက်နှိုးရင်းက သူ့ဘက် တစ်ချက်ကြည့်ရင်း ...

“ဘယ်လိုလဲ ... နေသာရဲ့လား။ တို့ မင်္ဂလာခုံဘက်မှာ ဆေးခန်းဝင်ပြပေးမယ်”

“နိုးပါ။ မလိုပါဘူး နှိုင်းမမို့ရယ်။ ဒီလောက်ကတော့ အေးဆေးပါ။ By the way ... မင်း ကိုယ့်ကို သိပ်စိတ်ပူနေသလိုပဲနော်”

သူ့ရဲ့ပြုံးစေ မေးခွန်းကြောင့် နှိုင်းမမို့က ကြည့်လို့ မရစွာ မျက်စောင်းလေးတစ်ချက် ထိုးမိသွားသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ သူက အားခနဲဆိုတဲ့ အော်သံနဲ့အတူ ခေါင်းပါတစ်ချက်စောင်းချလိုက်လျှင် နှိုင်းမမို့က လန့်သွားရသည်။

“ဟေး ... ဘာ ... ဘာဖြစ်တာလဲ”

“သိပ်စိတ်ပူပါနဲ့ နှိုင်းမမို့ရဲ့။ မင်းရဲ့မျက်စောင်းတစ်ချက်မှာ ကိုယ်က မျက်စောင်းဒဏ်သင့်သွားတဲ့ အချစ်ပြည်သားလေး ဖြစ်သွားလို့ပါ။ ဟဲ ဟဲ ... ကိုယ့်ကို စိတ်ပူလွန်းနေတယ်နော်။ Corry On”

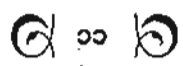
နှိုင်းမမို့က တကယ်ကို အူမြူးနေတဲ့သူ့ကို ကြည့်မိရစွာ မျက်စောင်းထိုးမိမလို့ လုပ်ပြီးမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိပြန်ထားလိုက်ကာ သူ့ကို လေသံခပ်မာမာလေးဖြင့် ပြောဆိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

“မင်း၊ တို့နဲ့ ရည်းစားဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် သမုဆိက ရည်းစားဖြစ်ခွင့်ပါမစ်ကို အရင်ရအောင် ကြိုးစားလိုက်ဦး”

နှိုင်းမမိုက ကားကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆက်မောင်း လာခဲ့သည်။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် နှိုင်းမမိုက သူ့ရဲ့စိတ်ဝင်စား မှုကို သိမ်းပိုက်ရင်း သမုလက်ထဲ တွန်းပို့လိုက်တာဖြစ်သည်။

“ဒါဆို နှိုင်းမမိုက အရောက်ပို့ပေးခဲ့တာပေါ့”

သမုရဲ့မေးခွန်းကို နှိုင်းမမိုက အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ခြင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြကာ Coke ဘူးကို ဖောက်ခနဲမြည်အောင် နှိုင်းဖောက်လိုက်ရင်းက ...

“ဟုတ်တယ်။ သူနဲ့ရည်းစားဖြစ်ပြီဆိုမှ သမု မကျေနပ်သမျှ ကို Lesson ပေးပေးတော့။ အမှန်တော့ သမု သူ့ propose ကိုမငြင်းဖြစ်တာက ခပ်ကောင်းကောင်းရယ်။ သူ့ propose ကိုငြင်းရင် သူ တစ်ကြိမ်ပဲ ကြေကွဲမှာ။ သူ့ကို အကြိမ် ကြိမ် ကြေကွဲအောင် ဒီနည်းနဲ့ပဲ လက်စားပြန်ချေရမှာပေါ့။ တို့ တာဝန်ကျေပါတယ်နော် သမု”

www.burmeseclassic.com

“အယ် ... တာဝန် မဟုတ်ပါဘူး နို့အိမ်ရယ်။ သမုကို ဒီလောက် စေတနာထားပြီး ကူညီနေတာပါ။ အဲဒီအတွက် သမုက အရမ်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“အေးဆေးပါ။ တို့တွေက ဘော်ဘော်တွေပဲဟာ။ ဒီလောက် ကတော့ သေးသေးလေး”

သမုတို့က ပျော်ရွှင်စွာ စကားပြောနေတဲ့အချိန်မှာ သမုရဲ့ဖုန်း ring က မြည်လာလို့ ကြည့်လိုက်လျှင် Display က နာမည်က မဟော်ဆိုလျှင် သမုက နှိုင်းမမိုကို ဒိုင်းခနဲ ကြည့်မိ လျှင် ...

“ဖုန်းကိုင်လိုက်လေ။ ပြီးတော့ တို့နဲ့အတူ ရှိနေတာကို မပြောနဲ့နော်”

သမုက နှိုင်းမမို မှာတဲ့အတိုင်း အင်း၊ဆိုတဲ့သဘော ဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြုရင်းက ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။

“ဟယ်လို”

“သမု ... ကိုယ် မဟော်ပါ။ သမု ဘယ်ရောက်နေတာ ဟင်”

“သမု အခု Signature မှာ ကော်ဖီသောက်နေတာ”

“ဟင် ... တစ်ယောက်တည်းလား”

ဒီမေးခွန်းအတွက် သမုက ချက်ချင်းမဖြေသေးဘဲ နှိုင်းမမိုကို လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် သမု အဖြေရကျပ်နေတဲ့မေးခွန်း ကို ခန့်မှန်းတတ်သည့်အလား လက်တစ်ချောင်းထောင်ကာ ခေါင်း ညိတ်ပြလိုက်မှ သမုက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်။ တစ်ယောက်တည်း ပျင်းနေတာနဲ့ ကော်ဖီ သောက် ထွက်လာတာလေ”

“ကိုယ် အဲဒါဆို လာခဲ့မယ်နော်”

“အင် ... ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

သမုက တမင်တကာလေး မှလဲလိုက်လျှင် သူက လည်း အင်မတန်မှ အထာနပ်စွာ ပါးပါးနပ်နပ် ပြန်ဖြေလေသည်။

“သမုကလည်း ကိုယ်လည်း ဒီအချိန် ကော်ဖီသောက်ချင် တာပေါ့လို့။ ခဏပဲစောင့်။ အခု ထွက်လာခဲ့မယ်”

သမုက သူ့ကို ဘာမှပြန်မပြောတော့ သူကလည်း အလိုလို understood သဘောဖြင့် ဖုန်းချသွားလေသည်။ သမုက ဖုန်းကို စားပွဲခုံပေါ် တင်လိုက်လျှင် ...

“ဘာလဲ ... သူက ဒီကို လာခဲ့မယ်တဲ့လား သမု”

“အသေအချာပေါ့။ သူ ထွက်လာခဲ့မယ်တဲ့”

“ဟား ... အဲဒါဆို တို့ သွားတော့မယ်”

နှိုင်းမမှီက ထပြန်တော့မယ် လုပ်တာကြောင့် သမုက နှိုင်းမမှီ လက်ကိုဆွဲကာ တားရသေးသည်။

“ဟင် ... နေပါ။ နှိုင်းမမှီကလည်း သူလာတော့ကော ဘာဖြစ်လဲ”

“အယ် ... ဘယ်ရမလဲ သမုရဲ့။ ဒီကနေမှာ မင်းနဲ့မဟော် မင်းညို သေချာပေါက် သမီးရည်းစား ဖြစ်ရမယ်လို့ တို့က ဟောကိန်းထုတ်ထားတာပဲဟာ။ တို့ အလွဲမခံပါဘူး။ တို့ရှိနေတော့ သူက ဘယ်အဖြေတောင်းမလဲ။ ဒါမျိုးဆို တာ နစ်ယောက်တည်းရှိမှ ပြောလို့ထွက်တာလေ”

သမုက ရင်ထဲမှာ အနည်းငယ်တော့ ဂယက်ထသွား ရသည်။ တကယ်တော့ သမုလည်း သူ့ကို အဖြေပေးချင်စိတ် ပေါက်နေသည်။ သမုဘက်က အင်းဆိုပြီး ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ် ပြလိုက်တာနှင့် သမုတို့က သမီးရည်းစားဖြစ်သွားကြမှာဖြစ်ပြီး သူ့ကို မူလဆုံးဖြတ်ထားသလို ကောင်းကောင်းကြီး Lesson ပေး နိုင်မှာပဲဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမှီက သမု ကိုင်ဆွဲထားတဲ့လက်တွေကို ပြန်လည်အုပ်မိုး ဆုပ်ကိုင်ကာ အားပေးသလို ခပ်ဖွဖုတ်၍ ...

“အဖြေပေးတာပဲ ဒါဟာ မိန်းကလေးတိုင်း အချစ်ရှိလာ ရင် လုပ်ရမယ့် အမှုအကျင့် တစ်ခုပဲဟာ။ ခေါင်းညိတ် လိုက်ပါ သမုရဲ့။ သမု ရဲရဲသာရည်းစားထားလိုက်။ ကဲ...”

တို့လည်း သွားတော့မယ်နော်။ ဪ ... သတင်းကောင်း လေးကို ဖုန်းဆက်လိုက်ဦးနော်။ တို့ သမုကို သူ့ကြွေသွား အောင် တို့ဘက်က စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့တာလေး တွေကို ဂုဏ်ယူချင်လို့။ တာတော့”

နှိုင်းမမှီက သမုကို အပြည့်အဝကို အားပေးကာ ထွက်သွားလေသည်။ တကယ်ကြီး အဖြေပေးရတော့မယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်ဟာ စဉ်းစားကြည့်ရင် ရင်ခန့်စိတ်လှုပ်ရှားရပါသည်။ မင်းလို သာမန်လောက်ကို စိတ်မဝင်စားပါဘူးလို့ ပြောတဲ့စကားကို ခါး သက်ရာကနေ သူ ဒူးထောက်စေရမယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ သမုဟာ သူ့ ကို လက်ဆင်ပြန်ပေးနိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့သည်။ အဲဒါကို နှိုင်းမမှီကလည်း မဟော် တစ်ယောက် သမုကို တကယ်စိတ်ဝင် စားလာအောင် အောင်သွယ်တော်လှုပ်ပေးမှုကြောင့် သူဟာ သမု ကို တကယ် propose လုပ်လာခဲ့ပြီ။ သမု ကိုယ်၌ကလည်း အစ က အမြင်ကတ်လို့ကနေ နောက်ပိုင်းတော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မယုံ ကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းလာကာ သူ့အပေါ် အနည်းငယ် တိမ်းညွတ်လာခဲ့တယ်ဆိုတာ သတိပြုမိလာတော့ သည်။ အဲဒီလို သတိပြုမိတဲ့အချိန်မှာ အဖြေကပေးရတော့မည် ဖြစ်တာကြောင့် သမုက ဒွိဟဖြစ်နေတာဖြစ်သည်။

“သမု”

အနားနားကပ်ခေါ်သံ တိုးတိုးကြောင့် သမုကမော့ ကြည့်လိုက်လျှင် မဟော် ဖြစ်လို့နေသည်။ မဟော်က အပြုံးတွေနဲ့ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကာ သမုဘေးကနဲ့မှာ ဝင်ထိုင်ရင်းက ...

“သမုကလည်း တစ်ယောက်တည်း ကော်ဖီသောက်နေရတာ ပျင်းစရာကြီး။ ကိုယ်က သမုကို အရမ်းတွေ သတိရနေလို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာ။ ကံကောင်းချင်တော့ သမုနဲ့ တွေ့ခွင့် ရလိုက်တယ်။ အမ်း ... အိဖေကိုယ့် ကံဇာတာတွေ တယ် ကောင်းနေပါလား ဟင်း ဟင်း”

သူ ပြောသလိုပဲ ဒီကနေ့မှာ သူ့ကံဇာတာတွေ သိပ်ကိုတက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ မဟော်က Espresso တစ်ခွက်မှာ ရင်းကမှ စားပွဲပေါ်က Coke ဘူးကို ရိပ်မိကာ ...

“ဟင် ... သမု၊ ဘယ်သူလာသွားသေးလို့လဲ”

မဟော် မေးခွန်းကြောင့် သမုက ဒီ Coke ဘူးက နှိုင်းမမီ သောက်သွားတာကို မသိမ်းခိုင်းမိတာ တစ်ကွက်ဟာသွား မှန်း အခုမှ သိလိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ သမုက ယုတ္တိဆန်စွာဖြေ လိုက်သည်။

“ဘယ်သူမှ မလာပါဘူး။ Coke ကလည်း သမုသောက် တာပဲ။ သမု ရောက်နေတာ ကြာလှပြီ။ လာတုန်းက

traffic ကြောင့် စိတ်မောနေလို့ ကိုလာအေးအေးလေး သောက်တာ။ ဘာလို့တုံး”

“မဟုတ်ပါဘူး။ သမုက တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ ဘဲတွေ ဘာတွေနဲ့များ ချိန်းတွေ့ထားတာလားလို့ စိတ်ပူ သွားလို့ပါ”

သမုက သူ့စကားကို အပြုံးတစ်ခုဖြင့်သာ ပြန်လည် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ သမု ဘာမှမပြောတော့ဘဲ သူ့အတွက် အခွင့် အရေး ဖြစ်သွားကာ သမုကို ဆက်ပြောလေသည်။

“သမုသာ တခြားတစ်ယောက်နဲ့ တွဲသွားမယ်ဆို ကိုယ် တော့ တကယ်ကြေကွဲမှာပဲ။ ကိုယ် မိန်းကလေးတစ် ယောက်ကို အဲဒီလောက်ထိတောင် ကြွေးနေတယ် သမုရယ်။ ကိုယ့်ကို အဖြေပေးပါတော့နော်”

သမုရဲ့ရင်ခုန်သံတွေက ဒိန်းတပ်တပ် မြည်နေတာ တို့ယုံဘာသာ သတိထားမိလေသည်။ ဒါပေမဲ့ သူ့တော်လှီကီကြော ဆွေထဲမှာ သမုပစ်ကျသွားလို့တော့ မဖြစ်ပေ။ သမုဘက်က သူ့ တို့ စပတ်သက်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုက လက်စားချေချင်တာဖြစ် တာမို့ သမု သူ့ကို လျှော့တွက်ထားလို့တော့ မရပေ။ သမုကို အရှက်ကွဲစေမယ့်စကား သူ ပြောလို့ သမုက ပြန်လက်ဆင်ပေး

ချင်ခဲ့လို့ သူနဲ့ပတ်သက်တာဖြစ်သလို သူ့ဘက်ကလည်း တယ်သို့
သော အကြံအစည်မျိုးနဲ့ သမုကို ချဉ်းကပ်သလဲပြောလို့ ရတာ
မဟုတ်။

သူ့ဘက်က သမုကို တကယ်စိတ်ဝင်စားပါတယ်လို့
ဝန်ခံထားတယ် ဆိုပေမယ့် သူ့စိတ်သဘောအစစ်က တယ်လိုဆို
တာကို သမု မသိနိုင်ပေ။ အဲဒါကြောင့် သမုက idea တစ်ခု
ထွက်လာတာမို့ ပြုံးမြဲမြဲမျက်နှာပေးကြောင့် မဟော်က သမုကို
အကဲခတ်ကြည့်ရင်းက ...

“သမု ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်။ ကိုယ်ပြောတာ ပြန်ဖြေပါဦး”

“ဘာကို ဖြေရမှာလဲ”

“သမု ကိုယ့်အပေါ် သဘောထားကိုပေါ့”

သမုက မျက်နှုံးတစ်ချက် အသာပင့်တက်သွားကာ
ဒီနေ့ အဖြေပေးမယ်လို့ တွေးထားသော်လည်း စိတ်ကူးကပြောင်း
သွား၏။

“ဖြည်းဖြည်းပေါ့။ လက်ဖက်ကောင်းစားချင်ရင် ပလောင်
တောင်တက်နေ့ရတယ်လေ”

“ဟင်; ... ဒါဆို ကိုယ့်အတွက် မျှော်လင့်ခွင့်လေးတော့
ရှိသေးတာပေါ့နော်”

“အဟင်; ... အဲဒါ မဟော်နဲ့ပဲ သက်ဆိုင်တာလေ။ သမု
က ဘယ်ပြောတတ်မှာလဲ”

“ကောင်းပါပြီ။ ကိုယ်က လိုချင်တဲ့သူပဲ။ ပေးတဲ့သူ ပေး
လာမယ့် အချိန်ကိုသာ ရွဲကောင်းကောင်းနဲ့ ထိုင်စောင့်နေ
ရတော့မှာပေါ့”

သမုက သူ့ကို သူ သတိမထားမိအောင် အသာ
လေး ခိုးကြည့်လိုက်သည်။ သမု ရင်ထဲက ရှုပ်ထွေးမှုနဲ့ ရှင်ရဲ့
စိတ်အမှန်ကို သမု သိပြီဆို သမုဘက်မှာ ဖြေစရာဆိုလို့ စကား
တစ်ခွန်းပဲ ရှိပါတော့တယ် မဟော်ရယ်။

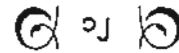

ဝေဖန်စာ၊ ဘကြံပြုစာ၊ စိတ်ဆက်စာများ ပေးပို့လိုပါလျှင်
မယ်မင်းဘုံ
ဘဟတ်-၃၉(မြေညို)၊ ဓမ္မစိန္တာလမ်း၊ ကျောက်ကြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊
သို့ လိပ်စာမှန် ငေးသားပေးပို့နိုင်ပါသည်။

Facebook on "Mae Min Bon"

အချစ်ဆိုတာ လိမ္မော်သီးတွေလိုပဲ။
အားလုံးဟာ စားချင်စဖွယ် ရှိနေပေမယ့်
ကိုယ်ရွေးချယ်ယူထားတဲ့ လိမ္မော်သီးဟာ
ချိုသလား ချဉ်သလားဆိုတာ
မြည်းကြည့်မှ သိမယ့်အမျိုးလေ။

ဒီနေ့ တစ်နေ့ခင်းလုံး အပြင်မှာ အလုပ်တွေရှုပ်နေ
တာ မေမေ့အလုပ်တွေ လိုက်လုပ်ပေးနေရတာ ဖြစ်သည်။ အားလုံး
ထိခွဲပြီး၍ အိမ်ပြန်မယ်ဆိုတော့ ညနေတောင် စောင်းပြီဖြစ်သည်။
နှိုင်းမမှီက မေမေ့အတွက် Season က ဆိတ်သားဖတ်ဖိဝင်ဝယ်
ခဲ့ပြီးမှ အိမ်ကို ပြန်လာဖြစ်သည်။ အပေါ်ထပ်မှာ နေတာကြောင့်
နှိုင်းမမှီတို့ သံပန်းတံခါးက လူရှိရှိ မရှိရှိ အမြဲသော့ခတ်ထား
တာဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမှီက တံခါးလာဖွင့်ပေးဖို့ ဘဲလ်တီးနေတာ
ကြာပြီဖြစ်တာကြောင့် မေမေများ အပြင်ထွက်သွားလားဆိုတဲ့
စိတ်နဲ့အတူ နှိုင်းမမှီဆီမှာရှိနေတဲ့ သော့အပိုဖြင့်ဖွင့်ကာ အိမ်ထဲ
ဝင်လာခဲ့တော့သည်။

“မေမေ ... မေမေရေ ... မေမေ ... အပြင်များ သွားလား
မသိဘူး။”

www.burmeseclassic.com

နှိုင်းမမိုက ကိုယ့်ဘာသာ ရေရွတ်ပြောဆိုရင်း အိမ်
နောက်ဖေးထဲ ဝင်လာလျှင် မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့်
ကြက်သေ သေသွားသည်။ နောက်ဖေးကြမ်းပြင်မှာ လဲနေတဲ့
မေမေ့ကိုမြင်လိုက်ရလျှင် နှိုင်းမမို ရင်ထဲ ကမ္ဘာပျက်ကာ မေမေ့
အပြေးပွေ့ထူရသည်။

“မေမေ ... မေမေ”

မေမေက ကြွေပြားက ရေတွေနဲ့ စလစ်ဖြစ်ပြီး
ချော်လဲ သတိလစ်သွားပုံရသည်။ မေမေ့ကို အမြန်ဆုံး ဆေးရုံ
ဖို့ လိုအပ်နေပြီ ဖြစ်တာမို့ မေမေ့ကို ပွေ့မ, ထူခါနီး အိမ်ရှေ့ဘယ်
သံကြောင့် အကူအညီရပြီဆိုပြီး အရင်တံခါးသွားဖွင့်လိုက်လျှင်
ထင်မှတ်မထားစွာ မဟော်မင်းညို ဖြစ်လို့နေပေသည်။

“မ ... မဟော်”

အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ခေါ်သံရယ်၊ နှိုင်းမမို
သွေးမရှိတော့သလို ဖြူဆွတ်နေတဲ့ မျက်နှာအနေအထားကြောင့်
သူက တစ်ခုခုကို သတိပြုမိဟန်ဖြင့် နှိုင်းမမိုကို အသံပုတ်ထုတ်

“ဘာဖြစ်လို့လဲ နှိုင်းမမို။ ဘာဖြစ်တာလဲ”

“တို့ကို ကူညီပါဦး။ မေမေ့ကို ခေါ်လို့မရတော့ဘူး”

“ဟမ်”

နှိုင်းမမို စကားကြောင့် မဟော်က နှိုင်းမမိုကို
တွန်းဖယ်၍ အခန်းထဲ ဝင်လာကာ ...

“ဘယ်မှာလဲ နှိုင်းမမို”

နှိုင်းမမိုက နောက်ဖေးခေါ်သွားလျှင် မဟော်က
မေမေ့ကို ပွေ့ထူကာ လှုပ်ယမ်းခေါ်နှိုးကြည့်သည်။

“အန်တီ ... အန်တီ ...။ နှိုင်းမမို ဆေးရုံပို့မှ ဖြစ်မယ်။
မင်း ကားအဆင်သင့် လုပ်ထားလိုက်။ ကိုယ် အန်တီကို
ခေါ်လာမယ်”

နှိုင်းမမိုက တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာပင် မဟော်ပြော
တဲ့အတိုင်း ကားသော့ယူကာ အောက်ကို အမြန်ဆင်းကာ ကား
အဆင်သင့် လုပ်ထားသည်။ ခဏကြာတော့ သူက မေမေ့ကိုပွေ့
ချီထုတ်ကာ ကားထဲထည့်လိုက်ရင်း ...

“ခဏလေးနော်။ အပေါ်မှာ တံခါးသွားပိတ်ရဦးမယ်”

မဟော်က အပေါ်ကို ပြန်တက်သွားကာ တံခါးသော့
ဆော်ခဲ့ပြီး ပြန်ဆင်းလာကာ နှိုင်းမမို လက်ထဲက ကားသော့ကို
သူ့ဘာ ...

“ကိုယ်မောင်းမယ် နှိုင်းမမို။ အရမ်းစိတ်မပူပါနဲ့၊ ဘာ
အန္တရာယ်မှ မရှိလောက်ပါဘူး။ ကိုယ့်ဦးလေး ဆရာဝန်ရှိ
တယ်။ ဒီနားက ဆေးရုံမှာထိုင်တာ။ ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ်”

နှိုင်းမမိုက် မေမေစိတ်နဲ့တင် ဘာဆိုဘာမှ မလုပ်နိုင်တော့။ လူက တစ်ကိုယ်လုံး မူးမိုက်နေကာ မျက်လုံးတွေဟာ ပြာနေသည်။ မေမေသာ တစ်ခုခုဆို နှိုင်းမမိုက်က မှာပြုပြုဖြစ်၏။ မဟော်ကပဲ အစစ ဦးဆောင်ကာ ဆေးရုံခေါ်သွား၊ လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုလုပ်ပြီး နောက်မှာတော့ ဆရာဝန်မှတ်ချက် ကြားရမှ နှိုင်းမမိုက် ရင်ထဲက မီးတောင်ငြိမ်ကျလေသည်။

“လူနာက လဲကျပြီး ခေါင်းထိတဲ့ဒဏ်ကြောင့် သတိလွန်သွားတာပါ။ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ပါဘူး။ မကြာခင် သတိရလာပါလိမ့်မယ်”

“ကျေး ... ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ် ဒေါက်တာ”

နှိုင်းမမိုက်က အခုမှ ရင်ထဲက အလုံးကြီးကျသွားတော့တာဖြစ်သည်။ မေမေအတွက် လောင်မြိုက်နေရတဲ့ သောကဇီဟာ အရမ်းကို ကြီးမားလျက် ရူးမတတ်ကို ခံစားရတာဖြစ်၏။ မဟော်တစ်ယောက် ဘေးကနေ တောက်လျှောက်စီစဉ် ကူညီပေးသွားလို့သာ အဆင်ချောသွားတာဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုက်ရဲ့ပခုံးကို ခပ်ဖွဖွ ပွေ့ဖက်လိုက်တဲ့ အထိအတွေ့နဲ့အတူ ...

“ဘာမှ စိတ်ပူစရာ မရှိတော့ဘူး နှိုင်းမမိုက်။ မင်း အရမ်းကို ပင်ပန်းသွားပြီ။ နာရီပိုင်းလောက်အတွင်းမှာတင် မင်း

မျက်နှာမှာ ဘာသွေးမှ မရှိတော့လောက်အောင် အားယုတ်သွားတာ။ မင်း ခဏလောက် နားသင့်ပြီ နှိုင်းမမိုက်”

နှိုင်းမမိုက် သတိမရသေးတဲ့ မေမေအနားမှာ ဝင်ဆိုင်ရင်း မေမေကိုသာ တစ်စိစိမှ ကြည့်နေမိသည်။ ဆရာဝန်က နှိုင်းမမိုက်ရာ မရှိတော့ဘူးပြောလို့ ရင်အေးသွားပေမယ့်လည်း ကြောက်နူးသေးတဲ့ပဲဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုက် အတွက် shark ဘူးလေး လာသေးတဲ့ မဟော်ကို အဲဒီတော့မှ ကျေးဇူးတင်ဖို့ သတိရလေသည်။

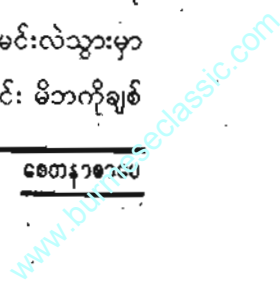
“သောက်လိုက်ဦး၊ နည်းနည်းလန်းသွားအောင်”

“အင်း ... တကယ်ပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မဟော်မင်းညို။ တို့ တစ်ယောက်တည်းသာဆို ဘာတွေဖြစ်ကုန်မလဲတောင် မသိဘူး။ မေမေအသက်ကို ကယ်ပေးတဲ့ ကျေးဇူးကို တို့ တစ်သက် မမေ့ပါဘူး”

သူက ကြည်လင်အေးမြတဲ့ အပြုံးဖြင့် နှိုင်းမမိုက်ကို

ဦးပြကာ ...

“ကျေးဇူးတင်ဖို့ မလိုပါဘူး နှိုင်းမမိုက်ရယ်။ ကိုယ်က မင်းကို စိတ်ပူသွားတာ။ ခုနကတုံးဆို မင်းမျက်နှာက တအားကို ပျက်နေပြီး လုံးဝအားကိုမရှိတော့တာ။ မင်းလဲသွားမှာ တောင် ကိုယ် စိုးရိမ်နေတာ။ သားသမီးတိုင်း မိဘကိုချစ်

ကြတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ မင်းက ပိုပြီးချစ်တတ်တယ်လို့ ကိုယ်ခံစားမိတယ်။ မင်းက တကယ့် သမီးကောင်းပဲ နှိုင်း မမှီရဲ့”

“တို့ဘဝမှာ ပြေးကြည့်မှ မေမေနဲ့တို့ နှစ်ယောက်ပဲရှိတာ။ မေမေသာ ခုနက တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင်ဆိုတဲ့အတွေး ခေါင်းထဲဝင်လာတာနဲ့ တို့ သေမတတ် ကြောက်တယ်။ တို့ဘဝက အမေနဲ့ ရပ်တည်နေရတာလေ ...

ဪ ... ပြန်ရင် ပြန်တော့နော်။ မေမေလည်း စိတ်ချသွားရပြီဆိုတော့ ကို စိတ်အေးသွားပါပြီ။ ကူညီပေးတာတွေအတွက် တို့ မင်းကို သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မဟော်မင်းညို”

ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ နှစ်နှစ်ကာကာ ခံစားချက်တချို့ကို သူ့အား ရင်ဖွင့်ဖြစ်သလို ဖြစ်သွားသောအခါ စိတ်ထဲတော့ နည်းနည်းပေါသွားသလိုတော့ ခံစားရလေသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း မေမေသတိမရသေးတဲ့အတွက် လူက နုံးချိပျော့ခွေချင်နေသည်။

“ကိုယ့်ကို ကျေးဇူးမတင်ပါနဲ့ကွာ။ ပြီးတော့ ကိုယ် မင်းအနားမှာ ရှိနေပါတယ်။ အရေးကြီးတာက နှိုင်းမမှီ စိတ်တွေ သိပ်ပင်ပန်းနေတာကို ခဏလေးနားဖို့ပဲ။ ကိုယ် မင်း

အနားကနေ ဘယ်မှမသွားဘူး နှိုင်းမမှီ။ အအေးလေး အရင်သောက်လိုက်ပါ။ ပေး ... ကိုယ်ဖောက်ပေးမယ်”

နှိုင်းမမှီ လက်ထဲက Shark ဘူးလေးကို ပြန်ယူကာ ဖောက်ခဲဖောက်ရင်း လက်ထဲ ပြန်ထည့်ပေးသည်။ နှိုင်းမမှီ အအေးတစ်ခဲ သောက်လိုက်ပြီး သူ့ကို ငေးကြည့်မိသွားသည်။ မဟော်မင်းညိုက နှိုင်းမမှီကို ကြင်နာရိပ်လွှမ်းတဲ့ မျက်ဝန်းတွေဖြင့်သာ ပြုံးလျက် ပြန်ကြည့်လေသည်။ စိတ်ထဲမှာ အားရှိသွားသလိုတော့ ခံစားမိတာ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ တစ်ခါမှ ပြီးပြည့်စုံတယ်လို့ မထင်ဘူးသော ခံစားချက်မျိုးဟာ ဘာကြောင့် ရုတ်တရက် ရင်ထဲဝင်လာရပါသလဲ။ မေမေအနားမှာ စောင့်ပေးနေရချိန် သူ့ဘေးကနေ တစ်ချိန်လုံး နှိုင်းမမှီ လိုအပ်တာ လိုက်လုပ်ပေးလေသည်။

စိတ်တို ပင်ပန်းနေချိန်မှာ သူ ဘေးအနားရှိနေတာထဲ လုံခြုံနေသလို ခံစားမိတာကြောင့် နှိုင်းမမှီက သူ့ကို ဘာမှန်းမသိ တဒင်္ဂတော့ တွယ်ငြိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“မေ ... ဟင်းတွေက နည်းများနည်းနေသေးလား မသိဘူး။ ဘာထည့်ရဦးမလဲဟင်”

မဟော်ရဲ့ ကဲကဲပုံပုံကို မေမေက ကြည့်မရဖြစ်လာကာ မျက်စောင်းတစ်ချက်ကဲရင်း ...

“အမယ်လေးဟယ် ... ငါ့သားတော့ သိပ်ကို စေတနာတွေ ကောင်းနေပါငါးဟေ့။ လူနာ ထမင်းချိုင့်သွားပို့တာတဲ့ ဆွမ်းချိုင့်သွားပို့မလား ထင်ရတယ်။ မင်း အမေ့ကို လောက်အများကြီး ချက်ခိုင်းမှတော့ အဲဒီဆေးရုံတက်တဲ့ လူနာက မင်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ ပြောစမ်းမှန်မှန်”

“အာ ... ဗျာ။ လူနာစောင့်နဲ့ သိတာပါ။ သားသူငယ်ချင်းရဲ့အမေ ချော်လဲပြီး ခြေထောက်အရွတ်ရောင်သွားစေဆေးရုံတက်ရတာပါ။ သူတို့က သားအမိနဲ့စံယောက်တည်း”

မို့ သားက ကူညီတာပါ မေမေရ။ အရင် ကိုသော်ကြီး ဆေးရုံတက်တဲ့ကလည်း သား ထမင်းချိုင့် ပို့တာပဲဟာ”

သူက အရှက်ပြေ ဖာထေးပြောလိုက်လျှင် မေမေက သူ့ကို ချစ်စနိုးဖြင့် ခေါင်းအသာထုလိုက်ကာ ...

“ဘာအခုမှ ဟိုအကြောင်းပြ ဒီအကြောင်းပြ လုပ်မနေနဲ့။ မင်းဦးလေးက ငါ့ကို ဖုန်းဆက်ပြောပြီးသား။ မဟော် အရမ်းကို ဂရုစိုက်ပေးပါလို့ မှာထားတဲ့ ပေးဂျန့်လ်မို့ သူက စိတ်ဝင်စားနေတယ်တဲ့လေ”

“ဟား... လေးလေးတို့ကတော့ ဖော်ကောင်လုပ်ပြီ။ မယုံနဲ့ မေမေ။ အဲဒါသားသူငယ်ချင်းပါ။ သူ့အမေအတွက် အရမ်း စိတ်ပူနေလို့ သားက ဂရုစိုက်ပေးတဲ့ သဘောပါ မေမေရ”

“အင်း... ဟုတ်ပါပြီ။ သားနော် ... မေမေသား အိမ်ထောင် ပြုဖို့ စောသေးတယ်နော်။ မင်းကို အိမ်က မိဘတွေပေးထားတဲ့ ယုံကြည်မှုကို ဘယ်တော့မှ မဖျက်ဆီးလိုက်နဲ့။ သားက လူချော၊ လူငယ်မို့ Girlfriend ဘာညာရှိတာ မေမေ ဘာမှမှတ်ချက်မချဘူး။ အေး ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ် အိမ်ထောင်ပြုတဲ့အခါ ကိုယ့်အတိတ်က ကိုယ့်ကို အမည်းစက်မဖြစ်ဖို့ သား ထိန်းသိမ်းရမယ်။ ဟုတ်လား”

www.burmeseclassic.com

ဒီမှာတမ်းတွေဟာ သူ လူမျိုးပေါက်ဘဝကတည်းက ဖေဖေကော မေမေကော ခြွဲနေကျ ဒိုင်တွေပဲဖြစ်သည်။ သူ့ကို လွတ်လပ်ခွင့် အပြည့်ပေးထားကာ အလွန်ပျော်သော လူငယ်တစ် ယောက်အဖြစ် နေခွင့်ပေးကာ အပျော်လွန်သောလူငယ် မဖြစ် အောင်လို့ အမြဲထိန်း ဆုံးမကြသည်။ သူကလည်း လိမ္မာသော သားအဖြစ်နေကာ ယုံကြည်မှုကို အလွဲသုံးစား မလုပ်ခဲ့ချေ။

မဟော်က ဆုံးမတာကို နာခံစွာ ဟုတ်ဆိုပြီး ခေါင်းလေးညိတ်ပြကာ မေမေပုခုံးကို ဖက်ကာ ချဲ့လိုက်ရင်း ...

“စိတ်ချပါ မေမေရယ်။ သားက ဘယ်တုန်းက မလိမ္မာဘူး ရှိခဲ့လို့လဲလို့။ ဒီလောက်လိမ္မာတာ”

“ဟုတ်ပါတယ်တော်။ ကဲ ... မေမေသားအလိမ္မာလေး အဲဒါဆို ချိုင့်သွားပို့တော့လေ။ ကားကကျပ်နဲ့ တော်ကြာ ထမင်းစားချိန် နောက်ကျနေဦးမယ်။ ဒါ မေမေကိုယ်တိုင် ချက်ထားတာလို့ သားသူငယ်ချင်းကို ကြားလိုက်နော်”

“yes ... မာမိ။ ဒါတော့ စိတ်ချ။ အဲဒါဆို သား သွား မယ်နော်။ တာ့တာ”

မဟော်က မေမေကို နှုတ်ဆက်ရင်း ထမင်းချိုင့်ဆွဲ ကာ နှိုင်းမမိုဆီ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ သူ့အနေနဲ့ နှိုင်းမမိုကို

ရေစိုက်ပေးရမယ့် ဝတ္တရားရှိလေသည်။ သိပ်ကို မာကျောဘယ်လို့ ထင်ရသော စိတ်ဝင်စားစရာ တစ်မျိုးကောင်းတဲ့ နှိုင်းမမိုကို ပျော့ညံ့အားငယ်စေတဲ့ စိတ်အခံဟာ ဘာကြောင့်ဆိုတာကိုလည်း သူက ထပ်မံစိတ်ဝင်စားလေသည်။

အဲဒါကြောင့်ပဲ သူဟာ နှိုင်းမမိုဆီ ထမင်းချိုင့်သွား ပို့လျှင်တော့ သူ့ကိုမြင်လျှင် အံ့ဩသွားသော မျက်နှာဖြင့် အရင် ဝေးကြည့်ပြီးမှ ...

“ဒီကို ဘာလို့လာတာလဲ”

နှိုင်းမမို မေးတဲ့အသံက ဒီနေ့ သူ့လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားပုံ မရတာကြောင့် အံ့ဩသွားစွာ မေးလိုက်တာဖြစ်သည်။ မဟော်က လက်ထဲကချိုင့်ကို မပြရင်းက ...

“လူနာစောင့်က အားပိုရှိရမယ်မှလား။ ထမင်းချိုင့်လာပို့ တာ။ အန်တီ သက်သာရဲ့လားခင်ဗျ”

“သက်သာပါတယ်ကွယ်။ အန်တီတို့ သားအမိကို အခုလို မျိုး ကူညီပေးတာကိုပဲ သားကို ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ”

“ဟုပါတယ် အန်တီရယ်။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အန်တီ ထမင်း စားရအောင်လေ။ ကျွန်တော် အိမ်ကနေ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ လေးဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားတယ်”

မဟော်က သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ ဦးဆောင်ကာ ထမင်း ချိုင့်ဖွင့်ကာ ခူးခပ်ထည့်ပေးလေသည်။ သူ့ရဲ့စေတနာပါတဲ့အပြု အမူတွေကြောင့် ထင်သည်။ နှိုင်းမမိုက်က သူ့ကို နူးညံ့လာတယ်လို့ ခံစားရလေသည်။..

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မဟော်မင်းညို။ တို့တို့ ဒီလောက်ထိ စေတနာပါပါ ကူညီပေးနေတာကို သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်”

“မလိုပါဘူးကွာ။ ကိုယ့်တာဝန်ပဲဟာ။ ကဲ... စား။ အန်တီ စားကောင်းရဲ့လားခင်ဗျာ”

“ကောင်းတယ် သား။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်”

မဟော်က ပီတိကိုသာ ခံယူရင်း ကျေနပ်နေလေ သည်။ သူက ပြန်တော့မယ်လုပ်တော့ နှိုင်းမမိုက်က ကားပါကင် အထိ ပြန်လိုက်ပို့ပေးဖို့ ပြင်တာကြောင့် မဟော်က လက်သင့်ခံ ကာ အန်တီကို နှုတ်ဆက်ရသည်။

“အန်တီ ... ကျွန်တော် ပြန်ပါဦးမယ်ခင်ဗျ။ မနက်ဖြန် ဆေးရုံက ဆင်းလို့ရပြီဆိုတော့ ကျွန်တော် မနက်ဖြန်မနက် မှ စောစော တစ်ခေါက်ထပ်လာခဲ့ပါမယ်”

“ရပါတယ် မဟော်မင်းညို။ အလုပ်ပိုနေပါ့မယ်။ တို့ဘာသာ လည်း အိမ်ပြန်လို့ ရတာပဲ။ ပြီးတော့ ဒီမှာ ထွေးထွေးလည်း ရှိတာပဲ။ တို့အတွက် အဖော်ရှိပါတယ်။ မေမေ့ကိစ္စနဲ့ မင်း တာဝန်တွေ ပိုနေပါပြီ”

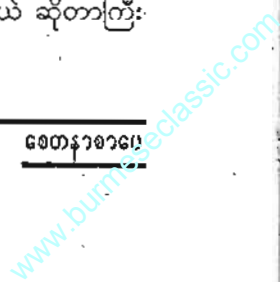
“အာ ... ရပါတယ်ကွာ။ ကဲ ... အန်တီ ... ကျွန်တော် ပြန်ဦးမယ်ဗျ”

“အေး ... အေး ... သား ဖြည်းဖြည်းသွားနော်”

မဟော်က အန်တီကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် နှိုင်းမမို နဲ့အတူ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

“အစစအရာရာအတွက် တို့ တကယ် ကျေးဇူးတင်တယ် မဟော်မင်းညို။ မင်းသာ မကူညီခဲ့ဘူးဆို တို့ ရပ်တည်နိုင် မယ် မထင်ဘူး”

“နှိုင်းမမို ... ဒါက မင်းရဲ့ character အစစ်အမှန်မဟုတ် ဘူး။ မင်းက မာကြပ်ကြပ်လေးနဲ့ အမြဲတမ်း ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် confidence အပြည့်ရှိတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးပါ။ ဘာ လို့ ကိုယ့်ကို တကူးတက ကျေးဇူးတွေ တင်နေရတာလဲ။ ကိုယ့်ဘက်က တကူးတက ကူညီပေးရတယ် ဆိုတာကြီး မရှိပါဘူးကွာ”

မဟော်နဲ့ သူမက စကားပြောရင်း လမ်းလျှောက် လာကာ ကားပါးရောက်တဲ့တိုင် စကားစက မပြတ်သေးပေ။

“တို့အတွက် အဲဒီလို သတ္တိတွေရှိအောင် တို့ဘာသာဗွေး ဗြူခဲ့ရတာလေ။ တို့ ဘယ်လောက်ပဲ မာကျောနေပါစေ။ မေမေကိစ္စမှာတော့ တို့ပျော့ညံ့တယ်။ အဲဒါ တို့ရဲ့အား နည်းချက်။ တို့ အားအင်တွေ မရှိတော့တဲ့ အချိန်မှာ ဘေး နားက ရပ်တည်ပေးတဲ့ မင်းရှိနေတာကိုက တို့အတွက် ခွန်အားပါပဲ”

နှိုင်းမမိုရဲ့ မျက်ဝန်းထဲက နူးညံ့မှုတချို့ကို တွေ့လိုက်ရတာကြောင့် သူ အံ့အားသင့်သွားရလေသည်။ သူ့အပေါ် ထားရှိတဲ့ နှိုင်းမမိုရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ အများကြီး နွေးထွေးလာ တယ်လို့ သူ ထင်လေသည်။ မဟော်က comment တစ်စုံတစ်ရာ မပေးတော့ဘဲ နှိုင်းမမိုကို နှုတ်ဆက်ထွက်လာခဲ့သည်။

သူက ကားမောင်းလာရင်းကမှ နှိုင်းမမိုရဲ့စိတ်ဝင် စားဖွယ် အကြောင်းအရာကို တွေးနေမိသည်။ နှိုင်းမမိုဟာ သာမန် ထက်ပိုတဲ့ စိတ်ခံစားချက် တစ်စုံတစ်ရာတော့ ရှိလိမ့်မည်ဟု သူ ကောက်ချက်ချမိလေသည်။ မဟော်က တွေးနေရင်းကမှ ဖုန်းလာ တာမို့ ကားက speaker ကိုဖွင့်လိုက်ကာ ဖုန်းပြန်ထူးလိုက်သည်။

“ဟယ်လို”

“အေး ... သားကြီးရေ။ အရေးကြီး ပြောစရာရှိလို့ဗျာ။ မင်းဆော်နဲ့ နောက်ထပ်ဘဲတစ်ဗွေ တွဲလာတာကို ငါတို့ မြင်တယ်။ အခု တော်ဝင်စင်တာမှာ။ ဟေ့ကောင် ... သမုခင်က အမ်းနေတာနော်။ ဟိုဘဲကို ဝယ်ပေးနေတာ မနည်းဘူး။ မင်း လာခဲ့ ဟေ့ကောင်”

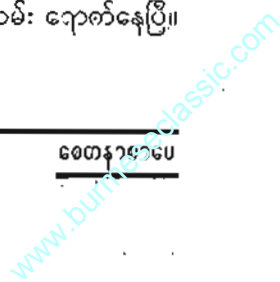
“ဘာ”

မဟော်ရဲ့ဘာသံက နည်းနည်းတော့ ကျယ်သွားလေ သည်။ လုံးဝထင်မထားတဲ့ သတင်းစကားတစ်ခုကြောင့် သူ့ရဲ့ အာရုံတွေ နည်းနည်းလွတ်သွားတာဖြစ်သည်။

“ဟေ့ကောင် ... သေချာလို့လား ဖိုးညဏ်ရာ”

“အာ ... sure ။ ငါတင်မကဘူး အောင်ဆုပါ မြင်တယ်။ မင်းသာ အားတယ်ဆို ရောက်တဲ့နေရာက လာခဲ့။ မင်း ခုဘယ်မှာလဲ”

“Ok ... ငါက on the way ။ လာနေပြီ။ ဟေ့ကောင် ... မျက်ခြည်မပြတ်စေနဲ့။ ငါ အခု အလုံလမ်း ဂျောက်နေပြီ။ မကြာဘူး ဟေ့ကောင်”

ဖိုးဉာဏ်က ဖုန်းချသွားပေမယ့် သူ့ရင်ထဲတော့ လုံးဝဂယက်ရိုက်သွားရသည်။ သမု ဘဲတစ်ဇွေကို အမ်းနေတယ် ဆိုတဲ့ စကားလုံးကတော့ သူ့ကို အခြွေဆုံးပဲဖြစ်သည်။ သိထား ရသလောက် သမုဟာ တော်ရုံ အကပ်ခံတဲ့သူ မဟုတ်ပေ။ သူ့ ကိုတောင် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိမယ်လို့ ယူဆရတဲ့ ဝှက်ဖဲတစ်ချပ် ကြောင့် ပတ်သက်နေတာမျိုး ဖြစ်လေသည်။ သမုမှာ သူ မသိနိုင် တဲ့ ဘဲများ ရှိနေလို့လား။

အတွေးတွေ ရှုပ်ထွေးကုန်ကာ မဟော်က တော်ဝင် စင်တာကို အမြန်ဆုံးရောက်ဖို့ကိုပဲ လီဗာကိုဖိနှင်းပစ်လေသည်။

သမုက ညီသူနဲ့အတူ Shopping ထွက်ကာ သူ့ အတွက် လိုတာဝယ်ပေးရတဲ့ စပွန်ဆာမမဘာဝ ရောက်ရလေသည်။ အခက ရည်ရွယ်ချက်က သူ American Centre မှာ သင်တန်း ခွဲခမ်းဖို့ရယ်နဲ့ Library card လုပ်ဖို့ရယ်ပဲရှိသည်။ အဲဒီကနေ ချွတ်ဆာတယ် ဆိုရင်းက တော်ဝင်ထဲ ရောက်လာကာ ကိုရီးယား စာ ဝင်စားရင်း ဒင်းက သင်တန်းတက်ရင်း အလန်းဇယားဖြစ်ဖို့ အဝတ်အစားတွေ ရွေးပေးပါဆိုပြီး အပေါ်ထပ် ဟိုပတ်ဒီပတ် ဆိုရင်းက သူ့ပိုက်ဆံ မလောက်တော့တာမို့ သမုက သူဝယ် ချင်ခံရင်းရသူကြီးဖြစ်လို့ သွားလေသည်။

“ဟဲ့ ... နင် ဒီနှစ်ထဲမှာ ဝယ်လို့ပြီးဦးမှာလား။ ငါစိတ်မ ရှည်တော့ဘူးနော်။ ပဲများလိုက်တာဟယ်။ ငါ့ပိုက်ဆံတွေ ကုန်နေပြီ”

www.burmeseclassic.com

“ဟာ ... စကားများလိုက်တာ။ သူများကြားရင်ပဲ အင်မတန်ပဲ ဝယ်ပေးနေတယ် ဖြစ်ဦးမယ်။ ပြီးရင် မာမိုဆီက အစ်မ ပြန်တောင်းတော့မှာလေ။ ကျွန်တော်က အစ်မဆီက ချေးပြီးပယ်တာ”

သူ့ကို ကက်ကက်လန် ပြန်ရန်တွေ့တာမို့ သမုတ ကြည့်လိုမရစွာ သူ့လက်မောင်းကို ဖြန်းခနဲ တစ်ချက်ရိုက်ပစ်လိုက်လျှင် ညီသူက စုပွပွဖြင့်ကြည့်ကာ ...

“အား ... နာတယ်ဗျ။ အစ်မဟာလေ ကျွန်တော့်ကိုဆီ နိုင်မယ်ဆိုတာချည်းပဲနော်။ မာမိုနဲ့တိုင်မယ်”

“တိုင် ... ငါကလည်း အန်တီလေးကို နင် ရည်းစားထားတဲ့အကြောင်း တိုင်ပစ်လိုက်မှာပေါ့။ ဟင်း ... ဟင်း ... နင့်ကို ငါပိုက်ဆံစိုက်ပြီး ဝယ်ပေးထားတယ် ဆိုတာကလည်း ငါ့မောင်လေးကို သနားလို့နော်။ နင် ငါ့ကို ဆက်ဆံတာ အချိုးမပြေလိုကတော့ တိုင်ပြီးသားပဲ”

သမုက သမုရဲ့ cousin တွေနဲ့ဆို အဲဒီလိုပဲ နောက်ဟယ် ပြောင်ဟယ် လုပ်နေကြဖြစ်သည်။ ညီသူ နိုင်ကွက်ကို နှင်းလိုက်တာနဲ့ သကောင်သားက သမုကို ပရုံးလှမ်းဖက်ကာ မျက်နှာချိုသွေးရင်း လျှော့ချလေသည်။

“အဟဲ ဟဲ ... ဒီလို မလုပ်ကြေးလေဗျာ။ ချစ်မကလည်း... peace ။ သူ့ပိုက်ဆံလေး တစ်ခါလောက် စိုက်ပေးရတာလေးကို ငြိုငြင်နေတယ်။ အစ်မကို ဟိုတစ်ခါ အန်ကယ် မုန့်ဖိုးဖြတ်တော့ ကျွန်တော့် Account ထဲကနေ အစ်မ ATM ထဲ ဖြည့်မပေးဘူးလား ပြော။ ကိုင်းကျွန်းမို့ ကျွန်းကိုင်းမို့ပေါ့ဟာ”

“အမယ်လေး ... ချေးထုပ်လေးရယ်။ နင်က အစလာဆွဲ ထုတ်နေတယ်။ ငါ မုန့်ဖိုးရတော့ နင်ပြန်ဆပ်ရတာပဲဟာ။ နင် ငါ့မမို့ရဘူး။ ငါကချည်း အမှီခံနေရတယ်။ ဒီနေ့တော့ နော် အန်တီလေးကို အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ နင် ပိုက်ဆံ တန်းတောင်းပေး ဒါပဲ”

“သမု”

သမုတို့ စကားကောင်းတုန်းမှာပင် အနောက်က သမုရဲ့နာမည်ခေါ်သံ ကြားတာကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် Surprise shock ရသွားသူက သမု ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။ ရေညှိစိမ်းရောင် အော်တာရှပ်လက်တို့နဲ့ skinny ဂျင်း ဝတ်ထားတဲ့ အမိုက်စားရွှေမင်းသားက မဟော် ဖြစ်လို့နေတာကို ရေရေလည်လည် အံ့ဩရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“မ ... မဟော် ... ဘယ်လာတာလဲ”

သမုက ခင်မင်စွာပဲ ပြန်နှုတ်ဆက်ပေမယ့် မဟော်ရဲ့ မျက်လုံး direction က သမုဘေးက ညီသူ့ဆီ ရောက်နေတယ် ဆိုတာ သတိထားမိတာကြောင့် သမုက ကံတရားကပေးတဲ့ ဖန်ဆင်းမှုကို အရမ်းကျေးဇူးတင်နေမိသွားသည်။ အဲဒီခွင်က လာမယ့် စနေကျောင်းတက်ရက်မှာ သမု ဆင်မယ့်ခွင် မဟုတ်လား။ သမုက စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်သွားကာ ညီသူ့ကိုတော့ တမင်ကို မိတ်မဆက်ပေးခဲ့ချေ။

“သမုတို့က shopping ထွက်လာတာလေ၊ မဟော် တစ်ယောက်တည်းပဲလား။”

“ဟုတ်တယ်။ ကိုယ့်ဘော်ဒါတွေ ခေါ်လိုလာတာ။ သမု shopping ပြီးရင် ကိုယ် စကားပြောလို့ ရမလား။”

ဟား ... မြတ်စွာဘုရား။ ကောင်းလှချည်လား။ သမုက ဖိုက်တာလုပ်ရဲတဲ့သတ္တိကိုတော့ ဖျားသွားရသည်။ သမုဘေးက သူဟာ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် don't care အထာကတော့ အမိုက်စားပဲဖြစ်၏။ သမုက သူ့ရဲ့လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ရဲ့ပြတင်းတံခါးဖြစ်တဲ့ မျက်လုံးတွေကို အကဲခတ်ရင်းက question ပြန် out လိုက်တာဖြစ်သည်။

“အမ်း ... မဟော် ပြောရောရှိလို့လား။ အခုပြောလည်း ရတယ်လေ”

“ပါဆင်နယ် ဖြစ်နေတယ်။ သမုနဲ့ ပြောမှဖြစ်မယ်”

သမုက ကိုယ့်ကို ဘောက်ဆတ်ဆတ် လေသံဖြင့် ပြောတဲ့လေသံကို ဒေါသမဖြစ်မိဘဲ ပြုံးစိစိလေး ဖြစ်မိသွားသည်။ သမုက ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်၍ ညီသူ့ဘက် တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ကာ အိတ်ထဲကလည်း ပိုက်ဆံတစ်ထပ်ထုတ်ကာ ...

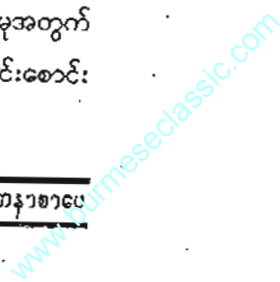
“ညီသူ ... နင် Guy corner မှာ သွားဝယ်ဦးမယ်ဆို။ ရှေး... ကြိုက်တာ ဝယ်ထားနင်နော်။ ငါ့သူငယ်ချင်းနဲ့ စကားခဏ သွားပြောလိုက်ဦးမယ်”

“အင်း ... မြန်မြန်ပြန်လာနော်။ ခဏပဲ ရမယ်”

သမုက အရေးထဲမှာမှ အရစ်တက်နေသော ညီသူ့ဆီ မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်ကာ ညီသူ့လက်ထဲ ပိုက်ဆံတစ်ထပ် ထည့်ပေးပြီးမှ မဟော်နဲ့အတူ သွားလိုက်သည်။

“လာလေ .. မဟော်”

မဟော်က ဘာခကားမှ မပြောဘဲ အောက်ထပ်ကို မှုန်အတူ ဆင်းလာကာ chocolate ဆိုင်မှာထိုင်ကာ သမုအတွက် chocolate တွေ မှာပြီးတော့မှ သမုကို ပေးစောင်းစောင်းပေးလို့တွေဖြင့် ရှိုးရင်းစကားခဏ။

“သမု ... မင်း ကိုယ့်ကို ကစားနေတာလား။”

ဗုဒ္ဓေါ ...။ သမုက ထင်မထားတဲ့စကား ကြားရတာ နို့ မျက်လုံးတောင် ပြူးသွားရသည်။ သမုက သူ့ကို ကစားနေတာ လားဆိုတဲ့ စကားအတွက် စိတ်ထဲမှာ တအံ့တကြီး ဖြစ်နေကာ ဘာပြန်ပြောရမှန်းလဲ မသိတော့။ ကိုယ့်ရဲ့မူလ ပင်မရည်ရွယ်ချက် တွေဟာ ဘာဆိုတာကိုလည်း သတိမမူ ဝူမမြင်မိဘဲ ရင်ထဲက လာတဲ့ စကားလုံးတွေသာ ပြောထွက်သွားလေသည်။

“ဘုရား ... သမု ရှင်ကို ကစားဖူးပါဘူးနော်။ ရှင် လူမှူး နေပြီထင်တယ်”

သမုက စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း နောက်ရွတ်ရွတ်ပြော လိုက်တာက သူ့အတွက် ပို heart ထိစရာလေး ဖြစ်သွားတယ် လား မသိပေ။ ချစ်စရာကောင်းလှစွာသော အပြုအမူကို သူလုပ် ပြလိုက်လျှင် သမုက တကယ့်ကို ဟယ်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။ သူက သမုကို မျက်လုံးတစ်ချက် စွေကြည့်တာ အဲ မဟုတ်သေး ဘူး ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ မျက်စောင်းထိုးလိုက်တယ်ပဲ ဆိုတော့။ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် မျက်စောင်းထိုးတာမျိုးက ဘယ်လိုမှ အဆင်ပြေနိုင်မှာ မဟုတ်ပေ။ ဒါပေမဲ့ သူကတော့ ထူးပြီးတော့မှ ဆန်းလှစွာ သိပ်ကိုကြည့်လိုကောင်းလှပေသည်။ သမုက သူ့ကို

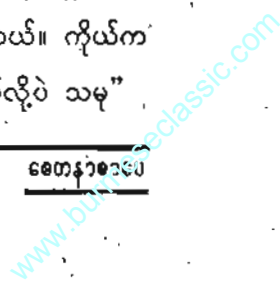
စိတ်ထဲသဘောတကျ ရှိမိသွားတဲ့ ဖီလင်ကို ရင်ထဲတစ်မျိုးတော့ ဖြစ်မိသွားတာပဲဖြစ်သည်။

“သမု ... အဲဒီကောင်နဲ့ သမုက ဘယ်လိုပတ်သက်တာလဲ။ မင်းကို အဲဒီလို တခြားတစ်ယောက်နဲ့ တွဲတွေ့လိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ ကိုယ်ဘယ်လောက်ထိ ဒေါသကို ထိန်းချုပ်ထား ရလဲဆိုတာ မင်း သိသလား။ ကိုယ်က လူရမ်းကားမဟုတ် ပါဘူး သမု။ အေး ... ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ကိုယ့်ဒေါသ တွေကို ဇွတ်ဖိနှိပ်ထားနေရတယ်။ အဲဒါ သမုဘဲလား။”

“ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ထိ ဇွတ်မေးနေတာလဲ”

သမုက သူ့ဆီက ထွက်ကျလာမယ့် တစ်ခုခုကို နားထောင်ချင်တာမို့ မေးလိုက်တာဖြစ်သည်။ မဟော်က အဲဒီ မေးခွန်းကို ပြန်ဖြေဖို့အတွက် သမုရဲ့မျက်ဝန်းတွေကို စူးစူးရှရှ နှိုက်ကြည့်လေသည်။ ပြီးတော့မှ တိုးဖျော့ဖျော့လေသံဖြင့် ...

“အဲဒါတော့ ကိုယ်လည်း ကိုယ့်ဘာသာ ပြန်မေးမိတဲ့မေး ခွန်းပါပဲ သမု။ မင်းနဲ့ တခြားတစ်ယောက် တွဲတာကို ကိုယ်ဘာလို့ ဒေါသကြီးနေမိတာလဲ ဆိုတော့ ရှင်းရှင်းလေး နဲ့ ရိုးရိုးလေးပဲ။ ဖြစ်နိုင်တာ တစ်ခုပဲရှိတယ်။ ကိုယ်က မင်းအနားမှာပဲ ရှိချင်နေလို့၊ မင်းကို ချစ်လို့ပဲ သမု”

သမု အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားမှု အတက်အကျအရမ်း မြန်လွန်းတဲ့ စကားလုံး ဖြစ်တာကြောင့် သမုက သူ့ကိုမျက်ထုံး အပိုင်းသားဖြင့် ဝေးကြည့်နေခဲ့သည်။

“အဲဒီအတွက် ကိုယ် တကယ်အံ့ဩမိတယ်။ မင်းတို့ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ အဲဒီလောက်အထိ အမှတ်ထင် စွဲနေမယ် လို့ ကိုယ်မထင်ခဲ့ဘူး။ တကယ်ပဲ ကိုယ် မင်းကိုချစ်နေတယ် ပြီ သမု။ မင်းကို ကိုယ်ချစ်နေပြီ”

“ဟင်း ... ဒါ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ရည်းစားစကားပြော တာလား”

သမုက သူ့စကားကို အမှတ်မထားသလို ပုံစံလေး ဖြင့် ပြောလိုက်လျှင် မဟော်က သမုကို ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြ ကာ ...

“ဟုတ်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီစကားကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ရှင်ထဲ ကလာတဲ့ စကားပါ။ ကိုယ် ရည်းစားတွေ ထားခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက် စိတ်တွေ မလွတ်သွားဘူး။ မင်းနဲ့ မင်း ကောင်ကို ကိုယ်တွေ့လိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာတော့ ကိုယ် တကယ်ပေါက်ကွဲသွားတယ် သမု။ ဒါဟာ ကိုယ့်ရဲ့ first feeling ပဲ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အဲဒီလောက် မခံစားမိခဲ့ဘူးတာ မှန်သောစကားပါ”

မျက်ဝန်းတွေကနေ သမုက သူပြောတဲ့ မှန်သော စကားကို ယုံကြည်မိသလို ဖြစ်သွားရသည်။ သမု စိတ်ထဲမှာလည်း အဲဒါဟာ သူ တကယ်ကြီး ပြောနေတယ်လို့ သမု အရမ်းအရမ်း ကြီး ယုံကြည်ခံစားမိလေသည်။

“သမု ... အဲဒီကောင်က သမုရည်းစားလားဟင်”

တုန်တုန်ယင်ယင် မေးလာတဲ့ အဲဒီမေးခွန်းအတွက် သမုက အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလေသည်။

“တလွဲတွေ လျှောက်တွေ့မနေပါနဲ့ မဟော်ရယ်။ အဲဒါ သမုရဲ့ first cousin ပါ။ သမုက တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေ။ အဲဒါကြောင့် သမုက မောင်နှမ အရမ်းမက်တာ။ အဲဒါ သမုမောင် ဝမ်းကွဲလေး၊ နာမည်က ညီသူဘုန်းတဲ့။ သူတို့နဲ့ သမုက ကလေးဘဝကတည်းက အဲလိုပဲ လုံးလား တွေးလားနဲ့ တအားရင်းနှီးကြတာလေ။ အဲဒါကို ရှင်က သမုကို တစ်မျိုးထင်သွားတယ်ပေါ့”

ဒီတော့မှ သူ့မျက်နှာက ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံး မျက်နှာ အနေအထား ဖြစ်သွားကာ ...

“ဟား ... အခုမှပဲ အလုံးကြီးကျသွားတော့တယ် သမုရယ်။ ကိုယ့်အဖြစ်က ယောက်ဖကို ရည်းစားထင်မိသွားတာကို။ ဆောရီး ... ဆောရီး”

သူ့ စကားကြောင့် သမုက မျက်စောင်းနုနုတစ်ချက် ထိုးလိုက်ရင်း ...

“အမယ် ... စကားပြောတာ ကြီးကျယ်တင်စီး။ ဘာ ယောက်ဖလဲ”

“အဲဟဲ ... ဟဲ ... ဆောတီး။ ကိုယ် စကားပြော လော သွားတာ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် သမုကို ချစ်နေပြီဆိုတာ သိမ် သေချာသွားပြီ။ အရင်တုန်းက ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကြား မှာ ဘာပြဿနာတွေပဲ ရှိနေ ရှိနေ အဲဒါတွေက အခု အရေးမကြီးတော့ဘူး။ ဘာအာယာတ၊ ဘာအငြိုးတရားမှ မပါတဲ့၊ ကင်းတဲ့ အချစ်မျိုးနဲ့ ကိုယ် သမုကို ချစ်မိပြီဆို တာ တကယ် သေချာသွားပြီ သမု”

သမု ရင်ထဲက အလင်းတရားလေးတစ်ခုဟာ မှိတ်လီ မှိတ်လဲကလေးကနေ ထိန်ထိန်ငြိုးသွားအောင် လင်းချင်းတောက်ပ လို့နေလေသည်။ မဟော်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ အမှန်တရား တစ်ခုကို လည်း သမု မြင်ရခဲ့ပြီ။ သမုနဲ့ သူ့ရဲ့တွေ့ဆုံခဲ့မှုတွေမှာ ဒေါသ ဖြစ်စရာတွေပါနေခဲ့ အငြိုးတွေရှိနေခဲ့သော်လည်း အခုချိန်မှာ သမု အဲဒါတွေကို စိတ်ထဲလည်း ရှိမနေတော့ပေ။ ဖြူစင်ရိုးသား တဲ့ ချစ်ခြင်းတစ်ခုကို လက်ဝယ်ပိုင်ဆိုင်ချင်သူ တစ်ဦးအနေဖြင့် သမု စိတ်ရှင်းချင်သည်။

“မဟော် ... ရှင် သမုကြောင့် နာကျင်အရှက်ရခဲ့တာကို သမုကို စိတ်မဆိုးဘူးလားဟင်”

သမု မေးခွန်းကြောင့် သမုကို သူက ခပ်စူးစူးစိုက် စည်ညှိပြီးမှ ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြသည်။

“may be ။ ကိုယ် သမုကို ဒေါသထွက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခဏလေးပဲ။ သမုကို စိတ်ဝင်စားလာခဲ့တယ်။ အဲဒီလောက်အထိ ကိုယ် သာမန်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခုမြင် လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းမှာ ကိုယ်ဖြစ်သွားတဲ့ စိတ်နဲ့တင် မင်းအပေါ် ကိုယ်မသိလိုက်တဲ့ စိတ်ခံစားချက်တွေ ရှိနေ ပြီဆိုတာ သေချာသွားပြီ သမု”

သမု အရမ်းကို ယုံကြည်မိပါသည်။ စိတ်ထဲမှာ သူ့ကို ချေချင်တဲ့ အငြိုးတရားလည်း ရင်ထဲမှာ ရှင်းလို့သွားလေ သည်။

သမုလည်း သူ့ကို တစ်မျိုးမည်သော ခံစားချက်တွေ ရှိနေခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။

“သမု ... တစ်ခုခု ပြန်မပြောတော့ဘူးလား။ ကိုယ့်ကို စိတ်ဆိုးသွားတာလားဟင်”

သူ အဖြေတောင်းထားတာကို သမုဘက်ကလည်း အချိန်အထိုက်အလျောက်တော့ ဆွဲထားခဲ့ပြီးပြီ။ ပြီးတော့ နှိုင်းခေါ် ကလည်း သမုကို ခံစားရတဲ့အတိုင်း အဖြေပေးဖို့ idea တွေပေးခဲ့ ပြီးသားပဲ။ အဲဒီတွန်းအားပေါင်းများစွာနဲ့ သမုက သူ့ကိုယ့်ကြည့် အဖြေပေးမိလေသည်။

“စိတ်မဆိုးပါဘူး။ သမု အဖြေထုတ်ကြည့်နေတာပါ။ အခုတော့ အဖြေထွက်သွားပြီ”

မဟော် မျက်လုံးအရောင်တွေက အရည်လဲလာကာ စိတ်လှုပ်ရှားဟန်တွေမှန်း သိသာစေသော မျက်နှာပေးဖြင့် သမုဆီ က တစ်စုံတစ်ရာကို ဆိုင်းငံ့နေလေသည်။ သမုကလည်း အဲဒီ အမူအရာလေးကို ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ ကြည့်နေမိသည်။

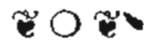
“သမု ... ပြောလေ။ ဘာ ... ဘာလဲဟင်”

သမုက သူ့ကိုမပြောခင် အရင်ဆုံးထမို့ နှိုင်းပြင်းကာ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြီးမှ သူ နားလည်မည့်စကားလုံးကို ရွေး ချယ်ပြောကာ ဆိုင်ထဲက ပြေးထွက်လာခဲ့တော့။

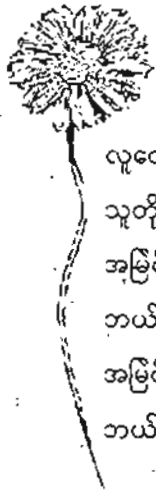
“ရှင်ခံစားချက်တွေကို သမုက ပစ်ပယ်မထားတတ်ပါဘူး။ အခုတော့ သမု ပြန်တော့မယ်”

သမုက အဖြေပေးလိုက်ပြီမို့ စိတ်လက်ပေါ့ပါး ပျော်ရွှင်စွာ အပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ သမုရဲ့ တိုးတိုး ဖော် အချစ်ရဆုံး သူငယ်ချင်း နှိုင်းမမို့ကို ပြောပြချင်စိတ်တွေက တားမရ ဆီးမရ ဖြစ်လာတာမို့ အမြန်ဆုံး ဖုန်းခေါ်လိုက်လေလျှင် အမျိုးသမီးက ပြန်လည်ပြောကြားလေသည်။

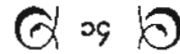
“လူကြီးမင်း ခေါ်ဆိုသောဖုန်းမှာ စက်ပိတ်ထားပါတယ် ရှင်”

www.burmeseclassic.com

လူတွေဟာ ရထားတဲ့ ဘဝပိုင်ဆိုင်မှုပေါ် မူတည်ပြီး
 သူတို့ရဲ့စိတ်တွေက ပြောင်းလဲသွားတတ်တယ်။
 အမြဲစိတ်ချမ်းသာနေတဲ့သူဟာ
 ဘယ်တော့မှ ငိုမှာမဟုတ်သလို
 အမြဲငိုနေတဲ့ သူကလည်းက
 ဘယ်တော့မှ စိတ်ချမ်းသာမှာ မဟုတ်ဘူး။

မဟော်က လေလေးတချွန်ချွန်ဖြင့် ကားဖုန်သုတ်
 သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေတာဖြစ်သည်။ သူ့အတွက်ကတော့ ဘယ်လို
 ကားပုံမျိုးနဲ့ ခိုင်းနှိုင်းရမလဲ။ စုတ်ကော လာဘ်ကော ဝင်တယ်
 ဝဲ ပြောရမှာဖြစ်သည်။ သူ့ဖားသားကြီးက သဘောတွေ အကောင်း
 လွန် အလွန်ကောင်းနေကာ သူ့ရဲ့ကားကို ရောင်းပေးပြီး သူ
 သဘောတွေ အလွန်ကျနေတဲ့ BMW X5 ကို ဝယ်ပေးလေ၏။
 ဒီကားအသစ်ကြီးနဲ့ သူ့ရဲ့ချစ်သူ အသစ်စက်စက်လေး သမုကို
 ဖုန်းဆက်ချိန်းကာ လျှောက်သွားဖို့ တွေးထားလိုက်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း လူ့စိတ်ဆိုတာ အဆန်း
 ကြယ်သားပင်၊ သူ့ကိုယ်တိုင်တောင် သူ့စိတ်ရဲ့ changing တွေ
 ကို အံ့သြရလေသည်။ အစကတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် နှိုင်းမမိုကို

စိတ်ဝင်စားတယ်လို့ စိတ်ကူးထင်မှတ်ထားခဲ့တာဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် သမုကိုလည်း သူ စိတ်ဝင်စားခဲ့တာဖြစ်သည်။ တစ်မြန်နေ့က သမုကို ဘဲတစ်ဗွေနဲ့ မြင်လိုက်ရလို့ ပွက်ပွက်ဆူ ဖြစ်သွားတဲ့ သူ့စိတ်တွေမှာတင် သမုကို အကြီးအကျယ် ကြွခဲ့ပြီဆိုတာ သူသိလိုက်ပြီဖြစ်၏။

သူချစ်တဲ့ ချစ်သူကို အဆုံးရှုံး မခံနိုင်တာဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ လောဘလို့ သူက ယူဆလေသည်။ သူချစ်တဲ့ သမုကို ပြန်ချစ်လေသောအခါ ချစ်သူဆိုတဲ့ တော်စပ်မှုထဲ သူတို့ရောက်လာခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ အဲဒီ feel ကို သူက တော့ သိပ်ကြိုက်လေ၏။

“အစ်ကိုလေး ... ဖုန်းမြည်နေတယ်”

မဟော်က သူ့ရဲ့အသံမြည်နေတဲ့ Note II လေးကို ထွေးထွေးလက်ထဲက လှမ်းယူလိုက်ကာ ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။

“ဟယ်လို”

“မဟော်မင်းညို ... တို့ပါ နှိုင်းမမီ”

မဟော်က နှိုင်းမမီဆို၍ ဖုန်းနံပါတ်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ နှိုင်းမမီရဲ့ဖုန်း မဟုတ်တာကြောင့် သူက နံပါတ်တစ်ချက် ပြန်ကြည့်ရင်းက ...

“အင်း ... ပြော နှိုင်းမမီ။ ဖုန်းနံပါတ် အသစ်ပါလား။ အန်တီကော နေကောင်းလား”

“အင်း ... တော်တော်ကြီး ကောင်းသွားပါပြီ။ ဒီနံပါတ်က တို့ ခဏကိုင်တာ။ မနေ့က တို့ မြို့ထဲသွားရင်း Taxi ပေါ်မှာ တို့ ဖုန်းကျန်ခဲ့လို့လေ။ အဲဒါ ဖုန်းက လောလောဆယ် ဆက်သွယ်လို့ မရသေးဘူး။ အဲဒါ ဒီနံပါတ် လှမ်းမေးတာ။ ပြီးတော့ ဒီနေ့ တွေ့ရအောင်လေ”

“အင်း ... ရပါတယ်၊ ဘယ်မှာ တွေ့မလဲ။ ကိစ္စရှိလို့လား”

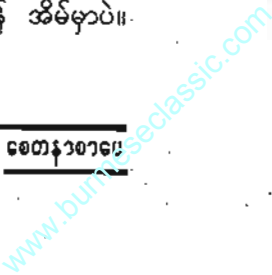
“အမယ်လေး ... မေးခွန်းကြီးကလည်း စိမ်းကားပြတ်သားလိုက်တာ”

မဟော်က သူ့စကား နည်းနည်းဖောင်းလှသွားတာ

အားနာသွားကာ နှိုင်းမမီကို ပြန်ချော့ရသည်။

“ဆောရီးပါ နှိုင်းမမီရယ်။ ကိစ္စရှိမှ တွေ့ရအောင်လို့ ဆိုလိုချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ် ဒီလိုပဲ ပြောမိသွားတာ။ တွေ့မယ်လေ ... ကိုယ် ဘယ်လာခဲ့ရမလဲ”

“အမ်း ... တို့အိမ်ကို လာကြည့်ပေးမလား။ ပြီးမှ တစ်နေရာရာ သွားတာပေါ့။ တို့ ဒီနေ့ တစ်နေကုန် အိမ်မှာပဲ။ ကြိုက်တဲ့အချိန် လာလို့ရတယ်”

မဟော်က ညနေကျရင် သမုန့်သွားဖို့ ရည်ရွယ်တာကြောင့် အခုပဲ ထွက်လာဖို့ စဉ်းစားလိုက်ကာ ...

“Ok ... ဒါဆို ကိုယ် အခုချက်ချင်း လာခဲ့လိုက်မယ်လေ။ အန်တီကိုပါ ဝင်နှုတ်ဆက်ရတာပေါ့။ ကိုယ်လာခေါ်မယ်နော်”

“Ok ... See you”

နှိုင်းမမိုက ဖုန်းချသွားလျှင် သူကလည်း ကားသန့်ရှင်းရေးလုပ်တာကိုရပ်၍ အိမ်ထဲပြန်ဝင်ကာ ရေခိုးချိုး အဝတ်အစားလဲလိုက်သည်။ ရိုးရှင်းသောစတိုင်လ်ဖြစ်တဲ့ အနက်ကွက်စိပ်ဘော်ဒီဖစ်ရှပ်အင်္ကျီကို စတိုင်လ်ဘောင်းဘီဖစ်ဖြင့် တွဲဆင်ကာ ခေါင်းကြီးခါးပတ်တစ်ခုဖြင့် စတိုင်လ်တစ်ခုကို ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူဓာတ်ကျနေတဲ့ CK one ကိုဆွတ်ကာ အောက်ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဒီအချိန် ဖေဖေကော မေမေကောက အလုပ်မှာဖို့ မဟော်က အပြင်ထွက်တာ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ ခွင့်တောင်းဖို့ မလိုခဲ့ပေ။ မဟော်က အောက်ပြန်ဆင်းလာပြီးမှ တစ်ဆက်တည်း သမုန့်ပါ ဆက်တွေ့မှာ ဖြစ်တာကြောင့် သူ့ရဲ့လက်စွဲတော် canon ကင်မရာကြီးကို တစ်ခါပြန်ယူပြီး ကားပေါ်တင်ပြီးတော့မှ သမုဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။

“အင်း ... ပြော”

“သမု ... ညနေကျရင် ကိုယ်တို့ တွေ့ရအောင်လေ။ သမုအားတယ်မှလား”

“အင်း ... တွေ့မယ်လေ။ ဘာအစီအစဉ်ရှိလို့လဲ မဟော်”

“Surprise လေကွာ။ ကိုယ့်ချစ်သူအတွက် special day ဖြစ်စေရမယ်”

“အလဲ့ ... ကြော်ငြာကတော့ အညွှန်းနဲ့တင် စိတ်ဝင်စားစရာပဲ။ အိုခေလေ။ အဲဒါဆို သုံးနာရီလောက် သမုအပြင် ထွက်လာခဲ့မယ်။ ထွက်လာပြီဆို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်။ သိပ်အကြာကြီးတော့ အချိန်မရလောက်ဘူးနော်”

“အမ်းပါ ... တွေ့ရရင်ပဲ ကျေနပ်ပါပြီ”

သမုက ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ချိုလွင်လွင် အသံလေးအတူ ဖုန်းပိတ်သွားလေသည်။ သူက အဲဒီတော့မှ နှိုင်းမမိုဆီဆင်းလာခဲ့သည်။ နှိုင်းမမိုက တိုက်အောက်မှာတင် သူ့ကိုစောင့်ကာဖို့ အံ့အားသင့်သွားရသည်။

“wow ... ကား လဲလိုက်တာလား။ အမိုက်စားပဲ”

“ဟုတ်တယ်။ ဖားသားကြီး ကျေးဇူးပေါ့”

“good တာပေါ့။ ကဲ ... သွားရအောင်လေ”

“အန်တိုကို နှုတ်ဆက်ရဦးမယ်လေ”

“မေမေက အိပ်နေပြီ။ ပြီးတော့ တို့က ပြန်လာမှ မေမေကို မင်းနဲ့တွေ့စေချင်တာ”

မဟော်က ကြားလေရသော အထူးအဆန်းစတာကြောင့် အတော်တော့ အံ့အားသင့်သွားရလေသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း သူက ဘာမှပြန်မမေးတော့ဘဲ ကားပေါ်တက်လာတဲ့ နှိုင်းမမိကို မေးဆတ်ပြရင်း ...

“ကဲ ... နှိုင်းမမိ၊ ကျွန်တော်မျိုး ဘယ်ကိုလိုက်ပိုပေးရမလဲ ပြော”

“အင်း ... အဲဒါကတော့ တို့ မင်းရဲ့ idea အတိုင်း လိုက်ဖို့စဉ်းစားထားတယ်။ စကားအေးအေးဆေးဆေးပြောလို့ ကောင်းမယ့်နေရာကို လိုက်ပို့”

မဟော်က ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ စကားအေးဆေးပြောရအောင် Wasabi ဆိုင်ကို မောင်းလာခဲ့တော့သည်။ ဆိုင်ထဲရောက်တော့ ဘာမှမပြောသေးတာမို့ သူကပဲ နှိုင်းမမိကို စကားစလိုက်ရသည်။

“ကိုယ့်ကို ပြောစရာရှိလို့လား နှိုင်းမမိ”

သူမေးတော့မှ နှိုင်းမမိက သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်၍ ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြသည်။

“ဒီစကားက တို့သေသေချာချာ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားပြီးမှ ပြောတဲ့စကားပါ”

“အင်း ... ဘာလဲဟင်”

“မင်းနဲ့တို့ အပေးအယူကိစ္စ ဖျက်လိုက်ရအောင် မဟော်။ မင်း သမုနဲ့ရည်းစားဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားစရာ မလိုတော့ဘူး။ တို့ရဲ့အတ္တကြီးမှုထဲမှာ မင်းကို အဆုံးမခံနိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ တို့ မင်းကို ပေးထားတဲ့ ကတိကိုတော့ သမုနဲ့ ရည်းစားမဖြစ်ပေမယ့်လည်း တည်ပါ့မယ်”

မဟော်က အဲဒီစကားကြောင့် ခေါင်းနုပမ်းကြီးသွားသည်။ ဒီဆိုလိုချင်တဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ဟာ သူ့ကို အဖြေပေးဆိုက်တာပေါ့။ ဟား ... ကျိုင်တော့တက်ပြီ။ သူ့ရဲ့စပ်ဆော့မှုဟာ ကျည်းထဲ ကျပ်တဲ ရောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိက သူ့ကို အကဲခတ်သလို တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

“မဟော်မင်းညို ... တို့ ပြောတာကို နားမရှင်းလိုက်တာလားဟင်”

“မ ... မဟုတ်ပါဘူး”

“ဟင် ... တို့ အဖြေပေးလိုက်တာကို သိကော သိရဲ့လား”

တကယ်ကို အသက်ရှူကျပ်စေတဲ့ မေးခွန်းပဲဖြစ်သေးသည်။ ထားခဲ့တဲ့ ကတိအတိုင်းပဲ သူဟာ သမုဆိက လိမ်လည် လှည့်ဖြားပြီး ရည်းစားဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြီး ရည်းစားဖြစ်တာနဲ့ နှိုင်းမမိုဆိက အချစ်ကိုပါရရှိခွင့် ရရှိမှာဖြစ်တဲ့အတွက် သူဟာ အဲဒီ two timing ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့တာဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ အချိန်မှာ သမုကို သူ ချစ်မိခဲ့ပြီ ဖြစ်တာကြောင့် အပြစ်မဖြစ်ချင်ပါ။

“နှိုင်းမမို”

နှိုင်းမမိုက သူ တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးတဲ့ နူးညံ့နေသော မျက်ဝန်းအကြည့်တို့ဖြင့် ပြန်လည်ကြည့်ကာ “အင်း” ဆိုပြီး နှုတ်ခမ်းမဖွင့်ဘဲ ထူးသည်။ မဟော်က ပြောဆိုမှုဖြစ်မယ့် စကားလုံးတွေအတွက် မပြောမဖြစ်တော့ ပြောရမှာဖြစ်တာကြောင့် အားနာပေမယ့် ပြောမိသွားသည်။

“ဟို ... ဟို ... ကိုယ် တောင်း ... တောင်းပန်ပါတယ်”

“ဘာကိုလဲ”

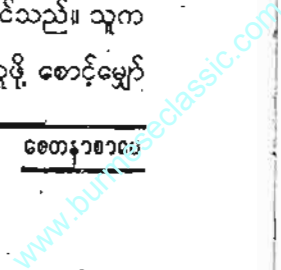
“ကိုယ်နဲ့ သမု ချစ်သူဖြစ်သွားတာ နှစ်ရက်ရှိသွားပြီ နှိုင်းမမို”

“ရှင်”

နှိုင်းမမိုက အရစ်ကို အံ့ဩမှင်သက်သွားဟန်ဖြင့် ဘာမှဆက်မပြောနိုင်သေးလျှင် သူကပဲ နားလည်အောင် ရှင်းပြရလေသည်။

“မင်းကို ကိုယ် မပြောဖြစ်ဘူးဆိုတာ ဒီကိစ္စကို ကိုယ် သေသေချာချာလေး ပြောပြချင်လို့ အချိန်ခဏယူလိုက်မိတာပါ။ အရင်တုန်းကတော့ နှိုင်းမမိုနဲ့ အပေးအယူပုံစံမျိုးကြီး ကိုယ် သမုနဲ့ပတ်သက်ခဲ့တာလေ။ ဒါပေမဲ့ အခုချိန်မှာ ကိုယ် သမုအပေါ်ကို တကယ်ချစ်မိသွားခဲ့ပြီ။ ကိုယ် ... ဟိုဟာ ... ကိုယ်ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ စကားတွေ အပေးအယူတွေအတွက် ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်။ အဲဒီစကားတွေကို ကိုယ်ပြန်ရုပ်သိမ်းပါတယ်”

မဟော်က အားနာပေမယ့် ဒါဟာ ပြောသင့်ပြောထိုက်တဲ့စကားမို့ ပြောလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုက တဒင်္ဂတော့ ငြိမ်သက်သွားသည်။ သူလည်း ဘာမှပြန်မပြောရဲပေ။ အခြေအနေဟာ တကယ်ကြီး အားနာစရာကောင်းလှပါသည်။ နှိုင်းမမိုက အဖြေပေးလိုက်ကာမှ သူက ဒီအပေးအယူတွေကို ရုပ်သိမ်းပါတယ်ဆိုတော့ ဒါဟာ ချိုးသလိုတောင် ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ သူက နှိုင်းမမို ပြောလာမယ့် တစ်ခုခုကို ကျေနပ်စွာ ခံယူဖို့ စောင့်မျှော်

နေ့စဉ်မှာပဲ နှိုင်းမမိုဆီက တိုးညှင်းညှင်းရယ်သံတစ်ခု ထွက်လာလေသည်။

“အဟင်း ဟင်း ... မဟော်က သမုကို တော်တော်ချစ်တာပဲ။ တို့သူငယ်ချင်းအတွက် တို့ အများကြီး ဂုဏ်ယူသွားပြီ။ တို့ ဒီအချိန်ထိ မင်းကို ပတ်သက်နေတယ် ဆိုတာကလည်း သမုနဲ့ ချစ်သူတွေ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ပဲလေ။ အခု တို့ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ တို့ ကျေနပ်တယ်။ Congratulation မဟော်မင်းညို”

နှိုင်းမမိုက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပို့ လက်တစ်ဖက်ကမ်းပေးလိုက်လျှင် မဟော်က လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်၏။ ရုတ်တရက် စိမ့်ခနဲတက်သွားသော ခံစားမှုဟာ ဘာကြောင့်မှန်းတော့ မသိပါ။ သမုနဲ့ ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားပြီဆိုသောအခါ နှိုင်းမမိုရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲက အဓိပ္ပာယ်တွေဟာ သူ ဖတ်လိုမတတ်နိုင်အောင်ပဲ များပြားရှုပ်ထွေးလွန်းလှသည်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရှင်းပြချက်ကို နှိုင်းမမို နားလည်ပေးတာကပဲ ကျေးဇူးတင်ရမှာဖြစ်သည်။

“ကိုယ် နှိုင်းမမိုကို အရာရာအားလုံးအတွက် အားနာပါတယ်”

“မလိုဘူးလေ။ အားနာစရာ မလိုပါဘူး။ ဒီလမ်းကို တို့ကိုယ်တိုင် လျှောက်ပါလို့ ညွှန်ပြပေးခဲ့တာပဲလေ။ သမုနဲ့ မင်း ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားတာကို တို့ အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်။ အိုခေ ... ပြန်ကြရအောင်လေ”

မဟော်က ဘာမှဆက်မပြောဖြစ်တော့ဘဲ ပြန်မယ်ဆိုတော့ နှိုင်းမမိုကို ပြန်ပို့ပေးလိုက်တော့သည်။ ကားပေါ်မှာလည်း ကားက မယ်မယ်ရရ ပြောစရာရာလို့ မတွေ့ပေ။ သူ အိမ်ရှေ့အထိ ပြန်လိုက်ပို့ပေးပြီးနောက် နှိုင်းမမိုက ကားပေါ်က ဆင်းကာနီးမှာ သူ့ကို တစ်ချက်ပြန်ကြည့်ကာ ...

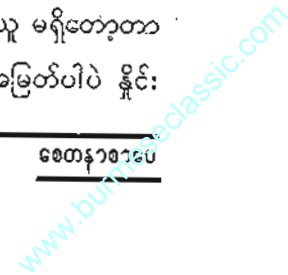
“သူ့ကို တော်တော်ကြီး ချစ်သွားသလား မဟော်”

“အင်း ... ချစ်တယ်”

သူ့အဖြေစကားကြောင့် နှိုင်းမမိုက ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း အပြုံးတစ်ခုကိုပြုံးကာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရင်းက ...

“သူ့ကိုချစ်တယ်ဆိုရင် ဒီနေ့ တို့ မင်းကို အဖြေပေးခဲ့တဲ့ ကိစ္စကို သူ့ကို မပြောပြပါနဲ့ မဟော်မင်းညို”

“ကိုယ်နားလည်ပါတယ်။ သမုကို မပြောပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တို့ကြားထဲမှာ ဒီအပေးအယူ မရှိတော့တာကိုက ရိုးသားမှု ရှိသွားပြီလေ။ အဲဒါ အမြတ်ပါပဲ နှိုင်း”

မမို့။ နှိုင်းမမို့ ပြောခဲ့တာကိုကော ကိုယ်ပြောဖူးခဲ့တာတွေ
ကိုလည်း အားလုံးမေ့ပစ်လိုက်လို့ ရပါပြီ”

“မေ့ပစ်ရမယ်။ အဟက် ... တို့ မင်းကို တကယ်အခြေ
ပေးခဲ့တာပါ”

“ဗျာ”

ထင်မထားတဲ့ စကားကြောင့် မဟော်က ဘာပြော
ရမှန်း မသိစွာ ဗျာဖြစ်သွားလျှင် နှိုင်းမမို့က ဟက်ဟက်ပက်ပက်
ရယ်လိုက်ကာ ...

“အမယ်လေး... နောက်တာပါ မဟော်မင်းညိုရယ်။ မတုန်
လှုပ်သွားပါနဲ့၊ ကဲ ... တခုတာ၊ တို့ သွားတော့မယ်”

နှိုင်းမမို့က ကားပေါ်က ဆင်းသွားမှ သူက အန်တီ
ကို နှုတ်ထက်ဖို့ သတိရတာကြောင့် သူပါ အပေါ်လိုက်ခဲ့ဖို့ပြော
လေလျှင် နှိုင်းမမို့က ပရုံးတစ်ချက် တွန့်ပြကာ ...

“ရပါတယ် မဟော်မင်းညိုရယ်၊ နောက်ကြည့်မှပဲ။ တို့လည်း
ခေါင်းနည်းနည်းကိုက်နေလို့ပါ”

မဟော်က ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြကာ ကားပေါ်ကို
ပြန်တက်၍ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ နှိုင်းမမို့ နည်းနည်းထိသွား
တယ်ဆိုတာ သူသိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ မမျှော်လင့်သောအခြေ

အနေတွေ ဖြစ်လာဖို့အတွက် ကိုယ်လုပ်တဲ့အပြုအမူတွေကလည်း
တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်နေတဲ့ အရင်းအနှီးတွေ ဖြစ်လို့နေတတ်လေ
သည်။

www.burmeseclassic.com

စနေနေ့ရဲ့ ကျောင်းတက်ချိန်ဟာ သူ့အတွက်တော့ ဒီကနေ့မှာ အသစ်ဆုံးပဲ ဖြစ်လေသည်။ သမုက ကားမယူလာဘူး ဆိုသောအခါ ချစ်သူရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးလေးအဖြစ် အကြံအပို့ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဖို့အတွက် သမုရဲ့လမ်းထိပ်ကို နာရီဝက် လောက်စောပြီး ရောက်နေတာဖြစ်သည်။ သူက သူ့ရဲ့ကားသစ်ကြီး ကို ချစ်သူနဲ့အတူ မောင်းလာပြီး ကျောင်းသွားရတဲ့ ဖိလင်ကို အရမ်းရင်ခုန်ထားတာဖြစ်သည်။ ဟော ... ထွက်လာပါပြီ။ သူ့ ရည်းစား အသစ်စက်စက်လေးဟာ အရမ်းရမ်း မြန်မာဆန်တဲ့ traditonal ဒီဇိုင်းဖြစ်တဲ့ ပေါင်းသားပုစွန်ဆီရောင်ဝမ်းဆက်လေး နဲ့ လုံးဝကို လင်းစတင်း ပြင်ဆင်လာတာဖြစ်၏။

မဟော်က အဲဒီအလှထဲမှာ ခဏလောက် ကြွေမျော သွားကာ သူက ကားပေါ်ကဆင်း၍ သမုကို ခရီးဦးကြိုပြုလိုက် သည်။ သမုက အပြုံးတစ်ခုဖြင့် သူ့ကို ဆီးနှုတ်ဆက်ကာ ...

“အမယ်လေး ... သူနဲ့ ကျောင်းအတူတူတက်ဖို့ အိမ်ကနေ စွန့်စွန့်စားစား တွက်လာရတာ။ မော့ထွာ”

သမုက ပြောရင်းနဲ့ ကားပေါ်တက်လျှင် နောက်ခန်း ဝင်ထိုင်တာမို့ မဟော်က ကြောင်သွားကာ လှမ်းပြောရသည်။

“သမု ... ရှေ့မှာထိုင်လေ”

“မထိုင်တော့ဘူး။ မဟော် ... အခု နှိုင်းမမို့ အိမ်ကိုဝင်ခေါ် ပေးရဦးမယ်”

“ဟမ် ... သူက သူ့ဘာသာ သွားမှာလေ”

“ဪ ... နှိုင်းမမို့ ကားက ဘာဖြစ်တယ်ဆိုလား မသိ ဘူး။ အဲဒါကြောင့် သမုတို့နဲ့အတူလိုက်မှာ။ ခေါ်လိုက်ပါ မဟော်ရယ်။ လမ်းလည်းသင့်နေတာပဲဟာ”

မဟော်က နှစ်ယောက်တည်း သွားချင်တာမို့ စိတ် ပျက်သွားကာ ကျစ်ခနဲ စုပ်သတ်လိုက်ရင်း ...

“အဲဒါဆိုလည်း သွားခေါ်တာက ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမုက ဘာလို့ အရှေ့မှာ မထိုင်တာလဲ”

“အဲ ... ကောင်မလား မဟော်ရဲ့။ သမုက ရှေ့ခန်းမှာ မိန့်မိန့်ကြီး ထိုင်ပြီး နှိုင်းမမို့က နောက်မှာထိုင်တော့ ကောင်းမလားလို့။ ကဲပါ ... မောင်းမှာဖြင့် မောင်းပါ။ အရမ်းစကားများတာပဲ”

“အေးပါကွာ ... အေးပါ”

မဟော်က ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ နှိုင်းမမိုအိမ်ကို မောင်းလာခဲ့သည်။ တိုက်အောက်မှာ ထုံးစံအတိုင်း နှိုင်းမမိုက စောင့်နေကာ သူ့ကားကို မြင်လိုက်လျှင် အံ့အားတသင့် ကားပေါ်တက်လာကာ ...

“ဟယ်တော့ ... မဟော်မင်းညိုနဲ့ လာတာလား။ sorry ... တို့က နောင်ယုက်သူလို ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါများ သမုရယ် တို့ ဖုန်းဆက်ကတည်းက မဟော်မင်းညိုနဲ့ သွားမယ်ဆိုတာ ပြောလိုက်ပါလားလို့။ တို့ဘာသာတို့ Taxi ငှားလာလိုက်မှာပေါ့။ အခုတော့ အသစ်စက်စက် သမီးရည်းစားတွေကိုမှ သွားပြီးဒုက္ခပေးမိသလို ဖြစ်နေပြီ”

“အယ် ... မဟုတ်တာ။ နှိုင်းမမိုကလည်း ဒါဘာအားနာဇရာရှိလဲ။ သမုတို့က သူငယ်ချင်းတွေပဲလေ”

အဲဒီစကားဝိုင်းထဲမှာ သူကတော့ ဝင်ပြီးမပြောတော့ပေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူဟာ သူ့ဘာသာသူ ကိုယ်ရှိန်သတ်နေတာပဲ ဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုနဲ့ သမု ကြားထဲက အကန့်တစ်ခုကို သူလည်း သေချာမသိပေ။ သူမတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဇဟားကပ်မှုထဲမှာ သူက

ဝင်မလိုဖြစ်ပြီးမှ သူ့တကယ်တွဲချင်တဲ့ ပတ်သက်ချင်တဲ့သူ့ကို ဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်တဲ့ခွင့် ရခဲ့ပြီမို့ ဒီအရှုတ်အကန့်က သူထွက်လိုက်တာဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ အခုချိန်ထိ သူ နားမလည်သေးတာကတော့ နှိုင်းမမိုဟာ သူမနဲ့ရည်းစားဖြစ်ခွင့်ရမယ့်အထိ အခွင့်အရေးတွေပေးပြီး သမုလက်ထဲ သူ့ကိုတွန်းပို့ခဲ့တာလဲ ဆိုတာပဲဖြစ်သည်။ ဒီအဖြစ်အပျက် အပေးအယူကိစ္စတွေကိုကော သမု သိရဲ့လား။ တွေးရင်းဝေး ဖြစ်နေတာမို့ သူက ဘာမှမဖြစ်အောင် အသာစွဲနေတာဖြစ်၏။

ဘက်ခံမှန်က တစ်ဆင့် သူမတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ movement တွေကို ကြည့်ရတာတော့ ဘာမှစိတ်ထင်စရာမရှိပေ။ နှိုင်းမမိုနဲ့ သမုခင်ဟာ မနေ့တစ်နေ့က သိတာဖြစ်ပေမယ့် အရမ်းအရမ်းကို ရင်းနှီးပုံပဲဖြစ်သည်။ အဲဒါဆို သူတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ တစ်ခုခု အကန့်ရှိနေတယ်ဆိုတာ သူပဲ စိတ်ထင်လိုဖြစ်မှာပါ။

မဟော်က နှိုင်းမမိုကို propose မမြည်သော propose လုပ်ခဲ့ခြင်းအပေါ်ကို သမု မသိစေချင်တဲ့အတွက် သူက သမုရှေ့မှာဆို နှိုင်းမမိုကို မသိသလို သိပ်မရင်းနှီးသလို ပုံစံဖြင့် သူ့ဘက်ကလည်း တစ်ကွက်ဒိုင်ထားတာပဲ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

“မဟော်ရေ ... မဟော် ရောက်တာနဲ့ အတန်းဝင်ရတော့ မှာလား”

အနောက်က သမု မေးသံကြောင့် မဟော်ကအတော့ မပြတ်သွားကာ သမု မေးတာကို လှမ်းဖြေလေသည်။

“မဝင်ရသေးဘူး သမု။ ကိုယ့်ပထမဆုံးအချိန်က lecture ချိန်”

“အဲဒါဆို သမုတို့ ကန်တင်းတူတူ ထိုင်ကြမလား”

“အင်း ... ရတယ်လေ။ ထိုင်မယ်”

မဟော်က ဒဂုံတက္ကသိုလ်ဝင်းထဲအထိ ကားကို မောင်းချလာကာ သမုတို့ Physics ဆောင်မှာပဲ ကားရပ်ကာ သမုနဲ့အတူ ကန်တင်းထိုင်လေသည်။

“သမု ဘာစားမလဲ”

“အမ်း ... ရှမ်းခေါက်ဆွဲတစ်ပွဲ၊ နက်စ်တစ်ခွက်။ နှိုင်းမမှီ ကော”

နှိုင်းမမှီကို လှမ်းမေးလိုက်လျှင် နှိုင်းမမှီက ချက်ချင်း မဖြေသေးဘဲ သူ့ကိုတစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

“မဟော် ဘာမှာမှာလဲ။ အရင်မှာလေ”

“နာနတ်လက်ဖျော်တစ်ခွက်ပေး”

မဟော်က ပြီးပြီးရော ဖျော်ရည်တစ်ခွက်မှာလိုက် ပြီးနောက်မှာတော့ နှိုင်းမမှီကလည်း အဲဒီအတိုင်း လိုက်မှာတာ ဖြစ်သည်။

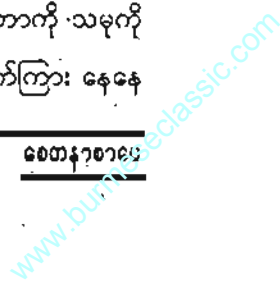
“သူနဲ့အတူတူပဲနော်”

ဒီကိစ္စက ဘာမှမဟုတ်ပေမယ့် မဟော်က အဲဒီ အပြုအမူအတွက် စိတ်ထဲတစ်မျိုးတော့ ဖြစ်သွားသလို ဖြစ်မိသည်။ ဒါပေမဲ့ သမုကိုကြည့်တော့လည်း ဘာမှဖြစ်ဟန်မပြ။ နှိုင်းမမှီပုံစံ အလည်း လုံးဝကြီး အေးရာအေးကြောင်းမို့ သူက တစ်မျိုးဖြစ် သွားတဲ့စိတ်ကို မေ့ဖျောက်ထားလိုက်ရသည်။

“နှိုင်းမမှီ ... အန်တီကော နေကောင်းသွားပြီလား”

“အင်း ... ကောင်းသွားပါပြီ။ မေမေက ခုတော့ ဒေါင် ဒေါင်မြည်ပဲလေ”

မဟော်က နည်းနည်းတော့ နေရကျပ်လာသလို စားရလာသည်။ အဲဒီနေ့က အဖြစ်ကို သူ သမုကို လုံးဝမပြော ပြီးသလို နှိုင်းမမှီကလည်း သူ ကူညီခဲ့တယ် ဆိုတာကို သမုကို ပြောပြခဲ့ပုံ မပေါ်ပါ။ မဟော်က သူမတို့နှစ်ယောက်ကြား နေနေ

ရတာကို အသက်ရှူနည်းနည်း ကျပ်ချင်သလို ဖြစ်လာသည်။
အဲဒါကြောင့် မြန်မြန်ခိုးဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ သမုကို စကားစရတော့
သည်။

“ဟား ... သမု၊ ဆောရီး ... ကိုယ်မေ့နေတာ။ ဒီနေ့ ကိုယ့်
ဘောဒါတွေနဲ့ ကျောင်းသားရေးရာမှာ Assignment သွား
တင်ဖို့ ချိန်းထားတာ။ ကိုယ်သွားမှ ဖြစ်မယ်”

သူက အကြောင်းပြလိုက်တာမို့ သမုက သူ့ကိုမျက်
စောင်းနုနုတစ်ချက် ထိုးလိုက်ရင်းက ...

“ဟင်း ... မဟော်ကတော့ မေ့လိုက်တာ။ အဲဒါဆိုလည်း
အအေးသောက်မနေနဲ့တော့။ သွားတော့လေ၊ အဲဒါဆို”

“Ok ... အဲဒါဆို ကိုယ် ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်နော်။
ထမင်းစားချိန် ကိုယ် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်။ တာတား
နှိုင်းမမို့ ... သွားပြီဟေ့”

မဟော်က နှစ်ယောက်စလုံးကို နှုတ်ဆက် ထွက်လာ
ခဲ့တော့သည်။

ကန်တင်းထဲက ပြန်ထွက်လာမှ သူ အသက်ရှူက
ချော့လည်သွားလေသည်။ တောက် ... ဘာလဲကွာ။

သူကပဲ လိပ်ပြာလန့်နေတာလား။ နှိုင်းမမို့ကပဲ
ခကြောက်စရာ ကောင်းနေတာလား။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ သမုနဲ့ ရည်းစားဖြစ်ပြီးသွား
တာနဲ့ နှိုင်းမမို့ကို ကျွတ်ကြသွားတယ်ဆိုတာ ဘာမှတော့ သိပ်မ
ဆိုင်ပေ။

www.burmeseclassic.com

“ဘယ်လိုလဲ နှိုင်းမမို့။ အားမကျဘူးလား။ တစ်ခါတလေ တော့လည်း အချစ်ဆိုတာ ထူးဆန်းတယ်ဟ။ သမု ဘယ် တုန်းကမှ ချစ်သွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်မထားတဲ့ လူတစ် ယောက်နဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ကို ချစ်မိသွားတယ်။ မဟော် က အခုထိတော့ ကျေနပ်စရာကောင်းတဲ့ ရည်းစားတစ် ယောက်ပဲ”

နှိုင်းမမို့က ပြုံးစိစိလုပ်နေကာ ဖရုံစေ့ အစားမပျက် ဘဲ သမုကို မျက်စိတစ်ချက်ပစ်ပြသည်။

“ဟဲ့ ... ဘာရယ်နေတာလဲ။ အကောင်းပြောနေတာ။ နင့် ကို ရည်းစားထားစေချင်တယ်”

“ရည်းစားထားစေချင်တယ်။ ဟုတ်လား”

“အင်း ... ဟုတ်တယ်။ နှိုင်းမမို့ ကျေးဇူးကြောင့် သမု လည်း အချစ်ကို ရှာတွေ့သွားသလိုမျိုးပဲ။ နှိုင်းမမို့ကိုလည်း သမုက တွေ့စေချင်တာ”

“အချစ်ကို တွေ့စေချင်များ သမုရယ်။ ဘာခက်လို့လဲ။ တို့လည်း အခု အချစ်တွေ့ထားတာပဲဟာ”

အခုမှ ဖွင့်ကျလာတဲ့ စကားအတွက် သမုက နှိုင်း မမို့ကို အထူးစိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။ နှိုင်းမမို့ကလည်း အချစ် ရှိတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။ သမုက သိချင်စိတ်တွေ ပြင်းပြကာ နှိုင်းမမို့အနား တိုးကပ်သွားကာ မေးမိသွားသည်။

“ဒါဆို နှိုင်းမမို့မှာ ချစ်သူရှိတယ်ပေါ့။ ဟုတ်လားဟင်”

နှိုင်းမမို့က မချိုမချည် မျက်နှာပေးမျိုးဖြင့် သမုကို ပြုံးကြည့်နေပြီးမှ ...

“တို့ ရည်းစားမထားဖူးဘူး။ သမုကော”

“သမုလည်း အဲဒီလိုပဲလေ။ မဟော်ကသာ သမုရဲ့အချစ်ဦး”

“ဟုတ်လို့လား”

နှိုင်းမမို့က သမုက ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်ပြီး မေးတာမို့ သမုက စိတ်ထဲဘဝင်မကျဘူးတော့ ဖြစ်သွားသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဘာလဲ ... နှိုင်းမမို့က မယုံလို့လား”

“အင်းပေါ့။ အဟင်း ဟင်း ... မယုံဘူး မဟုတ်ပါဘူး။

သမုက အရမ်းချောတယ်ဆိုတော့ အရင်က ရည်းစားရှိခဲ့ ဖူးတယ်လို့ ထင်မိတာပါ။ တို့က အဲဒီလိုပဲ သိပ်ခင်ပြီဆို အဲဒီလို အတည်ပေါက်နဲ့ နောက်တတ်ကော”

“နှိုင်းမမိက ဒါဆို တို့ကို သိပ်ခင်လိုပေါ့နော်။ ဟား... သမု ဝမ်းသာလိုက်တာ။ သမုကလေ နှိုင်းမမိက သမု ခင်သလောက် မခင်ဘူးလားလို့ ထင်မိနေတာ။ အခုတော့ တို့ အရမ်းကျေနပ်သွားပြီ”

သမုက ရင်ထဲလာတဲ့အတိုင်း ပြောပြလိုက်လျှင် နှိုင်းမမိက အဲဒီအပေါ်မှာ တုံ့ပြန်မှု ဘာမှမပြုဘဲ ပြုံးရုံသာပြုံးလေ၏။ သမုက မေးထားတဲ့ မေးခွန်းကို မဖြေသေးဘဲ ဝေလည်ကြောင်ပတ် လုပ်နေသော နှိုင်းမမိကို ပြတ်သွားတဲ့စကားစကား ပြန်စရာသည်။

“သမု မေးတာကို ခုထိ မဖြေသေးဘူးနော်။ နှိုင်းမမိမှာ ချစ်သူရှိနေလို့လားလို့”

“ချစ်သူ ... အမ်း ... လောလောဆယ် အထိတော့ တို့ တရားဝင်တွဲမယ့် ချစ်သူရှိမယ် ဆိုရင်တော့ တို့ အခုချိန်မှာ လက်မတွဲသေးပါဘူး”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ နှိုင်းမမိ။ နှိုင်းမမိမှာ ဘာအခက်အခဲ ရှိနေလို့လဲဟင်”

“ဘာအခက်အခဲမှ မရှိပါဘူး။ တို့ဆီမှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲမျိုးပဲရှိရှိ တို့ စိတ်မညစ်အောင် နေတယ်။ သရဖူ

ဆောင်းမယ့်ခေါင်းက သရဖူရဲ့အလေးကို ခံနိုင်ရည်ရှိရမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကို မွေးမြူထားတယ် ...

ကဲ ... သမု။ မင်းဘဲ ဟိုမှာလာနေတယ်။ တို့ စကားဝိုင်း ဒီမှာတင်ရပ်စို့”

သမုက နှိုင်းမမိ ညွှန်ပြရာကို ကြည့်မိလိုက်လျှင် မဟော်ကို တွေ့ရလေသည်။ ချစ်ရတဲ့ မဟော်က အဝေးကနေ ဆောင် သမုကို ကြည့်တဲ့အကြည့်တွေထဲမှာ အချစ်တွေပါနေသယောင် ခံစားရတာမို့ ကြည့်နူးစွာ မဟော်ဆီ သပြေသွားလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

“သမု ... မင်းသူငယ်ချင်းက ဘယ်လိုကြီးတုံးကွ”

မဟော်က တကယ်ကို စိတ်ပေါက်လာတာမို့ သမုကို ပေါ်တင်မေးပစ်လိုက်ရတာဖြစ်သည်။ အခုတလောမှာ နိုင်ငံဟာ သူတို့ကို တမင်တကာ နှောင့်ယှက်နေသလား ထင်ရအောင် သူတို့နဲ့ ဧရိယာအနီးအနားမှာ ရှိရှိနေတာဖြစ်သည်။ အခုလည်း သူနဲ့သမု YKKO မှာ ကြေးအိုးတူတူ စားနေတုန်းမှာ ဆိုင်ထဲဝင်လာကာ သမုရေ ဆိုတဲ့ ခေါ်သံနဲ့အတူ သူတို့အနားကို ရောက်လာပြန်ပြီဖြစ်သည်။ သူ့ရဲ့မကျေနပ်တဲ့စကားကို သမုက ဘာပြန်ဖြေရှင်းမနေသေးဘဲ နှိုင်းမမို့ကို အရင်နှုတ်ဆက်လေသည်။

“ဟယ် ... နှိုင်းမမို့။ ဘယ်က ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ”

“ဒီနေ့ ပျင်းတာနဲ့ ကြေးအိုးလေး ဘာလေး စားရင်ကောင်းမယ်ဆိုပြီး တစ်ကိုယ်တော် ထွက်လာခဲ့တာ။ မင်းတို့က ဒီမှာ ကျိတ်ပုန်းခတ်နေကြတယ်ပေါ့လေ။ ဟုတ်လား”
“အဲလို မဟုတ်ပါဘူး နှိုင်းမမို့ရဲ့။ ထိုင်လေ ... တူတူစားကြတာပေါ့”

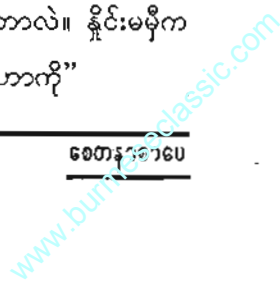
မဟော်က ဖော်ဖော်ရွေရွေ ခေါ်နေတဲ့ သမုကိုကြည့်ကာ ဘာမှလဲ ဝင်မပြောပေ။ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်သလိုပဲ ကြေးအိုးကို ဆက်စားနေလေသည်။

“နေပါ။ မထိုင်တော့ဘူး။ တို့ဘာသာ သီးသန့်ထိုင်ချင်လို့လေ။ အေးဆေးပါ သမုရဲ့။ အေးဆေးစား။ တို့ သတ်သတ်ထိုင်လိုက်မယ်”

နှိုင်းမမို့က အတင်းငြင်းကာ သူ့ဘာသာ သီးသန့်သွားထိုင်လေသည်။ သူမ ထွက်သွားမှ မဟော်က ဝင်ပြောဖြစ်သည်။

“သမုကလေ အရမ်းကို ဧည့်ဝတ်ကျော့ပွန်တာပဲနော်။ မထိုင်ပါဘူး ဆိုတာတောင် ဇွတ်လုပ်နေသေးတယ်”

“မဟော်ကကော အဲဒါက ဘာဖြစ်ရတာလဲ။ နှိုင်းမမို့က သမုတို့နဲ့ ခင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေဟာကို”

“ကဲ ... တော်ပြီကွာ၊ စားတော့ ... စား”

သူကပဲ စကားစ ပြတ်သွားလျှင် သမုက ဘာမှ တော့ ဆက်မပြောတော့ပေ။ ပြဿနာလို့ ထင်ရတဲ့ အရာက အဲဒီမှာ စတင်ပုံဖြစ်သည်။ သူဟာ ကြေးအိုးစားနေရင်းကမှ နောက်ကျောမလုံသလို ခံစားမိတာကြောင့် သမု မသိအောင် အသာလေး အနောက်ကို စွန်းကြည့်လိုက်လျှင် သူ့ကို ပြုံးမြဲမြဲ မျက်နှာပေးဖြင့် ကြည့်နေသော နှိုင်းမမိုနဲ့ ဒိုင်းခနဲ မျက်လုံးချင်း သွားဆုံလေသည်။

မဟော်က ချက်ချင်းပဲ အကြည့်ပြန်လွှဲလိုက်ကာ ဒီဘက်ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

ဘာမှမဟုတ်ပေမယ့် ရင်ထဲမှာ အနည်းငယ်တော့ သရိုးသရီ ဖြစ်သွားရသည်။ ဘယ်လိုပါလိမ့်။ နှိုင်းမမိုကို သူက နောက်တစ်ခါ အသာထပ်လှည့်ကြည့်သည်။ ဒုတိယအကြိမ် အကြည့်ချင်းဆုံတာဖြစ်ပြီး အဲဒီအကြိမ်မှာ နှိုင်းမမိုက သူ့ကို မျက်ခုံးတစ်ချက်ပင့်ရင်း ရယ်ပြသည်။ ဟား ...။

“မဟော် ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ စားလေ ... အနောက် တလှည့်လှည့်နဲ့”

သမုက သူ့လက်မောင်းကို ဖျတ်ခနဲ ရိုက်လိုက်လျှင် သူက အပြစ်ကိုဖုံးတဲ့အနေနဲ့ ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်ကာ ...

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုပဲ ... သမု စားပြီးရင် ပြန်ရ အောင်”

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ မဟော်ရဲ့။ ဂနာကိုမငြိမ်ဘူး”

သမုက သူ့ကို မသင်္ကာတဲ့ကာလာတွေ ပြလာပြီမို့ မဟော်က စိတ်တော့ရှုပ်သွားရသည်။

နှိုင်းမမိုဟာ သူ့ကို အသံတိတ် နှိပ်စက်ခြိမ်းခြောက် နေတယ်လို့ သူ ခံစားလာရသည်။

“ကိုယ် ဒီမှာ ဆက်မထိုင်ချင်တော့ဘူးဆိုတာ ဪ ... ဟိုဟာ သမုကို ဆပ်ပပရိုက်စ် လုပ်ချင်လို့”

“ဟင် ... ဘာမှလဲ မဆိုဘူး”

“ဆိုင်ပါတယ်ကွာ။ ရွတ် ... ရွတ် ... ဒီဝိုင်းဘေလ်လေး”

မဟော်က ခပ်မြန်မြန်လေး ဘေလ်တောင်းလိုက် လျှင် ပိတ်တာကောင်လေးက လာပြောလေသည်။

“အစ်ကိုတို့ဝိုင်းကို အနောက်က အစ်မက ရှင်းပြီးသွားပါပြီ”

အမ်။ မဟော်က ဘေလ်ရှင်းပြီးသွားပြီမို့ အံ့ဩနေ ဘုန်းမှာ သမုက အနောက်ကိုလှည့်လိုက်ကာ ...

“နှိုင်းမမိ ... ဘာလို့ရှင်းတာလဲ။ အားနာစရာ”

နှိုင်းမမိက အဲဒီအတွက် အပြုံးတစ်ခုနဲ့အတူ ပန်းတစ်ချက်သာ တွန့်ပြသည်။ သမုကလည်း ဆိုင်ထဲမှာမို့ ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ချိန်မှာ သူက ကျေးဇူးတင်စကား လှမ်းဖြော လိုက်သည်။

“ကိုယ်တို့ဝိုင်းကို ရှင်းပေးတာ ကျေးဇူးပဲနော်”

မဟော်စကားကြောင့် နှိုင်းမမိက အထူးတလည် ဘာမှပြန်မပြောခဲ့ပါ။ သူက ဆိုင်ထဲက အရင်ထွက်လာကာ သမုကတော့ နှိုင်းမမိကို နှုတ်ဆက်စကား ပြောပြီးမှ ထွက်လာလေ သည်။ ကားပေါ်ရောက်ရောက်ချင်းမှာ သမုက သူ့ကို မေးခွန်း စထုတ်တော့တာဖြစ်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ ... အဲဒါက”

ဘာရည်ရွယ်တယ်ဆိုတာ သိပေမယ့် မဟော်က ရူးချင်ယောင်ဆောင်ကာ ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ဘာကိုလဲ သမု”

“မဟော်ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ။ နှိုင်းမမိကို မဟော် ဘာ လို့ မဖော်ရွေတာလဲ။ အရင် အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး”

သမုရဲ့သံသယဆန်တဲ့ မေးခွန်းကြောင့် မဟော်က ရှင်းအောင် တစ်ခါတည်း နားလည်လွယ်မည့်စကားကို ရွေးပြော ဖြစ်၏။

“ဟုတ်တယ် သမု။ ကိုယ် မဖော်ရွေတာဟာ သမုကြောင့် ပဲ။ သမု သူငယ်ချင်းနဲ့ အရောတဝင် ရှိတယ်ဆိုတဲ့ စကား မျိုး မကြားချင်လို့ ကိုယ် ခပ်တမ်းတမ်း နေလိုက်တာလေ။ အဲဒါ ကိုယ်မှားသွားလို့လား”

သူ့အဖြေစကားကြောင့် သမု အနည်းငယ်တော့ ကျေနပ်သွားဟန်တူသည်။ နှိုင်းမမိနဲ့ သူ့ကြားမှာ ရှိနေတဲ့ကိစ္စ အကြောင်းအရာတချို့ဟာ သမု သိဖို့မလိုအပ်ပေ။ သမုလိုလို နှိုင်းမမိလိုလို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့သူဟာ သမုနဲ့ ရည်းစားဖြစ်နေပြီ ဟု ကျန်တဲ့အကန့်တွေကို ခေါက်ထားချင်သည်။

“ဟုတ်ပါပြီ။ အဲဒါဆိုလည်း ပြီးတာပဲ။ သမုက မဟော် အဲဒီလိုလုပ်တော့ နှိုင်းမမိ စိတ်ဆိုးသွားမှာ စိုးလို့ပါ”

“ထားပါကွာ။ အဲဒီကိစ္စတွေက။ ကိုယ် အခု သမုကို တစ် နေရာခေါ်သွားမယ်။ Surprise ဆိုတာလေ”

“အင်း”

www.burmeseclassic.com

သမုက ခေါင်းညိတ်တာမို့ သူက ကားမောင်းလာခဲ့သည်။ သမုကို Surprise ဆိုတာ သူ့ Studio ကို ခေါ်လာခဲ့တာပဲဖြစ်သည်။ သူ့အတွက် ကိုယ်ပိုင်ဓာတ်ပုံ Studio တစ်ခုကို ဖေဖေက အပိုင်စားပေးလိုက်ပြီမို့ သူ့လက်ဟာ Professional လက်တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်လို့ ရသွားပြီဖြစ်သည်။

မဟော်က သူ့ studio ထဲကို သမုကို ခေါ်လာခဲ့လျှင် သမုက သူ့ကို တစ်ချက်ငေးရင်း ...

“ဒီကို ဘာလို့ခေါ်လာတာလဲ”

“ပြမယ်လေ သမုရဲ့။ ရော့ ... ကြည့်လိုက်”

မဟော်က သူ့အလုပ်စားပွဲပေါ်က အယ်လ်ဘမ် တစ်ခုကို သမုလက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်လျှင် သမုက Album ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်လျှင် ဟယ်၊ဆိုပြီး ဖြစ်သွားသည်။ သမု Surprise ဖြစ်သွားအောင် သူက တမင်အချိန်ကုန်ခံပြီး ဖန်တီးထားရတာဖြစ်သည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ အတန်းတက်ချိန်တွေကိုဖျက်၍ သမုကို Snap shot ဓာတ်ပုံတွေ အများကြီး ခိုးရိုက်ခဲ့တာဖြစ်သည်။ သမုက သူမရဲ့ဓာတ်ပုံတွေကို တခုတရ ငေးကြည့်ရင်းကနေ သူ့ကို အံ့သြဝမ်းသာစွာကြည့်ကာ ...

“ဒီပုံတွေကို မဟော် ကိုယ်တိုင် ရိုက်ထားတာလား”

“ဟုတ်တာပေါ့။ ကျောင်းမှာ ဓာတ်ပုံခိုးရိုက်တဲ့ ကိစ္စဆိုတာ လွယ်တာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ကိုယ် မနည်းကြိုးစားထားရတာနော်”

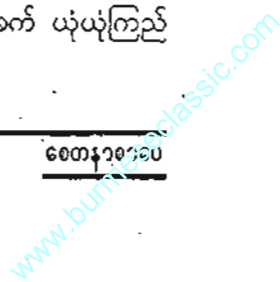
“မဟော်ရယ်”

သမုက သူ့ကို စကားလုံးတွေ အများကြီးပါဝင်လေသော အကြည့်တို့ဖြင့် ကြည့်လေသည်။ မဟော်က အဲဒီအတွက် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်ရင်းက ...

“ကိုယ်ချစ်တဲ့ သမုကို ဒီထက်ဆပ်ပရိုက်စ် ဖြစ်စရာတွေ ပြုဖို့ရှိသေးတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကိုယ်က သမုရဲ့အချစ်တွေ အားလုံးကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားမယ်”

“ဟင်... မဟော်စကားကြီးကလည်း အခု သမုက မဟော်ကို ဟန်ဆောင်ပတ်သက်နေတယ်များ ထင်နေလို့လား”

“ဟား ... မထင်ပါဘူး။ သမု ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်။ ကိုယ်လည်း အဲဒီလိုပဲ သမုကို ချစ်တာပဲလေ။ ကိုယ် ဆိုလိုတာက အချစ်တွေကို သံသယတွေ ကင်းကင်းနဲ့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ယုံယုံကြည်ကြည် ရှေ့ဆက်ဖို့ကို ဆိုလိုတာပါ”

သမုက သူ့ စကားတွေအတွက် ပြုံးရုံပြုံးလေသည်။
သမုဟာ အရမ်းကို ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်သည်။
ကျောင်းတွေလည်း ပြီးတော့တာမို့ သူဟာ သမုကိုပဲ အတည်ရည်
ရွယ်ကာ ချစ်ဖို့စိတ်ကူးလေသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စမှာ နှိုင်းမမို့ သိပ်တရားလွန်
သွားပြီလို့ သူ ယူဆလေသည်။ သမုကို သူ အမှတ်တရ ပေးထား
တဲ့ Album ကို နှိုင်းမမို့က နောက်သလို ပြောင်သလို ပုံစံဖြင့်
ယူသွားတာကတော့ သိပ်တရားလွန်လေသည်။ သမုက မနက်ဖြန်
ပြန်ရမယ် ပြောပေမယ့်လည်း သူကတော့ သိပ်စိတ်ဆိုးလေသည်။
နှိုင်းမမို့ဆီက အယ်လ်ဘမ်ကို ပြန်ယူဖို့ ချက်ချင်းပဲ နှိုင်းမမို့အိမ်
လိုက်သွားလျှင် နှိုင်းမမို့က အပြုံးတစ်ခုဖြင့် သူကို ဆီးကြိုလေ
သည်။

“နှိုင်းမမို့ ... အယ်လ်ဘမ် ပြန်ပေးပါ”

မဟော်က အိမ်တံခါးဝကနေ အယ်လ်ဘမ်ကိုပြန်
ဆောင်းလျှင် နှိုင်းမမို့က သူ့ကို တံခါးဖွင့်ပေးကာ ...

“မင်း ဒေါသတွေထွက်ပြီး ပြောလို့ရပါတယ်။ မေမေ
ဆေးခန်းသွားတယ်။ အိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး”

www.burmeseclassic.com

“နှိုင်းမမို့ ... အယ်လ်ဘမ်ပဲ ပြန်ပေးပါ”

မဟော်က ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ပြောလိုက်လေသည်။ သူ ဘာပေးမှ မကပ်ချင်ပေ။ ဒေါသလည်း မထွက်ချင်တာကြောင့် စိတ်ကိုချိုးနှိမ်ကာ သမုရဲ့ Album ကို ပြန်တောင်းရတာဖြစ်သည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မဟော်မင်းညိုရယ်။ ဘာလှိုင်းကြီးတွေကို စွတ်စိမ်းနေတော့တာပဲ။ မင်းရဲ့ဆက်ဆံရေးက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ပြောင်းလဲသွားရတာလဲ”

လာပြီး အရစ်တက်နေတာကြောင့် သူ စိတ်ထော့ထော့ပျက်သွားတာဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ ပက်ပက်စက်စက် ပြောလိုက်ဖို့ စကားကျပြန်တော့လည်း သူ ပြောမထွက်နိုင်ပြန်။ အဲဒီအတွက် စိတ်ကိုလျှော့ကာ သူပဲ ထပ်လျှော့ပြန်ပါသည်။

“မရစ်ပါနဲ့ နှိုင်းမမို့။ ကိုယ် မင်းကို တကူးတကလာပြီ။ Album ပြန်လာတောင်းတာဟာ နှိုင်းမမို့ ဘာကြောင့်ဆိုတာ သဘောပေါက်သင့်ပါတယ်။ ကိုယ် အမှတ်တရ ပေးထားတဲ့ပစ္စည်းဟာ ကိုယ်ပေးထားတဲ့သူရဲ့ လက်ထဲမှာပဲ ရှိမယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ ပြန်ပေးပါ”

“ဟင်း ... ဟင်း ... ဒေါသတွေ သိပ်ချုပ်တီးထားရတယ်ပေါ့လေ။ ဟုတ်လား။ တို့ကလည်း အပြတ်ပြောလိုက်မယ်။ တို့ Album ကို သမုဆီက ယူလာတာ တို့ သမုလက်ထဲပဲ ပြန်ထည့်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ခု ထပ်ဝန်ခံလိုက်ဦးမယ်။ သမုက တို့ဆီမတော်တဆ ပါလာတယ်လို့ ထင်တဲ့ အယ်လ်ဘမ်က တို့ တမင်တကာ ယူလာခဲ့တာ”

“ဘာ”

သူ့ရဲ့အံ့သြမှုတွေက tempo တွေ သိပ်တက်နေလွန်းလို့ “ဘာ”ဆိုပြီး ဖြစ်သွားချိန်မှာ နှိုင်းမမို့က သူ့ကို မခိုးမခန့် အပြုံးတစ်ခုဖြင့် မျက်စပစ်ပြ၍ ...

“ဘာကြောင့် တမင်တကာ ယူလာရတဲ့ အကြောင်းကော ထပ်ပြောရဦးမလား”

“နှိုင်းမမို့ ... မင်း ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ။ ဘာကိစ္စ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ။ မင်းက သမုခင်ရဲ့သူငယ်ချင်းလေ။ မင်း ဘာကြောင့် ဒီစကား ပြောရတာလဲ”

မဟော်က တားမြစ်သံပါတဲ့ စကားအဆုံးမှာ နှိုင်းမမို့က သူ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ကာ ခေါင်းတစ်ချက် အရင်ညိတ်

ပြသည်။ သူမရဲ့ပုံစံဟာ သိပ်ပြီး ထူးဆန်းနေတယ်လို့ သူ ခံစားမိလေချိန်မှာ သူမက စကားပြောလေသည်။

“သူငယ်ချင်း။ ဟား ဟား ... ဟုတ်တယ်။ လူတွေဟာ ယုံကြည်မှု၊ အဲဒါမှ မဟုတ်ရင် သံယောဇဉ် အဲဒါတွေနဲ့ ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှုရှိမှ အလဲထိုးပစ်လို့ရတာ”

ပြောနေတဲ့ စကားတွေက သိပ်သိပ်ကို ဆန်းနေတာ တွေကြောင့် မဟော်က နှိုင်းမမိုကို နောက်ထပ် အကဲခတ် ထပ်ကြည့်မိသည်။ နှိုင်းမမိုရဲ့ မျက်နှာက ခက်ထန်တင်းမာနေကာ မျက်လုံးကတော့ အရောင်ဖျော့နေတာ ဖြစ်၏။ နှိုင်းမမိုဟာ သမုနဲ့ပတ်သက်လာရင် sensitive ရှိလေသည်။ အစကတော့ ခင်မင်မှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဂျေမျိုးလို့ ယူဆကောက်ချက်ချမိပေမယ့် နှိုင်းမမို အခုဖြစ်နေတဲ့ ပုံစံက ဂျေထက်ပိုတဲ့ နာကြည်းချက်တွေဝင်နေမှုကြောင့် သူ နားလည်ရခက်နေတာဖြစ်၏။

သမုနဲ့ နှိုင်းမမို ကြားက သူ စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ဝှက်ပဲက သာမန်ထက် ပိုတယ် သာတယ် ဆိုတာ ပျံ့ဝသေချာလေသည်။

“ဘာတွေလဲ နှိုင်းမမို။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကြားက ကိုယ်ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားလို့မရတဲ့ အကြောင်းက ဘာလဲ။ မင်း

နဲ့သမုကြားမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ရှိတယ်။ အထူးသဖြင့် မင်းပဲ နှိုင်းမမို။ ပြောပါ ... အဲဒါ ဘာလဲ”

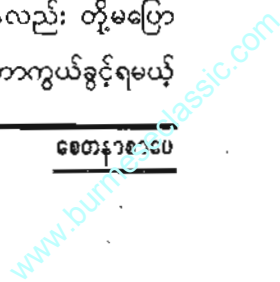
မဟော်က သူတို့နှစ်ယောက်ကြားက မဲတစ်ချပ်ကို ဖွင့်ချခိုင်းလိုက်လျှင် နှိုင်းမမိုဟာ သူမရဲ့နှုတ်ခမ်းတွေကို ခပ်တင်းတင်း စေ့ပိတ်ထားကာ ဘာစကားမှ မပြောဘဲ တဒဂ်ငြိမ်သက်သွားလေသည်။ ပြီးတော့ မပြောမဆို အိမ်ထဲဝင်သွားကာ သူ့ရဲ့ Album ကို ယူလာ၍ သူ့လက်ထဲ ပြန်ပေးရင်း ...

“ရော ... မင်းရဲ့ Album ။ ပြန်တော့”

ခပ်တင်းတင်း လေသံဖြင့် သူ့ကို နှင်လွှတ်လေလျှင် အဲဒီ နှင်နေတဲ့ လေသံထဲမှာ တုန်ယင်မှုတစ်ခုရှိတဲ့ vibration ကို သူ ခံစားမိတာကြောင့် နှိုင်းမမိုကို သူက ပိုပြီးတော့တောင် ပြတ်သားစွာ ပြောရတော့တာဖြစ်သည်။

“မပြန်နိုင်ဘူး နှိုင်းမမို။ ကိစ္စက Album ပေးလိုက်တာနဲ့ ပြီးသွားတဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ မင်းပြော ... မင်းဘာဖြစ်နေတာလဲ။ မင်းနဲ့ သမုကြားက တွေးလို့မရတဲ့ ဆက်စပ်မှုက ဘာလဲ ... ဘာလဲ”

“မဟော်မင်းညို ... မင်း သိပ်သိချင်နေလည်း တို့မပြောဘူး။ မင်း သိပ်ချစ်လွန်းတဲ့ သမုခင်ကို ကာကွယ်ခွင့်ရမယ့်

အဖြစ်မျိုးကို တို့က လုံးဝမပေးဘူး။ သွားတော့ ... တို့ကို အဆုံးစွန်ထိ မပေါက်ကွဲစေချင်ရင် မင်း ထွက်သွားတော့”

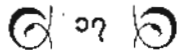
ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ နှုတ်က ဖွင့်မပြောဘဲ မပြောဘူး ငြင်းဆိုကာ အိမ်တံခါးကို ဆွဲပိတ်ပေးသည်။ တံခါးခေါက်လည်း လုံးဝမဖွင့်ပေးတော့ချေ။ မဟော်က နှိုင်းမမီရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ဝဲတာကြောင့် သူက အောက်ကို ပြန်ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ သူ လက်ထဲမှာ Album လေးပါလာပေမယ့်လည်း ရင်ထဲက ပြဿနာ ကို ပြေလည်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

သူ့အတွက် သေချာနေခဲ့တာ တစ်ခုဟာ သမုန့်နှိုင်း မချိုကြားက တစ်စုံတစ်ခုဟာ ဘာလဲဆိုတာကို ဘယ်သူကသိလေ နိုင်မလဲ။ မဟော်က တစ်ခုခု သိခွင့်ရဖို့အတွက် သူဟာ နှိုင်းမမီ နဲ့ပတ်သက်မှု ရှိနေတဲ့ ပသွန်းဆီကို ဖုန်းတစ်ချက် လှမ်းခေါ်လေ သည်။

ဘဝမှာ အချစ်နဲ့ယုံကြည်မှုကို တစ်ပြိုင်တည်း တွေ့လာပြီဆိုရင် အဲဒီအချစ်က ယုံကြည်မှုကို တိုးစေတယ်။ ယုံကြည်မှုက အချစ်ကို ကန်းစေတယ်။

Micasa မှာ Gym ဆော့နေတဲ့ မသွန်းကို ခွင့်ရဖို့ appointment ယူထားလိုက်တာကြောင့် သူက ကော်ဖီ တစ်ခွက်မှာရင်းက ထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။

“စောင့်နေတာ ကြာသွားပြီလား မဟော်၊ ကဲ ... အရေးတကြီး တွေ့ချင်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းက ဘာလဲ”

မသွန်းက Juice သောက်ရင်းက သူ့ကိုမေးလို့ လျှင် မဟော်က ပြောဖို့ရာ ချီတံ့ချတံ့ ဖြစ်နေတာကြောင့် မသွန်းက သူ့ကို အကဲခတ်သလို ကြည့်ရင်းက ...

“ပြောလေ မဟော်ရဲ့။ ဒီလောက် တွေ့ဝေနေပုံထေရ် တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။ ဘာလဲ ... အလုပ်ကိစ္စမဟုတ်နိုင်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် ... မသွန်း။ ကျွန်တော် မသွန်းဆီကို လာတာ နှိုင်းမမို့ အကြောင်း သိချင်လို့ပါ”

“နှိုင်းမမို့ရဲ့အကြောင်း။ မဟော် ... ဟိုတစ်ခါလည်း မင်း သူ့အကြောင်း မေးပြီးပြီမှလား။ ဘာတွေများ သိချင်နေသေးတာလဲ”

မဟော်က မသွန်းဆီက တစ်စုံတစ်ရာကို သိလို့ သိငြား သူတို့ကြားက ပတ်သက်မှုကို သူက ဖွင့်ပြောပြလိုက်သည်။

“မသွန်း အလုပ်တွေ များနေမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကူညီသောအားဖြင့် ပြောပြပေးပါ။ နှိုင်းမမို့က ကျွန်တော့်အတွက်တော့ အရမ်းကို ထူးဆန်းနေပါတယ်။ မသွန်း ... သူ့ကိုများ သိသလားဟင်”

သူက Album ထဲက ဓာတ်ပုံကို မသွန်း ရှေ့သို့ တိုးပေးလိုက်လျှင် မသွန်းက ဓာတ်ပုံကို ယူကြည့်လိုက်ကာ ...

“သူက ဘယ်သူလဲ မဟော်”
“ဒါဆို မသွန်း သူ့ကို မသိဘူးပေါ့”
“အေး ... မသိဘူး။ ဘယ်သူလဲ သူက”

“နှိုင်းမမိနဲ့ သူ့ကြားမှာ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခု ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်နေတယ်။ ပြီးတော့ နှိုင်းမမိက တစ်ခုခုကို အငြိုးရှိနေတယ်လို့ ကျွန်တော် ခံစားမိတယ်။ အဲဒါတွေ ကလည်း ကျွန်တော် ဒါမှမဟုတ်ရင် သမုနဲ့ တစ်ခုခုပတ် သက်နေတယ်လို့ ထင်တယ်။ မသွန်းကို မေးတယ်ဆိုတာ လည်း မသွန်းနဲ့ နှိုင်းမမိက ညီအစ်မတွေလို ဖြစ်နေတယ် ဆိုတော့ တစ်ခုခုများ သိလေမလားဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ မေးကြည့် တာပါ”

“ဘယ်လို ... မဟော်။ မင်း ခုနက ပြောတဲ့နာမည်က ဘာ သမု ဟုတ်လား။ သမုဆိုတာ သမုခင်ကို ပြောတာလား မဟော်။ ဟုတ်လား”

သမုကို မသွန်းက သိနေတယ် ဆိုတာကြောင့် သူ က အားတက်သွားရသည်။ ဒါဆိုရင်တော့ သူ မှန်းတာ လုံးဝမလွဲ ပေ။ မသွန်းက သမုကိုတောင် သိနေတယ်ဆိုတော့။

“ဟုတ်တယ် မသွန်း။ သမုခင်ကို မသွန်းက သိနေတယ်။ အစ်မ ဘယ်လိုသိတာလဲ”

“ငါ ဘယ်လိုသိတာလဲထက် သမုခင်နဲ့ နှိုင်းမမိ ဘယ်လို သိကြတာလဲ ဆိုတာကို အရင်ပြောပြပါလား မဟော်”

မသွန်းရဲ့ပုံစံက အလျင်လို သိချင်နေတာဖြစ်တာ ကြောင့် သူက ဒီပွဲကို ပိုလို့တောင် စိတ်ဝင်စားသွားရပါသည်။

“နှိုင်းမမိနဲ့ သမုက သူငယ်ချင်းတွေပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ မသွန်း။ ဘာပြဿနာရှိလို့လဲဟင်”

“မင်းနဲ့ သမုခင်ကကော ဘာတွေလဲ”

အခုချိန်ထက်ထိ သူသိချင်တာ မသိရသေးဘဲ မသွန်း ရဲ့မေးခွန်းတွေကိုပဲ ပြန်ဖြေပေးနေရတယ် ဆိုကတည်းက သူဟာ စိတ်ထဲမှာ မရိုးမရွံဖြင့် ပိုပြီးတော့တောင် သိချင်လေ ဖြစ်သည်။ အဲဒါကြောင့် အမှန်တရားတစ်ခုကိုသိဖို့ သူက သမုနဲ့ သူ့ရဲ့ကြား က ပတ်သက်မှုကို အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောပြလိုက်သည်။

“သမုက ကျွန်တော့်ရဲ့ချစ်သူပါ”

“ချစ်သူ ... ဟင် ... မင်းပြောတော့ မင်းက နှိုင်းကို စိတ် ဝင်စားတာဆို။ အခုကျတော့ သမုက မင်းချစ်သူ။ ဘယ်လို တွေ့တုံး”

“ဟုတ်တယ်။ အဲဒါကအရေးမကြီးပါဘူး မသွန်း။ သမုခင် ကို မသွန်း ဘာလိုသိတာလဲ ဆိုတာကို ပြောပြပေးပါ”

“အေး ... မင်း သိပ်သိချင်နေရင် တို့ပြောပြမယ်။ ဒီမှာ မဟော် ... အဲဒီ မင်းချစ်သူ သမုခင်ဆိုတာ တခြားတော့

မဟုတ်ဘူး။ နှိုင်းမမိုတို့ဘဝကို တစ်စစီပျက်စီးသွားအောင် ပျက်ဆီးခဲ့တဲ့သူပဲ”

“ခင်ဗျာ”

ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကို ပြောခဲ့တဲ့ စွဲချက်ကြောင့် သူက အရမ်းကို အံ့အားသင့်သွားရတာပဲဖြစ်သည်။ သူ့ဘက်က ရင်ထဲမှာ များပြားလှတဲ့ မေးခွန်းတွေ စုပုံနေတာကြောင့် ဘာမှ မမေးရသေးခင်မှာ မသွန်းက ဆက်ပြောလေသည်။

“တကယ်တော့ ဒီမိန်းမသာ နှိုင်းတို့ဘဝထဲကိုဝင်ပြီး ဂယက် မရိုက်ခဲ့ရင် နှိုင်းတို့မိသားစုလည်း အဲဒီလိုဖြစ်မှာမဟုတ် ဘူး။ သမုခင် ဆိုတာ နှိုင်းတို့မိသားစုရဲ့ ရန်သူပဲ”

“မသွန်း ... မသွန်းရဲ့စကားတွေက ပြင်းထန်လှချည်လား။ သမုက သမုက အေးဆေးသမားပါ”

“ငါ မဟုတ်ဘဲ မပြောဘူး မဟော်။ နှိုင်းရဲ့အစ်ကို ကိုမှိုင်း ဆုံးရတာဟာ သမုခင်ကြောင့်ပဲ။ သမုခင်ဟာ ကိုမှိုင်းကို လှည့်စားခဲ့တယ်။ အမျိုးမျိုး ဒုက္ခပေးခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး အဖြေပေးမယ်ဆိုပြီး လူပုံအလယ်မှာ ပါးရိုက်ပြီးအရှက်ခွဲ ခဲ့တာ။ ကိုမှိုင်းက မွေးရာပါ နှလုံးရောဂါသည်။ သူ ရက် စက်ခဲ့လို့ အဲဒီစိတ်နဲ့ပဲ နှလုံးရောဂါဖောက်ပြီး ဆုံးသွားခဲ့

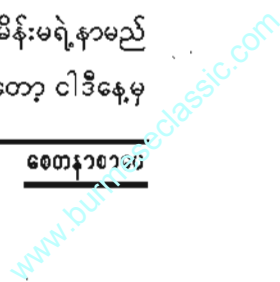
တာ။ နှိုင်းတို့မိသားစုရဲ့ စီးပွားရေးအားလုံးကို ကိုမှိုင်းကပဲ ဦးစီးနေတာ။ သူဆုံးသွားတော့ နှိုင်းတို့ အိမ်တောင်ရောင်း ပြီး ပြောင်းရတဲ့ အခြေအနေတွေထိကို ဖြစ်ခဲ့တာ ...

နှိုင်းမမိုသာ ရေကုန်ရေခန်း ကြိုးစားခဲ့လို့ တစ်နှစ် ကျော်မှာ ပြန်ပြီး အခြေအနေတွေ နေသားတကျ ဖြစ်ခဲ့ တာ။ သမုခင်ဟာ အရွယ်နဲ့မမျှအောင် ရက်စက်တဲ့မိန်းမ။ မင်းမို့ ဒီလိုမိန်းမမျိုးကို ချစ်သူတော်ရတယ်လို့ မဟော်ရယ်။ နှိုင်းနဲ့ သမုခင်က ဘာကြောင့် သူငယ်ချင်း ဖြစ်နေရတာ လဲ။ သူတို့နှစ်ယောက် သိနေကြတာ ကြာပြီလား”

မဟော်က နှိုင်းမမို ဘာကြောင့် အငြိုးကြီးနေရသလဲ ဆိုတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိလိုက်ပြီမို့ တွေဝေသွားရသည်။ မသွန်း ပြောသလို သမုက တကယ်ပဲ ရက်စက်ခဲ့သူလား။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သူ့အမြင်မှာဟော့ သမုက အေးအေးသမားပါ။ ဒါပေမဲ့ မသွန်း ပြောတာတွေကလည်း အမှန်ဖြစ်နိုင်သည်။

“မသွန်း ... ဟုတ်ပါ့မလားဗျာ”

“အဲဒါတော့ ယုံတာ မယုံတာ နင့်အပိုင်းပဲ။ နှိုင်းမမိုဘဝ ရဲ့ အနာကျင်ဆုံး ခံစားချက်ကိုပေးတဲ့ အဲဒီမိန်းမရဲ့နာမည် ဟာ အမြဲကြားဖူးနေကျ နာမည်ပဲ။ လူကိုတော့ ငါဒီနေ့မှ

မြင်ဖူးတာ။ ကိုမှိုင်းကို အသေသတ်သွားနိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို နှိုင်းမမှီ ဘာကြောင့် သူငယ်ရင်း တော်ထားတယ် ထင်သလဲ မဟော်။ သူတို့နှစ်ယောက်က သိနေကြတာ ကြာပလား။”

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော် သေချာမသိဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့်ကို အခုလို ပြောပြပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မသွန်း။ ကျွန်တော် သိချင်နေတဲ့ ကိစ္စက ဘာဆိုတာကို ကျွန်တော် သိလိုက်ပါပြီ”

“နှိုင်းမမှီက တကယ်ကို သနားဖို့ကောင်းပါတယ် မဟော်ရယ်။ သူက ပြတ်သားတယ်လို့ ထင်ရပေမယ့် တကယ်တမ်းတော့ သူ့လောက် အားငယ်တတ်တာ မရှိဘူး။ သူ သိပ်အားကိုး ချစ်ခင်ရတဲ့ သူ့အစ်ကို မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ သူ့က ပိုမာကျောလာတယ်။ ပြီးခဲ့တာတွေ ပြီးခဲ့ပြီပေါ့လေ။ ကိုမှိုင်း ဆုံးတာတောင် နှစ်နှစ်ပြည့်တော့မယ်...”

မ၊ မင်းကို တစ်ခုလောက်တော့ တောင်းဆိုချင်တယ်။ မင်းတို့ကြားက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာတော့ ငါမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့မင်း သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့ဆုံပြီး မပတ်သက်ပါနဲ့။ တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ပတ်သက်ပါ။ မင်းဟာ

အစ်မ ခင်မင်နေရတဲ့ မောင်လေးလို ဖြစ်နေလို့ မင်းကို အကြံပေးတာ မဟော်။ နှိုင်းမမှီနဲ့ မင်း ဘာမှမဆိုင်ဘူးပဲ။ အခု သမုခင်က မင်းချစ်သူဆို မင်း သူနဲ့ပဲ ပတ်သက်ဖို့ ကောင်းတယ်။ တို့ညီမကို အနှောင့်အယှက် မပေးပါနဲ့တော့။ မင်းကို ကြားညပ်သွားမှာစိုးလို့ ပြောတာ ...

ကဲ ... ပြန်ချင်ပြန်တော့လေ။ မ၊လည်း အိမ်ပြန်ရဦးမယ်”

မသွန်းက စကားစဖြတ်လိုက်တာမို့ မဟော်က မသွန်းကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ဟိုတယ်ထဲက ထွက်လာလာချင်းမှာ သမုခင်က ဖုန်းဝင်လာ၏။ မဟော်က ဖုန်းနံပါတ်ကို အကြာကြီးငေးကြည့်နေပြီးမှ Silent လုပ်ပစ်လိုက်သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ ဘာကိုမှ မသိချင်တော့။ ဘယ်သူနဲ့မှလဲ ဖုန်းမပြောချင်။ ဘာတွေမှန်း မသိတဲ့ အဖြစ်တွေဟာ တကယ်ဟုတ်ခဲ့သလား မဟုတ်ခဲ့ဘူးလား ဝေခွဲမရစွာဖြင့် အိမ်ပဲ တန်းပြန်လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ရှုပ်ထွေးလာချိန်မှာ လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်အတိုင်း သူဟာ တိုးလ်ဂိတ်အကျော်ထိ ကားမောင်းချလာကာ ကွင်းပြင် တစ်ခုနားမှာ ကားထိုး၍ Rock မြူးဇစ် ခပ်ပြင်းပြင်းကို Volume မြင့် ဖွင့်လိုက်ကာ ဆူညံပေါက်ကွဲနေတဲ့ Beat တွေအတိုင်း သူ့ ရဲ့လက်က ကင်မရာခလုတ်ကို တစ်ချက်ပြီး တစ်ချက်ဆွဲကာ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့သစ်ရွက်လှုပ်တာကအစ မလွတ်အောင် အမိအရ ရိုက်ယူသည်။ စိတ်ထဲရှိသမ္မု ရိုက်လိုက်ပြီးမှ နည်းနည်းပေါ့သွား သလို ခံစားရကာ သူ့ canon ကြီးကို လည်ပင်းသိုင်းဆွဲ၍ ကား ကိုမှီကာ ရပ်နေလိုက်သည်။

မနေ့က နှိုင်းမမိုနဲ့ သမုကြားက ကိစ္စကို သိလိုက် ရသောအခါ သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ့ဘောင် မချင်မရဲ ဖြစ်မိလေသည်။ ပြီးတော့ တကယ်ပဲ အဲဒီလိုအဖြစ်တွေ ရှိခဲ့သလား ဆိုပြီးတော့ လည်း အံ့အားသင့်ရလေသည်။ သမုကကော အဲဒီလို ယောက်ျား တွေကို ကစားတတ်တဲ့ သူမျိုးလား။ သမု လုပ်ရပ်ကြောင့် နှိုင်း

မိုတို့မိသားစု ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတာလား။ နှိုင်းမမိုကကော ဘာကြောင့် သူ့ကို သမုလက်ထဲ တွန်းပို့ခဲ့တာလဲ။ ပြီးတော့ သမုနဲ့ နည်းစားဖြစ်ရင် သူနဲ့လည်း ရည်းစားဖြစ်ခွင့် ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို ပေးခဲ့ရတာလဲ။

မဟော်က အဲဒီမေးခွန်းတွေပဲ တစ်ယောက်တည်း အေးရင်း မေးခွန်းတွေနဲ့ နပန်းလုံးကာ စိတ်တွေ မွန်းကျပ်လာခဲ့ သည်။ သမု အနားကို နှိုင်းမမို ရောက်နေတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲဆိုတာ သိသလိုလို ရှိပေမယ့် နားမလည်နိုင်တာက ခက် ဆတာဖြစ်၏။

အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ဖုန်းက မြည်လာတာမို့ မဟော်က ခေါက်ကြည့်လိုက်လျှင် နှိုင်းမမိုဆီကဖြစ်၏။ မနေ့ညက တစ်ည ဆုံး သမုဆီကဖုန်းတွေ လာပေမယ့် သူက လုံးဝဖြေခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ စိတ်ရှုပ်နေလို့ ဘယ်သူ့ဖုန်းမှ မကိုင်ဘူး လုပ်ထားပေမယ့် အခု ဆက်နေတဲ့သူက နှိုင်းမမို ဖြစ်နေတာကြောင့် သူက ဖုန်းကိုင်လိုက် တာဖြစ်သည်။

“ဟယ်လို”

“မဟော်မင်းညို ... မင်း အခု ဘယ်မှာလဲ။ မင်းကို သမု သိပ်စိတ်ပူနေတယ်။ မင်း ဘာကိစ္စ သူ့ဖုန်းကိုမကိုင်ရ တာလဲ”

သူ ဖုန်းကိုလိုက်တာနှင့် သူ့ကို သမု စိတ်ပူနေ
တယ်ပြောပြီး ဟောက်တော့တာကြောင့် မဟော်က ပိုပြီး ငို
စိတ်ဝင်စားနေရသည်။ နှိုင်းမမိုဟာ ဘာတွေကို ကြံစည်ရည်ရွယ်
နေတာလဲ။

"အဲဒါ ကိုယ့်ကိစ္စပါ။ မင်း ဘာလို့ စိတ်ပူပေးနေတာလဲ"
"မဟော်မင်းညို ...။ ကျစ် ... မင်း အခု ဘယ်နားမှာလဲ"
"ကိုယ်အခု မှော်ဘီတိုးဂိတ် အကျော်နားမှာ ရှိနေတယ်။
မင်း လာခဲ့မလား။"

မဟော်က မဖြစ်နိုင်တာကို ပြောချလိုက်လျှင် နှိုင်း
မမိုက မလာဘူး။ ဘာကိစ္စ လာရမှာလဲ စသဖြင့် ပြောမယ်လို့
ထင်ထားခဲ့သော်လည်း ထင်တာတွေနဲ့ လွဲမှားစွာ နှိုင်းမမိုဆီထ
အသံထွက်လာသည်။

"ကောင်းပြီ။ တို့ ခုချက်ချင်း ထွက်လာခဲ့မယ်။ မင်းစောင့်
နေ"

ပြောပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်း ဖုန်းချပစ်လိုက်တာနဲ့
သူ့မှာ တားချိန်မရလိုက်တော့။ ဖုန်းကို ထပ်ခေါ်တော့ ချက်ချင်း
ပဲ ရေိယာပြင်ပရောက်လို့ သွားသည်။ ကဲ ... မခေါ်တော့ဘူးကွာ
ငာတော့လည်း တွေ့ရတာပေါ့။ မဟော်က သိပ်အုံးစားမနေတော့
ဘဲ ဓာတ်ပုံဆက်ရိုက်လေသည်။ ဒီအနားက ဘာမှမရှိဘူး ဆို

မယ့် တိမ်စိုင်းပြာပြာတွေ၊ စိမ်းလန်းတဲ့ လယ်ကွင်းတွေ၊ ပျံသန်း
နေတဲ့ ငှက်ကလေးတွေရဲ့ movement ကို အမိအရ ဖမ်းရတာ
တွေကိုက စိတ်ထွက်ပေါက်တစ်ခု ပေးသလို ဖြစ်လေ၏။ မဟော်
က သူလိုချင်တဲ့ပုံတွေ ရောက်နေတာမို့ အချိန်တောင် ကုန်လို့
ကုန်မှန်း မသိလိုက်ချေ။

မဟော်က ကားထဲ ပြန်ဝင်ကာ ထိုင်စောင့်မင်းက
မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား၏။ သူ ဆတ်ခနဲ ပြန်နိုးလာချိန်မှာ
မဟော်က တစ်ချက်သမ်းဝေလိုက်ရင်းက ပျင်းကြောဆန့်လိုက်
သည်။ ပြီးတော့မှ သူ့ခေါင်းထဲမှာ အတွေးရောက်လာသည်က
နှိုင်းမမိုကိုဖြစ်သည်။ အခုချိန်ထိ ရောက်လာသေးဘူးဆို မလာ
တော့ဘူးလား။ မဟော်က ဒီအချိန်ထိ ရောက်မလာသေးတဲ့ နှိုင်း
မမိုကို လွဲသွားမှာစိုးလို့ ဖုန်းတစ်ခါထပ်ခေါ်လေသည်။ ဖုန်းက
တော်တော်နှင့် မကိုင်သေးတာမို့ မဟော်က နောက်ထပ်တစ်ကြိမ်
ထပ်ခေါ်လေသည်။

"ဟယ်လို"

ဖုန်းပြန်လည်ဖြေကြားတဲ့ အသံက နှိုင်းမမို အသံ
မဟုတ်တာကြောင့် သူက ဘယ်သူများလဲ အကဲခတ်ရင်းက ပြန်
ပြောလိုက်သည်။

"နှိုင်းမမိုနဲ့ ပြောချင်လို့ပါ"

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့ရှင်။ မနှိုင်းမမှီက အခု ဆေးရုံမှာပါ။
Operation ဝင်နေပါတယ်”
“ခင်ဗျာ”

ဆေးရုံမှာဆိုတဲ့ စကားကြောင့် လုံးဝထိတ်ထိတ်ပျာ
ပျာ ဖြစ်သွားရကာ တစ်ဖက်ကို သူက အသည်းအသန် လှမ်းမေး
ရလေသည်။

“သူ ... သူ ဘာဖြစ်လို့လဲ ခင်ဗျ”
“ထောက်ကြံ့အကျော်မှာ ကားအက်ဆီးဒင့် ဖြစ်တာပါ။
ကျွန်မတို့ အခုပဲ သူ့အိမ်သားတွေကို ဆက်သွယ်အကြောင်း
ကြားပြီးပါပြီရှင်”

ဟား ...။ ထောက်ကြံ့အလွန်မှာ accident ဖြစ်ခဲ့
တာတဲ့။ ဒါဆို နှိုင်းမမှီက သူ့ ဆီလာခဲ့တာပေါ့။ မဟော်က စိုးရိမ်
စိတ်ပူမှုကြီးစွာဖြင့် အခြေအနေ မေးရ၏။

“အခု ... အခု သူ့အခြေအနေက စိုးရိမ်ရလား ခင်ဗျ”
“အသေချာ ပြောလို့မရသေးပါဘူးရှင်။ အခုမှ operation
ဝင်နေတုံးမို့ပါ။ ဒါနဲ့ လူနာရှင်နဲ့ ဘာတော်ပါသလဲ”
“ကျွန်တော်က သူ့သူငယ်ချင်းပါ။ အခု ဘယ်ဆေးရုံမှာလဲ
ဗျာ။ ကျွန်တော် အခုချက်ချင်း လာခဲ့ပါ့မယ်”

တစ်ဖက်က အမျိုးသမီးက ဆေးရုံနေရာကို ပြော
လိုက်လျှင် မဟော်က ချက်ချင်းပဲ အမြန်မောင်းချလာခဲ့ရသည်။
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ နှိုင်းမမှီရယ်။ ကိုယ်ခေါ်လို မင်း ကိုယ့်ဆီလာခဲ့ရ
လို့ ဒီလိုအဖြစ်အပျက်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ရတာ။ အဲဒါတွေ အားလုံးက
ကိုယ့်ကြောင့်ပါ။

မဟော်က စိတ်ပူစိုးရိမ်စွာဖြင့် ဆေးရုံကို အမြန်လိုက်
သွားလျှင် အသက်ဘေးမှကင်းကာ စိုးရိမ်စရာ အခြေအနေမရှိလေ
တော့သော နှိုင်းမမှီကို တွေ့ရလေသည်။ သူက ဆေးအရှိန်ကြောင့်
အိပ်ပျော်နေသော နှိုင်းမမှီကို ငြိမ်သက်စွာ ငေးကြည့်နေမိသွားသည်။
မသွန်း ပြောသလိုပဲ မင်းက တကယ်ပဲ သနားစရာကောင်းခဲ့တာ
လား နှိုင်းမမှီရယ်။

နှိုင်းမမှီက ငြိမ်သက်စွာ အိပ်ပျော်နေတာကြောင့်
မဟော်က သူ့မမျက်နှာလေးကို တစ်မိမိမို့ ကြည့်ငေးခွင့်ရတာမို့
ငေးကြည့်နေပြီးမှ ဘေးနားမှာချထားတဲ့ နှိုင်းမမှီရဲ့ဖုန်းလေးက
message ဝင်လာတာမို့ သူက ဖွင့်ဖတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့
lock ပြန်ချမယ် အလုပ်မှာ Screen မှာ တင်ထားတဲ့ Wallpaper
ကြောင့် သူဟာ အဲဒီပုံလေးကို ခပ်ကြာကြာ ငေးစိုက်ကြည့်မိသွား
သည်။ နှိုင်းမမှီနဲ့ မျက်နှာကျ ဆင်သလိုရှိတာမို့ အဲဒါဟာ ဆုံး
သွားတဲ့ နှိုင်းမမှီအစ်ကိုများလားလို့ သူက ထင်မိလေသည်။ နှစ်

www.burmeseclassic.com

ယောက်စလုံးက ကင်မရာကို ကြည့်နေပုံဟာ အရမ်းကိုအသက်
ဝင်နေ၏။ သူက နှိုင်းမမို ဖုန်းထဲက တစ်စွန်းတစ်စ ဘာများသိ
နိုင်မလဲ စိတ်ဝင်စားမိတာကြောင့် ထပ်ဖွဲ့မိသွားသည်။ သူမရဲ့
ဖုန်းက Pattern lock ချသားတာ မဟုတ်တာကြောင့် အတား
အဆီးမရှိဘဲ ဖုန်းကိုဖွင့်လို့ ရလေသည်။

သူက သိပ်ထွေထွေထူးထူး စဉ်းစားမနေဘဲ Gallery
ကိုပဲ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ သိပ်တူးထူးခြားခြား မရှိပေ။ တစ်ခု...
အဲဒီတစ်ခုကတော့ သမုရဲ့ ဓာတ်ပုံပဲဖြစ်သည်။ သမုရဲ့ ဓာတ်ပုံပေါ်
မှာ စာတစ်ကြောင်းကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“I'll kill u” (ငါ မင်းကို သတ်မယ်)

သူဟာ အဲဒီစာသားကြောင့် နှိုင်းမမိုကို ကြည့်မိ
သွားသည်။ နှိုင်းမမိုဟာ “သမုကို သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင်
မုန်းတီးနေတာလား။ တကယ်ပဲ သမုက နှိုင်းမမိုရဲ့အစ်ကိုကို
သေသည်အထိ လှည့်စားခဲ့တယ်တဲ့လား။ သမုရဲ့ပုံစံဟာ အဲဒီလို
မျိုး ထင်ချင်စရာ ထင်ရက်စရာကို မရှိတာမို့ သူဟာ မယုံတစ်
ဝက် ယုံတစ်ဝက် ဖြစ်နေခဲ့ရတာဖြစ်သည်။ ဒီဓာတ်ပုံထဲက စာ
သားအတိုင်းဆို တကယ်ပဲ သမုဟာ နှိုင်းမမိုအစ်ကိုနဲ့ ပတ်သက်ခဲ့
တယ်ပေါ့။

“မ ... မဟော်”

ခေါ်သံခပ်တိုးတိုးကြောင့် သူက နှိုင်းမမိုကို ငုံ့ကြည့်
ဆိုက်လျှင် နှိုင်းမမိုက သူ့ကို ကြည့်နေတာနဲ့ ဆုံလေ၏။ မဟော်
က နှိုင်းမမိုရဲ့လက်ကို အသာဖွဖွကိုင်မိကာ စိုးရိမ်တကြီး မေးမိ
သွားသည်။

“နှိုင်းမမို ... သက်သာရဲ့လားဟင်။ ဆရာမ ... ဆရာမ၊
လူနာ သတိရလာပြီဗျ”

သူက တာဝန်ကျဆရာဝန် လာတာကြောင့် ဘေးကို
အကဖယ်ကာ စမ်းသပ်မှု ခံယူနေသော နှိုင်းမမိုသာ ကြည့်နေရ၏။

“စိတ်ချသွားရပြီ။ လူနာအတွက် ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိ
တော့ပါဘူး။ လောလောဆယ် ခြေထောက်ကတော့ သိပ်
လှုပ်ရှားလို့ မရသေးဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

မဟော်က ဆရာဝန် ပြန်ထွက်သွားသောခါ နှိုင်းမမို
ဘေးနား ပြန်ဝင်ထိုင်ကာ ...

“အန်တိုကိုလည်း အကြောင်းကြားထားတယ်။ စိုးရိမ်စရာ
မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ စိတ်အေးသွားရပြီ။ မသေကောင်း
မပျောက်ကောင်း နှိုင်းမမိုရယ်။ အခု ဘယ်လိုနေသေးလဲ
ဟင်”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။”

စကားအဆုံးမှာကြည့်တဲ့ အကြည့်က သူ့လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ သူမရဲ့ Note 3 လေးကို ရောက်လာတာမို့ မဟော်က screen lock ပြန်ချလိုက်ကာ ...

“မင်းကို ကိုယ် ဒတောင်းပန်ပါတယ် နှိုင်းမမို့။ ကိုယ် မင်းကို ဘယ်လိုစကားလုံးမျိုးနဲ့ နှစ်သိမ့်ရမလဲ ကိုယ်မသိတော့ဘူး။ တကယ်ပဲ အဲဒီလို ဖြစ်ခဲ့သလား နှိုင်းမမို့”

သူ့မေးခွန်းကြောင့် နှိုင်းမမို့က ဆတ်ခနဲ ပြန်ကြည့်လေသည်။ သူမရဲ့အကြည့်တွေထဲမှာ သူ့မရှိတာဟာ ဘာဆိုတာကို သူ့ဆီက အတည်ပြုချက် လိုချင်နေပုံ ဖြစ်တာကြောင့် သူက ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြလိုက်ရင်းက အမှန်အတိုင်းပြောပြလိုက်သည်။

“ကိုယ်နဲ့ မသွန်း မနေ့က တွေ့ဖြစ်တယ်။ သမုက အဲဒီလိုပဲ တကယ်လုပ်ခဲ့တာလား နှိုင်းမမို့”

သူ့မေးခွန်းကြောင့် နှိုင်းမမို့ဟာ အံ့အားသင့်သွားကာ မျက်နှာကြောကတော့ ချက်ချင်းပင် တင်းထန်သွားသည်။ နှုတ်ခမ်းကို ခပ်တင်းတင်း ဖိထားတဲ့ကြားက မျက်ရည်တစ်စက်ကျသွားတာကို သူ မြင်ဖြစ်အောင် မြင်သွားမိလျှင် ရင်ထဲမှာ

တစ်မျိုးတော့ ဖြစ်သွားရတာပဲဖြစ်သည်။ အင်မတန်မှ အကြောတင်းတဲ့သူလို သတ်မှတ်ထားမိတဲ့ နှိုင်းမမို့ဟာ မျက်ရည်ကျတယ်ဆိုတော့ သူ့ရင်မှာ ထိခိုက် ခံစားရလေ၏။

“ဟုတ်တယ်။ တို့ဘဝအတွက် သမုခင်ကို ပတ်သက်ချင်ခဲ့တာဟာ သူ့ဘဝကို သတ်ပစ်ဖို့ပဲ။ အစက ရည်ရွယ်ခဲ့တာဟာ မင်းဆီက သူ့ကိုလှမယ်။ သူ့ရဲ့အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းဟာ သူ့ရဲ့နောက်ကျောကို ရက်ရက်စက်စက် ထိုးပစ်မယ်စား ဆိုတာကို သူ သိအောင်လုပ်ပစ်ဖို့ပဲ။ ပြီးရင် သူ သိပ်ချစ်တဲ့ ချစ်သူကို တို့က အရယူနိုင်ခဲ့တယ် ဆိုတာကို လိုချင်တာ။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ မင်းကို တို့ပြန်ရချင်တယ် ဆိုတာ အဲဒီထက် ပိုနေခဲ့တဲ့စိတ်တွေ ရှိနေလို့။ အဲဒါတွေ အားလုံး အလကားပဲ။ အဲဒါတွေကပဲ ကျွန်မကို ပြန်သတ်ပစ်နေတာ။”

“သမီး ... သမီးလေး။”

နှိုင်းမမို့က တစ်စုံတစ်ခုကို ထပ်ပြောတော့မယ့်ဆဲဆဲမှာ နှိုင်းမမို့အမေ ရောက်လာတာကြောင့် စကားစက ပြတ်သွားလေသည်။ မဟော်က ကျန်နေသေးတဲ့ စကားလုံးတွေက ဘာလဲဆိုတာကို သိချင်လှပါသည်။

www.burmeseclassic.com

သူမ ခံစားနေရတယ်။ သူမရဲ့စိတ်ခံစားချက်တွေဟာ သူနဲ့များ ပတ်သက်သလား။

စိတ်ဒဏ်ရာရှိနေတဲ့ နှိုင်းမခိုကို သူ ဘယ်နည်းဖြင့် ကူညီရမယ်မှန်းလဲ မသိပါ။ ပေါ့စေလိုလို့ ကြောင်ရုပ်ကိုထိုးထား ပေမယ့် ဆေးကြောင့် လေးနေရတဲ့ ဒီအဖြစ်တွေကို ဘယ်လိုပြီး ပြတ်အောင် လုပ်ရလေမလဲ။

“ဘာ ... ဘာဖြစ်တယ် မဟော်”

မဟော်ရဲ့စကားကြောင့် သမုက စိတ်ထဲမှာ အရမ်း တို ရှုပ်ထွေးနောက်ကျသွားတာကြောင့် ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ လေသံ က အနည်းငယ် ကျယ်သွားလေသည်။ မဟော်က သမုကို ကျော နှိုင်းကာ ခါးထောက်ရပ်နေပြီး အေးတီအေးစက်ဒီဇိုင်း လုပ်နေတာ ကြောင့် ပိုပြီးအသည်းယားလာတာ ဖြစ်သည်။

“မဟော် ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ရှင့်ကို ကျွန်မ မေးနေ ကယ်လေ”

သမုရဲ့ ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးခွန်းကြောင့် မဟော်က သမုဘက် ပြန်လှည့်လာကာ မေးအသာဆတ်ပြု၍ ...

“ဘာကိုလဲ”

www.burmeseclassic.com

“မဟော် ... ရှင်ကို သမု လုံးဝစိတ်တိုနေပြီနော်။ ဟိုကတည်းက ဖုန်းလုံးဝမကိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ နှိုင်းမမိ ဆေးရုံတက်နေရတယ် ဆိုတာကျတော့ ရှင် သိတယ်။ ရှင်တို့က ဘာတွေလဲ”

သမုက စိတ်ပေါက်လာတာမို့ ထမောက်ပစ်လိုက်လျှင် မဟော်က ဘာဆိုပြီး အာမေဇိုတ်ပြကာ သမုကို ပေစောင်းစောင်း ပြန်ကြည့်ကာ သူ့ရဲ့ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲက မာပိုလိုဆေးလိပ်ဘူးကို တုတ်ဖွင့်ကာ ဆေးလိပ်ယူသောက်၍ အငွေတွေကို မှုတ်ထုတ်ရင်း အရသာခံနေတာကြောင့် သမုက ပိုပြီးဒေါသထွက်ရလေသည်။ လုပ်နေတဲ့ လုပ်ပေါက်တွေက အရမ်းကိုတရားလွန်နေပြီ ဖြစ်သည်။ သမု နှိုင်းမမိကို Album ပေးမိလိုက်လို့ အဲဒီကိစ္စအတွက် စိတ်ဆိုးတယ်ဆိုလည်း တော်ပြီပေါ့။ အခုဟာက ...။

“မဟော် ... အဲဒီပုံစံတွေ လာချိုးမနေနဲ့။ ဘာဖြစ်ချင်နေတာလဲ။ ပြီးတော့ ရှင်နဲ့ နှိုင်းမမိကကော ဘာတွေလဲ”

“ဘာကို ဘာတွေရမှာလဲ သမု။ မင်းရဲ့မေးခွန်းကကော ဘာတွေကို ဆိုလိုချင်တာလဲ။ ကိုယ်ပြောတာ ဘာမှားလို့လဲ။

နှိုင်းမမိက မင်းသူငယ်ချင်း မဟုတ်ဘူးလား။ နှိုင်းမမိကား accident ဖြစ်လို့ ဆေးရုံတက်ရတာဟာ မင်းအတွက် စိတ်ပူစရာကိစ္စ မဟုတ်ဘူးလား သမု ... ဟမ်”

မဟော်ရဲ့ မေးနေတဲ့လေသံက လုံးဝခိုက်ပေ။ သမုက သူ့ရည်းစား မဟုတ်ဘူးလား။ ဒီလိုလေသံ ဒီလိုအချိုးမျိုးနဲ့ လုံးဝကို မေးစရာမလိုပေ။ နှိုင်းမမိ ဆေးရုံရောက်တာကို စိတ်မပူပေးမိတာနဲ့ သမုက အပြစ်ဖြစ်ရောလား။ စိတ်ထဲမှာ မီးစတစ်စနဲ့ အထိုးခံရသလို ပူလောင်စူးရှ၍ နားကျင်နေရလေသည်။

“မဟော်ကကော ဘာအတွက်ကြောင့် သမုထက်တောင် ပိုပူနေရတာလဲ။ ရှင်တို့နှစ်ယောက်က သမုနောက်ကွယ်မှာ အဆက်အသွယ်တွေ ရှိနေကြတာလား။ သမု အဲဒါကိုကော မမေးသင့်ဘူးလား မဟော်။ သမုက ရှင်ချစ်သူတစ်ယောက် အနေနဲ့ ရှင်တို့နှစ်ယောက်ကိစ္စကို မေးရမှာပဲ။ ဘာတွေလဲ။ သမု မသိတဲ့ ကိစ္စကို ရှင်က ဘာလို့ သိနေတာလဲ”

“သမု ... ကိုယ့်ကို မင်း ရန်တွေ့နေတာတွေ တော်တော်။ ဒီနေ့အထိ နှိုင်းမမိနဲ့ ငါ့ပတ်သက်မှုဟာ ရိုးသားတယ်။ မင်းသာ ...”

စကားစက ရပ်တန့်သွားတာကြောင့် သမုက သိပ်
အံ့အားသင့်သွားရလေသည်။

“ဆက်ပြောလေ။ ဘာဖြစ်လဲ။ သမုသာ ဘာဖြစ်လဲ”

“တော်ပြီ။ ဘာမှ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်မပြောချင်တော့ဘူး
သမု။ ကိုယ် ပြန်မယ်”

မဟော်က အဲဒီလိုနည်းနဲ့ ဖြတ်ချခဲ့တာမို့ သမုက
သူ့ကို ဆတ်ခနဲ လက်ကောက်ဆွဲ၍ ...

“မပြန်ရဘူး။ မဟော် ... ရှင် သမုကို ဒီအမျိုး၊ ချိုးလို့
ရမယ်များ ထင်နေသလား။ လာ ... အခုချက်ချင်း နှိုင်း
မမိုဆီ သွားမယ်”

“ဟား ... ဘာဆိုလို့လဲ။ ဒီကိစ္စက သူနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ။
သမု ... ကိုယ်ရည်းစားတွေ များခဲ့တာမှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့
ဘယ်သူ့ကိုမှ သစ္စာမဖောက်ခဲ့ဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့ပြတ်
ပြီးမှ နောက်တစ်ယောက်နဲ့ တွဲတာချည်းပဲ။ ကိုယ် အခု
မင်းနဲ့လာတွေ့ရတဲ့ အကြောင်းနှစ်ချက်ရှိတယ်။ တစ်ခုက
အဲဒီ Album မင်းကို ပြန်ပေးတာ။ နောက်တစ်ခုက မင်း
သူငယ်ချင်း နှိုင်းမမို အကြောင်းကို အသိပေးတာ။ နှစ်
ခုလုံးကို ကိုယ် လုပ်ပြီးပြီ။ ပြန်တော့မယ်”

သမုက ခပ်ထန်ထန် ပြောနေတဲ့ စကားကြောင့်
စိတ်ထဲမှာ ဒေါသဖြစ်ရသလို အရမ်းလည်း ခံစားရလေသည်။
တစ်ခုခုဆို မျိုသိပ်မထားချင်တဲ့ သမုက ရင်ထဲက မေးချင်တာကို
ဖွင့်မေးပစ်လိုက်တော့သည်။

“မဟော်က သမုနဲ့ လမ်းခွဲချင်နေပြီလား”

သမု မေးခွန်းကြောင့် မဟော်က အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုး
ပါတဲ့ အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ကာ ခပ်အေးအေး ပြန်ဖြေလေသည်။

“ကိုယ့်မှာ အဲဒီလိုဆန္ဒမျိုး မရှိဘူး သမု။ ကိုယ်တို့ လမ်း
ခွဲဖို့ ဘာအကြောင်းရင်းမှ မယ်မယ်ရရ မရှိသေးပါဘူး။
မင်းလည်း ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်။ ကိုယ်ကလည်း မင်းကို
ချစ်တယ်။ အဲဒီအတွက် ဘာပြဿနာမှ မရှိနိုင်ပါဘူး
သမု”

မဟော်က အေးအေးဆေးဆေးပြောကာ ထွက်သွား
လေသည်။ ဘာတွေလဲ။ အဲဒါဟာ သမုအတွက် ကျေနပ်စရာ
ကောင်းတဲ့ အခြေအနေတစ်ခု ဖြစ်နိုင်သလား။ ဟင့်အင်း ...။
သမုကတော့ အဲဒီလို မယူဆပေ။ မဟော် ပြောတဲ့ စကားဟာ
ချစ်တယ်ဆိုပေမယ့် ချစ်ခြင်းမမြည်ပေ။ သမုကို စိန်ခေါ်သွားသလို
မျိုးကြီး ခံစားနေရတာဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ သမုရဲ့စိတ်ထဲမှာ အခဲမကြေနိုင်ဘဲ တနဲ့နဲ့ ခံစားနေရတာကတော့ သမုတောင် မသိတဲ့ နှိုင်းမမှီရဲ့ accident ကိစ္စကို မဟော်က ဘာဖြစ်လို့ သိနေတာလဲ ဆိုတာပဲဖြစ်သည်။ မသင်္ကာဘူးလို့ တိုက်ရိုက် မတွေးချင်ပေမယ့် စိတ်ထဲမှာဖြစ်နေတဲ့ အကြိတ်အခဲ သေးသေးလေး ကြီးမလာဖို့ သမု ရှင်းထုတ်ပစ်ဖို့ တာဝန်ရှိလေသည်။

သမုက နှိုင်းမမှီ အတွက် အသီးအနုတချို့နှင့် မုန့် တွေ ဝယ်လာကာ lift ဖြင့် နှိုင်းမမှီ ဆေးရုံတက်နေရတဲ့ အခန်း ရှိရာကို တက်လာခဲ့သည်။ မနေ့ညကတော့ သတင်းဓမး ပုန်းဆက် ထားပေမယ့် ဒီမနက်တော့ သမု လာခဲ့မယ်လို့ မပြောဖြစ်ခဲ့ပေ။ ညက စောစောအိပ်တာမို့ မနက်အစောကြီး နိုးနေတာလည်းပါ တာကြောင့် သမု နှိုင်းမမှီဆီ ရောက်တဲ့အချိန်က မနက်စုနစ်နာရီခွဲ ပဲ ရှိသေးတာဖြစ်သည်။ စောစောစီးစီးလာတာ အားတော့ အား နာပေမယ့် ဆေးရုံထိတောင် ရောက်နေခဲ့ပြီမို့ သမုက ဝင်လာခဲ့ လိုက်တော့သည်။ အခန်းနံပါတ်ဆီရောက်တော့ သမုက တံခါး ခေါက်လိုက်လျှင် "ဝင်ခဲ့ပါ"ဆိုတာကြောင့် တံခါးဖွင့် ဝင်လာခဲ့ လိုက်သည်။

"ဟယ် ... သမု"

သမုကိုမြင်တော့ နှိုင်းမမိုကလည်း အကြီးအကျယ် အံ့ဩရသလို သမုကလည်း အင်မတိအင်မတန်ကိုမှ အံ့ဩရလေ သည်။ ကိုယ့်မျက်လုံးတောင် ကိုယ်မယုံကြည်နိုင်ပေ။ နှိုင်းမမို ဘေးနားမှာ ရှိနေသူဟာ မဟော် ဖြစ်နေမယ်လို့ ဘယ်လိုမှ ထင် မထား၍ဖြစ်သည်။ သမုက အံ့အားတသင့်ဖြစ်စွာ ကြက်သေ့၊ သေ နေတုံးမှာ မဟော်က သမုအနား ရောက်လာကာ ...

“လာလေ ... သမု ထိုင်လေ”

ရင်ထဲမှာ အံ့ဩလွန်းနေတာကြောင့် စိတ်ခံစားချက် က ထူအမ်းအမ်းဖြစ်ကာ မဟော်အနားကရုံမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း ပါးစပ်ကလည်း အလိုလို မေးမိသွားသည်။

“မဟော်က ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရောက်နေတာလဲ”

“ကိုယ်ကလား။ ကိုယ်က မနေ့ညကတည်းက လူနာစောင့် လာလုပ်ပေးနေရတာလေ။ ထိုင်ဦး။ နှိုင်းမမို ... ကော်ဖီ ဖျော်လိုက်တော့မယ်နော်”

ညကတည်းက လူနာစောင့်အဖြစ် လာပြီးစောင့်အိပ် တယ်ဆိုတော့ ...။ ပြီးတော့ သမု အကဲခတ်ကြည့်ရသလောက် အခု ဒီအခန်းထဲမှာ နှိုင်းမမိုနဲ့ မဟော်ကလွဲပြီး တခြားသူ ရှိမနေ ပေ။ သမု ရှိနေတာတောင် မဟော်ရဲ့ဂရုစိုက် ကြင်နာပြုမှုတွေက

တစ်ဆိတ် လွန်လွန်းနေသည်။ နှိုင်းမမိုကလည်း သတင်းလာမေးတဲ့ သမုကို ဆက်ဆံတဲ့ပုံစံက ဘာလို့ ဒီလောက် အေးစက်စက်ဖြစ် နေရတာလဲ။

“တကူးတက ဒုက္ခရှာလို့ သမုရယ်။ လာမမေးလည်း ရပါတယ်”

နှိုင်းမမိုဆီက စကားသံ ထွက်လာတာခို သမုက စိတ်အာရုံကို နှိုင်းမမိုဆီ ပြန်စုကာ ဖြေလိုက်ရသည်။

“ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ။ တို့တွေက သူငယ်ချင်းတွေမှလား။ လာမေးရမှာပေါ့။ ဒီမှာ နှိုင်းမမို တစ်ယောက်တည်းလား”

“မဟုတ်ဘူး။ ညက မေမေလည်း ရှိတယ်။ ခုနလေးကမှ အိမ်ခဏပြန်သွားတာ။ မဟော်ကလည်း ရှိနေတယ်ဆိုတော့ မေမေက စိတ်ချပြီး ခဏပြန်သွားတာလေ”

“ဘယ်လို”

သမုက အဲဒီစကားကြောင့် စိတ်ထဲ ထောင်းခဲထ ပြီး ခပ်မာမာလေသံဖြင့် ဘယ်လိုဆိုပြီး ထွက်သွားလျှင် မဟော် က ကြားထဲက အမြန်ဖြတ်ပြော၏။

“နှိုင်းမမိုတို့က သားအမိနှစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတာဆို တော့ ကိုယ်က ဂူညီပေးတာပါ။ အန်တီကလည်း နှိုင်းမမို

www.burmeseclassic.com

ဆေးရုံတက်နေတော့ အိမ်နဲ့ ဒီ ကူးချည်သန်းချည် လုပ်နေရတာလေ။ ရော့ ... နှိုင်းမမို့ ကော်ဖီ။ သမု ... ကော်ဖီ”

သမုအရှေ့မှာ ကော်ဖီခွက် လာချပေးတဲ့ မဟော်ကို သမုက အရမ်းကို ဒေါသဖြစ်နေရတာဖြစ်သည်။ ဆေးရုံမှာဖြစ်နေတာကြောင့် ဒေါသကို ချုပ်တည်းမျိုသိပ်ကာ ပီချနေရတာဖြစ်သည်။ သမုကို ဘာမှမပြောဘဲ ဆေးရုံအထိလာပြီး ညစောင့်လုပ်ပေးတာကတော့ ဘောင်ကျော်သွားပြီ။ ပိုက်ဆံရှိတာပဲ။ Special nurse ငှားလို့မရဘူးလား။ သမုက စိတ်ထဲမှာ အထုအထည်ကြီးမားနေသောစိတ်ကို ဖြေဖျောက်ဖို့ သမု ဒီကိစ္စကို မကြိုက်ဘူးဆိုတာကို သိသာစေတဲ့ သွယ်ဝိုက်သော စကားကိုသုံးကာ ပြောလိုက်၏။

“ဒီညကစပြီး သမု လာစောင့်ပေးမယ်လေ။ မဟော် အိမ်ပြန်ပေါ့”

“ရပါ့တယ် သမုရယ်။ ဟို ... မဟော် စောင့်ပေးတာကို သမုက မကြိုက်လို့လား။”

နှိုင်းမမို့ရဲ့ တန်ပြန်မေးခွန်းကြောင့် သမုက အံ့အားသင့်စွာ နှိုင်းမမို့ကို ဘတ်ခနဲ ပြန်ကြည့်မိသွားသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ သမု အင်မတန်မှ ယုံကြည်အားကိုးရပါ့တယ် ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းက သမုကို ဘယ်လိုမေးခွန်းမျိုး မေးပစ်လိုက်တာလဲ။

စိတ်ကလည်း နဂိုဒေါသအခံ ရှိနေတာကြောင့် ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ပြောပစ်လိုက်တော့သည်။

“မကြိုက်လို့ ဆိုတာထက် အမြင်မသင့်ဘူးလေ။ သမုက မိန်းကလေး။ မိန်းကလေး သူငယ်ချင်းချင်း ညစောင့်အိပ်ပေးတာ ပြဿနာမရှိဘူး။ မဟော်က သမုချစ်သူဖြစ်နေတဲ့ အခါကျတော့ နှိုင်းမမို့နဲ့ ဟစ်ညလုံးရှိနေတယ် ဆိုတာက သိပ်မကောင်းဘူးလေ။ ပြီးတော့ မဟော်က ဒီကိစ္စကို သမုကို လုံးဝမပြောထားဘူး”

“သမု ... ဘာတွေပြောနေတာလဲ”

“သမု ... မင်းက တို့ကို ရန်တွေ့နေတာလား”

မဟော်က လှမ်းဟန်လိုက်ချိန်မှာ နှိုင်းမမို့ဆီက ခပ်တင်းတင်း စကားသံက ထွက်လာတာကြောင့် သမုက အဆုံးစွန်ထိ မောင်းတင်ပစ်လိုက်ပြီမှ ဒါဆေးရုံလေဆိုတဲ့ အသိနဲ့ စိတ်ကို အတင်းလျှော့ချပစ်ရသည်။

“အဲဒီအကြောင်း ဆွေးနွေးဖို့ အချိန်မဟုတ်ဘူး နှိုင်းမမို့။ နှိုင်းမမို့လည်း ဆေးရုံတက်နေရတယ်ဆိုတော့ ထားလိုက်ပါတော့။ ဘာမှ မပြောချင်တော့ဘူး။ သမု ပြန်တော့မယ်။ မဟော် ... တစ်ခါတည်း ပြန်လိုက်နဲ့”

www.burmeseclassic.com

သမုက မျက်နှာထား ခပ်တင်းတင်းဖြင့် မတ်တတ် ထရပ်ကာ မဟော်ကိုပါ ခေါ်လိုက်လျှင် မဟော်ဆီက ရင်ဝဖနှောင့် နဲ့ဆောင့်ကန်ခဲရတဲ့ စကားလုံးတို့က သမုကို နောက်ပြန်လဲစေသည်။

“သမု ... ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ မင်း ပြန်နှင့်တော့။ ကိုယ် ဖုန်းပြန်ဆက်မယ်”

သမုက တစ်ပြိုင်တည်းဆိုသလို ဝမ်းနည်းတာတွေ ရော၊ မာနတရားတွေရော အကုန်အစုံ ရောဖြုန်း ဒေါသတကြီး ဖြင့် တောက်တစ်ချက် ခပ်ပြင်းပြင်းခေါက်ကာ ထွက်လာခဲ့တော့ သည်။

ဘာဖြစ်သွားကြတာလဲ။ အဲဒါဟာ ဘာဖြစ်သွားကြ တာလဲ။

သမု အင်မတန် ယုံကြည်ချစ်ခင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ သူ ငယ်ချင်းကကော ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။ သမု သိပ်ချစ်မိသွားခဲ့တဲ့ ချစ်သူကကော။ ဘာတွေလဲ။ ကံကြမ္မာသည် သမုကို တစ်စစီ အမှုန်ကြိတ်ပစ်ဖို့ တေးထားပြီးဟု ယူဆရပါသည်။

“မင်း စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားရတယ်ဆိုရင် ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ် နှိုင်းမမို့”

သမု ထွက်သွားပြီးနောက် သူ့က အားနာတာကြောင့် တောင်းပန်စကား ဆိုလိုက်လျှင် နှိုင်းမမို့က မျက်ရည်တွေ ကျနေ တာကို တွေ့ရသည်။ မဟော်က အဲဒီအတွက် နှိုင်းမမို့ ဘေးနား သွားကာ ...

“ဘာလို့ မျက်ရည်ကျနေတာလဲ နှိုင်းမမို့”

“သမုခင်ဟာ တို့ ... တို့ ... တို့ချစ်တဲ့သူတွေကို ဘာလို့ နိုင်ရတာလဲ။ ကိုကို့တုန်းကလည်း အဲဒီမိန်းမ အဲဒီလိုတွေ ပဲ ညှို့ခဲ့ပြီး ကိုကို့ကို သတ်ပစ်ခဲ့တာ”

“နှိုင်းမမို့ရယ်”

သနားစရာ ရင်နင့်စကားတွေကို သူ ဆက်မကြား ချင်တော့တာကြောင့် နှိုင်းမမို့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းထက်ကို သူ့လက်ညှိုး

တစ်ချောင်း ဖိကပ်လိုက်သည်။ အစ်ကိုအတွက် ဆိုက်ကိုတစ်ခုလို ဖြစ်နေတဲ့ အစွန်းရောက်မှုတွေကို သူ မကြည့်ရက်ပေ။ အင်မတန် ကြေကွဲဖွယ်ကောင်းတဲ့ အတိတ်ကို လက်စားချေဖို့ အငြိုးကြီးနေ သူ ဖြစ်နေရှာတာကိုက အင်မတန် ဝင့်ကြီးလှလေသည်။

“မင်းကို ကိုယ် ပစ်မထားဘူးဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား နှိုင်းမမှီရယ်”

သူက ရင်ထဲကလာတဲ့အတိုင်း ရေရွတ်လိုက်လျှင် နှိုင်းမမှီက သူ့ကို တမေ့တမော ငေးကြည့်ကာ ...

“တို့ ဝန်ခံပါတယ် မဟော်။ သမုရဲ့ နောက်ကျောစားဖြစ် ဖို့ မင်းကို အသုံးချချင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းအပေါ်ကိုလားတဲ့ တို့ရဲ့စိတ်တွေထဲမှာ အချစ်စစ်တစ်ခု ပါလာခဲ့တဲ့အတွက် တို့နှလုံးသားကို သမုခင်ဆီ နောက် တစ်ကြိမ်ပေးဖို့ ခွန်အားမရှိတော့ဘူး။”

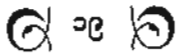
မဟော်က နှိုင်းမမှီရဲ့အေးစက်နေတဲ့ လက်ဖျားတွေ ကို နွေးထွေးစေဖို့ ဆုပ်ကိုင်ရင်းက သူမရဲ့အချစ်တွေကို တရား ဝင် ဝန်ခံရဲတဲ့ သတ္တိအတွက် သူ့ရင်ထဲမှာ မချိမဆန် ဝေဒနာ မျိုး ခံစားလာရသည်။

တစ်ဦးတည်းပဲ သက်ဆိုင်တယ်။
ထိန်းချုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူး။
တားဆီးလို့လည်း မရဘူး။
အနီးဆုံးမှာ ရှိနေတဲ့သူ
အဝေးကလူလောက်တောင် မမြင်တတ်ခဲ့ဘူး။
စိတ်ထဲ ငိုနေပေမယ့်
ပါးစပ်က ရပါတယ်ပဲ ပြောထွက်တယ်။
တကယ်တော့ အချစ်ဆိုတာ
ဝင့်ကြွေးရှိလို့ ခံစားဆပ်ရတဲ့ အပြစ်တစ်ခုလေလား။

www.burmeseclassic.com

သမုကို မာကြပ်ကြပ်ပုံစံဖြင့် ဂရုမစိုက်ဟန် လုပ်ပြု
နေတာကြောင့် ပိုပြီးထိခိုက်ခံစားရလေသည်။ မဟော် ဘာလို့
ဒီလောက်ထိ မိုက်ကန်းကန်း ဖြစ်သွားရတာလဲ။ သမုက သည်းခံ
စိတ်တွေ ပျောက်ရှုကုန်ကာ ခပ်စူးစူး အော်ပစ်လိုက်သည်။

“မဟော် ... ရှင်နဲ့ နှိုင်းမမိုက် ဘာတွေလဲလို့ မေးနေတယ်
လေ”

သမုရဲ့ ခပ်ဆတ်ဆတ်လေသံကြောင့် သူက သမုကို
ပေစောင်းစောင်း တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

“မင်းဘာသာ ထင်ချင်တာတွေ ထင်နေတာ သမု။ မင်း
အဲဒီလောက် ရစ်နေရင် ကိုယ် စိတ်ပျက်မိလိမ့်မယ်”

“ဟက် ... ရတယ်။ မလွမ်းဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှင့်လို အောက်
တန်းကျတဲ့ ယောက်ျားမျိုးကိုတော့ နှိုင်းမမို ဘယ်လိုသိမ်း
ပိုက်သွားသလဲဆိုတာ မေးကြည့်ရမယ်”

သမုက စိတ်နာစွာ ပြောချပစ်လိုက်လျှင် သူက
သမုကို စိုက်ကြည့်၍ ...

“သမု ... မင်း စကားပြော ဆင်ခြင်ပါ။ မင်းကကော ဘာ
ထူးလို့လဲ။ ယောက်ျားတွေကို လှည့်ဖြားတတ်တဲ့ မိန်းမပဲ
မှလား”

“ဘာ”

စွပ်စွဲချက်က လုံးဝကြီးကို ပြင်းထန်တာကြောင့်
သမုက အံ့အားသင့်မျက်ဝန်းတွေဖြင့် ပြန်ကြည့်မိသွားသည်။
သမုကို သူ တစ်ခုခု ဆိုလိုလိုက်တာလား။

“ဘာကို ပြောချင်တာလဲ မဟော်။ ရှင် ယောက်ျားဆို
တဲ့ပြောပါ”

“ဟား ... ကောင်းပြီ။ ဒီမှာ သမုခင် မင်း ကိုမှိုင်းညိုကို
သိသေးရဲ့လား”

ကိုမှိုင်းညို။ သမုက ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်ကြည့်ရင်း
က ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရသည်။

“အေး ... ကိုမှိုင်းညိုဆိုတာ နှိုင်းမမှီရဲ့ အစ်ကိုအရင်းပဲ။ မင်းရဲ့လှည့်စားမှုတွေကြောင့် နောက်ဆုံး အသက်ပါပေး သွားရတာ။ ဒီမှာ သမုခင် ... မင်းကြောင့် တစ်ဖက်မိသားစု ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြရတာ။ မင်းဟာ လုံးဝလှည့်ဖြားတတ်တဲ့ မိန်းမ”

သမုကို စကားလုံးကြီးတွေဖြင့် ပစ်ပေါက်စွပ်စွဲနေ သော မဟာရဲ့မျက်နှာကို ငေးကြည့်ရင်းက သမုရင်တွေ နာကျင် လာရသည်။ နှိုင်းမမှီက ကိုမှိုင်းညိုရဲ့ညီမတဲ့။ မဟော်ကို ဒီ အကြောင်းတွေပြောပြီး သမုနဲ့ ကွဲအောင်ခွဲတယ်ပေါ့။ သမုက နာကျင်အက်ကွဲစွာ တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်ရင်း ...

“ပြီးပြီလား။ ရှင် စွပ်စွဲတာ ဒါအကုန်ပဲလား။ ကျွန်မ အရမ်းခံစားရတယ် မဟော်။ သမုက ရှင်ချစ်သူပါ။ သမု ဆီက ဘာစကားတစ်ခွန်းမှ မကြားဖူးဘဲနဲ့ တစ်ဖက်က ပြောတာတွေပဲ နားထောင်ခဲ့တဲ့ စုံလုံးကန်းနေတဲ့ ရှင်ကို ကျွန်မ သိပ်စိတ်ပျက်တယ် ...

ဟုတ်တယ် ... သမုက လှည့်စားတတ်တဲ့ မိန်းမ။ အဲဒီ ကိုမှိုင်းညို ဆိုတဲ့လူအကြောင်းကို ရှင် ဘယ်လောက် သိသလဲ။ သူ့ကြောင့် ကျွန်မ ဘယ်လောက်ထိ ဒုက္ခရောက်

ခဲရတယ် ဆိုတာကော ရှင် ဘယ်လောက်သိသလဲ မဟော်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့အတိတ်ကို ဘာမှမသိဘဲနဲ့ စွပ်စွဲသလို စကားတွေ လာပြောမနေနဲ့။ သမုခင်ကြောင့် ကိုမှိုင်းညို သေရတာလို့ နှိုင်းမမှီ ပြောတာလား။ အဲဒါနဲ့ပဲ သမုကို အယုံကြည်ကင်းမဲ့သွားခဲ့တာပေါ့။ ဟုတ်လား မဟော်”

မဟော်ဆီက ဘာမှ တုံ့ပြန်သံ မကြားရပေ။ သမု က စိတ်ပျက်စွာ တောက်တစ်ချက် ခေါက်ပစ်လိုက်သည်။ သမု အင်မတန်မှ ယုံကြည်အားကိုးရပါသတဲ့ဆိုတဲ့ နှိုင်းမမှီဟာ သမုရဲ့ နောက်ကျောခားတစ်လက် ဆိုတာ အခုမှ သိခွင့်ရလို့ အင်မတန် မှ စိတ်နာစရာ ကောင်းလှပေသည်။

တိုက်ဆိုင်စွာပဲ နှိုင်းမမှီက ကိုမှိုင်းညိုရဲ့ညီမတဲ့။ သမုဟာ ကိုယ့်ကို တစ်ချိန်လုံး အငြိုးတွေ အမှန်းတွေဖြင့် ပတ် သက်နေခဲ့တဲ့ သူ့အပေါ်ကိုမှ ယုံကြည်မှုတွေ တစ်ဖက်ကန်းခဲ့သည့် အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ စိတ်နာကာ အမှန်တရားတစ်ခုကို နှစ်ထုတ်ဖို့ နှိုင်းမမှီနဲ့ ရှင်းဖို့ ထာထွက်မှာ မဟော်က သမု အရှေ့က ပိတ်ရပ်၍ ...

“မင်း ဘယ်သွားမလို့လဲ သမု”
“ရှင်ကို ရှင်းပြစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး။”

သမုက သူ့ကိုတွန်းတိုက်ဖယ်ထုတ်ကာ ကားဆီကို အမြန်သွားလိုက်သည်။ ကားကို အမြန်မောင်းချထွက်လာ၍ တစ်ဖက်ကလည်း ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို အသည်းအသန် ခေါ်နေမိသည်။

“ကိုမှိုင်းညှိုက နင့်အစ်ကိုဆိုတာ တကယ်ပဲလား နှိုင်းမမှီ”

တံခါးဖွင့်လိုက်တာနှင့် တင်းထန်မာကျောနေသော မျက်နှာထားဖြင့် နှိုင်းမမှီကို မေးလိုက်တဲ့စကားအဆုံးမှာ မဟော်မင်းညှိုကပါ လှေကားပေါ်ကို အမောတကော ပြေးတက်လာတာကိုမြင်တာမို့ ဒီအကြောင်းကို မဟော် ပြောလိုက်ပြီဆိုတာ သဘောပေါက်ရသည်။ နှိုင်းမမှီက နှစ်နှစ်နီးပါး တေးမှတ်ထားရတဲ့ အစိုင်အခဲကို ဖြည့်ချခွင့်ရပြီမို့ ခနဲပြုံးတစ်ခု ပြုံးရင်းက ...

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ သမုခင်ရယ်။ မင်းကြောင့် တို့အစ်ကို သေရတာ”

“နင် ဘာမှမသိဘဲနဲ့ ရမ်းပြီး စွပ်စွဲမနေနဲ့ နှိုင်းမမှီ။ နင့်အစ်ကိုသေတာ ငါနဲ့မဆိုင်ဘူး”

“သမီး စကားကို အေးအေးဆေးဆေး ပြောပါ။ အိမ်ထဲ ခေါ်လေ”

မေမေက နှိုင်းမမိုကို ထိန်းသလိုလေး ပြောလိုက်တာ ကြောင့် နှိုင်းမမိုက ဂုဏ်သိက္ခာကို ငဲ့ကွက်၍ အိမ်ထဲပေးဝင်လိုက် သည်။ အိမ်ထဲရောက်တော့ မေမေကပဲ စကားစလေသည်။

“သမီးလေးက ဘယ်သူများလဲ”

“အဲဒါ သမုခင်ပဲ မေမေ။ သမီးတို့ဘဝကို တစ်စစီဖျက် ပစ်ခဲ့တဲ့မိန်းမ”

နှိုင်းမမိုက နာကျင်ခါးသက်စွာ မေမေ့ကို မိတ်ဆက် ပေးလိုက်သည်။

“နင် ငါ့ကို အဲဒီစကား မပြောနဲ့ နှိုင်းမမို”

“ကဲ ... ကဲ ... တော်ကြပါတော့။ သမီးတို့ကို တောင်း ပန်ပါတယ်။ သမီးလေးက သမုခင်နော်။ အေးကွယ် ... သမီးနာမည်လေးကို အန်တီ ကြားဖူးတာ ကြာပါပြီ။ လူကိုတော့ အခုမှပဲ မြင်ဖူးတော့တယ်။ ဒီက သမီးလေးနဲ့ အန်တီသမီးတို့ ဘယ်လိုပတ်သက် သိကျွမ်းသလဲဆိုတာကို တော့ အန်တီ မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သမီးက သမုခင်ဆို တော့ ဒီကို ကိစ္စရှိလို့များလား။”

မေမေက ကြားဝင်ဝေးဝေးတာကြောင့် နှိုင်းမမိုက ဘာမှပြောခွင့်မရဘူး။ သမုခင်က မေမေ့မေးခွန်းကို ချက်ချင်းပင် ပြန်ဖြေပေးလေ၏။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ။ သမု ဒီနေ့လာတာဟာ ရှင်းဖို့မလို အပ်ဘူးလို့ ထင်ထားတဲ့ ကိစ္စကို ရှင်းသင့်ပြီမို့လို့ လာရှင်း တာပါ အန်တီ။ အန်တီက ကိုမှိုင်းညို မေမေလား မသိ ဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်။ အန်တီက သား မှိုင်းညိုရဲ့အမေ ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ။ သမုနဲ့ ကိုမှိုင်းညို သိကျွမ်းခင်မင် ခဲ့တယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အန်တီတို့ ထင်သလို မျိုး သမုနဲ့ ရည်းစားမဖြစ်ခဲ့ကြပါဘူး”

“နင် လိမ်မနေနဲ့။ နင့်ကြောင့် ငါ့အစ်ကို သေ ...”

“သမီး”

နှိုင်းမမိုက ဒေါသပုန်တွေထ၍ သမုကို နှောင့်နှေး လိုက်ချိန်မှာ မေမေက လှမ်းဟန်တာမို့ နှိုင်းမမိုက စိတ်လျှော့ လိုက်ရသည်။

“ဒါတွေကို အခုမှ ပြောဖို့မလိုတော့ပါဘူး သမီးရယ်။ အဟောင်းတွေလည်း အသစ်မဖြစ်ပါစေနဲ့တော့။ ရပါတယ် ကလေးရယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး အန်တီ။ နှိုင်းမမို့ စိတ်ထဲမှာ သမုကို အဖိုး
စွဲနေအောင်မုန်းတဲ့ အမုန်းမျိုးကို သမု မလိုလားပါဘူး။
သမုနဲ့ နှိုင်းမမို့က သူငယ်ချင်းတွေပါ။ သမု စိတ်ထဲမှာ
အင်မတန်ယုံကြည် ခင်မင်ရတဲ့ သူငယ်ချင်းက သမုကို
ဒီလောက်အထိ မုန်းနေမယ်လို့လည်း ထင်မထားခဲ့ပါဘူး။

အဲဒါကြောင့် အဖြစ်မှန်တွေကို လာရှင်းပြတာပါ
အန်တီ။ အဲဒီကိစ္စတွေကို သက်သေလုပ်ပေးနိုင်တာကတော့
ကိုမှိုင်းညိုရဲ့သူငယ်ချင်း ကိုဇေယျပါပဲ။ ခဏနေ သူ့ရောက်
လာပါလိမ့်မယ်”

“ဒီမှာ ... မင်းကို ဘယ်သူက ဒါတွေရှင်းခိုင်းနေလို့လဲ။
သမုခင် ... မင်းကို တို့ဖုန်းဆက်ခဲ့ဖူးတဲ့ အချိန်တုန်းက
အဲဒီလေသံနဲ့ ပြောပါလား။ ကိုကိုနဲ့ ခဏလောက်တွေ့ပေး
ပါဆိုတဲ့ တောင်းပန်စကားအတွက် မင်း မအားဘူးဆိုပြီး
ဖုန်းချပစ်ခဲ့တာကိုကော မှတ်မိလား။ အခုမှ ဘာမှလာရှင်း
ပြမနေနဲ့ သမုခင်။ ငါ့အစ်ကိုဟာ ဘယ်တော့မှ ပြန်ရှင်
သန်လာတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။”

နှိုင်းမမို့က ပြောရင်းနဲ့မှ ရင်ဘတ်ထဲမှာ ဆို့နှင့်လို့
လာသည်။ ကိုကို ဘယ်လိုခံစားခဲ့ရသလဲ ဆိုတာ နှိုင်းမမို့အသိ

ဆုံး။ အဲဒါတွေ အားလုံးဟာ သမုခင်ကြောင့် ဖြစ်ရတာ။ ကိုကို
ပြောပြောနေကြ သမုခင် ဆိုတဲ့ နာမည်ဟာ နှိုင်းမမို့ အတွက်တော့
အရမ်းကို နားစွဲနေခဲ့တဲ့နာမည် ဖြစ်၏။ သမုခင်ကြောင့် ကိုကို
သေရတာ။

“အန်တီ ... နှိုင်းမမို့”

“ဟင် ... ကိုဇေယျ”

ကိုဇေယျက အိမ်ထဲဝင်လာတာမို့ နှိုင်းမမို့က အံ့အား
တသင့် ဖြစ်နေတုန်းမှာ ကိုဇေယျကပဲ ဆက်ရှင်းပြ၏။

“မှိုင်းကြီးနဲ့ သမုခင်က ရည်းစားမဖြစ်ခဲ့ပါဘူးဟာ။ မှိုင်း
ကြီးက အဲဒီနေ့က လူပုံအလယ်မှာ သမုကို ကားတင်ပြေး
မယ်ဆိုပြီး ဇွတ်ဆွဲလား ရမ်းလားလုပ်လို့ သူ့ကို သမုက
ပါးရိုက်လိုက်တာ။ အဲဒါကို မှိုင်းကြီးက ရှက်လည်းရှက်
ဒေါသလည်းဖြစ်ပြီး သမုခင်နဲ့ ကြိုက်နေကြတယ်ဆိုပြီး
ပြောခဲ့ သတင်းလွှင့်ခဲ့တာပါ။ မှိုင်းကြီး ဆုံးတာ သမုနဲ့
မဆိုင်ပါဘူးဟာ။ ဒီကောင်ဘေးမှာ ငါရှိနေခဲ့တာပဲ။ သူက
နလုံးသမားဆိုတော့ တစ်ခုခု ထိခိုက်ခံစားသွားရရင် ဖြစ်
တဲ့ပုံစံမျိုးဖြစ်ပြီး ဆုံးသွားတာပါ။ နင် သမုခင်ကို အထင်
မမှားပါနဲ့။ မှိုင်းကြီးက သမုနဲ့သူ ရည်းစားတွေပါလို့

အားလုံးကို ပြောတဲ့အတွက် ငါ ဘာမှဝင်မရှင်းခဲ့တာ။
ငါပြောတာကို ယုံပါ နှိုင်းမိ”

နှိုင်းမမိက အဖြစ်မှန်တွေအတွက် ဘာမှမပြောချင်
တော့။ ကိုကိုနဲ့ သမုခင်က ရည်းစားတွေ တကယ်မဟုတ်ခဲ့ဘူး
လား။ နှိုင်းမမိက တစ်ခဏတော့ ငြိမ်သက်သွားရသည်။

“ကျေးဇူးပြုပြီး သမုအပေါ်ကို မုန်းနေတဲ့ အမုန်းတရား
တွေကို ဖျောက်ပေးပါ နှိုင်းမမိ။ ငါ့အတွက် နင်က
သူငယ်ချင်းကောင်းပါ”

နှိုင်းမမိက စိတ်အာရုံတွေ ရှုပ်ထွေးလာကာ မျက်စိ
ကို စုံမိတ်ပစ်လိုက်သည်။ ကိုကိုရယ် ...။ သမုခင်နဲ့ ရည်းစား
မဟုတ်ခဲ့ဘူးတဲ့လား။

“နှိုင်းမမိ ... နင် အထင်မလွဲပါနဲ့ဟာ”

သမုက နှိုင်းမမိကို နှစ်သိမ့်သလိုလေး ပြောလိုက်လျှင်
နှိုင်းမမိက နာကျင်စွာ စိုက်ကြည့်၍ အပြတ်ပြောခဲ့လိုက်တော့သည်။

“နင့်ကို ငါ မုန်းတယ် သမုခင်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် နင့်
စိတ်နဲ့ပဲ ငါ့အစ်ကို သေရတာ။ အရာရာတိုင်းကို နင်ပဲမှန်
တယ်လို့ တွေးမနေနဲ့။ နင့်ကြောင့် ငါ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ
ခံစားခဲ့ရတာ”

နှိုင်းမမိက ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောဘဲ သမုနဲ့
နှိုင်းမမိကို ကြည့်နေတဲ့ မဟော်မင်းညိုရဲ့ မျက်နှာကို တစ်ချက်
ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်။ နှိုင်းမမိ ကြည့်လိုက်ချိန်မှာ သူက
သမုဆီကို ကြည့်နေခဲ့တာကြောင့် နှလုံးသားဟာ အနာပေါ်တုတ်
ကျ၍ ပို၍ ပို၍ နာကျင်အောင်မြက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

၉၂၀

“ခင်ရတဲ့ သူငယ်ချင်း သမုရေ ...

အစစအရာရာ အဆင်ပြေပါစေ။ ကိုယေယျာဆီက နေ့ ကိုကို သမုဆီပို့ခိုင်းတဲ့ စာတွေကို ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ တကယ်တော့ ဘယ်သူ ဘယ်သူမှ မမှားဘူးလို့ တို့ယူဆ တယ်။ မင်းအတွက် တို့ဟာ အမြဲတမ်း ရန်သူစိတ်မျိုးနဲ့ ဆက်ဆံနေတဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတာ မင်း သိပြီးသွားတဲ့ အတွက် တို့နဲ့ထပ်ပြီး သူငယ်ချင်း မဖြစ်ချင်ပါနဲ့တော့။ မင်းအပေါ်ထားတဲ့ အငြိုးတွေ ဖရိုတော့ဘူးဆိုပေမယ့် တို့ မင်းနဲ့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ချိန်မှာ ပြန်ဆုံခဲ့ရင် အရင်ဆုံး စခေါ်မယ့်သူက တို့ပဲ ဖြစ်စေရပါ မယ်။

မဟော်နဲ့လည်း တို့ကို စိတ်ရှင်းပါ သမု။မင်းတို့ နှစ်ယောက်က တို့ဘဝအတွက် မှတ်မှတ်ထင်ထင် ရှိမယ့် သူတွေပါ။ အမြဲထာဝရ ပျော်ရွှင်ပါစေနော်။

နှိုင်းမမိ”

သူက စာကိုဖတ်ပြီးသွားသောအခါ သမုရဲ့ဖုန်းလေး ကို သမုလက်ထဲ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်သည်။ မနေ့ညက သမုဆီကို Viber message လှမ်းပို့လိုက်သော နှိုင်းမမိရဲ့ နှုတ်ဆက်စာလို့ ပြောလို့ရပေမည်။ နှိုင်းမမိဟာ အိမ်ပါပြောင်းပြီး ခြေရာဖျောက် လိုက်ပြီ ဖြစ်တာကြောင့် တစ်လလောက် အဆက်အသွယ်ပြတ် နေချိန်မှာ သမုဆီကို ဝင်လာတဲ့ message ဖြစ်သည်။ ဖုန်းပြန် ခေါ်ကြည့်တော့ ဖုန်းက စက်ပိတ်ထားလိုက်ပြီ ဖြစ်တာမို့ နှိုင်းမမိ ဆီကို ဆက်သွယ်ဖို့ရာ ဘာမှမရှိပေ။

“ဘယ်လိုလဲ မဟော်။ နှိုင်းမမိစာကို ဖတ်ပြီး မခံစားရဘူး လား”

သမု မေးခွန်းကြောင့် မဟော်က ကျစ်ခနဲ စုပ်သတိ လိုက်ရင်းက မျက်နှာကို တစ်ဖက်လွှဲလိုက်သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ အီလည်လည်ကြီး ဖြစ်နေတာမို့ သူက ဘာမှအတိုက်အခံလည်း ပြောမနေချင်တော့ပေ။

“သမု မဟော်ကို စကားတစ်ခွန်းတော့ ပြောချင်တယ်။ အချစ်စစ်ဆိုတာ ဝေးနေရင်တောင် မဝန်လွှဲဘဲနိုင်ဘဲ တောင်ခံထားနိုင်ခြင်းကို ခေါ်တယ်။ သမုတို့နှစ်ယောက် က ချစ်သူတွေဆိုပေမယ့် တကယ်တမ်း စိတ်ချင်းနီးဝေးခဲ့ ကြတာ နှိုင်းမမိနဲ့ မဟော်ပဲလေ။ အဲဒီတော့ သမုတို့လမ်း ခွဲရအောင်”

မဟော်က အဲဒီစကားအတွက် သမုကို ငေးခနဲ ကြည့်မိ၏။

“သမု ...”

“ဟုတ်တယ်။ သမု တကယ်ပြောတာ။ ဒီတစ်လအတွင်း မှာ မဟော် နှိုင်းမမိ အကြောင်း မပြောတဲ့ရက်၊ နှိုင်းမမိ ကို မစုံစမ်းတဲ့ရက်များ ရှိခဲ့ဖူးသလား။ မဟော် သတိမထား မိရင်သာနေမယ်။ သမုကတော့ လှေလာနေတဲ့သူမို့ မြင် တယ်။ သမုလည်း မဟော်ရဲ့ချစ်သူထက် မဟော်ရဲ့သူငယ် ချင်း ဖြစ်ရတာကိုပဲ ပိုသဘောကျတယ်”

မဟော်က အဲဒီစကားအတွက် အရမ်းကိုကျေနပ် သွားရသည်။ နှိုင်းမမိ မရှိမှ သူမကို သတိရ တမ်းတမှုတွေ ဘယ်လောက်များနေသလဲဆိုတာ သူ့ကိုယ်သူပဲသိသည်။ သမုကို

သစ္စာမဖောက်ချင်တဲ့စိတ်ဖြင့် သူ့ဟာ အလွမ်းတွေကို ထိန်းထိန်း သိမ်းသိမ်း လွမ်းခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သမုရယ်။ အဲ ... အဲဒါဆို နှိုင်းမမို ကို ဘယ်လိုရှာကြမလဲဟင်”

“ပြဿနာမရှိပါဘူး။ စာမေးပွဲအခန်းနံပါတ်တွေ ထွက်နေ ပြီ။ သူနဲ့ သမု အခန်းမတူဘူး။ အဝေးသင်စာမေးပွဲကို သူ ငွေကလွတ်ခံမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သမုတို့ အဲဒီက စောင့် မမ်းရမှာပဲ”

မဟော်က ရင်ခုန်စွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

နောက်တစ်ပတ်ဆို မင်းကို ကိုယ်တွေ့ခွင့်ရပါစေ နှိုင်းမမို။

အဝေးသင်တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲရဲ့ နောက်ဆုံးရက် ကို ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲခန်းကို နောက်ကျမှဝင် ကာ ပြန်ထွက်တော့လည်း လုံးဝကို အချိန်ပြည့်ပြီဆိုမှ ထွက်ကာ ကားပေါ်အမြန်တက် အိမ်တန်းပြန်တာမို့ နှိုင်းမမို လာဖြေတယ် ဆိုတာကို ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပေ။ ဒီနေ့က နောက်ဆုံးဘာသာ ဖြေပြီးသွားပြီမို့ လုံးဝကို လွတ်သွားပြီဖြစ်သည်။ နှိုင်းမမိုက ကားဆီ ခပ်မြန်မြန်လေး အလာမှာ နှိုင်းမမိုကားကို မှီရပ်နေတဲ့ တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတာမို့ အံ့အားသင့်နေချိန်မှာ သူက နှိုင်းမမိုကို အပြုံးဖြင့် လက်ပြနှုတ်ဆက်၍ ...

“ဟယ်လို ... စာမေးပွဲ အရမ်းတွေ ဖြေနိုင်နေတယ်နဲ့ တူတယ်”

မျက်နှာချင်းဆိုင် တည်တည်ကြီးကြီး တွေ့ပြီမို့ နှိုင်းမမိုက ရှောင်ဖို့ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်တော့။ ခပ်တည်တည် မျက်နှာပေးဖြင့်ပင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“အင်း ... ဖြေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုယ်ကတော့ ၅၀-၅၀ ပဲ။ ကိုယ်မဖြေနိုင်ခဲ့တာ မင်းကြောင့်။ ကိုယ် စာမေးပွဲကျလို့ကတော့ မင်းပဲ နှိုင်းမမို”

မဟော်မင်းညိုရဲ့အသံ tone က လိုအပ်တာထက်

ပိုကျယ်လိုက်တာမို့ နှိုင်းမမိုက ဘေးဘီကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ...

“ဟေး ... ဘာတွေ လျှောက်အော်နေတာလဲ”

“တကယ်ပြောနေတာ။ မင်းနဲ့ လွဲသွားမှာစိုးလို့ ကိုယ်အောင်မှတ်ရရုံလောက်ပဲဖြေပြီး အမြန်ထွက်လာခဲ့တာ”

နှိုင်းမမိုက အဲဒီစကားကြောင့် စိတ်အနှောင့်ယှက်

တော့ ဖြစ်သွားရသည်။

“မင်းရည်းစား သမုကော”

“နိုး ... ကိုယ့်ချစ်သူက မင်းလေ။ သမုက ကိုယ့်သူငယ်ချင်း”

“ဘာ”

“မဘာပါနဲ့ နှိုင်းမမိုရယ်။ မင်းကို ကိုယ်တွေ့ခွင့်ရဖို့ အသေအကြေ ရှာခဲ့ရတာ။ မတွေ့ရတဲ့ အချိန်အတောအတွင်းမှာ မင်း ကိုယ့်ကို မလွမ်းဘူးလား”

နှိုင်းမမိုက သူ့ပြောစကားတွေကြောင့် တအံ့တဩ ဖြစ်ရပေမယ့် အဲဒီစကားတွေကို လုံးဝမယုံကြည်စွာ ပြန်တော့မယ်လုပ်တော့ သူက နှိုင်းမမိုရှေ့က ကာဆီးပိတ်ရပ်၍ ...

“နှိုင်းမမို ... မင်း ကိုယ့်ကို မချစ်ဘူးဆို လူပုံအလယ်မှာ ပါးရိုက်လိုက်ပါ။ အဲဒါမှ မဟုတ်ရင်တော့ မင်း ကိုယ့်ကို လက်ခံရလိမ့်မယ်”

လုပ်နေတဲ့ပုံစံက တစ်လောကလုံးမှာ နှိုင်းမမိုနဲ့ သူ နှစ်ယောက်တည်းရှိတဲ့ လုပ်ပေါက်မျိုး ဖမ်းနေတာမို့ နှိုင်းမမိုက တောက်တစ်ချက် ကျိတ်ခေါက်လိုက်ရင်း ...

“မဟော်မင်းညို ... နင် အရှက်မရှိဘူးလား။ ဒါ ကျောင်းနော်”

“မရှိဘူး။ မင်း ကိုယ်ကို လက်မခံသရွေ့တော့ ကိုယ်က လိုက်နေရမှာပဲ”

နှိုင်းမမိုက ဇွတ်တရွတ် ပုံစံတွေကြောင့် လုံးဝကို စိတ်ညစ်လာမိသည်။ နှိုင်းမမိုက စိတ်ညစ်လို့ ခဏငြိမ်နေချိန်မှာ သူက စကားဆက်ပြော၏။

“သမု ကိုယ်တိုင်ကိုက ကိုယ်ကို လမ်းခွဲတာပါ။ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်က တကယ်ချစ်ခဲ့တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ နှိုင်း

www.burmeseclassic.com

မမိရယ် ... မင်းက ကိုယ့်ဘဝရဲ့ နောက်ကျောနားမှာ အခြေ ရှိနေခဲ့တဲ့ ချစ်သူ။ ကိုယ် လှည့်မကြည့်မိလိုသာ မမြင်ခဲ့ တာ။ မင်း ရှိတယ်ဆိုတာကို သိတယ်။ ကိုယ့်အတွက် မင်းကို အရမ်းကို လိုအပ်လောက်အောင် ချစ်တယ်။ ကိုယ့်ကို မငြင်းလိုက်ပါနဲ့နော်”

သူ့ရဲ့တော်လှန်တွေအောက်မှာ နှိုင်းမမိက မျော သလိုလို ရှိလာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သမု အပေါ်ကို တရားရဲ့လားဆိုတဲ့ အတွေးကြောင့်သာ မဟုတ်ရင် နှိုင်းမမိ သူ့ကို ငြင်းဖြစ်မယ် မထင်ပါ။ အဲဒီအတွက် နှိုင်းမမိက သူ့ဆီက တစ်ခုမေးရသည်။

“သမုက ဘာပြောလဲဟင်”

“သမုကလား... ပြောတာတွေတော့ အများကြီးပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ တစ်ခုတော့ သေသေချာချာ ပြောသွားတယ်။ အချစ် စစ်ဆိုတာ ဝေးနေရင်တောင် မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘဲ တောင့်ခံ ထားနိုင်မှုကို ခေါ်တာတဲ့။ သမု ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူနဲ့ကိုယ် စိတ်ချင်းမနီးစပ်ဘူးဆိုတာသိလို့ လမ်းခွဲခွင့်ပြု ခဲ့တာပါ နှိုင်းမမိ”

နှိုင်းမမိက စိတ်ထဲ တကယ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။ သမုအပေါ်ကို နှိုင်းမမိ မတရားဘူးလို့ ထင်သည်။ ဒါပေမဲ့ သမု

ပြောခဲ့သလိုမျိုးပဲ။ နှိုင်းမမိ အချစ်စစ်ခဲ့လို့လားမသိ။ ဝေးသွားပြီ လို့ သတ်မှတ်ခဲ့သည့်တိုင် မစွန့်လွှတ်နိုင်တဲ့စိတ်အမျှင်လေးက တော့ ကျန်ခဲ့တာပဲဖြစ်၏။

“နှိုင်းမမိ ... ကိုယ်တို့ အနာဂတ်မှာ နှစ်ယောက်အတူ ရှိနေရအောင်နော်”

သူက နှိုင်းမမိ အနားကို တိုးလာပါသည်။ နှိုင်းမမိ က သူချစ်ခြင်းများကို ယုံကြည်ကိုးစားသောအားဖြင့် သူ့လက်ထဲ ကို ကားသော့ထည့်ပေးလိုက်သည်။ အဲဒီအတွက် မဟော်က ဝမ်း သာပျော်ရွှင်စွာဖြင့် နှိုင်းမမိကို ကားတံခါး ဖွင့်ပေးကာ ဝင်ထိုင် စေပြီးမှ သူက တစ်ဖက်သို့ ဝင်ထိုင်၏။

နှိုင်းမမိတို့ရဲ့ကားလေး စတင်မောင်းထွက်ခဲ့သလို အချစ်များကလည်း စတင်ထွက်ပြုလာခဲ့ပြီမို့ ပရိသတ်ကြီးက စိတ်ချလက်ချ ဇာတ်ပေါင်းပြီဟု ယူဆလို့ ရပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်

မယ်မင်းဘို

31 . Dec . 2013;

6:30 A.M

<p>ဝေဖန်စား အကြံပြုစား ဒိတ်ဆတ်ဗာယား ပေးပို့လိုပါအောင် ပယ်မင်းဘို အပုတ်-၃၉(မြေညီ) မွေစီနှာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ သို့ လိပ်ပူ၍ ရေးသားပေးပို့နိုင်ပါသည်။</p>

Facebook on "Mae Min Bon"